உ

ஸ்ரீ ராமலிங்க ப்ரஹ்மானந்த மஹாகுரவே நம:

205

Sarvavedantha Thathparya Sara Sangraha.

சர்வவேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரஹம்.

COMPILED AND EDITED

BY

R. SUNDARARAMA SASTRI,
Madura.
Son of Sri Paramahamsa Parivrajakacharya
Brahmananda Swamiyal.

மதுரை ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவிராஜகாசார்ய பிரம்மானந்த
சுவாமிகளின் குமாரர்

R. சுந்தரராம சாஸ்திரியவர்களால்

உபநிஷத் வாசிஷ்டாதி கிரந்தங்களினின்றும் தொடுக்கப்பட்டு
அச்சிடப்பட்டது.

[Copy Right Registered]

MADURA:
PRINTED AT THE VICTORIA PRESS.

1908.

PREFACE.

20-5

Salutation to my Guru Brahmanandha.

It is loudly proclaimed by Upanishads that, before creation, there existed Parabrahmman alone which Brahmman is Sath (all existings) Chith (all splendour) and Ananda (all bliss) which is Asanga (unassociated) and which is without Sajathi (of the same class) Vijathi (of differant class) and Swagathabhetha (differant conponent parts). Therefrom (that is from that supreme being) originated like silver in nacre a power styled as Mulaprakruthi alias Maya. This Maya by its imprehensible and all supreme power (which can make and unmake things) generated all objects in the world from Brahma downwards to a pillar and immovable things such as Earth etc. as a serpent in a rope. In every soul there is the reflection of the Supreme Soul and the same can be seen as Ego. This Ego which has only an imaginary existence in the all-pervadimg Brahman envelopes the same and make it appear as Ahankara (self).

The reflection of the Supreme Soul which pervades this form of mind though he is the witness of all these forms of mind yet appears through ignorance as a being having a separate existence. This is due to Adhyasa.

The Supreme Being without the forms of mind is the cause of all the beings in the world which are its diverse reflection through various forms of mind.

The Vedas, in their important part called Gnanakanda, out of natural compassion, in order that the above mentioned souls may attain salvation, by absolvation of Egotism, proclaim in multifarious sakhas (portions), the ways and means for removing sorrows and for obtaining bliss.

For those who are unable to comprehend the supreme truth expounded in the Vedas and who are drowned in the Ocean of Samsara without knowing the means of extricating themselves therefrom, for those

who are desirous of attaining salvation, the essence of all Vedanta Shastras, such as Vasishta etc. is expounded in lucid language in this work called Surva Vedantha Sara Sangraha.

The several subjects which are elaborately dealt with are as follows:—

(1) A man desirous of attaining salvation who is well-equipped with four Sathanas, (qualities) after seeking the refuge of a Guru, pours forth the sorrows arising from remaining in the womb, and the sorrows of Thapathraya, and explains his difficulty to extricate himself from the ocean of Samsara in which he is drowning.

(2) The Guru teaches him, out of compassion, the true knowledge about the Supreme Being, which is beyond the three daily stages, a description of the stages of Adhyaropa and Apavada, the nature of changes of things from Maya down to the physical body, the description of the five sheaths, the nature of the seven stages of ignorance, the magnificience and intrensic merit of the four Mahavakyas, the unison which takes place between Brahmma and Kutastha when the fancies of jeeva and Eswara vanish, the greatness of the stages of Brahmmavit Varan, Vareeyan, Varishtan, the nature of jeevanmukthi and Videhamukthi, a description of the three karmas, Sanchitha, Augami etc, the realization of the Supreme by the disciple as per instructions of the Guru, the seven stages of knowledge, the significance and magnifiicience of Knowledge, the nature of mind both good and bad, the real significance and meaning of Eswara, the internal meaning of ashes and Sivalinga, the nature of Pranava (Oamkara) both Para and Apara, the mode by which it is to be practised, the internal meaning of Shatlingas, such as Sravana which can dispell ignorance, doubtfulness etc, the nature of 6 and 8 Samathies, and their effects, a description of Mohakartha, Mahabogtha, Mahathyagi, a description of differant stages of Asceticism, a description of 8 stages of Ananda and the greatness of Gnanins who have realised them. By grasping and mastering these things, those who are desirous of attaining salvation by extricating themselves from the bonds of Samsara can easily cross the ocean of birth and death and thus attain salvation and absolute bliss.

முகவுரை.

ஸ்ரீ பிரம்மானந்த குரவே நம:

ஸச்சிதானந்தமாயும் அசங்கமாயும் ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதசூன் னியமாயுமிருக்கிற சுத்தப்பிர்மம் தான் மாத்திரமாய் சிருஷ்டிக்குமுன்விளங் கியது.

அவ்வறிவுசொரூபமான சர்வசாக்ஷியினிடத்தில் சுக்திகாரஜதம்போல் மூலப்பிரகிருதியென்றும் மாயையென்றும் பெயரியவோர் சக்தியுண்டாயிற்று. அம்மாயையின் அகடிதகடித சக்தியினால் பிர்ம்மாதிஸ்தம்பபரியந்தம் பிராணி களென்றும் பிருதிவ்யாதி ஜடங்களென்றும் நானுவிதமாய் கயற்றராப்போற் கற் பிக்கப்பட்டன. உபாதிசகிதமான ஜீவகோடிகளாயெப்பொழுதும் எங்கும் நா னென்னும்போதவடிவில்லாது நிகழும் உயிர் இல்லவேயில்லை.

இந்த நானென்கிற அகம் விருத்தியானது சாக்ஷியினிடத்தில் அத்தியா சத்தாற்கற்பிக்கப்பட்டு சாக்ஷியைத்தானே நானென்றகங்காரரூபமாய்த்தோற்று விக்கிறது. அவ்விருத்தியாவேசிதரான சாக்ஷியும் அவ்விருத்திகளை அறிகிற தா னுன சாக்ஷிசொரூபமாயிருந்தும் தான் தானே பின்னேயொருரூபமாய் பிறவஸ்து வைப்போல் விபரீதமாய் உபாதியினாற்பார்க்கப்பட்டதே அத்தியாசமாம், நிரு பாதிக சாக்ஷியே சோபாதிகமாகிய எண்ணறிய உயிர்களுக்கு விவர்த்தோபாதான காரணராய் விளங்குகிறார்.

மக்கள் யாக்கையைப்பெற்ற மேற்கூறிய உபாதிசகித ஜீவர்கள் ஜீவபோத த்தையிழந்து சிவபோதத்தையடைந்துய்யும்வண்ணம் வேதமாதாவானவள் இய ற்கைக்கருணையால் காண்டத்திரயத்துள் முதன்மையாகிய ஞானகாண்டத்தில் துக்கநிவர்த்தியையும் ஆனந்தாவாப்தியையுமுறுநெறியை சாகோபசாகைகளாய் விரித்துரைத்தனள். அந்தசாராம்சங்களையறியச்சக்தியற்றவர்களான பிறவிக்க டலிலாழ்ந்து கரையேற வகையறியா முமுக்ஷுக்கள் பவக்கடனீங்கி கிருதகிருத் தியராகக்கிட்டிய சாதனமாமாறு உபநிடதங்களிலும் வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங் களாகிற வாசிஷ்ட ஆத்மபுராணுதி அரிய பெரிய கிரந்தங்களினின்றும் சாராம்ச ங்களை சங்கிரகமாகத்தொகுத்து ஜீவனுகிய தானடைந்த கெர்ப்பவாசாதிதுக்கத் தையும் முமுக்ஷுத்தன்மையையும் சாதனசதுஷ்டயங்களோடு கூடிய முமுட் சுவாகிய நற்சீடன் தத்துவஞானியான சத்குருவையடைந்து தானடையும் தாப த்திரயாதி துக்கங்களையும் சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற மார்க்கமறியாத் தன்மையையும் விண்ணப்பித்து அன்னோராலனுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவஸ்தாத்தி

ரய சாக்ஷித்துவஞானத்தையும் அத்தியாரோப அபவாதக்கிரமத்தையும் மாயாதிதேகமீறாயுள்ள விகாரங்களின் தன்மையும் பஞ்சகோசாதி லெக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தைகளின் விவரத்தையும் தத்துவமசியாதி மகாவாக்கிய விசாரமகிமையும், ஈசஜீவோபாதி நாசகாலத்திற்பலிக்கும் பிர்ம்மகூடஸ்தைக்கியத்தையும் பிர்ம்மவித்துவரன் வரியான் வரிட்டர்களின் நிலைமைகளையும் ஜீவன்முக்த விதேகமுக்தர்களின் நிலையும், சஞ்சிதாதிகர்ம்மங்களின் விபரமும் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்டவாறு சீடனனுபவிக்குந்தன்மையும் ஞானாஞ்ஞான பூமிக்கிரமமும் ஞானியின் சிருஷ்டாபலன்களையும் ஞானத்தின் லெக்ஷணத்தையும் மகிமையும் மனதின் சுத்தாசுத்த தர்ம்மங்களையும் ஈசுவர யதார்த்த தர்ம்மபோதனை மகிமையும் சிவலிங்க பஸ்மாதி யெதார்த்தார்த்தத்தையும், பர, அபர, பிரணவ, லெக்ஷணமும் அஃதுபாசிக்கும் விதியும் அஞ்ஞான சந்தேக விபரீத நிவர்த்திக்கேதுவான சிரவணாதிஷட்வித லிங்கதாத்பரியமும் ஷட்விதசமாதி அஷ்டாங்கயோகமுமவைகளின்பலன்களையும் மாகர்த்தன்மாத்தியாகி மாபோகிகளின் பெருமையையும் அதிவர்ணாசிரமாதி சன்னியாசதர்ம்மமும் பிர்ம்மானந்தாதி அஷ்டவிதானந்தலெக்ஷணமும் இவைகளை நன்குயறிந்த ஞானிகளின் வைபவங்களையும் சாங்கோபாங்கமாய் நமதாசானந்தரங்க சாக்ஷியாயிருந்து வெளிப்படுத்தியவாறு சர்வ வேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரகமென்னும் பெயரிய இக்கிரந்தவாயிலாகவெளியிட்டனம்.

இஃது பிறவிக்கடற்கோர் நாவாயும் பவப்பிணிக்கு சஞ்சீவியுமென விளங்குமிக்கிரந்தத்திற் கரதலாமலகமெனக் காட்டப்பட்டிருக்கும் வேதாந்த சாரார்த்தங்கள் முமுக்ஷுக்கள் தெற்றனவுணர்ந்து பவரோகம் நீங்கி பிர்ம்ம கைவல்லியமென்னும் பயனடைய முக்கியசாதனமாகுமென்பதிற் சற்றேனுமையமில்லை.

ॐ

श्री रामलिंगब्रह्मानन्द गुरवेनमः ॥
सर्ववेदान्ततात्पर्य सारसंग्रहं

ஸ்ரீ 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂

As it is usual to begin a work after the benediction to their respective Gurus, so I begin to write this work with the benediction to my Guru Ramalinga Brahmananda who had been well versed in Vedas and who had comprehended the supreme truths of Vedanta and realised the supreme soul.

இவ்வுலகின்கண் அநேகம் பெரியோர்கள் தத்தம் அபிமதமான தெய்வத்தை வணங்கிச் சாஸ்திராரம்பம் செய்வதைக் கண்ணுற்றிருக்கிறோம். சகல தெய்வரூபராயும் சர்வசாஸ்திரார்த்த உண்மையை வெளியிடுகிறவராயும் சர்வலோகபூஜ்ஜியராயுமிருக்கிறஸ்ரீ ராமலிங்கப்பிர்ம்மானந்தாசிரமியென்னுமபிதானம் வாய்ந்து தமியேனுக்கருளவெழுந்தருளிய வாசாஞன தெய்வத்தை வணங்குகின்றேன்.

श्री रामलिंगगुरवे ब्रह्मानन्दाय तेजसे ।
अज्ञानध्वान्तनाशाय दुःखहन्त्रे नमो नमः ॥

The soul which is bound up with ignorance, having taken up innumerable births and having roamed over the whole world even without a stray of happiness obtains the knowledge of discrimination etc. as the result of good deeds done in previous births. Such persons seek the refuse of a Guru. My Guru Ramalinga Brahmananda took up the mortal coil in order to remove the ignorance of such disciples and to make them attain supreme bliss. I prostrate him of supreme splendour.

ஸ்ரீ 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஜீவர்களநாதியான அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்டு கணக்கற்றதிரியக்காதி ஜன்மங்களெடுத்து சுகலேசமில்லாமல் திரிந்து முற்பிறப்பிலியற்றிய புண்ணியப்பேற்றுலரிதான விம்மானிடப்பிறவியை யடைந்து நித்தியா நித்திய விவேகாதி நான்கு சாதனமும் நிறைந்து தனதுபய திருவடிகளையும் சரணென்ன வந்தடை

ந்த விவேகியான சீடனுடைய ஆத்தியாத்மிகாதி துக்கத்தையும் தேகலோக சாஸ்திர வாசனையான மனோவியாதியாதி சங்கடத்தையும் நீக்கி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கிற ஞானசூரியனும் பிர்ம்மானந்தத்தையளிப்பவருமான ஸ்ரீ ராமலிங்கப்பிர்ம்மானந்த குருவை யான் அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

सर्ववेदान्ततात्पर्य सारसंग्रहउच्यते ।
विवेकिनां मुमुक्षूणां ब्रह्मविज्ञान सिद्धये ॥

For men of discrimination desirous of attaining salvation, this work is written in order that they may have a right knowledge of supreme soul.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

முமுட்சுக்களான விவேகிகட்குப் பிர்ம்ம விஞ்ஞான சித்தியின்பொருட்டு சர்வவேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரகமென்னும் கிரந்தமானது கூறப்படுகின்றது.

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्ताचिन्मात्रमूर्तये ।
स्वानुभूत्यैकमानाय नमश्शान्ताय तेजसे ॥ १ ॥

I. (1) We prostrate to that Being who is indestructible either by time or by space or by casualties, who is all pervading who is all splendour, who is attained by one's own knowing oneself and who is all calmness and styled as Paramatman.

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ॥ க ॥

(1) தேசகால வஸ்துக்களினால் நாசமுறாத அனந்த அறிவுமாத்திரமாய் விளங்குகிறதாயும், சுவானுபூதிப்பிரமாணத்தால் மாத்திரமறியத்தகுந்ததாயும் உபசாந்தஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற பிர்ம்மஸ்வரூபத்தின்பொருட்டு வந்தனம் புரிகின்றேன்.

यदायदाहिधर्मस्य ग्लानिर्भवतिभारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ॥ २ ॥

परित्राणाय साधूनां विनाशायच दुष्कृतां ।
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामि युगे युगे ॥ ३ ॥

II. (2) Sri Krishna says in Githa as follows :—

Whenever there is obstruction to righteousness and whenever wickedness attains pre-eminence I assume forms (3) I take births (as Sathus) in every Yuga in order to protect the righteous and to destroy the wicked and in order to refix firmly righteousness.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥ ௭ ॥

பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் ।
தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥ ௮ ॥

(2) ஹே பாரதா எப்போதெப்போது தர்மத்திற்குப்பங்கமுண்டாகி அதர்மந்தலைதூக்கிநிற்கிறதோ அப்போதைக்கப்போது நான் தோன்றுகிறேன் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்தின்பொருட்டும், தர்மத்தை நன்கு ஸ்தாபனம் செய்யும்பொருட்டும் காலந்தோறும் சாதுக்கள் ரூபமாயவதரிப்பேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கிறார். அவ்வாறு பகவத் பாத பூஜ்ஜியாளான சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் சர்வவேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திலும் உரைத்திருக்கின்றனர்.

जन्मानेकशतैस्सदादरयुजा भक्त्यासमाराधितः भक्तैर्वैदिकलक्षणेन विधिना संतुष्टईशस्स्वयं।साक्षात्श्री।गुरुरूपमेत्यकृपयादृग्गोचरस्सन् प्रभूस्तत्वंसाधुविबोध्यतारयति तान् संसारदुःखार्णवात् ॥ ४ ॥

III. Similarly says Sri Sankarachariyar in his work called Surva Vedanta Sithanta Sara Sangraha (the essence of all teachings contained in all Vedanta philosophic works) :—

3 The God having been adored with the Nishkamia Karma (Karma done without any aim or desire) done with devotion and Karma done with righteousness as laid down in Vedas in a series of births and thus being pleased takes upon himself the form of Guru makes his appearance before the disciples, teaches well, out of compassion, the eternal truth and thus gets him out of the Ocean of Samsara. Hence it is beyond doubt that God himself takes up the form of great men. The souls which are bound down with agnana (ignorance) and Vasana, and who are desirous of attaining salvation and of being freed

from the sorrows of Samsara seek the refuge of a Guru and pour forth their sorrows.

ஜ்ஞாநைகஸம்வேத்யஸாரஸாரஜாலக்த்ரா ஸம்ஸாரதாபிதஃ ஸத்கு ரேவைதிகபக்ஷேண நவிபிநாஸம்தாக்ஷாம்ஸம்ஸயம் । ஸாக்ஷாத்ஸ்ரீ மாரா ரூபமேத்ய க்ருபயாத்ருஷ்டாவஸ்து வூஹாஸ்தகம்ஸாரவிமோசய்ய தாரயதிதாந் ஸம்ஸாரதுஃவாணவாத் ॥ ௩ ॥

(3) ஜீவர்கள் அநேககோடி ஜென்மங்களில் பக்தகோஷ்டிகளுடன் கூடி வைதிகமான நிஷ்காம புண்ணியத்தால் நன்குருயுபாசிக்கப்பட்ட ஈசனுனவர் தானே சந்தோஷத்தையடைந்து இவ்வுலகின்கண் குருரூபமாயவதரித்து உத்தமாதிகாரியினெதிரில் புலப்பட்டுத்தயையினுல் தத்துவத்தையுபதேசித்து ஸம்சார துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிற ஜீவர்களை கரையேற்றிவைப்பாரென்று கூறியிருக்கின்முர். ஆகையால் ஈசனே மஹான்களாயவதரிக்கிருரென்பதிலையமில்லை.

அஞ்ஞான வாசனையாற்கட்டுண்ட ஜீவர்களில் ஒரு விவேகி ஸம்சார துக்கநிவர்த்திக்காக நான்குசாதனங்கள் நிறைந்து குருவையடைந்து தான் படும் ஸம்சாரத்துயரத்தை அவரிடம் வெளியிடுகின்றனன்.

கேர்ப்பவாசாதி துக்கங்களை வெளியிடுதல்.

(4) एकरात्रेणकलनं फेनवन्मण्डलद्वये। भवेज्जठरमायातं मातुस्सर्वस्य देहिनः ॥ १ ॥ मातुरंगुष्ठमात्रेण मितमत्रतु तत्स्मृतम्। फेनतान्तुपारित्यज्य सप्तरात्रेण बुद्बुदम् ॥ २ ॥ अण्डाभंजायतेमांसं किञ्चिद्द्रवसमन्वितम्। पक्षेणद्रवतांत्यक्त्वा पिण्डतां प्राप्यतत्भवेत् ॥ ३ ॥ मासमात्रेण कठिनस्स्यात्पिण्डश्चतुरस्रकः। समुष्कात्कठिनात्तस्मात् द्विमासाज्जायते शिरः ॥४॥ मासत्रयेणजायेते हस्तौ पादौच कोणतः। चतुर्थमासिजायन्ते हस्तपादाङ्गुलीगणाः ॥ ५ ॥ कट्यूरोजठरंतद्वत्पार्श्वस्थीनिचकानिचित्। पृष्ठवंशोभवत्तस्य पञ्चमेमासि सर्वदा ॥६॥ षष्ठेद्वाराणिसर्वाणि स्वेन्द्रियाणि भवन्तिच। सप्तमेप्राणसंयुक्त एषप्राणोभिजायते ॥ ७ ॥ अष्टमेमासिमभोऽयं सुप्तदेहसमो भवेत्। अन्तर्बहिश्चसंपूर्णः स्सर्वांगोदोषवर्जितः ॥ ८ ॥ लोकद्वयं साधयितुं समर्थो निर्गतोयादि। अनेनवपुषाकुर्यात्प्रणवादेरुपासनम् ॥ ९ ॥ निर्गुणंचतथाब्रह्मजानीयाच्चेत्सुधीःपुमान्। अतोष्टमस्यमासस्य निर्गमेगर्भसंभृतः ॥ १० ॥ नवमेमासिसंप्राप्ते सर्वज्ञोजायतेहिसः। विनीतश्चापिदान्तश्च ब्रह्मविज्ञानसाधनैः ॥ ११ ॥ संपन्नस्सर्वगंब्रह्म विजिज्ञासुरिवास्थितः। जन्मकोट्यार्जितंपूर्वं पुण्यं पापं शुभाशुभम् ॥ १२ ॥ स्मरन्निंदति दुःखार्थमात्मानं क्लेशभाजनम्। नानायोनि सहस्राणि पूर्वप्राप्तान्यने

कथा ॥ १३ ॥ सुखदुःखकरारयत्र संसारे दुःखसागरे । कर्मपाशैर्दृढैर्बध्दो मायासूत्र
विनिर्मितैः ॥ १४ ॥ पुत्रदारादिकार्येषु पशुरत्रानियोजितः । जातोबालोयुवावृधो
मृतोजातइतीदृशम् ॥ १५ ॥ चक्रंमन्मस्तकेनित्यं दुःखदंपरिवर्तते । सुखार्थंयानि-
कर्माणि कृतानिबहुधामया ॥ १६ ॥ ब्रह्मध्नस्येवतान्यासन् दुःखदान्येवसर्वतः ।
नपितानापिमातावा नदारानसुताऽपि ॥१७॥ मयासहसमायाताः कस्मिन्नप्यत्रजन्मानि ।
जरायुपटविश्लेशात्सद्योतिमृदुलस्तथा ॥१८॥ गर्भगोयोनिसंस्पर्शादग्निनेव प्रदह्यते। नवमे-
मासिसंपूर्णे दशमेत्रासमागते ॥ १९ ॥ पूर्वकर्मोपभोगाय विवशोबहिंराव्रजेत् । अनेन
वायुनास्पृष्टः सर्वज्ञोपिहिप्रानवः ॥ २० ॥ मतिभ्रंशंप्रयात्यत्रसदयएवनसंशयः । दुरौ-
षधैश्चदुर्मन्त्रैः यथापापिप्रयोजितैः ॥ सर्वज्ञोपिनृमर्मज्ञो मूढोभवतितत्क्षणात् ॥२१॥

A description of the sorrows etc. arising from remaining in the womb.

IV. All bodies form in the following manner:—

(6) On a single night alone, the semen, coming out of the male finds its way into the womb of the mother. (7) And assumes the form of a foam. (8) When seven days are over, it, leaving off the form of a foam, assumes the form of a bubble resembling an egg. At that stage, it has some fleshy and watery matter. After fifteen days, it leaves off the liquid form and takes up the form of a mass. (9) In the course of the first month it becomes hardened. In the second month after the hardening mentioned above, head is formed. (10) In the course of the third month, hands and feet are formed. In the fourth month fingers on the hands and feet, waist, thighs and belly are devoloped. (11) In the fifth month, the buttocks with the rear portion and the vertebræ are formed. (12) In the sixth month, the seats of the several organs of senses with respective organs are formed with necessary apertures. In the seventh month, life is infused into the body and it becomes soul. (13) In the eight month, all the organs of the body, both internal and external, are fully devoloped without any defect and the fœtus is as if it were in a state of slumber. (14) The soul with this body is able to perform all karmas which are essential to attain the aims in this as well as in the other world (15) and a sensible one always meditating upon the intrinsic meaning of Oumkara or Pranava is able to realise that supreme Brahman which is without any attribute. 16, 17, 18, 19. In

the begining of the ninth month, the soul is capable of comprehending everything. At that time, he being well trained, having well controlled the senses and having been fully equipped with the necessary accompaniments to realise the all pervading Brahma is desirous of knowing that supreme Being. Having in full remembrance, the karma both good and bad, done and accumulated in the various previous births, it is full of sorrow for this mortal (karma) body and thinks as follows:—We have taken births in various wombs owing to the karmas done in previous births being well bound up with the string of maya and with the result of Karmam, have undergone sorrow and pleasure (20) we have wasted our time in doing things for the welfare of our family, we have taken births, become young, then old and then dead and then been reborn. We have always been trodden under the weight of Samsara, done many a thing for the happiness of us but the same had ended in sorrow. 21, 22, 23 & 24 We have thus become a self destructor. Persons whom we thought as our father, mother, wife and son in the previous births have forsaken us in this birth. Our slender body is undergoing the difficulties of remaining in the womb such as being bound up with placenta &c. and other difficulties attendant thereon. When is the 9th month to be completed? when is the 10th month to commence, so that we may get out of the womb to enjoy the effects of our previous karma and to get rid of the difficulties and sorrows arising from remaining in the womb. (25) The soul, which thinks over as stated above, as soon as the fœtus with the membrane is turned upside down by Suthakavaivu, forget all about its previous history just as a man who is spell-bound and whose mind is poisoned by medicines forgets all about his previous history.

(4) [illegible]

[illegible] (12) [illegible] (13) [illegible] (14) [illegible] (15) [illegible] (16) [illegible] (17) [illegible] (18) [illegible] (19) [illegible] (20) [illegible] (21) [illegible] (22) [illegible] (23) [illegible] (24) [illegible] (25)

(4) பிராணிகளின் கர்மயோகத்தால் ஸ்திரீ புருடர்களின் சேர்க்கையால் சுக்கிலசோணிதங்கள் மாதாவின் கெர்ப்பத்தில் மண்டலமத்தியில் பிண்டோற்பத்திக்கு முன் நுரைபோலாகிறது. அதின்பிறகு ஏழுதினம் கிரமித்து அந்த நுரையின் தர்மத்தை இழந்து கொஞ்சம் திரவத்துடன் கூடி

மாம்சமயமாய்ப் புற்புதமாகி அண்டாகாரமடைகிறது. 15-ம் தினத்தில் பிண்டமாகிறது. அப்பிண்டமே முதல்மாசத்தில் கெட்டியான தர்மத்தை யடைந்து விர்த்தியாகி 2-வது மாதத்தில் சிரசுண்டாகிறது. 3-வது மாதத்தில் கால்களும் கைகளுமுண்டாகின்றன 4-வது மாதத்தில் கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் விரல்களும், இடுப்பும் துடையும் வயிறுமுண்டாகின்றன. 5-வது மாதத்தில் பின்தட்டுடன் கூடின வீணைதண்டமுதலான பாகங்களுண்டாகின்றன 6-வது மாதத்தில் சகலமான துவாராதிகளும் அவைகளில் வசிக்கிற சுரோத்திரமுதலான விந்திரியங்களுமுண்டாகின்றன. 7-வது மாதத்தில் பிராணனுடன் கூடி பிராணிபாகவாகிறது 8-வது மாதத்தில் சகலமான அவயவங்களும் பூர்ணமாய்சுஷுப்தியவஸ்தையிலிருக்கிறதேகம்போல்கர்ப்பம் நிறைந்து பிரகாசிக்கிறது. அவ்விதம் நிறைந்த புத்திமானன ஜீவன் இகபரலோகங்களின் காரியசாதனநிமித்தம்அச்சரீரத்துடன்ஓம்காரவுபாசனையால்,நிர்க்குணமானபிர்ம்மத்தையறிகிறான் 8-வது மாதம் கிரமித்தபிறகு 9-வது மாதத்தில் அந்த ஜீவன் சர்வஞ்ஞனுகிறான். வணக்கம் இந்திரிய நிக்கிரகங்கள் முதலான பிர்ம்மவிஞ்ஞான சாதனங்கள் நிறைந்தவனுயும்சர்வவியாபகமான பிர்ம்மத்தையறிய அவாவுடையவனுயுமிருந்துகொண்டு அனேககோடி ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியபாபபலங்களால் வந்த சரீரத்தை நினைத்து துக்கிக்கிறான். "இதற்குமுன் நானுவிதமான யோனிகளையடைந்து பிறவிக்கடலிலாழ்ந்து துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம் மாயையாகிற கர்மபாசங்களால் நன்றாய்க்கட்டுண்டு ஸ்திரீ புத்திராதி காரியங்களிலேவப்பட்டுப்பசுவாய்த்திரிந்துகொண்டிருந்தோம், பிறக்கிறதும் பாலகௌமாரவார்த்திக திசைகளை யடைந்துமரிக்கிறதுமாகயிருக்கிற சம்சார சக்கரத்தை நாம் சிரசில் வகித்து இடைவிடாமல் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தோம், சுகநிமித்தமாகச்செய்கிற கர்மாதிகளினுல் பிர்ம்மசொரூபத்தை உணராமல் பிர்ம்மத்தைக்கொன்றவனுய் முன் நாமெடுத்த ஜன்மங்களிலிருந்த பிதா மாதா புத்திரகளத்திரங்கள் நம்மோடுகூடவராமல் நாம் மாத்திரம் துக்கித்து இதர ஜன்மங்களையடைந்தோம், கெர்ப்பமாகிற பையில் கட்டுண்டு மிருதுவாயிருக்கிற நாம் கெர்ப்பத்திலிருக்கிறயோனியின் ஸ்பரிசத்தால் அக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்டவன்போல தபிக்கிறோமென்றும், 9-வது மாதம் பூர்ணமாய் 10-வது மாதம் எப்போது வரப்போகிறது, கெர்ப்பசங்கடத்தினின்றும் முன்செய்த கர்மபோகநிமித்தமாய் வெளியிலெப்போது வரப்போகிறோமென்றும் எண்ணிக்கொண்டிருந்த அந்த சர்வஞ்ஞனை நாம் சூசிகாவாயுவினுல் தலைகீழாயானவுடன் புத்திமயங்கிக்கெட்டுப்போகிறோம்பாபியினுல் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட கெட்ட அவுடதங்களாலும் துர்மந்திரங்களாலும் விவேகியான புருடன் கெட்டுப்போவதுபோல் சர்வஞ்ஞனை நாம் க்ஷணத்திற்குள் மூடத்தன்மையடைந்து கெட்டுப்போய்விடுகிறோம்" என்றிவ்விதமான கெர்ப்பதுக்கத்தை ஜீவன் அடைகிறுனென்ன சங்கரானந்தகுரு சுவாமிகளின் ஆத்மபுராணமென்கிற கிரந்தத்திலும் கெர்ப்போபநிஷத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.'

(5) नानायोनि सहस्राणि दृष्ट्वाचैव ततोमया। आहारविविधाभुक्ताः पीताश्चविविधास्तनाः ॥ १ ॥ जन्मभूमिर्हिसर्वाभूश्श्मशानमपिमेपुरा। चतुरांशीतिलक्षेषुयोनिभेदेषुचाभवम् ॥ २ ॥ जातश्चास्मिमृतश्चास्मिसंसार्यस्मिपुनःपुनः। जन्ममृत्यूपुनर्जन्म पुनर्मृत्युः पुनर्जनिः ॥ ३ ॥ गर्भवासेमहद्दुःखं मोहदुःखञ्चजन्मसु। बाल्येदुःखं तथाशोकः पारवश्यश्च मूढता ॥ ४ ॥ हिताकरणमालस्य महिताचरणं तथा। यौवनेविषयासक्तिस्तापत्रयनिपीडितः ॥५॥ चिन्तारोगश्च वार्धिक्ये मरणेतु महत्भयम्। आशयाचाभिमानेन कामक्रोधादिसंकटे ॥ ६ ॥ अत्युत्क्रटे महद्दुःखमस्वतन्त्रश्चदुःखितः। दुःखबीजमिदं जन्मदुःखरूपश्चदुस्सहम् ॥ ७ ॥ निवृत्तिधर्मोनोपात्तो नयोगज्ञानसाधनम्। अहोदुःखोदधौमग्नो नपश्यामिप्रतिक्रियाम् ॥ ८ ॥ धिगज्ञानं धिगज्ञानं धिक्कामक्रोधसंकटम्। संसारशृङ्खलंधिग्धिगाचार्यात्ज्ञानमाप्नुयात् ॥ ९ ॥

V. 26, 27 and 28. I, having taken various and innumerable births, having enjoyed diverse carnal pleasures, having sucked milk from different mothers, having been buried in multifarious places and having taken numberless rebirths, enjoyed pleasures such as carnal, homely &c. died and took rebirth. I am groaning under the weight of sorrow as every step of birth and death is attended with misery as explained below:—29 and 30. For, before birth, the soul is afflicted with the miseries arising from remaining in the womb, at the time of delivery, the slender body undergoes pain by being expelled through the narrow passage; *in the childhood*, it is at the mercy of sickness, *at boyhood* misery arises from ignorance, playfulness, indifference, dependency &c. *At manhood*, its attention is distracted with pleasures of life and with Thapathraya. (Bodily, accidental and fatal pains). 31, 32 and 33. *In old age*, it dotes on past pleasures and affected with infirmity, and at the time of death, there are pangs and horrors of death. *In life*, my attention is distracted with diverse passions such as love, pleasure, hatred, desire &c. I am at their mercy, and I have no peace of mind even for a moment. I see no remedy which could eradicate these. 34. Fie upon these passions of life and the miseries of the world; fie upon the bondage of Samsara Under these circumstances, I should seek after the truth from the teachings of a Guru.

(5) 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥(1) 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌾𑌨𑌶𑍇𑌵𑌿𑌶𑍇𑌵𑌰𑌾 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌨𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌹𑌵𑌃 ॥(2) 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑌿𑌃 ॥(3) 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 । 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ (4) 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ (5) 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 । 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇 ॥ (6) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑍀𑌜𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 ॥ (7) 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥(8) 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌕𑌟𑌂 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌾𑌪𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥(9) (34½)

(5) வெகுவிதமானவிஷயபோகங்களையருந்தியும், நானுவிதமான யோனிகளையடைந்தும், கணக்கற்ற மாதாக்களின் ஸ்தன்னியபானுதிகள்செய்தும், சமஸ்த பூமிகளும் என்னுல் மயானமாயடையப்பட்டும், எண்ணுதற்கரிய பிறவித்துன்பத்தை அடைந்து வருந்தியிருக்கின்றேன். பிறக்கிறதும் சம்சாரியாயிருக்கிறதும் அடிக்கடி மரிக்கிறதும் திரும்பப்பிறக்கிறதுமரிக்கிறதுமாகவிருந்துகொண்டு கெர்ப்பவாசத்தில் சகிக்காத துக்கத்தையடைந்தும் கெர்ப்பத்தினின்று யோனியந்திரத்து வழியாய் வெளியில் வரும் துயரத்தைப்பொருந்தியும் பால்லியாவஸ்தையில் மூடத்தன்மையோடு கூடியும், நன்மை தீமையறியாமலும் உணர்வையடைந்தும், துக்கியாயும், சத்கர்மத்தைவிட்டும், அசத்கர்மத்தைச்செய்துகொண்டு வருந்தியும், யௌவனுவஸ்தையில் விஷயாசையுடன் கூடி ஆத்யாத்மிக முதலான தாபத்திரயங்களையடைந்தும், வார்த்திகத்தில் முன்னனுபவித்தவிஷயங்களைச்சிந்தித்து அதையனுபவிக்கச்சக்தியற்ற மனே வியாதியுடன் கூடினவனுயும், மரணுவஸ்தையில் சகிக்கக்கூடாத சங்கடத்தையும் பயத்தையுமடைந்தும், காமக்குரோதாதிகளான சங்கடத்தில் ஆசையினுலும் அபிமானத்தினுலும் மேலான ஆபத்தையடைந்து சுவாதீனமற்றவனுயும், துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஜன்மமானது துக்கத்திற்கு விதையாயும் சகிக்கக்கூடாததாயுமிருக்கிறது. அத்துக்கத்தின் நிவர்த்தியினுபாய ரூபமான யோகஞான சாதனங்களற்றவனுயும் துக்கமாகியசமுத்திரத்தில் மூழ்கி கரையேறமார்க்கமறியாதவனுயுமிருந்துகொண்டிருக்கிறேன். இது ஆச்சரியமன்றே! காமக்குரோத ரூபமாயிருக்கிற

அஞ்ஞானத்தைச்சுடவேண்டும், சுடவேண்டும், சுடவேண்டும். சம்சாரமாகிற விலங்குடன் கூடியிருக்கிற என்னையும் சுடவேண்டும். அதை நிவர்த்திசெய்யும் ஆசரியர்களிடத்திலிருந்து ஞானத்தையடையவேண்டும் என்றிவ்வண்ணம் ஜீவன் எண்ணுவதாய் கொர்ப்போபநிடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முமுக்ஷுவின் தன்மை.

(6) परीक्ष्यलेकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायान्नास्त्यकृतःकृतेन। तद्विज्ञानार्थंसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिश्श्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठम्॥१॥ अनेकजन्मसंसिद्धश्रौतस्मार्तपरायणः। अनित्यमितिविज्ञाय जगद्वैराग्यमाप्नुयात् ॥२॥ ज्ञानादेवहिसंसारविनाशोनैवकर्मणा। इतिज्ञात्वाशिवज्ञानसिद्ध्यर्थमुनिरास्तिकाः ॥ ३ ॥ श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठञ्च गुरुंगच्छेत् प्रियेणच। तस्मात्ब्रह्मज्ञानलाभाय विद्वान् शान्तोदान्तस्सत्यवादीभवेच्च॥४॥ कर्मत्यागीसर्ववेदान्तसिद्धं विद्याहेतुं सन्ततं त्वभ्युपेयात् ॥ ५ ॥

VI. 35. The man who is desirous of knowing the Brahman being disgusted with the fruits of the Karma done and undone, being disgusted with the worldly pleasures, seeks the refuge of a guru who has learnt what has to be learnt, who is well versed in Vedas, and who has realised Parabrahman in order to obtain salvation, taking with him Samith etc. for the use of sacrifice for Guru. So says Mundago-upanishads. 36, 37, 38 and 39. Sri Brahma in Brahmagita which forms a portion of Suthasamhitta says:—a man who is desirous of knowing oneself and who is following the dictates of Veda, understanding the world to be perishable, by good deeds done in various previous births, should have an apathy to the worldly pleasures. He, understanding that the Samsara will be destroyed only by the fire of knowledge (one knowing oneself) but not by Karma, seeks the refuge of a guru with genuine desire in order to obtain that Gnana. Therefore, in order to obtain Brahmagnana he should have his senses, both internal and external, well controlled, should always speak the truth and should leave off-all Karmas. Afterwards, he should seek the Guru and remain with him uninterruptedly.

(6) பரீக்ஷ்யலோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமா
யாந்நாஸ்த்யக்ருதஃ க்ருதேந। தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத் ஸமித்பா
ணிஃ ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்॥(1) அநேகஜந்மஸம்ஸித்த ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தபராய

ணஃ । க்ஷிதிவிஜ்ஞாயஜந்மதோ வைராக்³யமாஶ்ரயேத் ॥ (2) ஜ்ஞாநாதே³வ ஹி ஸம்ஸாரவிநாஶோ நைவ கர்மணா । இதி ஜ்ஞாத்வா ஶிவஜ்ஞாநஸித்³த்⁴யர்த²ம் ஸு- மிராஶ்ரிகாஃ ॥(3) ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ஞ்ச கு³ரும் க³ச்சே²த்³விதி⁴யேந வ । தஸ்மாச்ச்²ரேஷ்ட²ஜ்ஞாநஸாத⁴நாய விசாரந் ஶாஸ்த்ரோபதே³ஶஸ்ய ஸ்வாதீ⁴நமேவ து (4) ॥ க்ருதக்ருத்யா ப⁴வந்த்யேதே ஜ்ஞாநஸித்³த⁴ம் விது³ர்ஹேதும் ஸஞ்ஜாதங்க³ர்ஹ்யமேவ யாஸ ॥ (39)

(6) ஒழிவையடைந்த முமுக்ஷு கர்மத்திலை டையப்பட்ட லோகங்களின் துக்கத்தையாலோசித்து செய்யப்பட்ட கர்மத்தினும் செய்யப் படாத கர்மத்தினும் யாதொருவித பிரயோஜனமுமில்லையெனவுணர்ந்து நிதி தியா நித்திய வஸ்து விவேகமுதலான நான்கு சாதனங்கள் நிறைந்து பிரம்மா பரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரத்தையடையும் நிமித்தமாக வேதபாட சீலராகியும் பிரம் ம நிஷ்டராயுமிருக்கிற குருவையே (சமித்பாணியா) யடையவேண்டும் என்று முண்டகோபநிடத்திலும்; அனேக ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தா ல் ஜகத்தை அநித்தியமென்றறிந்து இகபர லோகங்களில் வைராக்கியமடைந்து ஞானத்தாலேயே சம்சாரம் நசிக்குமேயன்றி கர்மத்தால் நாசமடைய மாட்டா தெனவுணர்ந்து பிரம்ம ஞானம் சித்திக்கும் பொருட்டு பிரம்ம நிஷ்டராயும் வேதவேதியராயுமிருக்கிற குருவையேயடையவேண்டும். ஆகையால் பிரம்ம ஞானமடையும் பொருட்டு மனோ நிக்கிரகமுடையவனும் ஞானகர்மேந்திரிய ங்களை ஜெயித்தவனும் சத்தியவாதியாயும் சகல கர்மத்தியாகியாயுமிருக்கிற வித்துவான் ஞான காரணராயிருக்கிற சமஸ்தமான வேதாந்தார்த்தமுணர்ந்த குருவை இடைவிடாமல் அடையவேண்டுமென பிரம்மகீதையிலும் கூறப்பட் டிருக்கிறது.

(7) अविद्याहृदयग्रन्थि वन्धमोक्षोभवेद्यतः। तमेवगुरुरित्याहुः गुरुशब्दार्थ वेदिनः ॥ १ ॥ शिवएवगुरुस्साक्षात् गुरुरेवाशिवस्स्वयम्। उभयोरन्तरं किञ्चित् नद्रष्टव्यंमुमुक्षुभिः ॥ २ ॥ बन्धमुक्तं ब्रह्मनिष्ठं कृतकृत्यं भजेद्गुरुम्। यस्यप्रसादा त्संसारसागरोगोष्पदायते ॥ ३ ॥ शिश्रूषयासदाभक्त्या प्रणामैर्विनयोक्तिभिः। प्रसन्नं गुरुमासाद्यप्रष्टव्यंज्ञेयमात्मनः ॥ ४ ॥

VII. 40. Those who understand the intrinsic meaning of the word Guru say, that he alone is Guru who removes ignorance (Avidhya) who unties the knot which binds the body and soul (that is philosophically called Hrithayagrandhi) and who liberates the disciples from the bondage of Samsara. 41. Siva is identical with Guru and Guru is

Siva. These should not be differentiated even to a slightest degree by those desirous of attaining salvation. 42. A man should adore Guru who has liberated himself from bondage, who has realised Brahman and who has everything accomplished which ought to be accomplished. By the grace of that Guru, the ocean of Samsara can be crossed over as easily as the water standing in a shallow pit caused by the hoof of a cow. 43. Having pleased the Guru by his actions and devotions, he should enquire after the truth (Brahman) with modesty and prostrations. So says Sankara in Sarva Vedanta Sithantha Sara Sangraha.

(7) 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃। 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃॥ (1) 𑌶𑌿𑌵𑌏𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂। 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃॥ (2) 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂। 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋𑌗𑍋𑌷𑍍𑌪𑌦𑌾𑌯𑌤𑍇॥(3) 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾𑌸𑌦𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ (4)

(7) யாதொரு குரு அவித்தையென்ன, ஹிருதய கிரந்தியென்ன, பந்தங்களென்ன, இவைகளை நிவர்த்தி செய்கின்றாரோ அவரே குருவென்று குருவின் சப்தார்த்தத்தையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றும், சிவனே குருவென்றும் குருவே சிவனென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்குள் கொஞ்சமாவது பேதத்தை முமுக்ஷுக்கள் பார்க்கக்கூடாதென்றும் எந்தகுருவின் கிருபையால் சம்சார சமுத்திரமானது மாட்டின் குழம்படிக்குச்சமானமாயாகுமோ, எவர் பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டவராயும் செய்யவேண்டியதெல்லாம் செய்து முடிந்தவராயுமிருக்கின்றனரோ, பிரம்ம நிஷ்டரான அக்குருவை பஜிக்கவேண்டுமென்றும் சிசிருஷையினாலும் எப்பொழுதும் செய்கிற பக்தியினாலும் நமஸ்காரங்களினாலும் வினயமானவார்த்தைகளினாலும் குருவைசந்தோஷமாகும்படி செய்து தனக்கெதையறியவேண்டியதோ அதை கேட்கவேண்டும் என பகவத் பூஜ்ஜிய பாதாளான சங்கராசாரிசுவாமிகளால் சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்கிரகமென்னும் கிரந்தத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ।
उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ १ ॥

VIII. Sri Krishna says in Baghavathgita as follows:—

44 Those great men who have realised the Supreme Being being pleased with you by your prostrations etc. and being questioned about sublime truth will teach you truth.

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா ।
உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த்வதர்சிந: ॥(44)

முற்கூறிய விதியுடன் ஆசானையடைந்து அஷ்டாங்க நமஸ்காராதிகளினால் வந்தனம் புரிந்து பந்தமெப்படிவந்தது, மோக்ஷமெப்படியடைவது, அவித்தையென்ன, வித்தையென்னவென்ற பிரச்னங்களினாலும் ஆப்தம் அங்கம் ஸ்தானம் ஸத்பாவம் முதலான குரு சிசுருஷையினாலும் எவர்கள் குரு கிருபைக்குப்பாத்திரமாகிறார்களோ அவர்களுக்கு தத்துவத்தை யதார்த்தமாய்க்கண்ட மஹான்களான பிரம்ம ஞானிகள் ஞானத்தை உபதேசிப்பார்களென பகவத்கீதையில் அர்ச்சுனனுக்கு பகவானருளியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு முமுக்ஷுத்துவம் அடைந்த சிஷ்யன் குருவையடைந்து
யறிவிக்கும் விதமாவது.

स्वामिन्नमस्तेनतलोकबन्धो कारुण्यसिन्धोपतितंभवाब्धौ।
मामुद्धरात्मीयकटाक्षदृष्ट्या ऋज्वादिकारुण्यसुधाभिवृष्ट्या ॥

IX. 45. The manner in which one who is afflicted with sorrows of the world pours forth his grief before the Guru is as follows :—

Oh! Great soul who is the friend of those who bow you, and whose soul is full of pity and compassion, I bow you. Rescue me out from the ocean of Samsara by your beneficient and never-failing-side-glance from which overflows the nectar of mercy and truthfulness.

ஸ்வாமிந் நமஸ்தே நதலோகபந்தோ காருண்யஸிந்தோ பதிதம் பவாப்தௌ । மாமுத்தராத்மீய கடாக்ஷத்ருஷ்ட்யா ருஜ்வாதிகாருண்ய ஸுதாபிவ்ருஷ்ட்யா ॥ (45)

கருணைக்கடலாயும் தன்னையடைந்த சீடனை ரக்ஷிப்பதில் முக்கியமான பந்துவாயுமிருக்கிற 'ஹே' குரோ உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். சம்சார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கிறவென்னை மனோவாக்குக்காயங்களில் கபடமற்றிருக்கிற உம்முடைய அமிர்தவருஷம் போன்ற கருணாகடாக்ஷதிருஷ்டியினால் கரையேற்றிவைக்கவேண்டும்.

दुर्वारसंसारदवाग्नितप्तं दोधूयमानं दुरदृष्टवातैः ।
भीतंप्रपन्नंपरिपाहिमृत्योश्शरण्यमन्यद्यदहंनजाने ॥

X. 46. Oh! 'Guru' protect me, who is being burnt by the irresistible conflagration of Samsara which it is difficult to put out and who is tossed about by the blasts of misfortune from the grasp of death. You are to protect me well, as I know none except you.

துர்வாரஸம்ஸார தவாக்னிதப்தம் தோதூயமானம் துரத்ருஷ்டவாதை:। பீதம்ப்ரபன்னம்பரிபாஹிம்ருத்யோஶ்ஶரண்யமன்யத்யதஹம்நஜானே॥ (46)

கெட்டகாலமானகாற்றினால்ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சம்சாரமாகிற காட்டுத்தீயால் தபிக்கப்பட்டவனாயும், ஜனன மரண பயத்துடன் கூடினவனாயும், உம்மை சரணாகதியடைந்தவனாயுமிருக்கிற என்னை மிருத்தியுவினின்றும் நன்றாய் ரெக்ஷிக்கக்கடவீர். உம்மைக்காட்டிலும் சரணாகதியடைய வேறு மஹான்களிருக்கிறார்களென்று நான் அறியவில்லை.

शान्तामहान्तोनिवसन्तिसन्तोवसन्तवल्लोकहितश्चरन्तः ।
तीर्णास्स्वयंभीमभवार्णवं जनानहेतुनान्यानपितारयन्तः

XI. 47. There are great men who have well controlled their senses, who roam about the world with the sole object of doing good to others, who have crossed the terrible ocean of sorrows and who are always bent upon taking out men drowned in the ocean of sorrows. These men live to generate happiness to others like the spring season.

ஶாந்தாமஹாந்தோநிவஸந்தி ஸந்தோவஸந்தவல்லோக ஹிதஞ்சரந்த:। தீர்ணாஸ்ஸ்வயம்பீமபவார்ணவம் ஜநாநஹேதுநாந்யா நபிதாரயந்த:॥(47)

சாந்தாளாயும் மஹான்களாயும் சத்துக்களாயும், உலகத்தில் நன்மையைச்செய்வதற்காக சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களாயும், பயங்கரமாயிருக்கிற சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறினவர்களாயும், பிறவிக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிற ஜீவர்களை காரணமின்றியே கரையேற்றுகிறசுவபாவமுடையவர்களாயுமிருக்கிற மஹான்கள், வஸந்தகாலம்போல சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

अयंस्वभावस्स्वतएवयत्परश्रमापनोदप्रवणं महात्मनां ।
सुधांशुरेषस्स्वयमर्ककर्कशप्रभाभितप्तामवतिक्षितिंकिल ॥

XII. 48. Just as the moon without expecting any remuneration cools the world, which has been heated by the severe rays of the sun :- so it is the inborn quality of great men to liberate the afflicted from the sorrows of Samsara.

அயம்ஸ்வபாவ ஸ்ஸ்வத ஏவ யத்பரஶ்ரமாபநோத ப்ரவணம் மஹாத்மநாம் ।
ஸுதாம்ஶுரேஷ ஸ்ஸ்வயமர்க்ககர்க்கஶ ப்ரபாபிதப்தாமவதி க்ஷிதிங்கில ॥ (48)

சூரியனால் தபிக்கப்பட்ட பூமியை குளிரச்செய்விப்பது சந்திரனுக்கு சுபாவமாயிருப்பதுபோல் தாபத்திரயத்தால் வாடியிருக்கும் ஜீவர்களின் துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்வது மஹான்களுக்கேற்பட்ட சுபாவகுணமன்றோ.

ब्रह्मानन्दरसानुभूतिकलितैः पूतैस्सुशीतैर्युतैर्युष्मद्वाक्कलशोज्झितैश्श्रुतिसुखैर्वाक्यामृतैस्सेचय । सन्तप्तंभवतापदावदहनज्वालाभिरेनं प्रभोधन्यास्तेभवदीक्षणक्षणगतेः पात्रीकृतास्स्वीकृताः ॥

XIII. 49. O ! Lord sprinkle me who is burnt by the flames of the wild fire of birth and rebirth with the ambrosial words which will expound the truths of Vedanta, which flow from the pot of thy mouth which have cooling effect and which are mingled with the essence of Vedanta realised by you. Happy are those who have crossed the range of thy vision even for a moment.

ப்ரஹ்மானந்தரஸானுபூதிகலிதை: பூதைஸ்ஸுஶீதை
ர்யுதைர்யுஷ்மத்வாக்கலஶோஜ்ஜிதைஶ்ஶ்ருதிஸுகைர்வாக்யாம்ருதை
ஸ்ஸேசய । ஸந்தப்தம்பவதாபதாவதஹந ஜ்வாலாபிரேநம் ப்ரபோதன்யா
ஸ்தேபவதீக்ஷணக்ஷணகதே: பாத்ரீக்ருதாஸ்ஸ்வீக்ருதா:॥ (49)

பிரம்மானந்தரசானுபவத்தாற்பெருகிக்கொண்டிருப்பதாயும், பரிசுத்தமாயும், குளிர்ச்சியுடன் கூடினதாயும், தங்களுடைய வாக்காகிற கலசத்தினின்றும் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறதாயும், வேதாந்தார்த்தத்தை நன்றாய் விளக்கிவைப்பதாயுமிருக்கிற வாக்கியாமிர்தத்தினால் ஜனன மரணமாகிற, காட்டுத்தீயால் தபிக்கப்பட்டவனான என்னை குளிர்ச்சியடையும்படி செய்யும். தங்களுடைய

கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்குக்ஷணகாலம் எவர்கள் பாத்திரபூதர்களாகவிருக்கிறார்களோ அவர்களே தன்னியர்களென்று பகவத்பூஜ்யபாதாளான சங்கர குருவாற் செய்யப்பட்ட விவேகசூடாமணியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] (50)

(பொருள்) உம்மைக்குருவாகவாசிரயித்து பவக்கடலிலிருந்து எந்த மஹான்கள் கரையேறியிருக்கின்றனரோ அக்குருரூபமாயும், தயாநிதியாயும், பகவானுயுமிருக்கப்பட்ட நீர், சம்சாரசாகரத்தினின்றுமென்னைக்கரையேற்றிவைக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] (51)

(பொ) யாதொருபுண்ணியவிசேஷத்தால் தங்களுடைய கிருபாகடாக்ஷ திருஷ்டிக்கு நான் பாத்திரபூதனுயிருக்கின்றேனே அந்த அனேககோடிஜன்மாந்திரங்களில் செய்த புண்ணியகர்மபலோதயமானது இப்போது தங்களேயடையும்படிசெய்திருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] (52)

(பொ) பிரம்மவித்துக்களான மஹான்களுடைய பார்வையானது கண்களுக்கானந்தபாஷ்பத்தைவிருத்திசெய்வதாயும், முகமலர்ச்சியையும், அந்தக்கரணத்திற்கானந்தத்தையுங்கொடுப்பதாயும், மேலான மோக்ஷகதியையடையச்செய்வதாயுமிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] 53

(பொ) சோமசூரியாக்கினிகளின் சமூகங்களால் நிவர்த்திக்கமுடியாததாயிருக்கிறவஞ்ஞானவிருளே ஆத்மவித்துக்களான மஹாத்மாக்களின் ஓரே பார்வையே நிவர்த்திக்கயோக்கியமாயிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (54)

(பொ) ஜனன மரண வியாதி முதலான துக்கங்களால் நிறைந்ததாயும் பயங்கரமாயும் மனைவி மக்கள் சினேகிதாதி முதலைகளால் நிறைந்ததாயும் கரையற்றதாயுமிருக்கிற பிறவிக்கடலில், புண்ணியபாபகர்மங்களாகிற அலைகளாற் சொர்க்கலோகபூலோகாதிகளில் தேவமனுஷ்யதிரியக்காதியோனிகளையடைந்து சகிக்கமுடியாமலனேககோடி ஜன்மங்களிற்சுற்றிக்கொண்டிருந்தயான், தங்களைச் சரணமாயிப்போததடைந்திருக்கிறேன், தங்களைத்தவிர சரணாகதியடைய வேறே குருவையான் கண்டிலேன்.

கெந வா புண்யஶெஷெண தவ பாதாம்புஜத்வயம் ।
[illegible] ॥(55)

(பொ) யானனனேககோடி ஜன்மங்களிற்செய்த நிஷ்காமிய புண்ணிய விசேஷத்தாற்றங்களுடைய பாதகமலங்களைத்தரிசிக்கயோக்கியமானேன். மேலான பீடையுடன் கூடியிருக்கிறவென்னைத்தங்கள் தயாநோக்கால் சம்சாரமிருத்தியுவினிடத்தினின்றுமிரக்ஷிக்கக்கடவீர்.

[illegible]
[illegible] ॥ (56)

(பொ) இவ்விதமுரைத்த சீடனைக்கிருபாதிருஷ்டியால் குருவானவர் பார்த்து அடிக்கடி நீ பயப்படாதேயென்று அச்சீடனுக்கபயப்பிரதானமளித்தனரென்று பகவத்பாதபூஜ்யாளால் சர்வவேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரஹ கிரந்தத்தில் 256 முதல் 262 சுலோகம் வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

குருவையடைந்த சீடன் மீளவும் சம்சாரதுக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறான்.

அவதாரிகை.

நிதாகமஹரிஷியானவர் பாலியத்திற் சகலவித்தையுமடைந்து தன் பிதாவினுக்ஞையால் தீர்த்தாடனாதி செய்து சுத்தமனசையடைந்தவராகி ரிபுமஹரிஷியையடைந்து வந்தனம்புரிந்து தனாதி 11வித விஷயதூஷணத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டதாய் மஹோபநிஷத் 3வது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல் 16 வயதுடன் கூடின ராமச்சந்திரனும் தன் குருவான வசிஷ்டமஹரிஷி முதலான முனிவர்கள் முன்னிலையிற் கூறியவாறு வாசிஷ்டராமாயணம் வைராக்கியப்பிரகரணத்தில் விஸ்தாரமாய்க்கூறியிருப்பதை இங்கு யாம் சுருக்கி அடியிற்கண்ட சுலோகவாயிலாகக்கூறுகிறோம்.

சுஷ்ரிஃபாஷுவமுகவொவெஒஸவராவரவெஷிதா:
கூவதாவதயஃ வாவாஹாவாவிஹவஹ-ஒயஃ॥ (57)

(பொ) பிரவர்த்தி நிவர்த்திரூபமாயும் தெய்வகிருபையாலுமுண்டான விஷயபோகங்களெல்லாமெனக்கு அஸ்திரமாயும், சகலவித ஆபத்துக்கெஜமான ஞயும் பாபங்களாகிற ஐசுவரியம் நிறைந்தவனுயுமிருக்கிறேன்.

(பதசாரம்). சரமென்றால் ஜீவனுற்கற்பிக்கப்பட்ட பிரவர்த்தி நிவர்த்தியின் சாதனசாத்தியமாயும், அஸ்திரமாயும், அசரமென்றால் கர்மகதிப்படி ஈசனுலளிக்கப்படுவதாயிருக்கிற மாலை சந்தனன்னபானுதி விஷயங்களினனுபவங்கள் மறுஜன்மத்திற்கு வித்தாயும் ஆபத்திற்கிருப்பிடமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கின்றன, இவ்விஷயத்தை சுகம்போற் கருதுவது எதுபோலெனில், விஷங்கலந்த அன்னுதி பக்ஷணத்தை புஜிப்பவன் சுகமாயெண்ணுவதுபோல் அவிவேகிகள் ஸ்திரீ முதலான விஷயங்களினனுபவத்தை மேலென்றுகருதி வீணுய்ப்பிறவிக்கடலிலாழ்ந்து துக்கிக்கின்றனரென கூறுகின்றனர்.

கயஸ்ஷாகாஸஉரூபாஃ வர்ஹுரஒஸம்மிநஃ ।
ஷ்ரிஷ்நெஜகெவமாஹாவாஉநஃ கவுநயாநயா॥ (58)

(பொ) இரும்பாற்செய்யப்பட்டஊசிமுதலானதுகளொன்றுக்கொன்று சம்மந்தமில்லாமலிருப்பதுபோல், சகலவிஷயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமற்றதாயும், நானெனதெனுமபிமானரூபமான தன்மனேகற்பனேயாலனவரதம் கற்பிக்கப்பட்ட பிரவிருத்தியினுல் விஷயசம்மந்தமடைந்தவனுயிருக்கிறேன்.

ஹாவெஷுரதிராயாதாவயிகவஸ்ஹ்உரஹஷிவ ।
ஶாஉநீஷம் கயஂஷுஃவதிதவொஷிவெதஸா ॥ (59)

(பொ) வழிப்போக்கனுக்கு கானற்பூமியிற்கண்ட ஜலத்திலொழிவுண்டாவதுபோல் இந்த சம்சாரதாபத்தால் தபிக்கப்பட்டவெனக்கித்துக்கமெப்பொழுது சமனமடையுமென்று சதாதபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

விஷாகிவயவகூராணிநாநாயயநாநிஉ ।
ஸஂவூஸ-ஒதகஉதூாணி ஹுஹர்ணுஹூாவதாஇவ ॥ (60)

(பொ) சிந்தையாகிற நேமியிற்சுழலுமெனக்கு தனங்களும் மனைவி மக்கள் வீடுமுதலானவைகளுமானந்தமாகாமல் மேலான ஆபத்திற்குச்சமானமாயிருக்கின்றன.

[illegible]
[illegible] (61)

(பொ) நம்முடையவபிமானத்தாலடையப்பட்ட மனைவிகள் விஷயானுபவகாலத்திலழகுபோற் பார்க்கப்படுகின்றார்களன்றி ஹேமுனே சுகநிமித்தமாகார்கள்.

தனதூஷணம்.

[illegible]
[illegible] (62)

(பொ) பிராஞர்களாயும் சூரர்களாயும் செய்யவேண்டுவதைச்செய்தவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயும் மிருதுபாஷிகளாயுமிருக்கிற புருடர்கள், பனித்திவிலைகளானது காற்றால் நாசமுறுவனபோல், பணத்தாசையாற்கெட்டுப்போகின்றார்களன்றோ.

[illegible]
[illegible] (63)

(பொ) ஸ்ரீமானும் இதரஜனங்களால் நிந்திக்கத்தகாதவனும் சூரனும் மனவாட்டமற்றவனுமிருக்கிற புருடன், ரத்தினங்கள் தூளிகளால் மூடப்படுவனபோல் சம்பத்தினசையாற்கெடுக்கப்படுகின்றனன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] (64)

(பொ) வெகுநாளாய்ப்பாழடைந்திருக்கிற பள்ளத்திலுண்டானதாயும் ஜர்தலைநாகத்தாற் சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற, புட்பக்கொடிக்குச்சமமாய் விளங்குவதாயும், மனசை நிமிஷத்திற்கவரும்படி செய்வதாயும், கணத்திலழிந்துபோவதாயுமிருக்கிற இச்சம்பத்தையினியான் விரும்பேன். இவ்வாறு மஹோபநிஷத்து 3-வது அத்தியாயம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥ (65)

(பொ) பயத்திற்குமுக்கியஹேதுவாயும், இடைவிடாமற்றுக்கத்தைவிருத்திசெய்வதாயும், பிரசண்டவாதம்போற்கதரச்செய்வதாயும், பந்துக்கள் விரோதத்தையூட்டிவைப்பதாயும், நற்குணங்களைக்கெடுத்து துர்க்குணங்களையளிப்பதாயும், லோபிகளால் நன்றாயாதரிக்கத்தகுந்ததாயும், மோக்ஷமடைய சாதனமற்றதாயுமிருக்கிற இத்திரவியமானது மனச்சோதனையினிமித்தமெவ்வாறுபகரிக்கும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (66)

(பொ) திரவியவானன புருடன், அந்தகனைப்போல், தன்னைவந்தடைந்தபேர்களை நேத்திரத்தாற்கூடப்பாராமலும், குருடன் ராஜமார்க்கத்தைவிட்டு குமார்க்கத்திற்செல்வதுபோல், சத்துக்களால் தள்ளப்பட்டிருக்கிறவிஷயமார்க்கத்திற்றிரிகிறதும், குழந்தைகளால் குருடனிழுக்கப்படுவதுபோல் மூர்க்கர்களாலிழுக்கப்பட்டு, ஸ்திரீவிஷயமாகிறபாழுங்கிணற்றில்வீழ்ந்துதுக்கப்படுகின்றான். அத்திரவியவானன குருடனுக்கு தரித்திரமாகிற அஞ்சனமையே அக்குருட்டுத்தன்மையை நிவர்த்திக்கமேலான ஔஷதமன்றோ. சர்வவேதாந்தம் 66 முதல் 75 வரை சுலோகங்கள்.

ஆயுள் தூஷணம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (67)

(பொ) காற்றினலைக்கப்பட்ட அரசிலையினுனியிற்றங்கியிருக்கிற நீர்த்துளி க்ஷணத்தில் நாசமுறுவதுபோல், நம்வாழ்நாள் நாசத்தையடைகிறது. பித்தன் தன்சிரசில் வைக்கப்பட்ட பாரத்தைக்காரணமின்றியெறிந்துவிடுவதுபோலச் சரீரத்தை அகாலத்திற் காரணமின்றியே பிராணன் விட்டுவிடுகிறான்,

[illegible] ।
[illegible] ॥ (68)

(பொ) விஷயமாகிற காளகூடவிஷசம்பந்தத்தால் சிநறுண்டமனசையுடையவர்களாயும், ஆத்மஞானத்தில்திடப்படாதவர்களாயுமிருக்கிறபுருஷர்களின் ஆயுள் சிரமயோக்கியமாயிருக்கிறதன்றோ.

யஜ்ஜெதெவெஷ நவாயொராகாஶஸ்யவவெஷ்நம் ।
நூயநஞு தரஂமாணா ஶாஷூா நாய ஷியஜ்ஜெத ॥(69)

(பொ) வாயுவைக்கட்டவும், ஆகாசத்தைத்துண்டிக்கவும், அலைகளை அலங்கலாகச்செய்யவுங்கூடும், ஆயுள் நிலைநிற்குமென்றவாசையை விவேகிகள் வைக்கொணாது.

ஹாவ்ஸஂஹாவ்ஷெதயெநஹுயொயெநநஶாவ்ஷெத ।
வராயா நிவூஷெஷூாநயதஜ்விதஶவ்ஷெத ॥ (70)

(பொ) எந்தப்புருஷன்எந்தவஸ்துவையடையவேண்டுமோ அதையடைந்து துக்கமில்லாமல் மேலானவொழிவையடைந்திருக்கிறானோ அவனுடைய ஆயுளே பிறவிப்பயனுடன் கூடினதன்றோ?

தரவொவிஹிஜீவஞி ஜீவஞி ஶூமவகூிணஃ ।
ஸஜீவதிஶநொயஸ்ய ஶநெநொவஜீவதி ॥ (71)

(பொ) மற்றவர்கள் வாழ்நாள், மரங்களுடையவும் பக்ஷிகளுடையவும் வாழ்நாள்போல் வீணும். எப்புருடன் மனனத்துடன்கூடினவனோ அப்புருடனே ஜீவனுடன் கூடினவனும்.

ஜாதாஷுவஜமதிஜஷவஷூாய ஜீவிதா ஃ ।
யெவநநெநூஹஜாயஷெஶஷாஜரஂமநூஹாஃ॥ (72)

(பொ) இச்சகத்தில் ஜனித்தஜீவர்களில் எவர்கள் சாதுக்களுடன்கூடியிருக்கிறார்களோ அவர்களே மீளவுமிப்புவியில் ஜனியார், மற்றவர்கள் கிழக்கழுதைக்கொப்பாவார்கள்.

ஹாரொவிவெகிநஸூாஷூஂஹாரொஜூாநஂவராமிணஃ।
ஶஶாஷஸ்ய ஶநொஹாரஂஹாரொநாதுவிஜொவவஃ॥ (73)

(பொ) அவிவேகிகளுக்கு வேதாந்தசாஸ்திரவிசாரம் பாரமாம், ஆசையுடையவர்களுக்கு ஞானம்பாரமாம், சாந்தமற்றவர்களுக்கு மனதே பாரமாம், அக்ஞானிகளுக்குத்தேகம் பாரமாம்.

அகங்காரதூஷணம்.

அஹங்காரவஶாதாபதஹங்காராத் துராதய: ।
அஹங்காரவஶாதீஹா நாஹங்காராத் பரோ ரிபு: ॥ (74)

(பொ) அகங்காரத்தாலாபத்தும் மனோவியாதிகளும் இச்சையு முண்டாகின்றன. அகங்காரத்தைக்காட்டிலும் வேறுசத்துருவில்லை.

அஹங்காரவஶாத் யத்யந் மயா புக்தம் சராசரம் ।
தத்தத் ஸர்வமவஸ்த்வேவ வஸ்த்வஹங்காரரிக்ததா ॥ (75)

(பொ) அகங்காரவசத்தாலெவ்வெவ்விஷயம் புசிக்கப்படுகின்றவோ அவ்வவ்விஷயமசத்தியமேயாம், அகங்காரமற்றவஸ்துவே உண்மையாம்.

மனதின் தூஷணம்.

இதஶ்சேதஶ்ச ஸுவ்யக்ரம் வ்யர்தமேவாபிதாவதி ।
மநோ தூரதரம் யாதி க்ராமே கௌலேயகோ யதா ॥ (76)

(பொ) மனதானது, அங்குமிங்கும்வீணாய்விஷயத்தில்கிராமநாய்போல் திரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

க்ரூரேண ஜடதாம் யாதா த்ருஷ்ணாபார்யாநுகாமிநா ।
வஶ: கௌலேயகேநேவ ப்ரஹ்மந் புக்தோ(அ)ஸ்மி சேதஸா ॥ (77)

(பொ) ஹே பிர்மன்? ஆசையாகிறமனைவியுடன்கூடினமனமான ஆண்நாயால் விஷயமாகிறவீதியிலிழுக்கப்பட்டு ஜடபாவத்தையுற்று புஜிக்கப்படுகிறேன்.

அப்யப்திபாநாந்மஹத: ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபி வஹ்ந்யஶநாத் ப்ரஹ்மந் விஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ (78)

(பொ) வற்றுதசமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்யினுஞ்செய்யலாம், மகாமேருவைவேருடன்களையினுங்களையலாம், அக்கினியைவிழுங்கினும்விழுங்கலாம் ஹேகுரோ? மனோநிக்கிரகஞ்செய்வது வெகு அருமையன்றோ.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ (79)

(பொ) விஷயங்களுக்கு மனமே காரணம்; அம்மனமிருக்கின் மூன்றுலகுமிருக்கும், அம்மனமிறக்கின் ஜகத்திரயங்களும் நாசமுறும், ஆகையால் மனோநிக்கிரகமாகும் நிமித்தம் நன்முயற்சிசெய்யவேண்டும்.

திருஷ்ணையின் தூஷணம்.

𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍁𑌮𑍂𑌷𑌿𑌕𑌾 ॥ (80)

(பொ) கெட்ட எலியானது, வீணைவாத்தியத்தின் தந்தியையறுப்பதுபோல் ஹேமுனிசிரேஷ்டரே யானெப்போது விவேகவைராக்கியாதி சம்பத்தைகிரகிக்கிறேனோ அப்போதென்னை விஷயாசையானதறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚𑌪𑌲𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑍀 ॥ (81)

(பொ) ஆசையாகிறபெண்குரங்கு விஷயங்களாகிறகொப்புகளில் தாவிக்கொண்டு துக்கமாகிறபலத்தைபுஜித்து ஓரிடத்திலுமிருப்பில்லாமலலைந்துகொண்டிருக்கிறது.

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌂 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑍀 ॥ (82)

(பொ) ஒருகணத்திற்பாதாளத்திலும், ஒருகணத்திலாகாசத்திலும் மற்றொருக்ஷணத்தில் திக்குகளிலும், ஆசையாகிறவண்டானது திரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍈𑌕𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇 ॥(83)

(பொ) சகலசம்சார தோஷங்களுக்கு முக்கியகாரணமாயிருக்கிற ஆசையொன்றே, தீர்க்கமானதுக்கத்தையளிப்பதாயும், அந்தர்முகானுசந்தானமாகிற அந்தப்புறத்தில்வசிக்கும்புருடனை, விஷயமாகிறவம்பலத்திலிழுப்பதாயுமிருக்கிறதன்றோ.

ஶோகாய விஷயத்⁴யாநம் வஹந்தி ஜந்தவோ(அ)ஸ்தி ।
த்ருஷ்ணாவிஷவிகாரக்⁴நோ ஶ்ருதா த்யாகோ மஹாமந்த்ர: ॥(84)

(பொ) சகலப்பிராணிகளும் விஷயசிந்தையால்மேலான துக்கத்தையடைகிறார்கள். அச்சிந்தாத்தியாகமே ஆசையாகிற விஷபேதியை நிவர்த்திக்கிறமேலான மந்திரமென்று பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப-ம்) விஷயத்தைஸ்மரிப்பதே சகலதுக்கத்திற்குங்காரணமாயிருப்பதாய்க்கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதை 2-வது அத்தியாயம் 62—63-வது சுலோகங்களிலறிவித்திருக்கின்றனர்.

த்⁴யாயதோ விஷயாந் பும்ஸ: ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்கா³த் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோ⁴(அ)பி⁴ஜாயதே ॥

க்ரோதா⁴த்³ப⁴வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத் ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ரம: ।
ஸ்ம்ருதிப்⁴ரம்ஶாத் பு³த்³தி⁴நாஶோ பு³த்³தி⁴நாஶாத் ப்ரணஶ்யதி ॥

சப்தாதிவிஷயங்களைநினைக்கிறபுருஷனுக்கு அவைகளின் சங்கமுண்டாகிறது, அச்சங்கத்தாலாசையுண்டாகிறது. அவ்வாசையால் கோபமுண்டாகிறது.

அக்கோபத்தால் அவிவேகரூபமானமோகமுண்டாகிறது, அம்மோகத்தாற் சாஸ்திராசாரியோபதேசத்தாலுண்டாயிருக்கிற சத்புத்தியானது மயங்கிப்போகிறது. அந்தஸ்மிருதியின் மயக்கத்தால் விவேகயோக்கியமானபுத்தி நாசத்தையடைகிறது. அப்புத்திநாசத்தால் புருஷார்த்தயோக்கியமற்றவனாகிறான். (என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் விஷயஸ்மரணமேசகலதுக்கத்திற்குமேதுவாம், ஆகையால் விஷயஸ்மரணத்தை விவேகி கனவிலும் நினைக்கவொண்ணாது என்பதாம்).

வாசிஷ்டம், சரீரதூஷணம்.

நாஸ்தி தே³ஹஸமஶ்ஶோச்யோ நீசோ கு³ணவிவர்ஜித: ।
கலேவரமஹங்காரக்³ருஹஸ்த²ஸ்ய மஹாக்³ருஹம் ॥
ஸம்கல்ப்ய தத்³வா லோகேஷு ஸந்ததம் ஶோசநீயதாம் ।(85½)

(பொ) குணமற்றதாயும் நீசத்துவத்தையடைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகத்திற்குச்சமானமாய்த் துக்கிக்கத்தகுந்தது வேறொன்றுமில்லை. அகங்காரனாகிற

6445
R65

கிரகஸ்தன் வசிக்குங்கிரகமாயிருக்கிற இத்தேகமானது வெகுநாளிருக்கட்டும், அல்லது பூமியில் விழட்டும், ஹேகுரோ? அதனாலெனக்கென்னபிரயோஜனமிருக்கிறது.

𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌶𑍁𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌶𑍃𑌙𑍍𑌖𑌲𑌦𑌾𑌮𑌨𑌂 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌤𑌜𑌨𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌮𑌮 ॥ (86½)

(பொ) இந்திரியக்கூட்டங்களாகிய பசுக்கள் கட்டப்பட்டதாயும், ஆசையாகியதாள்வாரத்தையுடைத்தானதாயும், சித்தமுதலான கிங்கரர்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகமானது எனக்கிஷ்டமில்லை.

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌭𑍀𑌷𑌣𑌂 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌮𑌮 ॥ (87½)

(பொ) வதனமாகிறவாய்லில் நாவானபெண்குரங்கு கட்டப்பட்டுப்பயங்கரமாயும், பல்வரிசைகளானமாம்சதோரணங்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகமாகிற வீடானதெனக்குப்பிரியமில்லை.

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌨𑌾𑌶𑍈𑌕𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾 ॥ (88½)

(பொ) ரக்தமாம்சாதிகளாலுள்ளிலும் வெளியிலும்நிறைந்திருப்பதாயும் நாசமடைதலே முக்கியதர்மமாயும் உடைத்தாயிருக்கிற இச்சரீரத்திற்கழகெங்கே?

𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌶𑌰𑌦𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥ (89½)

(பொ) மின்னலிலும் சரத்காலமேகத்திலும் கந்தர்வபட்டணத்திலுமெவர்களால் ஸ்திரமென்றபுத்தி தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அவர்களால் இச்சரீரம் அபிமானிப்பதாகட்டும்.

பாலிய தூஷணம்.

𑌶𑍈𑌶𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌜𑌨𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌬𑌾𑌲𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌶𑌵𑌂 𑌭𑌯𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ (90½)

(பொ) பாலியத்தில் மாதா, பிதா, குரு, அன்னியர், மூத்தோர் முதலானவர்களிடத்தினின்றும் பயமுண்டாய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தபாலியமே பயத்திற்கு வீடாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (91½).

(பொ) தேகத்திற் சக்தியற்றிருப்பதும், சதா ஆபத்துடன் கூடியுள்ளதும், பேராசையுடன்நிறைந்திருப்பதும், ஊமையாயிருப்பதும், மூடபுத்தியை வகித்திருப்பதும், சதாவிளையாட்டுடன்கூடியிருப்பதும், சஞ்சலமாயிருப்பதும், அன்னியர்களிடத்தில் யாசித்துக்கொண்டிருப்பதும், பிறகுணங்களும் பாலியத்தில் நிறைந்திருக்கின்றன.

யௌவன தூஷணம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (92½)

(பொ) தன்னுடையசித்தமாகிய பிலத்துவாரத்திலிருப்பதாயும், நானாவிதமானமயக்கத்திற்கேதுவாயுமிருக்கிற மன்மதனென்னும்பிசாசினால் பலாத்காரமாய்ப்பிடிக்கப்பட்டு, யௌவனத்தில் ஸ்வாதீனமற்றவனாய் விஷயாசையுடன் கூடியிருக்கிறேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (93½)

(பொ) அசத்தியமாயிருக்கிற யௌவனம், சத்தியம்போற்றோற்றி, சீக்கிரத்திற்கெடுதியைக்கொடுப்பதாயும், சொப்பனத்திற்கண்ட ஸ்திரீசுகத்திற்கொப்பாயுமிருப்பதால் எனக்கு ருசிக்கவில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (94½)

(பொ) சகலபுருஷர்களுக்கும் க்ஷணத்திற்சந்தோஷத்தைக்கொடுப்பதாயும், கந்தர்வபட்டணம்போல் நிலையற்றதாயுமிருக்கிறயௌவனமானது எனக்கு இன்பத்தைக்கொடுக்கவில்லை.

காஙாவியொமஜாலெதநஹ௱ஜிஷ-ஷுஸஶஃவஹிநா ।
யௌவநெநஷ஁ஹ௱லெதஜஜ-ஷுர-ஷ௱ாவாஹி௱நா௱யமா ॥ (95½)

(பொ) வனத்திலிருக்கிற விருக்ஷமானது காட்டுத்தீயால்நாசமுறுவது போல், ஸ்திரீயைப்பிரிந்ததினிமித்தம்மனசிலுண்டாயிருக்கிற அக்கினியால் யௌவனகாலத்தில் ஜீவனானவன் தகிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ-நிமஃஶாவிவிஷீண௱ாவாவிந௱விஹியௌவநெ ।
மதிஃகஶ-ஷ தாமெதிவ௱ாவ௱ஷீவதாஸ௱ம்ிணீ॥ (96½)

(பொ) வருஷாகாலத்தில் நதியானது கலங்கிப்போடுவதுபோல் நிர்மலமாயும் விஸ்தாரமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற புத்தியானது, யௌவனகாலத்தில் விஷயாசையாகிற கல்மஷத்துடன் கூடிக்கெடுகின்றது.

ஆத்மவித்தியாவிலாசம்.

தாா-ண௱மெத௱க-ஶயௌவநா-ஏவஸம்வ ஜிஷ௱ாதிமவ௱வி ஹி
தாதஹிதாஹிமாஷஃ । விணு-ஏது௱மாஂஸா-யிராஷுமயெஶநீ
ரெநா௱ா ா-வி ஂஸ ம -வயாதிஜநொவிவிதுஂ ॥ (97½)

(பொ) நாமின்னகுலத்திற்சனித்தோம் மகாவித்தைகளையுங்கற்றோமென்றகர்வத்தால் மூடப்பட்டமனசையுடையவனாயிருக்கிறயௌவனபுருஷன் மலமூத்திரமாம்சாதிகளால் நிறைந்தஸ்திரீசரீரத்திலாசையுடன்கூடிக்கெட்டுப்போகிறானன்றோ? இஃதாச்சரியமல்லவா எனசதாசிவபிர்மயதீந்திரர் கூறியுள்ளார்.

வாசிஷ்டம்.

தெவ-ஐஜ௱ாஷெுமஹாதாநஷுவவவ-ா-ஷாஹ-வி ।
யெஷ-வெநஷும-தீண௱ாஷுாயொயௌவநஸஂகடாஃ॥ (98½)

(பொ) ஹேராமா! எவர்கள் யௌவனசங்கடத்தினின்று சுலபமாய்த்தாண்டியிருக்கிறார்களோ அவர்களேபூஜ்யர்கள், அவர்களே மகான்கள், அவர்களே இப்புவியிற்சனித்தவுத்தமபுருஷர்கள்.

[illegible] ॥(99½)

(பொ) விநயத்தாலலங்காரம்பண்ணப்பட்டதாயும், பெரியோர்களுக்கிருப்பிடமாயும், கருணையாற்சுவலித்துக்கொண்டிருப்பதாயும், சற்குணங்களால் நிறைந்ததாயும், இந்த யௌவனம் விளங்குமானால், ஹேமகரிஷியே, ஆகாசத்திலுண்டானநந்தனவனத்திற்கொப்பாயிவ்வுலகத்தில் வெகு அருமையாய்ப்பிரகாசிக்குமல்லவா.

ஸ்திரீ தூஷணம்.

[illegible] ॥ (100½)

(பொ) அஸ்தி நரம்புமுதலானவைகளாற்கட்டப்பட்டதாயும் மாம்சமயமானபொம்மையாயும், யந்திரங்கள்நிறைந்ததாயுமிருக்கிறசரீரத்தையுடையஸ்திரீகள் எங்ஙனம் அழகுடையவராவர்?

[illegible] ॥(101½)

(பொ) தோல், மாம்சம், ரக்தம், கண்ணீரிவ்வகளைப்பிரித்தறிந்தபிறகு, கண்ணென்பதேது, மயக்கத்தினலழகென்றெண்ணி வீணாயேன்மோகத்தையடைகிறாய்?

[illegible] ॥ (102½)

[illegible] ॥(103½)

(பொ) மேருமலையுச்சியிலுண்டாயிறங்கும் கங்கை நீரருவிக்கொப்பான முத்தாரங்களையுல்லாசமாய் மார்பிலணிந்திருக்கிறஸ்திரீகளின் ஸ்தனமானது மயானத்திலும் திக்குவிதிக்குகளிலும், சரீர நாசகாலத்தில் சாக்மானது பலியன்னத்தை புசிப்பதுபோல், நாய்களால் நன்று நன்றென புசிக்கப்படுகின்றன.

கேஶகஜ்ஜலதாரிண்யோ து:ஸ்பர்ஶா லோசனப்ரியா: |
துஷ்க்ருதாக்னிஶிகா நார்யோ தஹந்தி த்ருணவந்நரம் || (104½)

(பொ) கேசமாகிற புகையானிறைந்து, கண்களாகிறஜுவாலைகளுடன் கூடி, பாபமயமாகிறநெருப்பையொத்த பெண்கள், புருஷனை துரும்புபோலெரிக்கிறார்கள்.

ஜ்வலதா அதிதூரே(அ)பி ஸரஸா அபி நீரஸா: |
ஸ்த்ரியோ ஹி நரகாக்னீநாமிந்தனம் சாரு தாருணம் || (105½)

(பொ) வெகுதூரம்வரையும்சுவலிக்கும் உருவமுடையவர்களாயும், ரசமற்றவர்களாயிருந்தும் ரசம்போற்பார்க்கப்படுகிறவர்களாயுமிருக்கிறகாந்தைகள், நரகமாகிற அக்கினிக்கு உலர்ந்தகட்டையாகவிருக்கிறார்கள்.

காமநாமகிராதேந விகீர்ணா முக்தசேதஸாம் |
நார்யோ நரவிஹங்காநாமங்கபந்தனவாகுரா: || (106½)

(பொ) அற்பபுத்தியுடன்கூடினபுருஷர்களாகியபக்ஷிகளைப்பிடிப்பதற்கு ஆசையென்னும்கயற்றாற்பின்னப்பட்டிருக்கிறஸ்திரீகளாகிறவலைகள், மன்மதனாவேடனாலிச்சகமான காட்டில் வீசப்பட்டிருக்கின்றன.

ஜந்மபல்வலமத்ஸ்யாநாம் சித்தகர்தமவாஸிநாம் |
பும்ஸாம் துர்வாஸனாரஜ்ஜுர்நாரீ படிஶபிண்டிகா ||(107½)

(பொ) மாதர்கள், கொடியமனமென்னும் அளறுநிறைந்த பிறவியென்னும் சிறுகுளத்தில்வசிக்கும் மனிதராகியமீன்களைப்பிடிப்பதற்கு விஷயவாசனையென்னும்பாசத்திற்கட்டிய தூண்டின்முள்ளில்வைத்தமாம்சத்திற்கிணையாவர்.

ஸர்வேஷாம் தோஷரத்நாநாம் ஸுஸமுத்கிகயாநயா |
து:கஶ்ருங்கலயா நித்யமலமஸ்து மம ஸ்த்ரியா: || (108½)

(பொ) மிகுந்ததுக்கமாகிற இருப்புவிலங்காயும், சகலதோஷங்களான ரத்தினங்கள் வைத்திருக்கும்சம்புடமாகவுமிருக்கின்றமாதர்களதுசுகத்தையான் விரும்பேன்.

யஸ்ய ஸ்த்ரீ தஸ்ய போகேச்சா நிஸ்த்ரீகஸ்ய க்வ போகபூ: |
ஸ்த்ரியம் த்யக்த்வா ஜகத்த்யக்தம் ஜகத்த்யக்த்வா ஸுகீ பவேத் ||(109½)

(பொ) யாவன் மனைவியுடன்கூடியவனோ அவனுக்கே போகத்திலாசையுண்டாகும், மனைவியற்றவனுக்கு போகத்தாலாகியவின்பமெவ்விடத்துளது? போகத்திற்கிடமானபெண்ணைவிடில் மனதின்கண்ணுள்ளவுலகபந்தம்போம், நாமமாத்திரமான உலகம் நீங்குங்காலை நீங்காத பேரானந்தமுதயமாம்.

வார்த்திக தூஷணம்.

தாஸா: புத்ரா: ஸ்த்ரியஶ்ச பாந்தவா: ஸுஹ்ருதஸ்ததா ।
ஹஸந்த்யுந்மத்தகமிவ நரம் வார்த்தககம்பிதம் ॥(110½)

(பொ) வேலைக்காரர்களும் புத்திரர்களும் ஸ்திரீகளும் பந்துக்களும் சிநேகிதர்களும், பைத்தியங்கொண்டவனுக்கொப்பாக வார்த்திகத்தால் நடுக்கமடைந்திருக்கிறமனுஷியனைக்கண்டு நகைக்கிறார்கள்.

தைந்யதோஷமயீ தீர்க்கா வர்த்ததே வார்த்தகே ஸ்ப்ருஹா ।
ஸர்வாபதாமேகஸகீ ஹ்ருதி தாஹப்ரதாயிநீ ॥ (111½)
அப்ரதீகாரயோக்யம் ஹி வர்த்ததே வார்த்தகே பயம் । (112)

(பொ) பிறரிடத்தில் யாசிக்கிற தோஷமயமாயும் சகல ஆபத்திற்கொரே சிநேகிதமாயும், மனதைசதா துக்கிக்கச்செய்வதாயுமிருக்கிற ஆசையானது வார்த்திககாலத்தில் விசேஷமாய் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிறது. மேற்கூறிய துக்காதிகள் நிவர்த்திக்கத்தகாததாயும் பயத்தைப்பண்ணுவதாயுமிருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

கால தூஷணம்.

திஶோ(அ)பி நஹி த்ருஶ்யந்தே தேஶோ(அ)ப்யந்யத்வமேஷ்யதி ।
ஶைலா யத்ர விஶீர்யந்தே ஶீர்யந்தே தாரகா அபி ॥(113)

(பொ) பிரளயகாலத்தில் திக்குகளும் பார்க்கப்படாமற்போகின்றன, தேசங்களும் அதேசமாகின்றன, பருவதங்களும் ஜீரணிக்கின்றன, நக்ஷத்திரங்களும் நாசமுறுகின்றன.

ஶுஷ்யந்த்யபி ஸமுத்ராஶ்ச த்ருவோ(அ)ப்யத்ருவஜீவந: ।
ஸித்தா அபி விநஶ்யந்தி ஜீர்யந்தே தாநவாதய: ॥(114)

(பொ) சமுத்திரங்களும் சோஷணமடைகின்றன, துருவனும் நாசமடைகிறான், சித்தர்களும் அசுரர்களும் நாசமுறுகிறார்கள்.

க்ஷிப்த்வாவித்யதெவெஷாஸம்ஸாரெஸுவஹாவநா ।
ஸுவஹஸ்தம்ஹிவாஸாஷ்காஙஸ்தாஉவிக்ருஷதி ॥ (115)

(பொ) கட்டையை பலமாய்ப்பிடித்தவன்போல் பாபத்தையடைந்து சம்சாரத்திற்சுகபாவனையையெவர்கள் பண்ணுகிறார்களோ அவர்களைக்காலன் நாசமுறச்செய்கிறான்.

த்ருணம்வாம்ஸுமஉஹெந்த்ஸுவணும்உரஸுவஷ்டுவம் ।
க்ஷூதம்ஹரிதயாஸவடுஉாகூஸாக்ஷதடுஉஷ்தஃ ॥ (116)

(பொ) துரும்பையும் தூளியையும் மகேந்திரகிரியையும், சுவர்ணமயமான மகா மேருவையும், கடுகையும் சர்வ பக்ஷகனான காலன், தானுய்விழுங்குகிறான்.

வரஉஷ்யவிநிஷ்டாவாநீ யதெஹ்ரிரவ்யஜஃ ।
ஹவொவ்யஹாவஉயாதிஜீயடுஷெவெஷிமீஸ்யுராஃ (117)

(பொ) நிஷ்டாவானான பிர்மதேவனும், உற்பத்தியற்ற விஷ்ணுவும், ஈசுவரனும் இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களும் காலனால்பீடிக்கப்படுகின்றனர்.

ஸ்ரூஹா விஷ்ணுஸ்த ஈஷ்ரஸ்தஸவடுஉவாஹுதஜாதயஃ।
நாஸஉவாநஸயாவஷிஸமிஷா நீவவாஙபம் ॥(118)

(பொ) சமுத்திர ஜலத்தை வடவாக்கினி விழுங்குவதுபோல் திருமூர்த்திகளும் சகலபிராணிகளும் நாசமடைகிறார்கள்.

ஆவதஃக்ஷணஉாயாஷிக்ஷணஉாயாஷிஸம்வதஃ ।
க்ஷணம்ஜந்தூயஉரணம் ஸவடும்நஸ்வரஉவதக ॥ (119)

(பொ) கணத்தில் ஆபத்தையும் கணத்திற்சம்பத்தையுந்தருவ தாயும் (?) கணத்திற் ஜனனமரணமளிப்பதாயுமிருக்கிற இச்சகம் நசுவரமேயொழிய வேறல்ல.

விஷம்விஷயவெஷஉம் நவிஷம் விஷஉவ்யெத ।
ஜந்மாந்தரஷ்நாவிஷயாவஷஜந்தூஹாரம்விஷம் ॥ (120)

(பொ) விஷம் விஷமல்ல, விஷயமே மேலான விஷமாயிருக்கிறது. விஷத்தை புசித்தவன் இந்த ஜன்மத்தைமாத்திரமிழப்பன், விஷயமாகிறவிஷம் அநேகஜன்மங்களை அடையச்செய்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (121)

(பொ) மேற்சொல்லியதோஷங்களாகிற காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்டிருக்கிற என் மனதில் போக ஆசையாகியகானல் நீரானது ஒருக்காலுந்தோன்றமாட்டாது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (122)

(பொ) ஆகையால் ஹே, குரோ எனக்கு தத்துவஞானத்தை போதிப்பீராக. அவ்விதம்போதியாவிடில் மாத்ஸரியமிழந்தவனும் மமதையற்றவனுமிருக்கிற யான் மௌனத்திலிருந்துவிடுகிறேன்.

அ-கை. இவ்விதமுரைத்த சீடனைநோக்கி, ஆசானுண்மையைவெளியிடுதல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (123)

(பொ) ஹேவித்துவன், யமபயத்தைவிட்டுவிடக்கடவாய், நித்தியனும் இரண்டற்றவனும் பரமானந்தரூபனும் பிர்மமாயுமிருக்கிற உனக்கு, மிருத்தியுவென்பது ஒருக்காலுமில்லவேயில்லை மயக்கத்தாலொன்றுமறியாதவனாயிருந்து பயத்துடன் நிரைந்தமனதால், என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றாய். நித்திரையையடைந்தவன் தானுப்புலம்புவதையொத்து நீயும் புலம்புகிறாய், அதுவாஸ்துவமல்ல.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (124)

(பொ) சுவப்னவஸ்தையில் நல்லதூக்கத்தையடைந்த புருஷன் அரவ முதலானவைகளாற்கடியுண்டவனுயெண்ணித்தன்னைரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று புலம்பினதைக்கேட்டுச்சமீபத்திற்படுத்திருந்தசினேகிதனுல் நன்ருய்த்தட்டியெழுப்பப்பட்டு விழிப்பையடைந்தபுருஷன் யானென்றுமறியேனென்று சொல்லுகிறவசனத்திற்கென்னபயன் சொல்லுவாயாக.

ரஜ்ஜ்வஜ்ஞாநாத்க்ஷணேநைவ யத்வத்ரஜ்ஜுர்ஹி ஸர்பிணீ ।
பாதி தத்வச்சிதிஸ் ஸாக்ஷாத்விஶ்வாகாரேண கேவலா ॥ (125)

தத்வஜ்ஞாநாதி தக்ஷ்யதி ... ।
... ॥(126)

மந்தாந்தகாரவேளையிற் பழுதையின் சுபாவத்தையறியாதமயக்கத்தால், பழுதையிற் சர்பமிருப்பதாயெண்ணி, அழுது, பயந்து, நடுங்கினபுருஷன் விசாரிக்குங்காலத்தில் சர்பம் வாஸ்தவமல்லவென்றுணர்வதுபோல்.

(பொ) உன்னால் அஞ்ஞானத்தால் ஆத்மாவான உன்னிடத்தில் ஜந்மம், நாசம், வியாதி ஜரை முதலானதுக்கங்கள் பொய்யாய்க்கற்பிக்கப்பட்டு புலம்பிய நீ, குருபதேசவிசாரஜன்னிய ஞானத்தால் மேற்கூறியவைகளனைத்தும் ஆத்மாவிடத்தில் வாஸ்தவமல்லவென்றுணர்ந்து பயத்தைநீக்கக்கடவாய்.

ஸ்வாநாத்மநோ ... பாவ்யஸே ... ।
தஜ்ஜ்ஞாநக்ருதம் ஸம்ஸயம் ... ॥ (127)

(பொ) நீ, அனாத்மாவானபஞ்சகோசாதிதர்மங்களை ஆத்மாவிடத்திற் கற்பித்துத்துக்கிக்கிறுய், அந்த துக்கமானது அஞ்ஞானத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென்றறிந்து சகலபயங்களையுமொழித்துச்சுகியாயிருக்கக்கடவாய்.

சர்வவேதாந்தசித்தாந்தசாரசங்கிரகம் $262\frac{1}{2}$ முதல் $267\frac{1}{2}$ வரை சுலோகங்களிற்கூறுகிறது.

அ-கை. ஆசான் உத்தமாதிகாரியான சீடனுக்கு மோக்ஷமடையஹேதுவான சமாதிகளின் தன்மையை மஹோபநிஷத் 4-வதத்தியாயத்திற்கூறியவாறு இங்கு வெளியிடுகின்றனர்.

... விஜாநாஸி ... தயா ।
... ॥ (128)

(பொ) நிஷ்காமகர்மத்தாலுபாசிக்கப்பட்டு ஈசுவரானுக்கிரகத்தாலுண்டாயிருக்கிறப்பிரஞ்ஞையால் நீ, பிர்மத்தையறிந்து மனதிலுண்டாயிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற மயக்கத்தைப்போக்கக்கடவாய்.

மோக்ஷத்வாரே த்வாரபாலாஶ்சத்வார: பரிகீர்திதா: ।
ஶமோ விசாரஸ்ஸந்தோஷஶ்சதுர்தஸ்ஸாதுஸங்கம: ॥ (129)

(பொ) மோக்ஷமாகிறராஜகிரகத்தில் சமம் விசாரம் சந்தோஷம் சாது சங்கமமென்ற நான்கு காவலர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏகம் வா ஸர்வயத்நேந ஸர்வமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸம்ஶ்ரயேத் ।
ஏகஸ்மிந்வஶமாயாதே சத்வாரோऽபி வஶம் கதா: ॥ (130)

(பொ) எவ்விதமுயற்சியாலாவது அந்நால்வர்களிலொருவனையாவது சுவாதீனஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும், அவருளொருவன் சுவாதீனமாவனேயானால் அக்காவலர்கள் மற்றைமூவர்களும் சுவாதீனமாவார்கள்.

வாசிஷ்டம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம் 13-வதத்தியாயம்.

பூர்வாபரஸமாதாநக்ஷமபுத்தாவநிந்திதே ।
ப்ருஷ்டம் ப்ராஜ்ஞேந வக்தவ்யம் நாதமே பஶுதர்மிணி ॥ 131.

(பொ) ஆசாரியர் அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற அர்த்தங்கள்யாவும், துவக்குங்கருத்தையும் முடிக்குங்கருத்தையுஞ்சேர்த்தறிபவர்க்கே உபதேசிப்பாரன்றி பசுத்தன்மைபோன்றவதமர்களுக்கு பிராக்ஞர்கள் தத்துவஞானத்தையுபதேசியார்.

மோக்ஷமாகிற ராஜகிரகத்தில் வசிக்கும் சமத்தின் லக்ஷணங்கூறல்.

ஶமேநாஸாத்யதே ஶ்ரேய: ஶமோ ஹி பரமம் பதம் ।
ஶம: ஶிவ: ஶம: ஶாந்தி: ஶமோ ப்ராந்திநிவாரணம் ॥ 132.

(பொ) சமத்தால் மோக்ஷம் அடையப்படுகிறது, சமமேபரமபதத்தைக் கொடுக்கிறது, சமமே மங்கள்த்தையும் சாந்தியையும் அஞ்ஞானமயக்கநிவாரணத்தையுமளிக்கின்றது.

शमसंतृप्तस्य शीतलामलचेतसः ।
शमभूषितदेहस्य शत्रुरप्येति मित्रताम् ॥ (133)

(பொ) சமத்தால் திருப்தியடைந்தவனும், குளிர்ந்தமனதுடையவனும், சமமாகிய ஆபரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்தமுடையவனுமிருக்கின்றபுருஷனுக்கு சத்துருவும் மித்திரனாவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

यानि दुःखानि या तृष्णा दुःसहा ये दुराशयाः ।
तत्सर्वं शान्तचित्तस्य तमोऽर्केणेव नश्यति ॥ (134)

(பொ) சகலதுக்கங்களும், பணத்தாசையும், சகிக்கக்கூடாதமனோவியாதிகள்முதலியசமஸ்தமும் சாந்தமனதுடையவனுக்கு சூரியனைக்கண்டவிருள்போல் நசிக்கும்.

मातरीव परं यान्ति विषमाणि मृदूनि च ।
विश्वासमिह भूतानि सर्वाणि शमशालिनि ॥ (135)

(பொ) விஷமமானவஸ்துக்களும், மிருதுவானவஸ்துக்களும் சமஸ்தப்பிராணிகளும் சமசாலியிடத்தில் விசுவாசத்துடன்கூடி, தாயைப்புத்திரர்கள் ஆசிரயிப்பதுபோல் ஆசிரயிப்பார்கள்.

न रसायनपानेन न लक्ष्म्यालिङ्गनेन च ।
तथा सुखमवाप्नोति शमेनान्तर्यथा जनः ॥ (136)

(பொ) தேவாமுதமானது, தான் புஜிக்கும்படி கிடைத்தலானும், வளப்பமுள்ள பங்கயமலரிலுறையும் லக்ஷ்மிவந்தணைதலாலும் உண்டாகும் சுகமும் சமவானுக்குண்டாயிருக்கிற அந்தரங்கசுகத்திற்கிணையாகாவாம்.

श्रुत्वा स्पृष्ट्वा च दृष्ट्वा च भुक्त्वा घ्रात्वा शुभाशुभम् ।
न हृष्यति ग्लायति यः स शान्त इति कथ्यते ॥ (137)

(பொ) சுரோத்திரேந்திரியத்தால் அஷ்டாதசபாஷைகளைச்சிரவணஞ்செய்யினும், ஸ்பரிசேந்திரியத்தால் ஸ்திரீவிஷயங்களைஸ்பரிசிக்கினும், சக்ஷுரிந்திரியத்தால் பல உருவங்களைப்பார்த்தாலும், ரசனேந்திரியத்தால் பதார்த்தங்களைப்புசிக்கினும், இச்சரீரத்திற்குஸ்நானஞ்செய்வித்தாலும், இவைகளினாலுண்டாகிற சுபாசுபங்களில் யாவன் சந்தோஷவியசனங்களையடையவில்லையோ அவனே சாந்தனென்று கூறப்படுவான்.

തപസ്വിഷു ബഹുജ്ഞേഷു യാജകേഷു നൃപേഷു ച ।
ബലവത്സു ഗുണാഢ്യേഷു ശമവാനേവ രാജതേ ॥ (138)

(பொ) முதிர்ந்த அறிவுள்ளோர் தபசுவிகள் யாகதீக்ஷிதர்கள் பலத்தையுடைய அரசர்கள் சத்குணங்கள் நிறைந்தோர் இவர்களில் இச்சாந்தகுணமுள்ளபரிசுத்தவான்களே மேன்மையாய்ப்பிரகாசிப்பார்கள்.

ശമമൃതമിഹായാതാ യാതാ മഹത്ത്വം പരമം പദം സംപ്രയാതാഃ ।
രസ്തന്നയയാ മഹാനഹാവാഃ കൃതേനാവാപ്യസിദ്ധയേ തമേവ ॥ (139)

(பொ) சிரேஷ்டமாயும், பெரியோர்களால் இரகசியமாய்வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற சமாமிருதத்தையடைந்தமகானுபாவர்கள் எப்பதவியை அடைந்திருக்கிறார்களோ, ஹே ராமா? அப்பதவியை நீயுமடையும் நிமித்தம் அம்மார்க்கத்தையனுசரிக்கக்கடவாய்.

14-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். விசாரலக்ஷணங்கூறல்.

ശാസ്ത്രാവബോധാമലയാ ധിയാ പരമപൂതയാ ।
കർതവ്യഃ കാരണജ്ഞേന വിചാരോऽനിശമാത്മനഃ ॥ (140)

(பொ) குரு வேதாந்தசாஸ்திரஜன்யஞானத்தாலும், தெளிவானபரிசுத்தமுள்ள நுட்பவறிவினாலும், பூர்வபக்ஷத்தைத்தள்ளி சித்தாந்தத்தைக்கிரகிக்கும் சுவபாவத்தாலும், ஆத்மசொரூபத்தின் விசாரணையைச்சார்வகாலமும் செய்யக்கடவன்.

വിചാരാത്തീക്ഷ്ണതാമേത്യ ധീഃ പശ്യതി പരം പദം ।
ദീർഘസംസാരരോഗസ്യ വിചാരോ ഹി മഹൗഷധം ॥ (141)

(பொ) அவ்வாத்மவிசாரணையால், புத்தி சூக்ஷுமதத்துவத்தையறிய யோக்கியமாகி நுட்பமான பரமபதத்தைத்தெரிசிக்கின்றது. இவ்விசாரணையே தீர்க்கசம்சாரவியாதிக்கு அரிதான ஔஷதமாம்.

അനഷ്ടം യത്കരോഷു ബഹുതേജസ്സ്വവിഹിതം ।
പശ്യത്യവ്യവഹിതം വിചാരശ്ചാരുലോചനം ॥ (142)

(பொ) அந்தகாரத்தில் மறையாததாயும், மிகுந்தபிரகாசத்திலொளிமங்காததாயுமிருக்கிற இவ்விசாரமாகிறநேத்திரத்தால், ஆத்மவஸ்துவைத்தடையின்றிபார்க்கக்கடவாய்.

[illegible]
[illegible] (143)

(பொ) நாமார், இத்தோஷமெப்படிப்பட்டது, சம்சாரம் நமக்கெவ்விதம் வந்ததென்ற நியாயத்தால் சதா ஆலோசிப்பதே விசாரணையாம்.

[illegible]
[illegible] (144)

(பொ) மேற்கூறியவிசாரத்தால்தத்துவஞானமுண்டாம். அத்தத்துவஞானத்தால் ஆத்மாவிடத்தில்விசிராந்தியுண்டாம். ஆகையால் சகலதுக்கநாசரூபமான சாந்தசுவபாவத்தை மனதிற்பழகக்கடவாய்.

15-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். சந்தோஷ லக்ஷணங்கூறல்.

[illegible]
[illegible] (145)

(பொ) சத்துருகாதகனை ஹே ராமா, சந்தோஷமே மேலான சிரேயசு, சந்தோஷமே சுகம், மேற்கூறியசந்தோஷத்தையடைந்து பிர்மசொரூபத்தில் விசிராந்தியாயிருக்கக்கடவாய்.

[illegible]
[illegible] (146)

(பொ) எந்த மகான்கள் சந்தோஷமாகியவமிருதபானத்தால் சிரேஷ்டமான திருப்தியடைந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களால் சகலபோகவிஷயமும் விஷமாகவே பார்க்கப்படும்.

[illegible]
[illegible] (147)

(பொ) அடையப்படாத வஸ்துவினுண்டாகிறவாசையை விட்டும், அடையப்பட்ட வஸ்துவில் சமமான புத்தியையுடையவனும், சந்தோஷவியசனமற்றவனும், யாதொருமகான் விளங்குவனோ, அவனே சந்தோஷத்தோடு கூடினவனென்று சொல்லப்படுவான்.

கூஶாலெவெயஸ்யவிஷயெஶஷிதெதஸஷொரஷஜிதெ ।
ஓாநெவக்கூவிவாதபெஶநஜூாநம்வூதிவிபவதி ॥ (148)

(பொ) களங்கமான கண்ணுடியிலெவ்விதம் தன்முகம் நன்ருய்விளங்காதோ அவ்விதம் ஆசையின் சுவாதீனப்பட்டதாயும் சந்தோஷமற்றதாயுமிருக்கிற மனதில் தன்னுத்மஞானம் நன்ருய் விளங்காது.

நாவிவாஞ்சத்யஸம்வூாவூம் வூாவூம் ஹலெஜயயாகூஒம் ।
யஸ்லுஸளஒஸஒாவாரஸ்லஷு ஐதிகயலெத ॥ (149)

(பொ) யாதொருமகான், தன்னையடையாததான விஷயத்தை இச்சியாமலும், பிராரப்தாதீனமாய்த்தன்னைவந்தடைந்தவிஷயத்தைப்புஜித்துக்கொண்டும், இவ்விரண்டிலும் சமபுத்தியுடன் கூடியிருக்கின்ருனே, அவனே சந்தோஷமுடையவனென்று கூறப்படுகிருன்.

ஶஒதயாஒதயாமணஶாவீநாம்வஊஷரிவிஹயஸ்லஒமம்கூ தः ।
தஒஒமம்வூணஒஜிநஹஸ்ூராகவிஒஹாஒநயொரவநீ ந ॥ (150)

(பொ) இப்புவியில் எம்மகான், சந்தோஷத்துடன் கூடியிருக்கிருனே அவனே குணசாலிகளுக்குள் சம்புத்தியுடன் கூடின புருஷராஜனென்று உதகரிக்கப்படுகிருன். நிர்மலனுயிருக்கிற அப்புருடனை ஹே ரகுநந்தனு, தேவகணங்களும், மகாமுனிகளும் வணங்குவார்கள்

16-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். சாதுசங்கமகிமைகூறல்.

விஶெஷெண ஒஹாபவெஜ ஸம்ஸாரெரா த்தாரணெ நுணாம் ।
ஸவுதெதாவ கரொரா தீஹஸாயஸ்லாயஸஒாமஒ ः ॥ (151)

(பொ) மேலான புத்தியுடன் கூடின ஹே ராமா, ஜீவர்களுக்கு விசேஷமாக சம்சாரசமுத்திரத்தைக்கடப்பதற்கு இப்புவியில் மகான்களின் சேர்க்கையே முக்கிய உபாயமாகவிருக்கிறது.

ஸாயஸம்மதரொாஜூர்தம்விவெககஸஒஷீதம் ।
ரக்ஷிஜீயெஒஹார்தாரொநாஹாஜநஹெஷ்மஶீயः ॥ (152)

(பொ) எந்த விவேகிகள், சாதுசங்கமென்னும்விருக்ஷத்திலுண்டாகிற விவேகமாகிய புஷ்பத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்துவருகிறார்களோ, அவர்களே மோக்ஷபலத்தை அடைவார்கள்.

[illegible]
[illegible] ॥ (153)

(பொ) மிகவும் அற்பமான அறிவைப்பூரணமாக்குவதாயும், விஷயங்களால்வரும் ஆபத்துக்களைச்சம்பத்தாக்குவதாயும், அமங்களமானமரணத்தைமங்களமாக்குவதாயுமிருக்கிற சிறந்த மகான்களின் சங்கமே முக்கியகாரணமாயிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ (154)

(பொ) ஆபத்தாகியதாமரைப்புஷ்பங்களுக்குப்பனிக்கட்டியாயும்,மோகமாகிற பனித்திவிலைகளுக்கு மாருதமாயுமுள்ளசாதுசங்கம் ஒன்றே இச்சகத்தில் மேன்மையாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது.

[illegible]
[illegible] ॥ (155)

(பொ) புத்திக்கு மேலானஞானத்தை விருத்திபண்ணுவதாயும், அஞ்ஞானமாகியவிருக்ஷத்தை வேருடன்களைவதாயும், மனோவியாதிகளைப்போக்குவதாயுமுள்ள சாதுக்களின்சங்கம் மேலானதாயிருக்கிறதென்றறியக்கடவாய்.

[illegible]
[illegible] ॥ (156)

(பொ) சாதுசங்கத்தால்,மேலானவிவேகமாகிய தீபமானதுண்டாகிறது. உத்தியானவனத்தில்விளங்கிய புஷ்பபலங்கள்போல் சாதுசங்கமானது மனதிற்குச்சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ (157)

(பொ) சாதுசங்கமாகிற ஐசுவரியம் அபாயமில்லாததாயும், கெடுதியற்றதாயும், இடைவிடாமல் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற ஒழிவுரூபமான உத்தமபதவியைத்தருகின்றது.

[illegible] |
[illegible] || (158)

(பொ) மேலான கஷ்டத்தை அடைந்தவர்களாயும், அற்பபோகத்துடன்கூடிப்பரவசர்களாயுமிருக்கிறமனுஷ்யர்களால் ஒருக்காலும் நல்லோர் சேர்க்கை விடத்தகுந்ததல்ல.

[illegible] |
[illegible] || (159)

(பொ) இவ்வுலகில், சாதுசங்கதிகள் நன்மார்க்கத்தைவிளக்கிவைக்கும்தீபங்களாயும், அஞ்ஞானவிருளை அகற்றுவதான ஞானசூரியர்களாயும், பிரகாசிக்கின்றன.

[illegible] |
[illegible] || (160)

(பொ) எப்புருடர், அதிக குளிர்ச்சியுடன்கூடினசாதுசங்கமாகிற கங்காஸ்நானம் செய்திருக்கின்றன்ரோ அப்புருடருக்குத் தானம்செய்வதாலும் புண்ணியதீர்த்தாடனம்பண்ணுவதாலும் யாகங்களாலும் தபசாலும் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை.

[illegible] |
[illegible] || (161)

(பொ) ஹேபாபரஹிதா, ஆசையற்றவர்களாயும், சகல சந்தேகங்களிழந்தவர்களாயும், ஹிருதயக்ரந்தியகன்றவர்களாயுமிருக்கிற மகான்களின்சமீபத்தில் எவர் வசிக்கின்றனரோ அவர்களுக்கு தீர்த்தாடனாதிகளாலும் கிருச்சிரசாந்திராயணாதி தபசுகளாலும் யாது பிரயோசனமுமின்று.

[illegible] |
[illegible] || (162)

(பொ) பிர்மசொரூபத்திலாறுதலான மனதுடையவர்களாயும், செய்யவேண்டியதைச்செய்துமுடித்தவர்களாயும், அடையவேண்டுவதைஅடைந்தவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்களின் சங்கமாகிய இரத்தினங்கள் முமுக்ஷுவானதரித்திரனல் வெகு முயற்சியுடன் அனவரதம் அபேக்ஷிக்கத்தக்கவைகள்.

ஸத்ஸங்கமஸமுத்பூதா ஸ்வாநுபூதிஸ்ஸதாம் ஸதி: |
கமலேவாப்ஸரோவ்யாப்தஸரஸ்யேவ விராஜதே || (163)

(பொ) அப்ஸரஸ்திரீகள்நிறைந்ததாமரைத்தடாகமானதெவ்வாறு பிரகாசிக்கின்றதோ அவ்வாறுசாதுசங்கச்சேர்க்கையாலுண்டான ஞானிகளின் சுவானுபூதி எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

தேநாமலவிசாரஸ்ய ப்ரஸ்யாத்மாவபோததா |
ப்ரதிதா யேந யத்நேந த்யக்தா ஸாதுஸமாகதி: || (164)

(பொ) நிர்மலவிசாரத்தாலுண்டான பிர்மாத்மானுபவமான சூடாமணியையளிப்பதாயும், பிரசித்தமாயுமிருக்கிற சாதுசங்கதியானது, எந்த தன்னியர்களாலும் திணப்போதும் விடத்தகுந்ததல்ல.

விதீர்ணஹ்ருத்க்ரந்தயஸ்ஸுஜ்ஞாஸ்ஸர்வஸம்மதா: |
ஸதேவாராத்யா ஸந்தஸ்ஸம்ஸாராம்போதிதாரகா: ||(165)

(பொ) ஹிருதயக்ரந்தியகன்றவர்களாயும், அறிவுடையோர்களாயும், மகான்கள் எல்லாராலுங்கொண்டாடத்தகுந்தவர்களாயும், சம்சாரசமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற புருஷர்களை ஞானமாகிய ஓடத்திலேற்றி மோக்ஷமாகிற கரைக்கு ஏகும்படி செய்பவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்கள், முமுக்ஷுக்களால் எவ்வித உபாயத்தினாலாவது பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள்.

த ஏதே நரகாக்நீநாம் ஸம்ஸாரோக்ஷேக்ஷணதாம் கதா: |
யேऽத்ருஷ்டா ஹேலயா ஸத்பிர் நரகாநலவாரிதா: || (166)

(பொ) எந்த அஞ்ஞானிகள், சாதுக்களால் விளையாட்டாகவாவது ஒருதடவையாகிலும் பார்க்கப்படவில்லையோ அவர்கள் நரகமாகிய அக்கினிக்கு உலர்ந்த கட்டைகளாக இருக்கின்றனர். சாதுக்களால் உபேக்ஷயினாலாவது பார்க்கப்படுவார்களேயானால் சம்சாரநரகரூபமான அக்கினிகளைச்சமனஞ்செய்கிற மேலான மேகங்களாயிருக்கின்றனர்.

தாரித்ர்யம் மரணம் து:கம் இத்யாதிவிஷயோத்ப்ரம: |
ஸம்ப்ரசாம்யத்யசேஷேண ஸாதுஸங்கமபேஷஜை: || (167)

(பொ) சாதுசங்கமென்னும் ஔஷதத்தால், தரித்திரமும், மரணமும், சரீரத்திற்குவரும் ஜன்னிபாதாதிசங்கடங்களும் ஸ்திரீபுத்திராதிதுக்கங்களும் விஷயமயக்கமும், நன்றாய் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது.

ஸந்தோஷஸ்ஸாதுஸங்கஶ்ச விசாரோ(அ)த ஶமஸ்ததா ।
ஏத ஏவ பவாம்போதேருபாயாஸ்தரணே ந்ருணாம் ॥ (168)

(பொ) சமம் விசாரணை சந்தோஷம் சாதுசங்கமென்னும் இந்நான்கும், பிறவிக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிற புருஷர்களைக்கரையேற்றிவைக்கக்கூடிய ஓடங்களாயிருக்கின்றன.

ஸந்தோஷ: பரமோ லாபஸ்ஸத்ஸங்க: பரமா கதி: ।
விசார: பரமம் ஜ்ஞானம் ஶமோ ஹி பரமம் ஸுகம் ॥ (169)

(பொ) சந்தோஷமே மேலான இலாபமாயும், சாதுசங்கமே மேலான கதியாயும், விசாரமே மேலான ஞானமாயும், சமமே மேலான சுகமாயும் விளங்குகிறது.

ஸத்ஸங்கஶமஸந்தோஷவிசாரஸ்ஸுவிசாரிதம் ।
ப்ரவர்தந்தே ஶ்ரேயஸே ஸ்து வாஹநாநீவ ஸாகரே ॥ (170)

(பொ) எவர்கள், சத்சங்கம் சந்தோஷம் ஆத்மானாத்மவிசாரங்களாலும், ராகத்துவேஷாதிகளாகியமுதலைகளாற்கெடுக்கப்படாதவிசாரணையாலும், நன்றாய் பிர்மபிராப்தியடைந்திருக்கின்றனரோ அவர்கள், சம்சார சாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற மார்க்கமற்று தன்னைச்சரணாகதியடைந்திருக்கும் உத்தமர்களான விவேகிகளை ஞானமாகிய ஓடத்திலேற்றி அலையற்றதான சமமாகிய நன்மார்க்கத்தால் மோக்ஷமாகியகரையையடையும்படி ஞானமென்னும் ஓடங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏகைகம் வா ஏகைவஸர்வேஷாம் ப்ரஸவ ஹரிஹ ।
ஸர்வம் ஸம்பத்யதே தஸ்மாத்ஸ்வைகம் ஸமாஶ்ரயேத் ॥ (171)

(பொ) ஹே ராமா சமமுதலான இந்நான்கினுள் ஒன்றையாவது சுவாதீனம் செய்துகொள்வீரேயானால் அந்நான்கும் சுவாதீனமாகுமென்பதிலையமில்லை. அந்நான்கும் சகல நன்மைக்குமுற்பத்திபூதங்களாயிருப்பதால் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தையடையும் பொருட்டு அவைகளிலொன்றையாவது ஆசிரயிக்கக்கடவீராக.

அ—கை:— சாதன சதுஷ்டயமடைந்தவனையும், விவேகம் நிறைந்தவனையும், சரணாகதியடைந்தவனையுமிருக்கிற உத்தமசிஷ்யனுக்கு உபதேசக்கிரமங்கூறுகின்றனர்.

பிர்மானந்தயதீந்திரசிஷியரான கிருஷ்ணயதீந்திரரால் கைவல்லிய தீபிகை தத்துவப்பிரதீபப்பிரகரணத்தில் 19வது சு—24வது சு வரை கூறியவாறு.

வத்ஸாயாஹ்யிஶாஶகஶ்ரண்வஶஸ்ஶஹேக்ஷெஶாஷெயாஸிதா ஷெஶத்ஷ்ஹாவஷநெஶஜநவஸஶத்ஷ்ாஶஹஶஜ்ஷ்ாதஶாஃ। தெவகுா நிஶ்யஶதவாஸதஶீதாஸூத்காஶெவமாஷயஶ்ோஞ்ஷ்யாவஷஹம்வஶஶிவ ஜதிஜ்ஞாநஹவிஜஞ்ஷீ ॥ (172)

(பொ) ஹே குழந்தாய் சாவதானமாய்க்கேட்கக்கடவாய், பரப்பிர்மைக்கிய ஞானமற்றவர்களாயும், தேகாதிகளில் நானென்ற அபிமானமுள்ளவர்களாயுமிருக்கிற ஜீவர்கள், (ஜலமிரைக்கும் ஏற்றச்சால்போல்) அடிக்கடி ஜனன மரணமாகிய துக்கங்களையடைந்து மயங்கி இருக்கிறார்கள். எவர்கள் நான் பரமாத்மாவென்ற ஞானத்தை எவ்வளவுகாலம்வரை அடையவில்லையோ அவ்வளவுகாலம் நீங்காத சுழற்காற்றிலகப்பட்ட திருணம்போல் கீழ் மேலான இகபரலோகங்களிற்சுற்றி ஒழியாதகாலசக்கிரமான சுழியிற்சுழலாநிற்பர்.

ஷுஞ்ஷாயாஶீஶம்ஹவிவிஶயவஶாவெத்ஷெதஷ்ய்ஶஸ்ாக ஹஶக்ஷாஶஹெஷ்வதிஷநஜிஜநிஶதிஶதாஶ்ஶதசக்ஷெண்ந। வெஹஶக்ஷாஶஹெஷ்வதிஷநஜ்ஜநிஶதாஶ்ஶஷெதஸக்ஷெண்ந। ஷெதஹஶதவிஹதிஃக்ஷுகாஶெவிநஶநம்யஷ்ாஜ்ர ஸ்ஷெஷ்ணாஶஹஶதவிஹதிஃக்ஷகாவம் ஷாம் ஸஶவஶணஶநஹிதவவிஹதிஃக்ஷ ஷெஶத்ஷ்ஹஷ்ாக்ஷ்ஷதபஹஶவிநயஃவ்ஷஷவஷம்ஶெயாக்ஷம் ॥ (173)

(பொ) இம்மனுஷ்யலோகத்தில்உத்தமமுமுக்ஷுவான விவேகி தானை அகண்டாநந்தலக்ஷணராயும் சகலவிகற்பாகூடஸ்தரையும், சோதிததத்பதார்த்த சிரவணதிமகாவாக்கியவிசாரத்தால் திஷ்டானராயுமிருக்கிறபரமாத்மாவையும், சாக்ஷாத்காரமாய் உணர்ந்தானேயானால் அக்கூட (அந்த பிர்மமே நானென்று) அக்ஷணத்திலேயே ஜன்மாதிபந்தத்தினின்றும் விடுபடுஸ்தரேதானய் பிர்மமாய், திரிவிதபரிச்சேதரகிதராயுமிருக்கிற சர்வவியாபகமான ஆத்மாவாயும், ஆகையால் வான். உனக்கு ஜகத்துற்பத்தி நாசபகமான பிர்மத்தை நீ நன்றாய் அறிவையேயானால் நீயும் யாதொருபக்தியால் விநயத்துடனெகாலத்திலும் ஒருகெடுதியும்வராது. மோக்ஷசாதனமடையுமார்க்கத்தைக்காண்பிக்கவேண்டுமென்னை அடைந்து க்கேட்டநிமித்தம் என்றால் மேற்கூறியவாறு தத்துவம்கூறப்பட்டது.

(ப-ம்) (ஜ்ஞாக்ஷா) என்று எங்கெங்குகூறியிருக்கின்றதோ அதை இங்கு கூறுகின்றோம்.

சுவேதாசுவதர உபநிஷத் 1-வது அத்தியாயம் 11-வது வாக்கியம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌶𑌾𑌪𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌿𑌃 ॥ (1)

பரமாத்மசொரூபமானதேவனை அறிந்தவன் சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுவான், சர்வதுக்கங்களும், ஜன்மமிருத்தியுக்களும் நாசமாகும்.

ஷை உபநிஷத் 2-வது அ—ம் 14-வது வாக்கியம்.

𑌅𑌜𑌂𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 । (2)

உத்பத்தியற்றவராயும், நித்தியராயும், சர்வதத்துவங்களினின்றும் விடுபட்டவிசுத்தராயுமிருக்கிற சுவயம்பிரகாசரானதேவனை அறிந்து சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

ஷை உபநிஷத் 4-வது அ—ம் 14-வது வாக்கியம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ (3)

சகலஜகத்வியாபகராயும் ஸ்வகதபேதமற்றவராயுமிருக்கிறசிவனையறிந்து மிகவும் உபசாந்தியை அடைகிறான்.

ஷை உபநிஷத் 5-வது அ—ம் 13-வது வாக்கியம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 ॥ (4)

சகலநாமரூபஜகத்தில் வியாபகராயும், ஏகராயுமிருக்கிறதேவனை அறிந்து ஸ்திரீபுத்திராதிசமஸ்தபாசங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

ஷை உபநிஷத் 6-வது அ—ம் 6-வது வாக்கியம்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌹𑌂𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌦𑌂𑌭𑌗𑍇𑌶𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 । (5)

தர்மங்களை வகிக்கிறவராயும் பாபங்களைப்போக்கடிக்கிறவராயும் சகலதே

வாதிகளாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவராயுமிருக்கிற ஈசனை அறிந்து, ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானராயும், அமிருதசொரூபராயுமிருக்கிற ஆத்மசொரூபரை அறியவேண்டும்

கைவல்லியோபநிஷத்.

[illegible]
[illegible] ॥ (6)

ஞானேந்திரியபஞ்சகம் கர்மேந்திரியபஞ்சகம் பிராணபஞ்சகம் அந்தக்கரணபஞ்சகம் அஸ்தியாதிவிகாரஷட்கம் பூதபஞ்சகம் மாயை அவித்தை ஈச ஜீவர்கள் ஆக 35 தத்துவங்களுடன்கூடின ஜாக்கிரதாவஸ்தை, மேற்கூறிய சூக்ஷ்மசரீரசம்பந்தமான 20 தத்துவங்களுடன்சேர்ந்த சுவப்பனவஸ்தை, 4 தத்துவத்துடன்கூடின சுஷுப்தியவஸ்தை இவைமுதலியபிரபஞ்சமானது யாதொருபிர்மவஸ்துவால் பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தபிர்மமே நாமென்றுணர்ந்து சகலபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

அமிருதபிந்தூபநிஷத்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (7)

தத்பதலக்ஷியார்த்தமாயும், களங்கமற்றதாயும், நிர்விகற்பமாயும் அஞ்ஞானமற்றதாயும் சர்வவியாபகமாயுமிருக்கிற அந்தபிர்மமே நானென்றுணர்ந்தவன் நிச்சயமாய் அந்தப்பிர்மத்தையடைகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (8)

விகற்பமற்றதாயும் தேசகாலவஸ்துக்களால் நாசமுறாததாயும் காரணம் திருஷ்டாந்தமற்றதாயும் விஷயமாகாததாயும் அனாதியாயுமிருக்கிற வஸ்துவை அறிந்த விவேகிசம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

தேஜோபிந்தூபநிஷத் 1-வது அத்தியாயம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (9)

எவர்கள் சுத்தவிருத்தியின் தர்மத்தையறிந்தவர்களாயும் பிர்மசொரூபத்தை உணர்ந்து ஞானவைபவத்துடன்கூடினவர்களாயுமிருக்கிறார்களோ அவர்களே இப்புவியில் சத்புருஷர்களென்றும் தன்யர்களெனவும் மூவுலகத்தும் நமஸ்கரிக்கப்படுவார்களென்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத் பஞ்சமோபதேசம்.

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑌰𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । (10)

ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமான பிர்மத்தையறிந்து சொரூபானுசந்தானபரனுயிருக்கவேண்டுமேயொழிய வேறுவித வியாபாரபரனுயிருக்கக்கூடாது.

𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌯𑍋 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । (11)

நான்காவதாயும் அக்ஷரமாயுமிருக்கிற பரமாத்மசொரூபத்தையறிந்து, ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் சுஷுப்தியவஸ்தையையடைந்தவன்போல் எதெது கேட்கப்பட்டாலும், எதெது பார்க்கப்பட்டாலும், சகலவஸ்துக்களையும் அறியாதவன் என எவன் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவன் சுவப்னவஸ்தையிலுங்கூட சுஷுப்தியடைந்தவனென்றும் அவனே ஜீவன்முக்தனென்றும் உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

மஹோபநிஷத் 4-வது அத்தியாயவாக்கியம்.

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ (12)

ஆசாரியோபதேசத்தாலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற்கூறியமார்க்கத்தாலும் தன்சுவானுபூதியாலும் அறிவு ரூபனான தன்னிடத்தில் அந்த பிர்மமே நானென்றுணர்ந்த முனியானவன், துக்கமற்றவனுயிருக்கிறானென்றுங்கூறப்படுகிறது.

அவ்வாறு பகவத்கீதையாகியஸ்மிருதியிலுங்கூறப்படுகிறதாவது :—

பகவத்கீதை 4-வது அத்தியாயம் 35-வது சுலோகம்.

𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌮𑌯𑌿 ॥ (13)

ஹே பாண்டவ, எந்த ஞானமானது என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ அந்த ஞானத்தையடைந்தாயேயானால் மீளவும் நீ மோகத்தையடையமாட்டாய். நானுரைத்த ஞானத்தால் பிர்மாதிஸ்தம்பமீறாயுள்ள சகலப்பிராணிகளும் ஆத்மாவான என்னிடத்திலிருப்பதாய்ப்பார்க்கக்கடவாய்.

5-வது அத்தியாயம் 29-வது சுலோகம்.

𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ (14)

யக்ஞதபசுகளின் கர்த்திருதேவதாரூபமாயும் சகலலோகங்களுக்கும் ஈசனாயும் சகலப்பிராணிகளின் பிரத்தியுபகார நிரபேக்ஷனாசினேகிதனாயும் அல்லது சமஸ்தபிராணிகளின் ஹிருதயத்தில் வசிப்பவனாயும், அல்லதுகர்மபலத்திற்கெஜமானனாயும் (அல்லது சர்வவிஷயசாக்ஷியுமாயிருக்கிற)(நாராயணனான) என்னை யறிந்து சகல்சம்சாரத்தினின்றும் ஒழிவையடையக்கடவாய்.

7-வது அத்தியாயம் 2வது சுலோகம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌹 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (15)

எந்த ஞானத்தை நீ அறிந்து, இவ்விடத்தில் திரும்பவும் அறியவேண்டுவதொன்றுமில்லையோ அந்த அபரோக்ஷஞானத்தையும், இனிக்குறைவின்றி யான் உனக்குபதேசிக்கப்போகின்றேன்.

9-வது அத்தியாயம் 1-வது சுலோகம்.

𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 ॥ (16)

இந்த ஆத்மக்ஞானம் மிகவும் அதிரகசியமாயுள்ளது அந்த ஞானம் சுவானுபூதியுடன்கூடினது. அந்தச்சுவானுபவஞானத்தை நீ அடைந்து எந்த சம்சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தபிர்மஞானத்தை அசூயையற்றவனான உன்பொருட்டு இனிக்கூறப்போகிறேன்.

வ௱ஂஹ-ஙூயஃவ௺வக்ஷ௵ாரிஜ்ஞா ௩ாஂஜ்ஞா ௩ஶ௱க்ஷஶஂ ।
யஜ்ஜ்ஞாக்வாஶ௱௩யஹ்ஸவெ௳வ௱ாஂஹிஙிஶிஉெதா௩தாஃ ॥ (17)

எந்தஞானத்தை மனனசீலர்களான மகரிஷிகளடைந்து தேகபந்தத்தினின்றும்விடுபட்டு மேலான மோக்ஷசித்தியையடைந்திருக்கின்றனரோ, எந்த ஞானமானது உலகத்தில் கூறப்படுகிற சகலஞானங்களுக்கும் உத்தமமாயும், பரவஸ்து விஷயமாயுமிருக்கிறதோ அந்த பிர்மஞானத்தை முந்தின அத்தியாயங்களில் வெகுவாய்க் கூறப்பட்டிருந்தாலும் இந்த அத்தியாயத்திலும் கூறுகின்றேன்.

அத்தியாத்ம ராமாயனம் யுத்தகாண்டம் 6-வது சர்க்கம்.

க்ஷஶவெ௵வஂஸஉாத்தாநஂவிவாய௳நிஹஶெதஜ்யஃ ।
ஸ௺க்ஷ௺ெத௱௩௵ஶாத்தாநஂஜ்ஞாக்வாஶ௱க்ஷாஹவிஷ௵தி ॥ (18)

ராவணனை நோக்கி காலநேமியென்பான் கூறுகிறான் ஹேராவணாநீயும் எப்பொழுதும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனாயிருந்துகொண்டு, ஆத்மாவை விசாரித்து மூலபிரகிருதிக்கப்புறப்பட்ட பரமாத்மாவே தானென்றுணர்வையே யானல், சம்சார பந்தத்தினின்று விடுபடுவாய் என்று வெகுவாய் சுருதிஸ் மிருதிகளில் ஞானத்தையடைந்தவன் சகல பந்தங்களிலிருந்தும் விடுபடுவானெனக் கூறியிருந்தாலும்) இங்ஙனம் எளிதிலுணரும் வண்ணம் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

ஶாஂவிஜ்ஞாயஜஃஂ௩௱ெ௱ாஹ௺ஜிஹவாஂெ௩தஉஃவெ௺ாக்ஷவா௩வெ௳
ஜ்ஞாதநிஜஹ்ஸ௱-ஙூவ௩தயொௌெகஹவஜ௵ாத௱ாஃ ।
உத்திக்ஷயஶாஷி௩ஃகயஶஹெஷாநிஷ்யிஸ௵தக்ஷஂஶஶபெ௺-ஙூஹிக்வ உஉ
வஂகஜஂ௩தவதாஂஹ-ஙூயொ௩உ௱ஃவஂக்ஷவிக ॥ (174)

(ஸெபா) எனது குருவே அடியேனைமூடனாகத்திருவுள்ளத்தெண்ணியோ இவ்வார்த்தைசொன்னீர்? தம்மைத்தாமறியாதமனுடர் தரணியில் யாரேனுமொருவருளரோ? பின்னை அவர்களெல்லாம் ஜனித்துமரித்து உழல்வதேன்? உம்முடையபாதகமலங்களை நம்பினவெனக்கு இனிதுக்கமுண்டாகாமலிருக்கும்படியாயன்னிச்சயத்தை உள்ளவாறு உபதேசிக்கக்கடவீர்.

க்ஷயஉெஉெஹாஉெஹ௵வ௵யஶிதியஉாய௳ாஷிஜிதவாஹ௱ெ௱யொவா
ௌெகஸத௱ஹவதிபெ௱ஜாத்தவிஹவஃ ।
௩௱௱ாவிஷ௰ஂவாவிஷ்யஶயஜ௩ாஉெஷவவ௱ஷொநிஜாத-ஙூௌ

ஜ்ஞாஸ்ரீத்யஉவிஜஹாஸொாஸவிஉநா: ॥ (175)

(பொ) (கடாதிகள்போல்) பிரத்தியக்ஷமாயறியப்படுவதாயும் அனாத்மா வாயுமிருக்கிற இது, தேகம். இதற்கு அன்னியனுயும் அறிபவனுயுமிருக்கிற இவன் இத்தேகத்திற்கு வேருயுள்ள ஆத்மாவானதேகி. இவ்வாறு ஜடசித்துக் க்களைப்பிரித்தறிபவன்யாவனே அவ்விவேகியே தன்னைபிர்மமென்றறிந்தவனுகுவ னென்றும், இதுவே (க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞக்ஞானமென்றும்) ஆசாரியரருளி ச்செய்தார். இவ்வார்த்தையையுணராதமாணக்கன் இத்தூல உடலைக்காட்டிலும் வேறுவிலக்ஷணமாயுள்ளவஸ்துவையான் காணேனென்றான். அதைத்திருச்செ விசாற்றியவாசான் பீழையும் நகையுங்கொண்டார்.

(ப-ம்) (ஜஹாஸொாஸவிஉநா:) பீழையுமென்பது முன்னிச்சீடன் வைராக்கியாதி சம்பத்தையும் விவேகத்தையும் அடைந்தும், நம்முன்புலப்பட்டும் அக்ஞானவலிமையால் தேகமின்னது தேகியின்னதென்றறியாமலிருக்கும்படிசெ ய்யப்பட்டிருக்கிருனேயென்று (அக்ஞானத்தைநோக்கித்துக்கித்ததாம்).

நகையுமென்பது அநேககோடிஜீவர்கள் அனாதியாயிருக்கிற அவித்தியா வாசனையிற்கட்டுண்டு புண்ணியபாபமிசிரகர்மத்தால் தேவதிரியக்மனுஷ்யாதிஜன் மங்களையடைந்து சுகலேசமின்றி விஷயத்தில்மூழ்கி உண்டதே உறுதிகண்டதே சாக்ஷியென்று நம்பித்துக்கிக்கிறவனேகம்பேர்களுக்குள், இவ்வொருவனுவது நம் மிடம்வந்து தேகம் தேகிகளை இன்னதென்றுதெரிந்துகொள்ளக்கருதிக்கேட்டன னேயென்றெண்ணி சந்தோஷித்தாரென்பதாம்.

ஜஹாஉஜத்ராநாஷுஜஹீதிஜத்வஂஷுஜகொவாஜத்திஸவஂ
விகாரஂ । ஸவுளகொவாஸஜத்ஜத்வாஜவொயஜ
ஹாத்ஜக்ஷஜஜஸ்ஜாதஂவஉஷு ॥ (176)

(பொ) தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறுதேகியான ஆத்மாயார்? அவரை யான்காணேனென்றாய், மயக்கமான சொப்னவஸ்தையிலுண்டான சகலவிகாரத் தையும் சாக்ஷியாயறிந்திருப்பவன்யார் சொல்? தோற்றமற்றதான சுஷுப்தியவஸ் தையைக்கண்டவன் யார்? நனவில் சப்தாதிவிஷயங்களையறிவாகிற்கும் அறிவு தான் யாது? நீ சொல்வாயாக.

ஜாஜதாஜெஸகுவிஷயாநக்ஷஜாஜெதஹிஜாஜெநஷுஜெவஸ்ா
ஜாநாஜெவஂஜதிஜிநஉ । ஜாநாஜெவஂஜதிஜிநஉ
உஹஉவிதயாஸவுீகாஜெநகிஜிசு । ஜாநாஜெவஂஜதிஜிநஉ
யாவஜஹாஜஜாஜெநகிஜிஹாதஂகிஜஸவஜிஜெவஜஜஹித

ஸம்ஹாரத: ॥ (177)

(பொ) ஹே தேசிகேந்திரா, ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் சுரோத்திராதி இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்பட்ட சப்தாதிவிஷயங்கள்யாவையுமறிந்ததும், யானறிந்த ஜாக்கிரத்திலுள்ள நினைவுகளொழிந்து சொப்பனாவஸ்தையின்கண் அஸ்திரமான சப்தாதிவிஷயங்களையறிந்ததும், சுஷுப்தியவஸ்தையில் மூலாக்ஞானவிருளையறிந்ததும், இத்தேகத்திற்கன்னியமான ஒருதேகியிருப்பதுபோலும் தினமனுபவிப்பதொக்கும், அஃதுள்ளவாறு சர்வகாலமும்தோற்றவில்லை, சற்றுமனதிலுதிக்கும் பின்மறைக்கும் அதின்னதெனயதார்த்தமாய் அருளிச்செய்வீராக என கைவல்லியதீபிகை தத்துவபிரதீபப்பிரகரணம் 19-வது சுலோகம் முதல் 24 வரை.

அ—கை. இவ்விதம் வினவிய சீடனுக்கு சிருஷ்டிகிரமம் கூறப்படுகிறது.

சிதானந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமன்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா ப்ரக்ருதிர்த்விவிதா ச ஸா ॥ (178)

(பொ) ஸச்சிதானந்த பிர்மத்தின் பிரதிபிம்பத்துடன் கலந்து சத்துவ ரஜசதமோகுணங்களுடன் கூடியிருப்பதே மூலப்பிரகிருதியென்றறி, அம்மூலப் பிரகிருதியுமிரண்டுவிதமாயிருக்கிறது.

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் மாயாவித்யே ச தே மதே । (178½)

(பொ) சுத்தத்தோடும் அசுத்தத்தோடும் கலந்திருப்பதால், மாயையென்றும், அவித்தையென்றும் அவைகள் முறையேசொல்லப்படுகின்றன.

மாயாபிம்போ வஶீக்ருத்ய தாம் ஸ்யாத்ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வர: ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வன்யஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ (179½)

(பொ) மாயையில் பிரதிபலித்தசைதன்னியம், அம்மாயையைசுவாதீனஞ்செய்துகொண்டு ஸர்வக்ஞனை ஈசனாகவிருக்கிறார். அவருக்கன்னியமாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்தசைதன்னியமான ஜீவனோவெனில் அவித்தைக்குவசமாய் அவைகளின் விசித்திரத்தால் வெகுவிதமானான்.

ஸா காரணஶரீரம் ஸ்யாத்ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமானவான் ॥ (180)

(பொ) அந்த அவித்தையே காரணதேகமாயாகிறது. அக்காரணதேக

த்தையபிமானிப்பவன் பிராக்ஞனாகவாகிறான்.

தம:ப்ரதா⁴நப்ரக்ருதேஸ்தத்³போ⁴கா³யேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்பு³பு⁴வோ பூ⁴தாநி ஜஜ்ஞிரே ॥ (181)

(பொ) அப்பிராக்ஞர்களின் போகத்தின்பொருட்டு ஜகத்காரணமான தமோகுணமாயையினின்று ஈசனாக்ஞையால் வான், காற்று, தீ, நீர், மண்முதலிய ஐம்பூதங்களுண்டாயின.

ஸத்த்வாம்ஶை: பஞ்சபி⁴ஸ்தேஷாம் க்ரமாத்³தீ⁴ந்த்³ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வக³க்ஷிரஸநக்⁴ராணாக்²யமுபஜாயதே ॥ (182)

(பொ) அப்பூதங்களின் சத்வகுணவியஷ்டிபாகங்களான ஐந்தால் ஞானேந்திரியபஞ்சகம் கிரமமாக செவி, துவக்கு, கண், நாவு, நாசிகையென்றநாமங்களோடுண்டாயின.

தைரந்த:கரணம் ஸர்வைர்வ்ருத்திபே⁴தே³ந தத்³த்³விதா⁴ ।
மநோ விமர்ஶரூபம் ஸ்யாத்³பு³த்³தி⁴: ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா ॥ (183)

(பொ) சமஸ்தங்களாயிருக்கிற அந்த சத்துவசமஷ்டியால் அந்தக்கரணமுண்டாயின. விருத்திபேதத்தால் அந்த அந்தக்கரணமே இருவிதமாயிற்று. ஆலோசனரூபமாயிருப்பதுபற்றிமனமென்றும், நிச்சயரூபமாயிருப்பதுகொண்டு புத்தியென்றும், பெயருடையதாயிருக்கிறது.

ரஜோம்ஶை: பஞ்சபி⁴ஸ்தேஷாம் க்ரமாத்கர்மேந்த்³ரியாணி து ।
வாக்பாணிபாத³பாயூபஸ்தா²பி⁴தா⁴நாநி ஜஜ்ஞிரே ॥ (184)

(பொ) அப்பூதங்களுடைய ஐந்தாயிருக்கிற ரஜோகுணவியஷ்டிபாகங்களால் முறையாய் கர்மேந்திரியங்களான வாக்கு, கை, கால், பாயு, குகியமெனநாமங்களுடனுண்டாயின.

தை: ஸர்வை: ஸஹிதை: ப்ராணோ வ்ருத்திபே⁴தா³த்ஸ பஞ்சதா⁴ ।
ப்ராணோ(அ)பாந: ஸமாநஶ்சோதா³நவ்யாநௌ ச தே புந: ॥ (185)

(பொ) சமஸ்தங்களாயிருக்கிற ரஜோகுணசமஷ்டியால் பிராணவாயுவுண்டாயிற்று. தொழிற்பேதத்தால் அப்பிராணவாயுவே பிராணனென்றும், அபானனென்றும், சமானனென்றும், உதானனென்றும், வியானனென்றும் ஐவிதங்களாயிருக்கின்றன.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपञ्चकैर्मनसा धिया ।
शरीरं सप्तदशभिः सूक्ष्मं तल्लिङ्गमुच्यते ॥ (186)

(பொ) ஞானேந்திரியம் ஐந்து. கர்மேந்திரியம் ஐந்து. பிராணாதிகள் ஐந்து. இவைகளோடும் மனம் புந்தி 2-ம்இப்பதினேழும் கூடியவையாதோ, அதுலிங்கதேகமென்றும், சூக்குமசரீரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेन तैजसत्वं प्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥ (187)

(பொ) சுஷுப்தியபிமானியான பிராக்ஞன் அந்த சூக்குமதேகத்தில் தாதாத்மியாபிமானத்தால் தைஜஸனென்றநாமமடைகிறான். மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன் அதிலபிமானித்து ஹிரண்யகர்ப்பராகிறார். அவ்விருவர்களுக்குள் பேதமேதெனில் வியஷ்டி சமஷ்டிகளே பேதமாம்.

समष्टिरीशः सर्वेषां स्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोऽन्ये तु कथ्यन्ते व्यष्टिसंज्ञया ॥ (188)

(பொ) சர்வத்தையும் தானாய்ப்பார்க்கிறஏகத்துவஞானத்தால்ஈசுவரன் சமஷ்டியபிமானி ஆகினர். அவரைக்காட்டிலும் அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்கள் அச்சர்வாபிமானமற்றதால் வியஷ்டியபிமானிகளாய்ச்சொல்லப்படுகின்றார்கள்.

(யுக்தி) (1) பட்டணம்போல் சமஷ்டி. கிராமம்போல் வியஷ்டி.
(2) வனம்போல் சமஷ்டி. விருக்ஷம்போல் வியஷ்டி.
(3) அரசன்போல் சமஷ்டி. பிரஜைகள்போல் வியஷ்டி.
(4) கங்கைபோல் சமஷ்டி. கடஜலம்போல் வியஷ்டி.
(5) மண்போல் சமஷ்டி. கடங்கள்போல் வியஷ்டி.
(6) சூத்திரம்போல் சமஷ்டி. மணிகள்போல் வியஷ்டி.
(7) கிரகஸ்தன்போல் சமஷ்டி. பிரமசாரிபோல் வியஷ்டி.

இவைகள்போல் ஜீவேசுவரர்கள் மகதுபாதியால் சமஷ்டியும், அற்போபாதியால் வியஷ்டியும் பொருந்தியிருக்கின்றனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (189)

(பொ) பின்னும் அச்சீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டும், போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதிசரீரங்களுற்பத்தியின்பொருட்டும், சமஸ்தசெல்வமும், சர்வ வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷஞானமும் நிறைந்தபகவானுன ஈசன் ஆகாசாதிபஞ்சபூதங்களொன்ருென்றையும் பஞ்சீகரணம் செய்தார்.

அ—கை. அப்பஞ்சீகரணமாவதேதெனில்.

[illegible]
[illegible] ॥ (190)

(பொ) ஒவ்வொருபூதத்தையுமிரண்டாகச்செய்து பின்னும் முதலாவது பாகத்தை நான்கு நான்காய்ச்செய்து தன் தன்பாகத்திற்கன்னியங்களானவிரண்டுபாகங்களோடுசேர்த்ததால் அப்பஞ்சபூதங்கள் ஐந்தைந்தாகவாயின.

[illegible] । (190½)

(பொ) அப்பஞ்சீகரணம் செய்தபூதங்களால் அண்டமுண்டாயிற்று. அப்பிர்மாண்டத்தில் அதலாதி பதினுங்குலோகங்களும், அவைகளில் பிராணிகள் புஜிக்கயோக்கியமான அன்னுதிகளும், அந்தந்தலோகங்களுக்குசிதமான சரீரங்களும், ஈசுவராக்ஞையால் உண்டாயின.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (191½)

(பொ) அவ்விரண்யகர்ப்பர் இத்தூலதேகத்தினபிமானத்தால் வைசுவானரராகினர். தைஜஸர்கள் இத்தூலசரீரரபிமானத்தால் விசுவனென்று நாமம் பூண்டனர். அதற்குள் அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீரவிசித்திரமடைந்து தேவதிரியக்நராதிகளென்றபெயரை அடைகிருர்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (192½)

(பொ) (பகிர்முகாளாக) வெளிநாட்டத்தையுடையவர்களாயிருக்கிற அஜ்ஜீவர்கள் பஞ்சகோசசாக்ஷித்து[illegible] இல்லாதவர் களாய், போகத்தின்பொருட்டு உழவாதிதொழில்களைச்செ[illegible] தொழிற்செய்வதற்கே புஜிக்கிருர்கள்.

𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌟𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 ॥ (193½)

(பொ) நதியில் புழுக்கள் ஒரு சுழியினின்று மறுசுழியைவேகமாயடைவனபோல் அச்சீவர்கள் ஒருஜன்மத்தைவிட்டு மறுஜன்மத்தையடைந்து மோக்ஷசுகத்தையடைகிறார்களேயில்லை.

𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑌤𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 ॥ (194½)

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 ॥ (195½)

(பொ) அப்புழுக்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால் தயாளுவானபுருஷனால் அத்தண்ணீரிலிருந்து உயரஎடுக்கப்பட்டு கரையிலிருக்கிறமரத்தினிழலையடைந்து எங்ஙனம் சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ அங்ஙனம் சிரமப்பரிகாரம் எய்துகின்றன. (அதுபோல் ஜீவர்கள்) சத்கர்மபரிபாகம்வந்தவுடன், கூடஸ்தபிர்மைக்கிய ஞானத்தையடைய சத்குருவினிடத்தினின்று தத்வமஸியாதி மகாவாக்கியோபதேசமாகிறசிரவணத்தைப்பெற்று, அன்னமயாதி பஞ்சகோசவிவேகத்தால் மேலானமோக்ஷத்தையடைகிறார்கள். இவ்வாறு பஞ்சதசியில் 1-வது பிரகரணத்தில் 19வது சுலோகமுதல் 32½ வரை சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை.) இங்ஙனம் சிஷியன் சம்சாரபந்தம் வந்தவிதத்தையும், அதுநீங்குமார்க்கத்தையும் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்டும், மாயாசக்தியின் அம்சரூபமான ஆவரணவிக்ஷேபசக்திகளால், தேகாபிமானமும் ஜகத்தோற்றமும், சத்தியமாயெண்ணி மயங்குகிறதர்மங்களும், அக்ஞானத்தால் ஆத்மாவான தனக்கு அத்தியாசரூபமாய் வந்திருக்கிறசப்தாவஸ்தைகளின் தர்மங்களையும் இங்கு சுருக்கிகூறுகின்றார்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 [illegible] 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀 [illegible] 𑌸𑌾 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌨𑌾𑌮 [illegible]
[illegible]𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ (196½)

(பொ) பிர்மசொரூபமானதன்னைமறந்ததே முதலாவதவஸ்தையான அக்ஞானம் பிர்மவஸ்துமுற்றிலுமில்லையென்றும், அவ்வஸ்துவிருந்தால் விளங்கமாட்டாதாவென்றும் தோற்றுவதே இரண்டாவதவஸ்தையான ஆவரணமாம். சரீரமுதலியசகலதோற்றங்களும் மூன்றாவதவஸ்தையாகியவிக்ஷேபமாம். ஆசாரியனு

பதேசத்தால் (சுவர்க்காதிலோகம்போல்) எவ்விடத்தோ பிர்மமிருக்கிறதென்றநிச்சயமே நான்காவதவஸ்தையாகியபரோக்ஷஞானமாம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (197½)

(பொ) குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிஷட்விதலிங்கதாத்பரியவிசாரத்தால் தோன்றப்பட்டநாமரூபாத்மகமானசகலஜகத்தும், சொப்பனத்திற்கண்ட (யானைமுதலியவைகள்போல்) சுத்தப்பொய்யென்றும், சத்சொரூபத்தின்விளக்கத்தால் நிஜம்போல் பார்க்கப்பட்டாலும், வாஸ்தவத்திலில்லையென்றும்தள்ளி, பரோக்ஷமாய்க்கண்டபிர்மமே நானென்றறிந்து துணிந்திருப்பதே ஐந்தாவதவஸ்தையாகிய அபரோக்ஷஞானமாம். கர்த்திருத்துவபோக்திருத்துவரூபமானவிக்ஷேபநிவர்த்தியே ஆறுவதவஸ்தையாகியதுக்கநிவர்த்தியாம். (மேற்கூறியவைகளின் அப்பியாசபலத்தால்) அடையவேண்டுவதெல்லாமடைந்து செய்யவேண்டுவதெல்லாம் செய்துமுடிந்திருப்பதே ஏழாவதவஸ்தையான ஆனந்தாவாப்தியாம்.

(அ—கை). மந்தபுத்தியுடன்கூடினசிஷ்டனுக்கு மேற்கூறிய அனுபவம் நன்றாய் வெளியாகும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (198½)

(பொ) இவ்விஷயத்தில் நீ அறிந்துகொள்ள ஒரு திருஷ்டாந்தம் கேழ். பத்துப்புருஷர்கள் ஓராற்றை நீந்திக்கரையேறியவர்களுக்குள் ஒருவன் தன்னை மறந்து ஒன்பது பேர்களையெண்ணி, பத்தாவதான தசமன் நதியில் மறித்துவிட்டானென்றும் இனியென்னசெய்வோமென்றும் துக்கித்திருந்தவனை வழிப்போக்கனொருவன் ஒன்பது பேர்களையெண்ணிக்காண்பிவித்து நீயே பத்தாவானென்று சொன்னவுடன் தானே தசமனென்று சந்தோஷித்தான்.

(அ—கை). திருஷ்டாந்தத்தை விஸ்தரித்துக்காண்பித்தல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (199½)

(பொ) பத்தாவானுன தன்னைமறந்ததே அக்ஞானம், தசமனில்லை விளங்கவில்லையென்று பகர்வதே ஆவரணம். தசமன் மரித்தானென்று தலையிலிடித்துக்கொண்டழுவதே விக்ஷேபம். வழிப்போக்கனுல் தசமன் ஒருவனிருக்கிறுன் நீ அழுகாதேயென்றுசொன்னவார்த்தையை நம்பினதே பரோக்ஷஞானம்.

கஸ்யாவ்யாக்யவஶாஙவாவிவ-ப-ஷாஜ்ஞஂவ்யாயவஶாக்ஷகஂஸாக்ஷாத்ரத்யஹிஉஶஉநாஸஉஷிகஃவ்ஸக்ஷபொயொஙவபெயஃ। உஃவிகாதிநிவ்ருத்திரக்கயிகாஸாநயஉஹாநிஃவ்ஙாஸஂவ்யாகாஹிஸஉஷஸஂஶயவயாஉாநநஷி॥ (200½)

(பொ) ஒன்பது பேர்களை அவனுலெண்ணும்படிசெய்து பிறகு பத்தாவானுன தான்தானே தசமனென்று நன்றுயறிந்ததே அபரோக்ஷஞானம், தசமுன் நதியிலிறந்தானென்றழுத அழுகை நீங்கினதே துக்கநிவர்த்தி, தனது சித்தத்தில் சந்தேகம் நீங்கி தான் தசமனுய்க்களிப்புற்றிருந்ததே ஆனந்தவாப்தியென மகான்களால் கூறப்படுகிறது.

உஉஶஉஶஜொயாநிஜஉந-ஂவ்-ஙாஜொாக்ஷிதஷ ஜெயவகயாஉ ஷஂகயஉஜ்ஞ-வஹிஜஂ। ஐதீஙடவிவெஜ்வெதவஹிகவஉயஉஂ வ-நவிஉஶொஜவஙஉாயஂஹவிவஜெநயஜொவ்ஜெ॥ (201½)

(பொ) ஹேகுருநாதா, தசமபுருடன் தன்னை தசமனுகக்கண்டதைப் போல் எனது நிஜசொரூபமானகூடஸ்தரை பிர்மமாக யானறியும்படி தேவரீர் தரிசிப்பித்தல்வேண்டுமென்று சீடன் வினவ அம்மொழியை செவியுற்றஆசான் சாமவேதமானசாந்தோக்கியோபநிஷத்து ஆருவதத்தியாயத்திலகூறிய (தத்துவமஸி மகாவாக்கியார்த்தம்.) தத்வம்பதலக்ஷியரான கூடஸ்தபிர்மத்திற்கு (அஸி) பதவைக்கியம்செய்யும் அதினுண்மையைக்கேட்கக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளகின்றுர்.

வெஉாஜெஉகஜெஉவஜஉவஉாஂஙஙஷிக்யாந்க்ஷ-ஂஹாஂஙஙஂவட ஜஷஷந ஹஷதபஉா। ஜவ்ஜொஹகஜெஉவஙிவ-ணஉஉவீஷஙாஷஸாக்ஷீ வஜீவஜதிநாஉவஶாஷதபஉா॥ (202½)

(பொ) விண்ணென்றேமகாகாசமென்றும், மேகாகாசமென்றும், கடாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும், நான்குவிதமாய்க்கற்பிக்கப்படுவனபோல் சர்வபரிபூரணமானவஸ்துவொன்றே பிர்மமென்றும், மாயோபாதிகனுன ஈசனென்றும், சகலவிகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியானவரேகூடஸ்தரென்றும் அந்தக்கரண

விருத்தியில் அவித்தியாவசத்தால் பிரதிபலித்தசைதன்னியமேஜீவனென்றும், நான்கு சைதன்னியங்களாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வாச்யார்த்தௌ ஜீவேசாவுபாதிஸஹிதௌ தத்த்வம்பதாப்யாமுக்தௌ லக்ஷ்யௌ து
ப்ரஹ்மகூடஸ்தௌ தஸ்மாதேவ விசாரயேத் । ஸத்யஜ்ஞான
வாக்யஸாரீ ஹிதவத்ஸு விஜானாதி வேதாம் வாதாத்வ விதித்யவேத
வத்யேயநாத்ருவிகேஸ்மாஹவேத் ॥ (203½)

(பொ) மாயாகாரியோபாதியால் சர்வக்ஞத்துவாதிகுணங்கள்நிறைந்த பூஜ்யனானஈசன் தத்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தனென்றும், அவித்தியாகாரியோபாதியால் கிஞ்சிக்ஞத்துவாதி தர்மம்நிறைந்தஅற்பமானஜீவன் துவம்பதவாச்சியார்த்தனென்றும், மாயாரகிதமானபிர்மம், தத்பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், அவித்தியாகாரியமற்றகூடஸ்தர் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் அறிஞர்களால் பாலினின்று நெய் கிரகிக்கப்படுவதுபோல், நீயும் வேதவசனங்களாலும், குருவாலுபதேசிக்கப்பட்டயுக்தியாலும், வாச்சியலக்ஷியங்களை நன்றாய்ப்பிறித்தறிந்து வாச்சியார்த்தத்தைத்தள்ளி லக்ஷியார்த்தமானபிர்மகூடஸ்தர்களை அறிவையேயானால் சகலசம்சாரபந்தத்தினின்றும் மோக்ஷத்தையடைவாய்.

(அ—கை) அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகள் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரானகூடஸ்தரை அறியவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதால், அப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் கூடஸ்ததர்மத்தை நன்றாயறியும்பொருட்டு அவ்விலக்கணம் கூறப்படுகிறது.

விவேசனம் வக்ஷ்யே கோசானாம் ஶரீராத்மா ந ஸம்பவாத் ।
ப்ராணோ வாத்மா ந ஸம்பவாத் நாஸாக்ரே தஸ்ய விநி
ர்கதாயம் ॥ (204½)

(பொ) சவத்திற்குச்சமமாயும் ஐம்பூதவிகாரமாயுமிருக்கிற அன்னமயகோசம் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான (ஆத்மா) வன்று (தருத்திபோல்) மூக்கால் சுவாசத்தைவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவனையும், ரஜோகுணவிகாரனையும், ஜடனுமாயும், உச்சுவாசநிச்சுவாசாதிகளுடன் கூடியவனையுமிருக்கிற இப்பிராணமயகோசமும் மேற்கூறிய ஆத்மாவாகான்,

ஜ்ஞானேந்த்ரியோபேதைஃ கர்மேந்த்ரியவிகாரமனோபேதைஃ ।
மனோமயோ நஹ்யயம்வா ஆத்மா ஜ்ஞானவத்த்வப்ரதிபிம்பிதத்வாத் 205½

(பொ) சத்துவகுணவிகாரனும், சஞ்சலனும், சங்கற்பவிகற்பரூபனு-யும், கரணரூபனுமிருக்கிறமனோமயகோசன் முன்னுரைத்த ஆத்மாவாகான். சத்வகுணவிகாரனும், நிச்சயரூபனும், கர்த்தாவாயுமிருக்கிறவிக்ஞானமயகோசன் ஆத்மாவாகான். தன்னைக்ஞானவிருத்தியிற்பிரதிபலித்து ஆனந்தாகாரனுயிருக்கிற ஆனந்தமயகோசனுனவேதோக்த ஈசுவரன் ஆத்மாவாகான்.

பஞ்சகோசவிவேகம்.

(ப—ம்) கோசமென்றால் ஜலத்திலுண்டானபாசமானது ஜலத்தைமறைப்பதுபோலும், அக்கினியிலுண்டாகியபுகை அக்கினியைமறைப்பதுபோலும், பூமியிலுற்பத்தியாகியவிருக்ஷங்கள் பூமியைமறைப்பதுபோலும், முஞ்சிக்கதிருடன் கூடினமுஞ்சிப்புல் அக்கதிரைமறைப்பதுபோலும், சூரியகிரணத்தாலுண்டான மேகம் சூரியனைமறைப்பதுபோலும், கத்தியை உறைமறைப்பதுபோலும், புளியந்தோடு புளியம்பழத்தைமறைத்திருப்பதுபோலும், சரீரத்திலுண்டானரோமங்கள் சரீரத்தைமறைப்பதுபோலும், தன்னக்ஞானத்தால் தன்னிடத்தில் பொய்யாய்க்கற்பிக்கப்பட்டஅன்னமயாதி பஞ்சகோசங்கள் தானென ஆத்மசொரூபத்தை மறைத்து பருத்தேன் இளைத்தேனென்ற அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடினேனென்ற பிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சரீரம்நானென்றும், பதார்த்தங்களென்னதென்றும் சத்தியபுத்தியாய்நம்பி, நானாவித கற்பனைகளுடன் கூடித்திரிகிறதான மனோமய கோசாத்தியாசத்தையும், நான் கர்த்தாவென்றும் சகலகிரியைகளும் நம்மாலேயேசெய்யப்படுகிறதெனவும், நமக்குச் சமமாய்ஒருவரும் இவ்வுலகிலில்லையென்றும், நாம் கற்பகோடிகாலமிருக்கப்போகிறோமென்றும், நாம்புஜிக்கும்நிமித்தம் சகலவிஷயங்களும் எப்பொழுதும் குறைவன்றி விருத்தியடையவேண்டுமெனவும், எண்ணிக்கொண்டு அகம்பாவத்தை ஆசரியித்திருக்கிற விக்ஞானமய கோசாத்தியாசத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்கலந்து, தனக்கிஷ்டமானவஸ்து தன்திருஷ்டிகோசரமானவுடன் அவ்வஸ்துவிற்பிரியமும், அவ்வஸ்து தனக்குக் கிடைத்தவுடனுண்டாகிய மோதமும், அவ்வஸ்துவினனுபவமாகிய பிரமோதமும் இம்மூன்றுவிதவிகாரத்துடன் கூடினஜீவன் (வல்லூருப்பக்ஷிபோலும், சகுணிப்பக்ஷிபோலும்) சாக்கிரசொப்பனவஸ்தைகளிலுமுன்று சுகலேசமில்லாமல், பிரானந்தமாகிறபோஜனத்தை புஜிக்குநிமித்தம் அதிவேகமாய் சுஷுப்தியவஸ்தையடைந்து அக்ஞானவிருத்தியுடன்கலந்து ஒன்றுமறியாமல் சுகித்தேனென்ற அனுபவரூபமான ஆனந்தமயகோசாத்தியாசத்தையுமடைந்து வெகுகாலமாய்த் தூக்கித்தூக்கொண்டிருக்கிற தூக்கம் நிவாரணமாகும்பொருட்டும், இனி ஒருக்காலும் இவ்வைங்கோசாத்தியாச முண்டாகாமலிருக்கும்நிமித்தமும், இப்பஞ்சகோசவிவேகத்தை இவ்விடத்திற் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

ஸச்சித்ஸுகம் ஸகலமேகமநாதிமாத்மரூபம் [illegible]
வம் । [illegible] பஞ்சகோசகு-
ஹாயா நிர்க்கச்சேஹி ॥ (206½)

(பொ) மூன்றுகாலத்திலும் கெடாமலிருப்பதால் சத்தாயும், சுவயம் பிரகாசமாயிருப்பதால் சித்தாயும், துக்கமற்றிருப்பதைக்கொண்டு ஆனந்தமாயும், எங்கும் சர்வவியாபகமாயிருப்பதுபற்றி சகலமாயும், விஜாதீயபேதமில்லாததால் ஏகமாயும், உற்பத்தியற்றதால் ஆதியாயும், அனாத்மதர்மமற்றிருப்பதால் ஆத்மாவாயும், கூடஸ்தஸ்வரூபத்திலிருந்தும் நழுவாமலிருப்பதால் அச்சுதமாயும், சிதாகாசசொரூபமாகையால் அகண்டாகாசசொரூபமாயுமிருக்கிற அந்தபிர்மமே நீயாயறிந்து, அனார்தமாயும், ஜடமாயும், துக்கரூபமாயும், விகாரமாயும், துவிதமாயும், அனேகமாயும், உற்பத்திநாசவத்தாயும், அனாத்மாவாயும், சதாநாசத்துடன் கூடினதாயும், கண்டமாயுமிருக்கிற ஐங்கோசமாகிய குகையினின்றும் வெளியேறக்கடவாய்.

(ப—ம்) ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம சதா இருப்புடன்கூடினதாயும், சுவயம் பிரகாசமாயும், (சர்வவியாபகமாயிருப்பதால்) தேசத்தால் கண்டிக்கப்படாததாயும், (நித்தியமாயிருப்பதால்) காலத்தால் நாசமுறாததாயும் (சர்வாத்மசொரூபமாயிருப்பதால்) வஸ்துவால் நாசமடையாததாயுமிருக்கிற அனந்தசொருபமாயுமுள்ளது, பிர்மமென்றும், யோவேத நிஹிதம்குஹாயாம்பரமே வ்யோமந் மேலானவிக்ஞானங்கமான ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந் ஸஹ பரமாகாசகுகையிலிருக்கிற பிர்மத்தை யாதொரு புருஷனறிகிறானோ, அவனே சமஸ்தகாமங்களையும் ஏககாலத்தில் அடைகிறானென்றும், ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் (இவ்வாறறிந்த) அந்த பிர்மவித்தேபரத்தை யடைகிறானென்றும், தைத்திரீயஉபநிஷத்து ஆனந்தவல்லிபிரதமான்வாகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின்னும் ஸ்மிருதியானபிர்மகீதையிலும் இவ்வாறே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

ஸம்ஸாரிதே குஹாவாச்யே மாயாஜ்ஞாநாதிஸம்ஜ்ஞகே ।
நிஹிதம்ப்ரஹ்ம யோ வேத பரமே வ்யோமஸம்ஜ்ஞகே ॥ ௧

ஸோஶ்நுதே ஸகலாந்காமாந் க்ரமேணைவ த்விஜோத்தமா: ।
வித்யாப்ரஹ்ம [illegible] ஜீவந்முக்தோ [illegible] ॥ ௨

சம்சாரமயமாயும், குகையெனச்சொல்லத்தகுந்ததாயும், மாயை அக்ஞானமுதலியகுறிகளால் கூறப்படுவதாயும், மேலான ஆகாசமென்றதுடையாளத்து

டன்கூடி ஹிருதயகுகையில் விளங்குகிறபிர்மத்தை யாவனறிகிருனோ, அவனே மனுஷியானந்த முதல் சூத்திராத்மானந்தம்வரையுள்ள 11 விதானந்தங்களை கிரமமன்றியடைகிருனென்றும், பிர்மசொரூபத்தையறிந்ததினுலேயே ஜீவன் முக்தனுகிருனென்றும் கூறியிருக்கிறது (இவ்வுலகில் குகை இன்னதென்றும் அதில் விளங்கும்சைதன்னியமின்னதெனவும், அநேககோடி ஜன்மங்களிலுமுணராதஜீவர்கள் நன்ருயறியவேண்டுமென்றவபிப்பிராயத்துடன் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

கோமேஷவஞ்ஸயசேஷ ஹஸ்த்யஸ்தாஹ்ந்யம்விதேநவந்ய ஹிக்ஞிசவெஷிநாய । காஞாந தோவஸஸஹஜஸணவவாஸாம் ஸாயோவதசிவமிவந்ஹதிஸொவ்யவாவ ॥ (207½)

(பெர) எனதாசானே, பஞ்சகோசமுங்கடந்து யான் உள்ளில் பார்க்கின்றபொழுது பிரளயகாலவிருளையொத்த சூன்னியத்தைத்தவிர வேறொன்றையும் அறிகிலேன். ஹே சாதோ, அவ்விருளேயோ நான் அகமென அனிபவிப்பேன். வஞ்சகமற்றதேவரீர் அதினுண்மையையானறியும்படி அருள்வீராக.

ஸம்வ்யாயஸோஹநநவெவவவவுஹ்ராதாஷுஜ்ஞாயவிரம்வரோக்தா । ஶந்யஜதாவாசஶஸோஹ்யஜாநநஸெவஸவும்வரிவெதிவிஷு ॥

(பொ) தசமன் புத்திமயக்கத்தாலொன்பதுபேரையெண்ணியறிந்ததானுன பத்தாவானை தான் காணுதபெரியபாழ் அவனே பாராய். அன்பு நிறைந்தமகனே சகலத்யையுமறிந்தஅறிவை நீ காணப்போகிருய்.

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸஷுப்தியோபஹதாஃகாரஸ்யோஹயமஃகோவாஸஞ்மதாஹவாம்வநியெகமோூரவமராஜவ । ஸவராஜாநவிஸவுசக்ஹவாநு சயெஷவநாஸம்ஶயோகமேகாஞவசாம்பஜஃயஹம்ஸ்யஷாவசாஸ்யதெகஃ ॥ (209½)

(பொ) சமுத்திரத்திலுண்டாகிற அலைகளடிக்கடி நாசமுறுவனபோல், தூலசூக்கும காரணங்களானசரீரத்திரயங்களும், ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திகளாகிய அவஸ்தாத்திரயங்களும், பூதபவுஷியவர்த்தமானுதிகாலத்திரயங்களுமான அலைகள், ஜன்மமாகிறகடலில் அடிக்கடியுண்டாய் நாசமடைவதை யான் எவ்விதமென்றுரைப்பேன். சகல கற்பனைகளுக்கும் நீ சாக்ஷியாய் அறிந்துகொண்டிருக்கிருய். இதிற்கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை. தக்ஷிணுமூர்த்தியாய் விளங்கும் ஆதிகுருவின் பாதத்திலாணைவைத்து அந்தபிர்மவஸ்துவைத்தவிர வேறுவஸ்துவில்லையென்று யானுரைக்கின்றேன் என <u>கைவல்லிய தீபிகை</u> <u>தத்துவபிரதீப்பிரகரணம்</u> 59 முதல் 72 வரை சுலோகங்களில் கூறியிருக்கிறது.

(அ—கை) அன்வயவியதிரேகங்களினால் பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு பிரமத்துவம் சித்திக்கும்பொருட்டு அதற்குப்பிரமாணமாகக்கூறிய கடவல்லியுபநிஷத்தின் வாக்கியததைக்காண்பிவிக்கிறார்.

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍀𑌕𑍈𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (210½)

(பொ) முஞ்சிப்புல்லில் நடுவிலிருக்கிறகதிராகிய ஆணி எப்படி மேல்தோட்டிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படுமோ, அப்படி ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணதேகங்களாகிறமேல்தோடுகளினின்றும் ஆத்மாவாகியகதிரானது (சாதனம் நிறைந்த அதிகாரிகளால்) அன்வயவியதிரேகயுக்தியினால் பிரிக்கப்பட்டு பரப்பிரம்மமாகவே ஆகிறது.

[கு—பு.] 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌹𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥

முஞ்சிப்புல்லினின்றும் நடுக்கதிரை உபாயசாலிகள் வேறுபடுத்தியெடுப்பதுபோல் அங்குஷ்டமாத்திரராயும், (சகல சரீரத்திற்குள்ளும் வளைபட்டிருப்பதால்) புருஷராயும், (பூர்ணராயிருப்பதால்) புருஷராயும், சகலபிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலெப்பொழுதும் அந்தராத்மாவாயுமிருக்கிற ஆத்மாவைத்தைரியசாலியானபுருஷன் தன் சரீரத்திரயங்களினின்றும் பிறித்தறியவேண்டுமென்று வைசிரவணமகரிஷியின்புத்திரனான நசிகேதுக்கு எமனால் கடவல்லியுபநிஷத் 6-ம் வல்லி 17ம் வாக்கியமாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍈𑌕𑌤𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (211½)

(பொ) கூடஸ்தப்பிரமங்களுக்கு அன்வயவியதிரேகயுக்தியால் எந்தயேகத்துவமானது சம்பவிக்கப்படுகிறதோ அந்தஏகத்துவம் தத்துவமஸியாதிவாக்கியங்களினாலும் விட்டுவிடாதஇலக்கணையாலும் காண்பிவிக்கப்படுகிறது.

(அ—கை) (𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿) என்கிறவாக்கியத்தில் (𑌤𑌤𑍍-𑌤𑍍𑌵𑌂-𑌅𑌸𑌿) என்ற மூன்று பதங்களிருப்பதால் அதில் தத்பதவாச்சியார்த்தத்துடன்கூடினபிரமத்தைக்கூறுகின்றார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (212½)

(பொ) எந்தப்பிர்மசைதன்னியம் தமோகுணப்பிரதானமாயிருக்கிறமாயாசக்தியைக்கிரகித்து உபாதானகாரணமாகவும், சுத்தசத்துவப்பிரதானமாகஅந்தசக்தியைக்கிரகித்து ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிறதோ அந்தப்பிர்மசைதன்னியமே 'தத்' யென்றசொல்லாற்சொல்லப்படுகிறது.

அ—கை. 'த்வம்' பதவாச்சியார்த்தத்துடன் கலந்த பிர்மசைதன்னியத்தைக்கூறுகிறார்.

𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 ।
𑌆𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ($213\frac{1}{2}$)

(பொ) பரப்பிர்மமானது எப்போது ஆசையென்றதமோகுணத்தாலும், கர்மமென்றரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு, மலினசததுவமான அவித்தியாசக்தியைக்கிரகிக்கிறதோ அப்பொழுது அந்தபிர்மம் துவம்பதவாச்சியமாகச்சொல்லப்படுகிறது.

அ—கை. இவ்விதம் தத்வம்பதங்களினர்த்தத்தைக்கூறி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑍀𑌂 ।
𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ($214\frac{1}{2}$)

(பொ) ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயும், முக்குணங்களாயுமிருக்கிற அந்தமூலப்பிரகிருதியைவிட்டு (அகண்டம்) யென்றமகாவாக்கியத்தால் தேசகாலவஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும், ஸச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிறபிர்மமானது, போதிக்கப்படுகிறது.

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑌾𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ ($215\frac{1}{2}$)

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍀 𑌪𑌰𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ($216\frac{1}{2}$)

(பொ) அவனே இந்ததேவதத்தனென்றயிவைமுதலியவாக்கியங்களில் அந்த இந்ததேசகாலாதிகளுக்கு விரோதமாயிருக்கிற அம்சங்களின் பரித்தியாக

த்தால், விருத்த மன்றியிவிரண்டுக்குமாதாரமானவொருவனெப்படி காணப்படுகின்ருனே அப்படி ஈசஜீவர்களுக்குபாதிகளாயிருக்கிறமாயை அவித்தைகளைத் தள்ளி, அகண்டமாயும் ஸச்சிதானந்தமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறபிர்மமே இலக்கணையால் போதிக்கப்படுகின்றதென பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்தில் 42½ முதல் 48½வரை சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(கு—றி). 212½ முதல் 216½ வரை ஒன்ருய்ச்சேர்த்தெழுதப்படுகிறசாந்தோக்கியோபநிஷத்து 8-வது கண்டம் 7-வது வாக்கியம்.

[ஸ ய ஏஷோऽணிமைதடாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத்ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி] ஹே சுவேதகேது, இந்த சகலஜகத்தும் ஆத்மசொரூபம் அந்த ஆத்மாவே தத்பதலக்ஷியார்த்தர் அதுவேசத்தியம். அந்த பிர்மமே நீயாயிருக்கிருயென்று உத்தாலகமகரிஷி தன்மைந்தனுன சுவேதகேதுவுக்கு கூறியிருக்கிருர்.

வாக்கிய விருத்தியில் 39-வது சுலோகத்தில் சங்கரகுருவால் கூறியதாவது.!

ஸம்ஸர்காவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்தோநாத்ரஸம்மத:।
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்தோவிதுஷாம்மத: ॥

(தத்—த்வம்) என்ற பதங்கள் வாச்சியலக்ஷியத்துடன் கூடியவைகள், தத்பதத்திற்கு மாயையும் ஈசனும் வாச்சியார்த்தம், லக்ஷியார்த்தம் பிர்மம். துவம்பதத்திற்கு அவித்தையும் ஜீவனும் வாச்சியார்த்தம், கூடஸ்தர் லக்ஷியார்த்தம். இவர்களை எந்த வாக்கியத்தால் பிறித்தறிகிறதெனில், சம்சர்க்கவாக்கியத்தால் பிறிக்கலாமோவென்ருல் (காம் நய) யென்றவாக்கியமானது, பசுவையும் புருஷனையும்சேர்த்துப்பேதமாய்கூறுகிறது. அதுபோலிந்த தத்துவமஸி விசாரஸ்தலத்தில் தத்பததுவம்பதங்கள் வாச்சியலக்ஷியங்களுடன் கூடியிருக்கிறபடியால் (ஸம்ஸர்க) வாக்கியத்தாலுமைக்கியம் சித்தியாது. (விஶிஷ்ட) வாக்கியமான (நீலோத்பலம்) என்றவாக்கியத்தில் நீலநிறமுள்ள புஷ்பமென்றும், வெள்ளைநிறமுள்ளபுஷ்பமென்றும், விசேஷணமாய்க்கூறப்படுவதுபோல், தத்பததுவம்பதங்களுக்கு மகதுபாதியும், அற்போபாதியும், சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான விசேஷணங்களுமிருப்பதால் மேற்கூறிய விசிஷ்டவாக்கியத்தாலுமைக்கியம்கூடாது.

அகண்டைகரசமானவாக்கியார்த்தமே, வித்துவான்களின் சம்மதம். (ஸாமாநாதிகரண்யஸம்பந்த) (விசேஷணவிசேஷ்யஸம்பந்த) (லக்ஷ்ய லக்ஷணஸம்பந்த) இவைகளில் சாமாநாதிகரணத்தால் ஐக்கியம் கூறலாமோவென்றால், கூடஸ்தரும் பிர்மமும் வாச்சியலக்ஷியங்களுடனும், சத்துவரஜஸ்தமோகுணங்களுடனும் கூடியிருப்பதுபற்றி மேற்கூறிய சாமாநாதிகரணசம்பந்தத்தால் பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு ஐக்கியம் சித்தியாது. விசேஷண விசேஷியசம்பந்தத்தால் ஐக்கியம் சித்திக்குமோவென்று யோசித்தால் ஈசன் சர்வக்ஞனும், ஜீவன் கிஞ்சிக்ஞனும், மகத்தான மாயோபாதியுடன் கூடினவனும், நிகிருஷ்டமான அவித்தியோபாதிகனும், பூஜ்யனும், பூஜிக்கிறவனும், கர்மபலதாதாவாயும், கர்மபலாபேக்ஷையால் கர்மத்தைச்செய்பவனும், பரோக்ஷனும், பிரத்தியக்ஷனும், சுகியாயும், துக்கியாயும், சமஷ்டியபிமானியாயும், வியஷ்டியபிமானியாயும், சுவதந்திரனும், அசுவதந்திரனும், சர்வவியாபகராயும், கண்டனும், முறையே இவ்விதவிசேஷணங்களுடன்கூடின ஈசஜீவர்கள் வெகுபேதங்களுடன் கூடியவர்களாயிருக்கும்போது இவர்களுக்கதிஷ்டானமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு விசேஷணவிசேஷிய சம்பந்தத்தால் மேற்கூறியவைக்கியம் எவ்விடத்தில் சித்தியாம்?

(இ—தி) அரசனும் படைகளும்போலும், பாதாளம் விசும்பும்போலும் மேருவும் கடுகும்போலும், இரத்தினமும் பளிங்குக்கல்லும்போலும், சுவர்ணமும் ஓட்டாங்கச்சியும்போலும், ஈசஜீவர்கள் பேதமாயிருக்கின்றனர்.

(லக்ஷ்யலக்ஷணஸம்பந்த)மே அங்கீகாரமாம். அது மூவகையாம். (ஜஹல்லக்ஷ)ணையென்றும் (அஜஹல்லக்ஷ)ணையென்றும் (ஜஹதஜஹல்லக்ஷ)ணையென்று மூவிதலக்ஷணங்களாம். (ஸமாயாம்கோஷ:ப்ரதிவஸதி) என்றவிடடலக்ஷணையால் தத்துவம்பதங்களுக்கு ஐக்கியம் கிட்டாவாம். யாதுபற்றியெனில், கங்கையிலிடச்சேரியிருக்கமாட்டாதென்றெண்ணி, கங்கையைவிட்டு கங்கைக்கரையைப்பிடிப்பதுபோல், இங்கு தாஷ்டாந்திகத்தில் கூடஸ்தபிர்மங்களைத்தள்ளியபின் எவர்களுக்கு ஐக்கியங்கூறுகிறது? ஆகையாலிந்தவிடத்தில் விட்டலக்ஷணையுமங்கீகரிக்கக்கூடவில்லை.

விடாதலக்ஷணையால் தத்துவம்பதங்களுக்கைக்கியம் சித்திக்குமோவெனில் சித்தியாது. யாதுகொண்டெனில் (சோணோதாவதி। ஸ்யாமோ க்ஷேத்ராஸதி) என்றவாக்கியங்களில் சிகப்புநிறத்துடன் கூடியகுதிரையும், சிகப்புநிறமானபசுவும் ஓடுகிறதாய் அர்த்தம்பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோலும், ஊஞ்சலானது வேறொரு புருஷனாலாட்டப்பட்டு சப்திக்கிறதெனவங்கீகரிக்கப்படுவதுபோலும், இந்த மகாவாக்கியத்திலும் வாச்சியலக்ஷியத்துடன் கலந்திருக்கிற தத்துவம்பதங்களுக்குவிடாதலக்ஷணையாலுமைக்கியங்கிட்டாவாம். ஆகையால்வேதாந்தசாஸ்திர

த்தில் (ஸாமாநாதிகரண்ய) மென்றும் (ஜஹதஜஹல்லக்ஷண) மென்றும் நாமங்களைவகித்த விட்டுவிடாதலக்ஷணையே இவ்விடத்திற்கூறவேண்டியிருக்கிறது அதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில் (ஸோயம் தேவதத்த:) என்கிற நியாயத்தால் காசியில் மந்திரி உத்தியோகத்தால் தண்டிகை முதலானவிசேஷணங்களுடன் நிறைந்தவொருதேவதத்தனை நாம் கண்டு, பிறகு அந்தராஜாவின் விரோதத்தாலுத்தியோ. கமிழந்தவுடன் அவனே பரிசாரகத்திற்கமர்ந்து வேலைசெய்துகொண்டிருக்குந்தருணத்தில் அவனே இவனென்று சொல்லும்போது அந்தப்பிரபுவே இந்தப்பரிசாரகனுவானென்று கேட்டவனுக்கு அந்த இந்த தேசத்தையும் காலத்தையும் பிரபுத்துவத்தையும் பரிசாரகத்துவத்தையும் தண்டிகை முதலான விசேஷணங்களையும் கரிச்சட்டுவமுதலான விசேஷணங்களையுந்தள்ளி தேவதத்தன் சரீரத்திலிருந்த அம்மைத்தழும்பு முதலான லக்ஷணங்களால் அவனே இவனென்றுணர்வதுபோல் தத்பதத்தில் தோற்றப்படுகிற வாச்சியங்களான மாயை ஈசன் சர்வக்ஞத்துவோபாதிகளையும், துவம்பதத்தில் தோற்றப்படுகிற அவித்தைஜீவன் கிஞ்சிக்ஞத்துவோபாதிகளான விசேஷணங்களையுந்தள்ளி, தத்பதத்தில் விளங்குகிற ஸச்சிதானந்த லக்ஷணத்தாலும் துவம்பதத்தில் விளங்குகிற ஸச்சிதானந்த லக்ஷணத்தாலும் விசேஷியமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு (அஸி) பதமானது பாகத்தியாகலக்ஷணையாலைக்கியம் கூறுகிறது.

அனேக வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலுபதேசவாக்கியமான தத்துவமஸி மஹாவாக்கியமானது குருவால் விரிவாயுரைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இங்கு அந்த அர்த்தத்தைச்சுருக்கிக்கூறினேம், இவ்வர்த்தத்தின் மகிமையை விவேகிகள் சதா சிந்திக்கக்கடவர்கள்.

(அ—கை) மேற்கூறிய தத்வமஸி மஹாவாக்கியார்த்தத்தைக்கேட்ட சீடன் குருவை வணங்கி எனதாசானே தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தமானதென்மனதில் திருடப்படவில்லையென்று வினவியவச்சீடனுக்கு திருடப்படும்பொருட்டு மனதின் லக்ஷணத்தையும் அதின் நிவர்த்தியினுபாயத்தையும் தெரிவிக்கின்றார்.

மநோ ஹி த்விவிதம் ப்ரோக்தம் ஸுத்தம் சாஸுத்தமேவ ச ।
அஸுத்தம் காமஸங்கல்பம் ஸுத்தம் காமவிவர்ஜிதம் ॥ (217½)

(பொ) ஆசையுடன்கூடிய மனது அசுத்தமென்றும், ஆசையற்றமனது சுத்தமெனவுமிரண்டு விதமாய்க்கூறப்படுகின்றன.

மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாய விஷயாஸக்தம் முக்த்யை நிர்விஷயம் ஸ்ம்ருதம் ॥ (218½)

(பொ) மனமே மனிதர்களுக்கு பந்தமோக்ஷகாரணமாயிருக்கின்றது. விஷயத்திலாசக்தியுடன் கூடியமனமே பந்தஹேதுவாம், விஷயமற்றமனமே மோக்ஷஹேதுவாம்.

யதோ நிர்விஷயஸ்யாஸ்ய மநஸோ முக்திரிஷ்யதே ।
அதோ நிர்விஷயம் நித்யம் மந: கார்யம் முமுக்ஷுணா ॥ (219½)

(பொ) விஷயமற்றமனதிற்கு யாதொரு காரணத்தால் முக்தி கூறப்படுகின்றதோ அக்காரணத்தால் விவேகியான முமுக்ஷுவானவன் இடைவிடாமல் மனதை நிர்விஷயமாய்ச்செய்யவேண்டுவதே முக்கியகாரியமாம்.

நிரஸ்தவிஷயாஸங்கம் ஸந்நிருத்தம் மநோ ஹ்ருதி ।
யதாயாத்யாத்மநோ பாவம் ததா தத்பரமம் பதம் ॥ (220½)

(பொ) விஷயசங்கத்தையிழந்த மனமானது பிர்மாப்பியாசபலத்தால் ஹிருதயத்தில் நன்றாய் நிறுத்தப்பட்டு எப்பொழுது ஆத்மபாவத்தையடைகிறதோ அப்பொழுதே தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பரப்பிர்மத்தையடையும்.

நைவ சிந்த்யம் ந சாசிந்த்யம் ந சிந்த்யம் சிந்த்யமேவ ச ।
பக்ஷபாதவிநிர்முக்தம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா ॥ (221½)

(பொ) ரஜோகுண தமோகுணவிருத்தியால் சிந்திக்கத்தகாததாயும், சுத்தசத்துவகுணவிருத்தியால் சிந்திக்கத்தக்கதாயும், சிந்திக்கப்பட்டது சிந்திக்கப்படவில்லையென்றதர்மமிழந்ததாயும், எல்லாவஸ்துக்களிலும் பக்ஷபாதமன்றிச் சமமாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவை இம்மனமானதெப்பொழுதடைகிறதோ அப்பொழுதே அந்த லக்ஷியார்த்தமான பிர்மத்தையடைகிறது.

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதக: ।
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ (222½)

(பொ) இவ்வாத்மாவிற்கு நாசமுமில்லை. இவ்வாத்மாவில் யாதொரு ஜகத்துத்பத்தியாகவுமில்லை. கட்டுப்பட்டவனொருவனுமில்லை. கர்மங்களைச்செய்கிற சாதகனுமில்லை. முமுக்ஷுவுமில்லை. முக்தனுமில்லை. இதுவே பரமார்த்தமாயுளது.

ஸகலநிகமசூடாஸ்வாந்தஸித்தாந்தவேத்யம் [illegible] ।
ஶ்ராந்தஸ்ய [illegible] பவிஷ்யதே ॥ (223½)

(பொ) ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்திகளில் விளங்குகிறவர் ஓரே ஆத்மா வென்றெண்ணக்கடவாய். அவஸ்தாத்திரயபாவனையிழந்த ஞானிக்கு மறுபடியும் ஜன்மம் கிடையாது.

ஏக ஏவ ஹி பூதாத்மா பூதே பூதே வ்யவஸ்தித꞉ ।
ஏகதா பஹுதா சைவ த்ருஶ்யதே ஜலசந்த்ரவத் ॥ (224½)

(பொ) ஒன்றாயிருக்கிற சந்திரன் ஜலவுபாதிபேதத்தால் நானாவாய்ப்பார்க்கப்படுவனபோல் ஓரே ஆத்மாதானே அந்தக்கரணவுபாதிகளால் நானாவிதமான பிராணிகளிடத்தில் வெகுவாய்ப்பார்க்கப்படுகிறார்.

கடஸம்வ்ருதமாகாஶம் நீயமானே கடே யதா ।
கடோ நீயேத நாகாஶஸ்தத்வஜ்ஜீவோ நபோபம꞉ ॥ (225½)

(பொ) கடத்தில் வளைபட்ட ஆகாசமானது, கடம்போகும்போது ஆகாசம் போவதாய்ச்சொன்னாலும், ஆகாசத்திற்கு போக்குவரத்தெவ்வாறில்லையோ, அவ்வாறு, சரீரத்தில் வளைபட்ட சுத்த ஜீவனானவன், சரீரம் சேஷ்டிக்கும்போது தான் சேஷ்டிப்பதாய்ச்சொல்லப்பட்டாலும், தானான ஜீவன் சிதாகாசனாகவேயிருக்கிறான்.

கடவத்விவிதாகாரம் பித்யமானம் புன꞉ புன꞉ ।
தத்பக்னம் ந ச ஜானாதி ஸ ஜானாதி ச நித்யஶ꞉ ॥ (226½)

(பொ) கடத்தில் வளைபட்ட ஆகாசமானது அறியாதவனால் இரண்டாய்ப்பார்க்கப்படுவதுபோல் சரீரத்தில் வளைபட்ட சைதன்னியமானது மூடர்களால் நானாவிதமாய்ப்பார்க்கப்பட்டாலும், வாஸ்தவத்தில் அறியப்பட்டதாயும் அறியப்படாததாயுமாகமாட்டாது.

க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர꞉ ।
பலாலமிவ தான்யார்த்தீ த்யஜேத்க்ரந்தமஶேஷத꞉ ॥ (227½)

(பொ) பரோக்ஷாபரோக்ஷக்ஞானம் நிறைந்தவனும் வேதாந்தசாஸ்திரங்களை அப்பியாசம் செய்து மேதாவியாயுமிருக்கிற விவேகியானவன், நெல்லில் விருப்பமுள்ள புருஷன் வைக்கோல்களைத்தள்ளி நெல்லைமட்டும் கிரகிப்பதுபோல் சகலமான கிரந்தாப்பியாசங்களையும் குறைவன்றி விட்டுவிடுகிறான்.

கவாமநேகவர்ணானாம் க்ஷீரஸ்யாப்யேகவர்ணதா ।
க்ஷீரவத்பஶ்யதே ஜ்ஞானம் லிங்கினஸ்து கவாம் யதா ॥ (228½)

(பொ) பசுக்கள் நானாவர்ணமுள்ளதாயிருந்தாலும் பாலானது ஒரே நிறமாயிருப்பதுபோல் சாஸ்திரங்கள் நானாவாயிருந்தாலும் ஞானம் ஒன்றாயப்பார்க்கப்படுகிறது.

ஞூ தமிவவயவஷி நிம ஒுவஸஹ ஒுெதஹ ஒுெதவவஸ திவிஜ்ஞாநம் ।

ஸதம்௦உநவஷி௨யயிதவா௦௨ெநா௨௦யாநஹ ஒுெகுந ॥ (229½)

(பொ) பாலில் நெய்யானது ரகசியமாய்க்காணப்படுவதுபோல் சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் ஞானம்ரகசியமாய்ப்பார்க்கப்படுகிறது. நெய்யில் விருப்பமுள்ளவன் பாலைக்கடைந்தெடுப்பதுபோல் பிர்மக்ஞானத்தில் விருப்பமுள்ள முமுக்ஷுக்கள் சுத்தமனசாகிறமத்தால் ஞானமாகியபாலைக்கடைந்து சுவானுபூதியாகிற நெய்யையடையக்கடவர்கள்.

ஜ்ஞாநநேத்ரம்ஸமாதாய ஹொஉெரஷஹ்நி வஸ்ரம் ॥ (230)

(பொ) ஞானமாகிற நேத்திரத்தையடைந்து அக்கினிபோல் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவை சம்சாரசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றிவைக்க வேண்டுமென அமிருதபிந்தூபநிடதம் கூறுகிறது.

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்யஸ்ய ச புந:புந: ।

பரமம் ப்ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தாந்யதோத்ஸ்ருஜேத் ॥ (231)

(பொ) தன்கையிலிருந்த ரத்நமோதிரத்தைத்தவிரவிட்டபுருஷன் சமீபத்திலிருந்த குடிசையிற்சென்று வாங்கிவந்த கொள்ளிக்கட்டையின் வெளிச்சத்தால் மோதிரத்தையடைந்தபின்னக்கொள்ளிக்கட்டையையெறிந்துவிடுவதுபோல், பிர்மத்தையறியும்பொருட்டு அடிக்கடி வேதாந்தசாஸ்திரங்களையப்பியாசித்த மேதாவியாகிய புருஷன் சுவானுபூதியடைந்தபின்னர் சகலசாஸ்திராப்பியாசங்களையும் விடக்கடவன்.

அந்தவத்பஶ்யதி ரூபாணி ஶ்ருணோதி பதிரவத்ஸ்வநாந் ।

காஷ்டவத்பஶ்யதே தேஹம் ப்ரஶாந்தஸ்யேதி லக்ஷணம் ॥ (232)

(பொ) குருடனைப்போல் ரூபாதிகளைப்பார்ப்பவனையும், செவிடனைப்போல் சப்தாதிகளைக்கேட்பவனையும், கட்டையைப்போல் தன் தேகத்தைப்பார்ப்பவனையும் யாவன் இருக்கிறானோ அந்த பிர்மக்ஞானியே உபசாந்தலக்ஷணமுடையவனென்று சொல்லப்படுவான். இவ்வாறு அமிருதநாதோபநிடதமறைகின்றது.

யயா நிரிம்ய நொவஹிஸ்ரயொ நாஉவஶாஉ்ருதி ।
தயாவ்ருத்திக்ஷயா ஹீத்த ஸ்ரயொ நாஉவஶாஉ்ருதி ॥ (233)

(பொ) கட்டையற்ற அக்கினியானதெவ்வாறு சுவபாவமாய் நாசமாகின்றதோ அவ்வாறு விருத்தியின் க்ஷயத்தாற்சித்தமானது சுவபாவத்தில் நாசமாகின்றது.

ஹீத்தமெவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நெந ஶொயயெத் ।
யஶ்ஹித்தஸ்தந்மொஹவதி ரஹஸ்யமெதத் ஸநாதநம் ॥ (234)

(பொ) சித்தமே சம்சாரமாம், அதனை நன்றாய் பிரயத்தனத்துடன் சோதனை செய்யவேண்டும். அச்சித்தத்தை பிர்மமயமாய்ச்செய்வதே மேலான ரகசியமாம்.

ஸமாயிநிர்யூ தமலஸ்யசெதஸொ நிவெஶிதஸ்யாத்மநியத்ஸுவம் ஹவெத் । நஶக்யதெவண்யிதும் கிராதடாஸ்வயஷ்தடஷ்கரணெந க்ருஹ்யதெ ॥ (235)

(பொ) நிர்விகற்பசமாதியினால் போக்கடிக்கப்பட்டமனதுடையவனுயும் ஆத்ம சொரூபத்தில் மனதை நன்றாய் வைத்தவனுயுமிருக்கிற யாதொரு ஞானியினுடைய சுகத்தை (ஆயிரம் நாவுடைய ஆதிசேஷனாலும்) நாவால் புகலவொண்ணு. அந்த சுகமானது சுத்தாந்தக்கரணத்தால்மாத்திரம் கிரகிக்கப்படுமேயொழிய அன்னியர்களாலறியவொண்ணு. இவ்வாறு மைத்திராயணியுபநிடதமுரைக்கின்றது.

(அ—கை) ஒரு யுகத்தில் சகல குணங்களும் நிறைந்த மைத்திரேயமகரிஷியானவர் கைலாசத்தையடைந்து ஈசுவரனை வந்தனம் புரிந்து ஹே பகவன் பரமார்த்த ரகசியத்தை எனக்குக்கூறவேண்டுமென்று கேட்ட அம்மகரிஷிக்கு கைலாசாதிபதியானமகாதேவர் மேலானபிர்மவிக்ஞானத்தை மைத்ரேயவுபநிஷத்து 2-வது அத்தியாயத்தில் கூறியிருக்கிறதையிங்கு யாமுரைக்கின்றோம்.

தெஹொ தெவாலயஃ ப்ரொக்தஸ்ஸஜீவஃகெவலஶ்ஶிவஃ ।
த்யஜெதஜ்ஞாநநிர்மால்யம்ஸொஹம்ஹாவெநபூஜயெத் ॥ (236)

தேகமே தேவாலயமென்றும் அதிலிருக்கிறஜீவனே தனிமையான சிவனென்றும் கூறப்படுகிறது. அக்ஞானமாகிற நிர்மால்லியத்தைத்தள்ளி நானே அந்த பிர்மமென்கிறபாவனையாலவ்வீசனை பூஜிக்கக்கடவாய்.

அபேததர்சநம் ஜ்ஞாநம் த்யாநம் நிர்விஷயம் மந꞉ ।
ஸ்நாநம் மநோமலத்யாக꞉ சௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹ꞉ ॥ (237)

(பொ) பேதமற்றபார்வையே ஞானமென்றும், நிர்விஷயமானமனமே தியானமென்றும், மனோமலத்தியாகமே ஸ்நானமென்றும், இந்திரியநிக்கிரகம்செய்வதே சௌசமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரஹ்மாம்ருதம் பிபேத்பைக்ஷமாசரேத்தேஹரக்ஷணே ।
வஸேதேகாந்திகோ பூத்வா சைகாந்தே த்வைதவர்ஜிதே ॥ 238

(பொ) பிர்மாமிருதத்தையே பானஞ்செய்யவேண்டும் தேகத்தை ரக்ஷிக்கும் நிமித்தம் பிக்ஷாசரணஞ்செய்யவேண்டும். துவைதமற்றதான ஏகாந்தத்தையடைந்தவனாகி, சொரூபானுசந்தானமாகிற ஏகாந்தத்தில் வசிக்கக்கடவாய்.

இத்யேவமாசரேத்தீமாந் ஸ ஏவ முக்திமவாப்நுயாத் । (238½)

(பொ) மேற்கூறிய தர்மங்களை எந்தஞானி செய்துகொண்டு வருகிறானோ அவனே முக்தியையடைகிறான்.

ஜாதம் ம்ருதமிதம் தேஹம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்நாநம் விதீயதே ॥ (239)

(பொ) தாய் தகப்பனுடைய சுக்கிலசோணிதத்தாலுண்டானதாயும், உத்பத்திநாசத்துடன்கூடினதாயும் தீண்டலாலுண்டானதாயுமிருக்கிற இத்தேகத்தைஸ்பரிசிப்பவன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும்.

அஹந்தாமலவிச்சித்தி꞉ ஶுத்திரேஷா பரா மதா ।
ஶுத்தஶௌசமிதி ப்ரோக்தம் ம்ருஜ்ஜலாப்யாம் து லௌகிகம் ॥ (240)

(பொ) நான் எனதென்ற மலஜலத்தைப்போக்குவதே சுத்த சௌசமென்றும், மண் ஜலங்களினால் சரீரத்திற்குச் செய்யும் சௌசமானது லௌகிக சௌசகமென்றும் சொல்லப்படும்.

சித்தஶுத்திகரம் ஶௌசம் வாஸநாத்ரயநாஶநம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்யம்ருத்தோயை꞉ க்ஷாலநாச்சௌசமுச்யதே ॥ (241)

(பொ) சித்தசுத்திகரமான சௌசமானது தேக லோகசாஸ்திரவாசனாத்திரயங்களை நாசம் பண்ணும், ஞானவைராக்கியங்களான மண் ஜலங்களினால் அலம்புகிறதே சுத்த சௌசமென்றுங் கூறப்படுகிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ (242)

(பொ) அத்துவைதபாவனையே பிக்ஷாகாரமாம், துவைதபாவனையே புஜிக்கத்தகாததாம், வேதாந்த சாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்ட சுத்த பாவனையாகிற அத்துவைத பிக்ஷயான்னது பிக்ஷுவான விவேகிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ (243)

(பொ) ஜயில் கொட்டடியினின்றும் விடுபட்ட திருடனைப்போல் சந்நியாசஞ்செய்துகொண்ட வித்துவான் தன்னுடையதேசத்தை விட்டுவிட்டு தூரதேசத்தில் வஸிக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ॥ (244)

(பொ) அகங்காரமாகிற மைந்தனையும் பணமாகிற சகோதரனையும் மோகமாகியவீட்டையும் ஆசையாகியமனைவியையும் யாவன் தள்ளியிருக்கிறானோ அவனே ஜீவன்முக்தனென்பதிலையமில்லை.

[illegible]
[illegible] ॥ (245)

(பொ) மோகமயமான தாயானவள் மரித்தும், ஞானமயமான புத்திரன் பிறந்தும், மேற்கூறியவிருவரைத் தீண்டலுடன் கூடியிருக்கும்பொழுது யானெவ்விதம் சந்தியா வந்தனம் செய்யப்போகிறேன்.

[illegible]
[illegible] ॥ (246)

(பொ) ஹிருதயமாகிறவாகாசத்தில் சைதன்னியமாகிய சூரியனெப்பொழுதும் உதயாஸ்தமனமின்றி விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சந்தியாவந்தனத்தையெவ்விதஞ்செய்யப்போகிறேன்.

[illegible]
[illegible] ॥ (247)

(பொ) சுவகதசஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத்விதீயமான யாதொரு சத்வஸ்துவானது, குருவின்வாக்கியத்தால் நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வஸ்துவே ஏகாந்தமென்று கூறப்படுகிறது. மடமும் வனாந்தரங்களும் ஏகாந்தமல்ல.

അസംശയവതാം മുക്തിസ്സംശയാവിഷ്ടചേതസാം ।
ന മുക്തിർജന്മജന്മാന്തേ തസ്മാദ്വിശ്വാസമാപ്നുയാത് ॥ (248)

(பொ) சம்சயமற்றவர்களுக்கே முக்திசித்திக்கும், சம்சயத்துடன்கூடிய புருடர்களுக்கு ஜன்மஜன்மாந்திரங்களிலும் முக்திசித்தியாது. ஆகையால் பிர்மக்ஞானத்தில் விசுவாசத்தைவைக்கவேண்டும்.

കർമത്യാഗാന്ന സന്ന്യാസോ ന പ്രൈഷോച്ചാരണേന തു ।
സന്ധൌ ജീവാത്മനോരൈക്യം സന്ന്യാസഃ പരികീർത്തിതഃ ॥ (249)

(பொ) கர்மத்தைவிட்டதினாலும் பிரேஷோச்சாரணம் செய்ததினாலும் சந்நியாசமானது சித்திக்கமாட்டாது. ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய சந்தியானவைக்கியமே சந்நியாசமென்று சொல்லப்படுகிறது.

വമനാഹാരവദ്യസ്യ ഭാതി സർവേഷണാദിഷു ।
തസ്യാധികാരസ്സന്ന്യാസേ ത്യക്തദേഹാഭിമാനിനഃ ॥ (250)

(பொ) தாரேஷணை வித்தேஷணை புத்திரேஷணை முதலானதுகளில் எவனுக்கு வாந்திசெய்த ஆகாரம்போல் தோன்றியிருக்கிறதோ, தேகாபிமானமற்றவனை அந்தப்புருடனுக்கே சந்நியாசத்திலதிகாரமிருக்கிறது.

യദാ മനസി വൈരാഗ്യം ജാതം സർവേഷു വസ്തുഷു ।
തദൈവ സന്ന്യസേദ്വിദ്വാനന്യഥാ പതിതോ ഭവേത് ॥ (251)

(பொ) சகலவஸ்துக்களினும் எப்பொழுது, எவன் மனதில்வைராக்கியமுண்டாயிருக்கிறதோ அப்பொழுதே, அந்தவித்துவானவன் சந்நியாசம்செய்துகொள்ளவேண்டும். அஃதற்றபுருஷன் சந்நியாசம் செய்துகொள்வானேயானால் பதிதனாகவே ஆகிவிடுவன்.

ദ്രവ്യാർഥമന്നവസ്ത്രാർഥം യഃ പ്രതിഷ്ഠാർഥമേവ വാ ।
സന്ന്യസേദുഭയഭ്രഷ്ടഃ സ മുക്തിം നാപ്തുമർഹതി ॥ (252)

(பொ) யாதொருபுருஷன் திரவியங்களைச்சம்பாதிக்கும் நிமித்தமாயாவது அன்னவஸ்திராதிகளைத்தேடுநிமித்தமாயாவது கீர்த்தியின்பொருட்டாவது சந்

நிபாசம் செய்துகொள்வானேயானால் கர்மமார்க்கத்திலும் ஞானமார்க்கத்திலும் நின்று நழுவிய உபயப்பிரஷ்டனாய் முக்தியையுமடையாமற்போகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (253)

(பொ) பிர்மதத்துவத்தையிடைவிடாமல்பார்ப்பதேஉத்தமசிந்தையென்றும், பிர்மசாஸ்திரங்களைச்சிந்திப்பது மத்தியமமென்றும், இதரமந்திரோபாசனைகளையதமசிந்தையெனவும், மயக்கத்தினால் தீர்த்தாடனம் முதலியவைகள்செய்வதே அதமாதமமென்றும், ஈசனால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (254)

(பொ) எந்தமூடன் அநுபவமின்றிவீணாய் பிர்மத்தினிடத்தில் சந்தோஷிக்கிறானோ அவன் ஜலத்தில் தோன்றுகிறபலத்தைச்சாப்பிட்டு சந்தோஷித்தவனுக்கொப்பாவான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (255)

(பொ) எந்த சந்நியாசியானவன் உள்ளேயிருப்பதான பிர்மாநுசந்தானமாகிறமாதுகரத்தைவிடவில்லையோ அவனேவைராக்கியமாகிய பிதாவுடனும், சிரத்தையென்னும் மனைவியுடனும், ஞானமாகியமைந்தனுடனும் கூடினவனாய் முக்தனாயிருப்பன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (256)

(பொ) தனவிருத்தர்களும் வித்தியாவிருத்தர்களும் முதிர்ந்தவயோவிருத்தர்களும், அந்த ஞானவிருத்தனுடைய சேவகர்களுக்குச்சேவகராவார்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (257)

(பொ) என்னுடையமாயையினால் மோகிக்கப்பட்டமனதுடையவர்களாயும், சர்வவியாபகனாயும் ஆத்மாவாயுமிருக்கிறவென்னையடையாதவர்களாயுமிருக்கிற வித்துவான்களுங்கூட காக்கைகளுக்கொப்பாக உதரபோஷணையினிமித்தமாகவேகாலங்கழித்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள்.

पाषाणलोहमणिमृण्मयविग्रहेषु पूजा पुनर्जननभोगकरी मुमुक्षोः । तस्माद्यतिः स्वहृदयार्चनमेव कुर्याद्बाह्यार्चनं परिहरेदपुनर्भवाय ॥ (258)

(பொ) சிலை, இரும்பு, ரத்தினம், மண்முதலியவைகளாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகாதிகளின் பூஜையானது முமுக்ஷுவுக்கு மறுபிறப்புக்குயோக்கியமாயும், போகத்தையளிப்பதாயுமிருக்கிறது. ஆகையால் பிர்மஞானம் நிறைந்த யதியானவன் தன் ஹிருதயத்தில் விளங்குகிற சுவயம்பிரகாசமான அறிவாகிற சிவனையே அர்ச்சனைசெய்யவேண்டும். மறுபடி மாதாவின் கர்ப்பத்தில் வந்து பிறவாமலிருப்பதற்காகவே வெளிபூஜையைத்தள்ளவேண்டும்.

अन्तःपूर्णो बहिःपूर्णः पूर्णकुम्भ इवार्णवे ।
अन्तःशून्यो बहिःशून्यः शून्यकुम्भ इवाम्बरे ॥ (259)

(பொ) சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிறகடமானது உள்ளிலும் வெளியிலும் பூர்ணமாயிருப்பதுபோல் சைதன்னியமான ஆத்மவஸ்துவானது சரீரத்துள்ளும் சரீரத்திற்குவெளியிலும் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. ஆகாசத்திற்குள்ளிருக்கிற கடமானது உள்ளும் வெளியும் சூன்னியமாயிருப்பதுபோல் சைதன்னியத்திற்குள்ளிருக்கிற ஜகத்தானது உள்ளிலும் வெளியிலும் சூன்னியமாகவேயிருக்கின்றது.

मा भव ग्राह्यभावस्त्वं ग्राहकात्मा च मा भव ।
भावनामखिलां त्यक्त्वा यच्छिष्टं तन्मयो भव ॥ (260)

(பொ) கிரகிக்கப்பட்டபதார்த்தமாயும் நீ ஆகவேண்டாம். கிரஹிக்கிறவனுயுமாகவேண்டாம். சகலவாசனைகளுமிழந்தபின்னர், எந்த சைதன்னியவஸ்துவானது சேஷித்திருக்கிறதோ அந்தசொரூபமாகவேயிருக்கக்கடவீர்.

द्रष्टृदर्शनदृश्यानि त्यक्त्वा वासनया सह ।
दर्शनप्रथमाभासमात्मानं केवलं भज ॥ (261)

(பொ) காண்பான் காக்ஷி பொருளிவைகளை வாசனையுடன்விட்டு, அந்தக்கரணவிருத்திக்குமுன்விளங்குவதாயும் தனிமையாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவைபஜிக்கக்கடவீர்.

संशान्तसर्वसङ्कल्पा या शिलावदवस्थितिः ।
जाग्रन्निद्राविनिर्मुक्ता सा स्वरूपस्थितिः परा ॥ (262)

(பொ) சகலசங்கற்பங்களும் சாந்தமாய் கற்போல் யாதொருஸ்திரமான விருப்பிருக்கிறதோ அந்த இருப்பே ஜாக்கிரம் நித்திரை இவைகளற்றமேலான சுவரூபஸ்திதியாம்.

(அ—கை) ஒருக்கால்பிர்மதேவரை சகலதேவரிஷிகளும் பூஜித்து தத்துவமஸியாதி மஹாவாக்கியார்த்தரகசியத்தை எங்களுக்குபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க பிர்மாவானவர், வேதவியாசரின் மைந்தனை சுகப்பிர்மரிஷிக்கு செய்தி நான்கு மஹாவாக்கியபிர்மோபதேசத்தை, சுகோபநிஷத்தில் ஈசனுறைத்தவாறு யானிங்கு கூறுகின்றேன் கேழ்பீராக.

ருக்குவேதோபநிடதமான ஐதரேயோபநிஷத்தில் அப்பியாசவாக்கியமான (ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம) என்ற இரண்டுபதத்தில் முதற்பதமான பிரக்ஞான சப்தத்திற்கர்த்தம் கூறுகிறார்.

யெநெக்ஷதெயஶ்ருணோதீஜிக்ஷதிவ்யாகரோதிச।
ஸ்வாத்வஸ்வாதுவிஜாநாதிதத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் (263)

(பொ) எந்த அறிவால் கண்ணானது உருவத்தைப்பார்க்கிறதோ, எவ்வறிவால் செவியானது சப்தத்தைக்கேழ்க்கிறதோ, எவ்வறிவால் நாசிகையானது கந்தத்தை நுகருகிறதோ, எவ்வறிவால் நாவானது சுருசி அருசிகளையறிகிறதோ எவ்வறிவால் வாக்கு வசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே (ப்ரஜ்ஞாநம்) பிரக்ஞானமென்று கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) (ப்ரஹ்ம) பிர்மமென்றபதத்திற்கர்த்தமாவது.

சதுர்முகெந்த்ரதேவேஷுமநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு।
சைதந்யமேகம்ப்ரஹ்மாதஃப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மமய்யபி ॥ (264)

(பொ) பிரமன் முதல் கவாதிவரையுள்ள சகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியமானது ஒன்றாய்விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேபிர்மமாம். ஆகையால் நம்மிடத்திலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிரக்ஞானமே பிர்மமென்றறி.

(கு—பு) ஐதரேயவுபநிஷத்தில் 3-வது அத்தியாயத்தில் (யெநவாரூபம் பஶ்யதி) என்றது முதல் (ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம) என்ற வாக்கியம்வரை மேற்கூறிய அர்த்தத்தை விரிவாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) அநுபவவாக்கியமான (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி) என்றமூன்று பதங்களில் (அஹம்) அஹமென்ற சப்தத்திற்கு அர்த்தமாவது.

ஶரீரே ஜ்ஞாநயோக்யே ஸ்மிந்நஹமித்யவபாஸதே ।
பூர்ணோ யோ புத்திஸாக்ஷீ ஸ அஹமித்யுச்யதே ॥ (265)

(பொ) ஞானத்திற்கு யோக்கியமான இந்த மானிடசரீரத்தில் பரிபூர்ணமாயும் பரமாத்மாவாயும் புத்திக்கு சாக்ஷியாயுமிருந்து நானென்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவரே அஹம் சப்தார்த்தரென்று சொல்லப்படுகிறார்.

(அ—கை) பிர்மசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

ஸ்வபாவேந பூர்ணாத்மா ப்ரஹ்மஶப்தேந வர்ண்யதே ॥ (265½)

(பொ) சுவபாவத்தினாலேயே பூர்ணரான பரமாத்மாவே பிர்மசப்தத்தால் வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

(அ—கை) (அஹம்ப்ரஹ்ம) அஹம் பிர்மமென்றவிரண்டு பதங்களுக்கும் ஐக்கியம் செய்கிற (அஸ்மி) என்ற பதத்தினர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

அஸ்மீத்யைக்யபராமர்ஶஸ்தேந ப்ரஹ்ம பவாம்யஹம் ॥ (266)

(பொ) நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்றவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானே பிர்மமென்றனுபவிப்பதே (அஸ்மி) அஸ்மி என்ற பதார்த்தமாம்

(கு—பு) சுக்கிலயஜுர்வேதகாண்வசாகை பிரகதாரண்யம் 3-வது அத்தியாயம் 4-வது பிராமணம் 10-வது வாக்கியம் (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீதி தஸ்மாத்தத்ஸர்வமபவத்) என்று கூறுகிறது.

(அ—கை) சாமவேதோபநிஷத்தான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற உபதேசமஹாவாக்கியமென்ற (தத்த்வமஸி) தத்வமஸியென்ற மூன்று பதங்களில் (தத்) தத்யென்றபதத்திற்கர்த்தம் பகருகின்றார்.

ஏகமேவாத்விதீயம் ஸந்நாமரூபவிவர்ஜிதம் ।
ஸ்ருஷ்டே: புரா(அ)துநாப்யஸ்ய தாத்ருக்த்வம் ததிதீர்யதே ॥ (267)

(பொ) ஸ்வகத ஸஜாதீய விஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்விதீயமாயும் நாமரூபமற்றதாயுமிருக்கிற யாதொரு சத்வஸ்துவானது சிருஷ்டிக்குமுன்னிருந்தனவோ அவ்வஸ்துவே சிருஷ்டிக்குப்பின்னும் சன்மாத்திரமாயிருப்பதே (தத்) தத்தென்றபதத்தினர்த்தமாம்.

(அ—கை) (த்வம்) த்வம் யென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஶ்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம் வஸ்த்வத்ர த்வம்பதோதிதம் (267½)

(பொ) சிரவணம்பண்ணுகிறவனுடைய தேகேந்திரியாதிகளுக்கதீதமான யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ அதுவே இந்த மஹாவாக்கியத்தில் (நீ) யென்றபதத்தாற்சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) (அஸி) அசியென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஏகதா க்ராஹ்யதே(அ)ஸீதி ததைக்யமநுபூயதாம் ॥ (268)

(பொ) தத்பதவாச்சியார்த்தமான (மாயேசர்களை)த்தள்ளியும் துவம்பதவாச்சியார்த்தமான (அவித்தியா ஜீவர்களை)த்தள்ளியும் லக்ஷியார்த்தர்களான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு ஏகமாய் விட்டுவிடாதயிலக்கணையாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) அசியென்றபதத்தினர்த்தமாம்.

(அ—கை) அதர்வணவேத சம்மந்தமான உத்ரதாபநீயவுபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாக்ஷாத்காரவாக்கியமான (அயமாத்மா ப்ரஹ்ம) என்ற முப்பதங்களில் (அயம்) யென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோ மதம் । (268½)

(பொ) சுவயம்பிரகாசமாயும் பிரத்தியக்ஷமாயுமிருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ, அந்த அறிவே இவரென்ற சொல்லாற்சொல்லப்படுகிறார்.

(அ—கை) தேகாதிகளிலும் ஆத்மசப்தம் காணப்படுவதால் யாரை ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென்றசங்கையினிவர்த்திக்காக எதார்த்த ஆத்மாவைக் கூறுகின்றார்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் ப்ரத்யகாத்மேதி கீயதே ॥ (269)

(பொ) அஹங்காரமுதல் தேகமீருயுள்ள தத்துவங்களுக்குவேருய்விளங்குகிறவர் யாரோ அவரே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிருர்.

(அ—கை) பிராமணுதிகளையும் வேதத்தையும் யக்ஞத்தையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதாலவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இம்மஹாவாக்கியத்திலிருக்கிற பிர்மசப்தத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிருர்.

த்ருஶ்யமாநஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்தத்த்வமீர்யதே ।
ப்ரஹ்மஶப்தேந தத்ப்ரஹ்ம ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் ॥ (270)

(பொ) தோற்றப்பட்ட சகல ஜகத்திற்கும் எந்தவஸ்துவானது ஆதாரமாயிருந்துகொண்டிருக்கிறதோ அதுவே சுவயம்பிரகாசமான பிர்மவஸ்துவாம் (மற்றவைகள் பிர்மவஸ்துக்களல்ல).

(கு—பு) நரசிம்மோத்தரதாபநீயவுபநிடதம் பிரதமகண்டம் [ஸர்வம் ஹ்யேதத் ப்ரஹ்ம அயமாத்மா ப்ரஹ்ம] என்று கூறுகிறது.

அஜ்ஞாநதுர்த்ருஷ்டிவிவேகநித்ராஸமேதோஹம் ஸ்வப்நமதிம் கதோஹம் ।
ஸ்வப்ரபோதஸமுத்திதே தஸ்மின் ப்ரபோதிதோஸ்மி குருணா மஹாவாக்யபதை꞉
ப்ரபுத்த꞉ ॥ (271)

(பொ) அஞ்ஞத்மதிருஷ்டியாலவிவேகமாகிற நித்திரையையடைந்து நான் எனதென்னும் சுவப்பனத்தையடைந்து புலம்பினவென்னை சொரூபமாகிற சூரியனுதித்தபின்னர் குருவாகிய சினேகிதர் மஹாவாக்கியபதங்களால் ஞானஜாக்கிரத்தில் விழித்திருக்கும்படிசெய்த குருவையெந்நாளும் மறக்கவொண்ணு.

கார்யோபாதிரயம்ஜீவ꞉ காரணோபாதிரீஶ்வர꞉ ।
கார்யகாரணதாம்ஹித்வா பூர்ணபோதோவஶிஷ்யதே ॥(272)

(பொ) காரியவுபாதிகனே ஜீவனென்றும் காரணவுபாதிகனே ஈசனென்றும், காரியகாரணர்களான ஜீவேசுவரர்களைத்தள்ளி பூர்ணபோதமாய் சேஷித்திருக்கக்கடவாய்.

ஶ்ரவணம் து குரோ꞉ பூர்வம் மநநம் தத³நந்தரம் ।
நிதித்யாஸநமித்யேதத் பூர்ணபோதஸ்ய காரணம் ॥ (273)

(பொ) முதலில் குருவினிடத்தில் சிரவணமும், பிற்பாடு மனனமும், அதன்பின்னர் நிதித்தியாசனமும் செய்வதானது பூர்ணமான ஞானத்திற்கு முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. (ஆகையாலிவ்வித நான்குமஹாவாக்கியவிசாரங்களினுண்மை குருபக்தியுள்ளவனுக்கே நன்றாய் வெளியாகும்). இவ்வாறு சுகரகசியோபநிஷத்திலும் ஸ்ரீவித்தியாரண்யசுவாமிகளாலியற்றப்பட்ட பஞ்சதசியின் மஹாவாக்கியவிவேகத்திலும் கூறப்படுகின்றன.

(அ—கை) இவ்வாறு ஆத்மஞானமடைந்தமகான்களின்பெருமைகூறல்.

ஸந்த்யஜ்ய ஸ்வபுத்ரதாராம்ஶ்ச ஸர்வவிவர்ஜித꞉ ।
ஸம்ப்ரஜ்ஞாவஸ்தாவிஶேஷ꞉ கவஸ்துஷீஞ்ஜுஷேஸ ॥ (274)

(பொ) ஸமஸ்தபிராணிகளிடத்திலும் சமபுத்தியுடையவனும் வர்ணுசிரமமற்றவனுமிருக்கிற ஞானியானவன் குருடன்போலும் ஜடன்போலும் ஊமைபோலுமிம்மேதினியில் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறுன்.

தம் த்ருஷ்ட்வா ஶாந்தமநஸம் ஸ்ப்ருஹயந்தி திவௌகஸ꞉ ।
ஜ்ஞாநதண்டோ த்ருதோ யேந ஏகதண்டீ ஸ உச்யதே ॥ (275)

(பொ) இப்படி சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற சாந்தமனதுடைய ஞானியைக்கண்டு தேவர்கள் புகழுகிறுர்கள். எந்த ஞானியினுல் ஞானமாகிய தண்டங்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவனே ஏகதண்டியென்று சொல்லப்படுகிறுன்.

அப்திவத் த்ருதமர்யாதா பவந்தி விஶதாஶயா꞉ ।
நியதிம் ந விமுஞ்சந்தி மஹாந்தோ பாஸ்கரா இவ ॥ (276)

(பொ) மரியாதையிற்கட்டுப்பட்டிருக்கிறசமுத்திரம்போல் நின்மலஞானிகள் லோகவிவகாரத்திற் கட்டுப்பட்டிருக்கிறுர்கள். சூரியனைப்போல் மஹான்கள் கர்மகதியைவிடவில்லையென்று நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்து 4-வதுபதேசித்திற்கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) ஈசசிருஷ்டியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவசிருஷ்டியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவேசவாதங்களிலுண்டாகிற மயக்கத்தையும் அதின் நிவர்த்தியையும் சொல்லவேண்டுமென்று வினவிய ரிபுமகரிஷிக்கு வராகரூபியான மகாவிஷ்ணுவானவருபதேசித்தவாறு இங்கு சுருக்கியுரைக்கின்ருேம்.

ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா ஸ்ருஷ்டிரீஶேந கல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த꞉ ஸம்ஸாரோ ஜீவகல்பித꞉ ॥ (277)

(பொ) பார்வைமுதல் பிரவேசமீருயுள்ள சிருஷ்டியானது ஈசனுற்கற்பிக்கப்பட்டது. ஜாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரக்கற்பனையானது ஜீவனுலுண்டுபண்ணப்பட்டது.

த்ரிணாசிகேதாதியோகாந்தா ஈஶ்வரப்ராந்திமாஶ்ரிதா꞉ ।
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா꞉ ஜீவவிப்ராந்திமாஶ்ரிதா꞉ ॥ (278)

(பொ) திரணமுதல்காரண சரீராபிமானியான அந்தரியாமிவரையிலொவ்வொன்றுக்ளையுமீசுவரனென்று அததற்கேற்ற சுருதிஸ்மிருதிபுராணுதிகளுடன் ஒன்றுக்கொன்று மேலென்றுபாசிக்கிற ஜீவர்களீசுவரப்பிராந்தர்களென்று சொல்லப்

படுகிறார்கள். லோகாயதன்முதல் சாங்கியமீறாயுள்ளவாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று மேலென்று அவரவர்களுக்குத்தகுந்த சுருதியுக்திகளாலும் அந்த மதாபிமானத்தாலும் அவைகளையே ஆத்மாவென்றாரோபிக்கிறவர்களெவர்களோ அவர்களேஜீவப்பிராந்தர்களென்று கூறப்படுகிறார்கள்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ (279)

(பொ) ஆகையால் முமுக்ஷுக்களினால் ஜீவேசவாதங்களிலொருக்காலும் புத்தியைச்செலுத்தவொண்ணா. பின்னையோவென்றால் நிச்சலமாயுள்ள பிர்மதத்துவத்தை விசாரிப்பதே அவர்களின் கடமை.

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ (280)

(பொ) இரண்டற்றதாயிருக்கிற பிர்மதத்துவத்தை எவ்வளவுகாலம் எவர்களறியவில்லையோ அவ்வளவுகாலம்வரையிலவர்கள் பைத்தியங்கொண்டவர்களே தவிற வேறல்ல. அவர்களுக்குமுக்தியும் சுகமுமெவ்விடத்துண்டாகும்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌖𑌲𑍁 ॥ (281)

(பொ) ஜீவேசுவரர்களுக்குள் மேலென்றும் கீழென்றும் பார்ப்பதானது சொப்பனத்திலிராச்சியபரிபாலனஞ்செய்வதிலும் பிக்ஷையெடுப்பதிலும் சமானமாம். சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அவ்விரண்டும் சம்மந்தப்படாததுபோல், ஞானஜாக்கிரத்தில் விழித்தவனுக்கு மேல் கீழென்றதோற்றமில்லை.

𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (282)

(பொ) நாமே அறிவென்றதிருடக்ஞானத்தால் சகலஜகத்தையும் பிர்மமாய் யாவன் ஒருவிசேஷணமுமின்றி பார்த்திருக்கின்றானோ அவனே சாக்ஷாத்பிர்மக்ஞானி, அவனே சிவன், அவனே மால், அவனே அயன்.

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ (283]

(பொ) இஜ்ஜகத்வாசனையே தீர்க்கசொப்பனமென்றும், இதுவே தீர்க்கமான சித்தமயக்கமெனவும், இதுவே தீர்க்கமாயுள்ள மனோராஜ்யமென்றும், இதுவே துக்கசமுத்திரமான சம்சாரமென்றும் கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) வேதாந்தசாஸ்திரார்த்தத்தினுண்மையையறிவதற்கு நன்முயற்சியும் சாதுசங்கமும் மேலென்று வாசிஷ்டமுத்பத்திப்பிரகரணத்திற்கூறியிருப்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

ஆபால்யாதலமப்யஸ்தைஶ்ஶாஸ்த்ரஸத்ஸங்கமாதிபி: ।
பௌருஷேண ப்ரயத்நேந யோஜநீயா ஶுபாவஹா ॥ (284)

(பொ) ஹே ராமா! பால்யமுதல் வேதாந்தசாஸ்திராப்பியாசத்தோடும் சாதுசங்கத்தோடுங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற புருஷமுயற்சியால் சுபமானவழியைச் சேரக்கடவாய்.

ஸாதுஸங்கமஸச்சாஸ்த்ரபரோ பவஸி ராம சேத் ।
தத்திநைரேவ நோ மாஸை: ப்ராப்நோஷி பரமம் பதம் ॥ (285)

ஹே ராமா! சாதுசங்கசத்சாஸ்திரபரனாயிருப்பாயேல் அத்தினத்திலேயே இம்மேலான மோக்ஷத்தையடைவாயென்பதிலையமில்லை. இதற்கு மாதங்கள் வேண்டுவதில்லை.

(அ—கை) ராமன் வினவுதல்.

தீர்கஸம்ஸாரரோகஸ்ய நிவ்ருத்தி: கேந ஹேதுநா ।
ப்ராயஶ்சித்தம் விநா ஹந்த கதம் பகவந் பவேத் ॥ (286)

(பொ) ஹே முனே! வெகுகாலமாயிருக்கிற சம்சாரவியாதியானது எந்தக்காரணத்தால் நிவர்த்தியடையும்? அதெவ்விதம் வந்தது? அதற்குப்பிராயச்சித்தம் யாது? அதையுரைக்கக்கடவீர்.

(அ—கை) வசிஷ்டருத்தரமளிக்கின்றார்.

மஹதாம் ஸங்கமோ ராம ஸம்ஸாராமயபேஷஜம் ।
தைவாத்தமபி தம் த்யக்த்வா ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்யதே ॥ (287)

(பொ) மஹான்களின் சங்கமே சம்சாரவியாதிக்கு மருந்தாயிருக்கிறது அஃதன்றிவேறொன்றினாலும் நீங்காது. தெய்வகிருபையினாற்சாதுசங்கம் கிடைத்துமதையெவன்விட்டிருக்கின்றானோ அவனுக்குப் பிராயச்சித்தமொன்றுமில்லை.

த்யஜ மத்யவிஸம்ஸாரஸாமராத்ராரணேக்ஷண: ।
ஸத்ஸங்கமஸ்ய மோஹ்யக்ஷயத்யாஜ்யம் க்ஷணாக்ஷணா ॥ (288)

(பொ) இம்மூவுலகிலும் சம்சாரசமுத்திரத்தைக்கடப்பதற்கு சாதுசங்கமாகிறவோடமே முக்கியஹேதுவாம். அதனை முமுக்ஷுக்களாலொருக்காலுந்தவறத்தகா.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (289)

(பொ) பிர்மஹத்தியாதிமஹாபாபங்களுக்கு பிர்மக்ஞானமே பிராயச்சித்தமாயிருக்கிறது. அந்தக்ஞானம் சாதுசங்கத்தாலுண்டாகிறது. அச்சாதுசங்கத்தையிப்புவியிலொருவராலும் விடத்தகுந்ததன்று.

(அ—கை) கற்கடியானவள் கிராதராஜமந்திரிகளைக்கண்டு தனதபிப்பிராயத்தையுரைக்கின்றனள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (290)

(பொ) ஒன்றினால் பண்ணப்படாததான பிர்மசுகத்தையும் கீர்த்தியையும் ஆயுசையும் விரும்பியபுருஷர்களால் குணசாலிகளான மஹான்களுக்குவேண்டுவதைக்கொடுத்துப்பூஜிக்கக்கடவர்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (291)

(பொ) சாந்தியாதிகுணங்கள் நிறைந்த மஹான்களின் சரீரத்தை யான் புஜிக்கவிரும்பேன். அவர்களையானெப்பொழுதும் பூஜைசெய்வேன். சாதுக்கள் ஜீவத்துக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் அவிவேகிகளின் மனதைக்குளிரபண்ணுவார்களன்றோ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (292)

(பொ) யான் சாதுக்களைஜீவிக்கும்படி செய்வேனேயானால் அவர்கள்குணசாலிகளை ரெக்ஷிப்பார்கள். குணவான்களாகிய சாதுசங்கமென்னும் ஔஷதத்தால் யமனும் மித்திரனாகிறானன்றோ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (293)

(பொ) குரூரசுவபாவமுடைய ராக்ஷஸியாகிய நான் குணசாலிகளை ரக்ஷிப்பேனேயானுல், மற்றவர்கள் ஹிருதயத்திற்கு ஹாரம்போல் விளங்குகிற நிர்மலர்களான மஹான்களை ஏன் பூஜிக்கமாட்டார்கள்.

உதாரகுணயுக்தாயேவிஹரந்தீஹமேதிநீ: ।
ப்ராப்தாவதாரா: ஸஜ்ஜநா லோகரக்ஷாயவாரிணஃ ॥ (294)

(பொ) உதாரமுதலான சத்குணங்கள் நிறைந்தவர்களாயும், சகலமுமுக்ஷுக்களுமுய்யுவண்ணம் புவியிற்ரோன்றின சந்திரர்களாயும் லோகரக்ஷார்த்தமாயவதரித்தவர்களாயுமிருக்கிற இம்மஹான்கள் இம்மேதினியிற்சரீரத்துடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

உத்திதஸ்மாத்ஸமாதேஸ்து நிர்விகல்பஸமாதித: ।
அஜ்ஞாநாவா ததஜ்ஞாநாவா பரீக்ஷேஹம் க்ஷணாதிஹ ॥ (295)

(பொ) மஹான்களைத்தரிசிக்கும் நிமித்தமாகவே நிர்விகல்பசமாதியினின்றெழுந்து யான் வந்திருக்கின்றேன். ஆகையால் நம்மெதிரில் வரும்புருடர்கள் அக்ஞானிகளா அல்லது ஞானிகளாவென்று க்ஷணத்திலிப்பொழுதேபரிக்ஷித்தறிகின்றேன்.

க்ஷந்த்வாயேநாஸநஜ்ஞாஸ்தேநாவ்யாயேஸ்துநாஸநம் ।
அநேகஜந்மஸம்ஸிஜாதபுண்யஸாதஸம்பதி: ॥ (296)

(பொ) நம்மெதிரில் வந்திருக்கிறபுருடர்கள் அக்ஞானிகளேயாயின் என் க்ஷுத்வியாதிக்கிரையாவார்கள். ஞானிகளேயாயின் என் மனோவியாதியை நாசஞ்செய்யயோக்கியராவார்கள். வெகுதுர்லபமாயிருக்கிற இச்சாதுசங்கதியானது அனேககோடி ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தாற்சித்திக்குமன்றோ.

ம்ருதிமத்பரிஸ்லாநோஜீவிதம்ஸம்ஸ்ரய: ।
ஸம்ஸ்மராவமாதிஜீவிதாத்பணிஸம்ஸ்ரயாத் ॥ (297)

(பொ) ஞானவான்களாற்றள்ளப்படுகிறவனே மரணத்தோடுகூடினவனும் ஞானவான்களாற் கிரகிக்கப்படுகிறவனே ஜீவனோடுகூடியவனும். மஹான்களுடன் சகவாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பவனுக்கு சுவர்க்கமும் மோக்ஷமும் வேண்டுவதில்லையென்று வாசிஷ்டமுத்பத்தி பிரகரணம் கற்கடியுபாக்கியானத்திற்கூறுகிறது.

(அ—கை) கிரித்திரிமேந்திரோபாக்கியானத்தில் மகததேசாதிபதியான இந்திரத்யும்னனுடைய பத்தினியாகியவகலியானவள் கிரித்திரிமேந்திரனுடைய

வாசையால்ராஜபோகத்தையிழந்து அவனுடன் திரிந்துகொண்டிருந்தசங்கதிதெரிந்து அவனையும் மனைவியையும் சிக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவன் மனைவியானவள் சொல்வதாவது.

ஜெஹெஹக்ஷெதவிவியஜெஹமணஂகரொதிஸ்வாவநாவிவநவஂநவ ஶாஶ—வெதஃ। விதெக்ஷெதத—நகரொதிஹிகிஷிஜெஷஜெஹஸ்ஸுதஸு உந—வாஜயஹித்ரூதஂ ॥ (298)

(பொ) ஹே ராஜன்! இத்தூலவுடல் சொப்பனவஸ்தையில் கீழ்விழுந்தவுடன் மனமானது தான் தானே நானாவிதமானவுடல்களை புதிதுபுதிதாய்த்தரித்து சுகதுக்கங்களையடையப்படுவதாய்ப்பார்க்கப்படுவனபோல், இச்சகத்திற்சகல சம்சாரங்களுமிச்சித்தத்தினுலுண்டாயிருக்கிறதென்றுணர்ந்து இத்தேகத்திலபிமானத்தைவிட்டு சித்தமாகிய ரத்நத்தை பரிபாலனம் செய்யக்கடவீர்.

(அ—கை) ஷை வாசிஷ்டத்தில் பாலகோபாக்கியானத்தில் வளர்ப்புத்தாயானவள் இராஜமைந்தனுக்குக்கூறியிருப்பதை இங்கு உதகரிக்கப்படுகிறது.

ஶூஉளஶநஸுஉந—வஂயவிஶொக்ஷஉ்ரஷிஃவஸ்ாத்ர வஷுர வ ந ா ஹ— வநாஹியாநா। ஜத்ர்ாஷிகாஷ்ஹிதிரியஂஹிமதாவ்ரதிஷ்டாஶாவ்ராயிகாஸ—ஹமவாஜஜெநாஷிதெவ ॥ (299)

(பொ) முதலில் மனதுண்டாயிற்று, அதன்பின்னர் பந்ததிருஷ்டியும் மோக்ஷதிருஷ்டியுமுண்டாயின. பிறகு ஜகத்தோற்றமுண்டாயிற்று. அத்தோற்றமுதலானவிருப்பானது பாலன் கதைக்கொப்பாம்.

மேற்கோள். சுஸதெதாயிஶமநாஸ்ருஜ்ஜத। ஶநஃவ்ரஜாவதிஶஸ்ருஜத। வ்ரஜாவதிஃவ்ரஜாசுஸ்ருஜத।

(பொ) அசத்தானமாயையினிடத்தினின்று மனதுண்டாச்சுதென்றும் அம்மனது பிர்மதேவரையுற்பத்திசெய்ததென்றும், அப்பிர்மதேவர்பிரஜைகளை உண்டுபண்ணினரென்றும், எஜுர்வேதம் 2-வதஷ்டகம் 2-வது பிரசனம் 1-வது வாக்கியத்திற்கூறியிருக்கின்றது.

ஜயஂஸஂஸாரரவநாவிவாரொஸிதவெதஸாஂ।
வாஜகாவ்ராயிகெவெஷஶவஷிதிஶ—வாமதா ॥ (300)

(பொ) இச்சம்சாரத்தோற்றமானது அவிசாரத்துடன்கூடின மனதுடையவர்களுக்கு பாலன்கதையினிருப்பையடைந்ததாயிருக்கிறது.

(அ—கை) வசிஷ்டர் ராமச்சந்திரனுக்கு சங்கற்பலக்ஷணத்தையும் அதி னிவர்த்தியுனுபாயத்தையும் கூறுகிறார்.

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌾𑌲𑌕𑌲𑌨𑍈𑌵𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌾𑌲𑌕𑌲𑌨𑌾𑌖𑌲𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿𑌰𑌾𑌮𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍

(பொ) சகல ஜகத்தும் சங்கற்பக்கூட்டங்களாகிற கற்பனையினாலேயே தோற்றப்படுகின்றன. அச்சங்கற்பநிறைந்தகற்பனையும் மனோவிலாசத்தாற் பார்க்கப்படுகின்றன. சங்கற்பமாகிற மலத்தைத்தள்ளி நிர்விகற்பத்தையடைந்து ஹே ராமா நிச்சயமான உபசாந்தியையடையக்கடவீர்.

𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ॥ (302)

(பொ) ஹே ராமா! மனதினாலெது செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதுதான் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிறதென்றறியக்கடவீர். எது மனதினால் விடப்பட்டிருக்கிறதோ அதுதானெப்பொழுதும் விடப்பட்டதெனவுணரக்கடவீர்.

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂𑌵𑌰𑍌𑌷𑌧𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑍁𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 ॥ (303)

(பொ) இந்த மனதாகிற மஹாவியாதிக்கு சாதுக்களால் நிச்சயம்பண்ணப்பட்டதாயும், தன்ஸ்வாதீனமாயும், தன்னால் நன்றாய்ச்சாதிக்கத்தகுந்ததாயுமிருக்கிற மேலானவௌடதத்தை யான் கூறுகின்றேன் நீர் கேழ்க்கக்கடவீராக.

𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾 ॥ (304)

(பொ) யாதொரு புருஷன் தனக்குப்பிரியமான வஸ்துவைவிட்டு மனோவியாதியற்றவனாயிருக்கிறானோ அவனே மனதை ஜயித்தவனாயும் வெளிவிஷயவியாபாரத்தின் பரபரப்பை இழந்தவனாயுமிருக்கிறான்.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑌿𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌤𑌾𑌂𑌯𑌾𑌤𑌂𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑍀𑌟𑌕𑌂 ॥ (305)

(பொ) சுவாதீனமாயும் ஏகாந்தத்திற்கிதமாயுமிருக்கிற தன்னிச்சாத்தியாகமான ஞானமானது எவனுக்குப்பிரயாசமாயிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷப்புழு வைச்சுடவேண்டும்.

பரம் பௌருஷமாஶ்ரித்ய நீத்வா சித்தமசித்ததாம் ।
தாம் ஸமாபதவீம் [illegible] யத்ர நாஸ்தி பதாந்தரம் ॥ (306)

(பொ) மேலான புருஷப்பிரயத்தனத்தையாசிரயித்து சித்தத்தைச்சித்தமற்றதாய்ச்செய்து, எப்பதவியையடைந்தால் வேறுபதவிவேண்டாவோ அவ்வுன்னதபதவியையடையக்கடவாய்.

[illegible] ।
[illegible] த்ரைலோக்யவிஜயீ த்ருணம் ॥ (307)

(பொ) விஷயத்தில் பரபரப்பாயிருப்பதே பந்தஹேது, பரபரப்பற்றிருப்பதே மோக்ஷஹேது. எப்புருஷனுக்கு மனோஜயமுண்டாயிருக்கிறதோ அப்புருஷன் மூன்று லோகத்தையும் திருணமாய் ஜயித்தவனுயாவன்.

அயம் ஸோऽஹமிதம் தந்ம ஏதாவந்மாத்ரகம் மந: ।
கல்பாந்தபவனா வாந்து யாந்து சைகத்வமர்ணவா: ॥ (308)

(பொ) இத்தேகமே நான், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்றெவனுக்குத்திருடமாய்த்தோன்றியிருக்கிறதோ அவனே மனதுடன் கூடியவன். ஊழிக்காற்றடித்தாலுமடிக்கட்டும், சப்தசமுத்திரமுமொன்றுனுலுமாகட்டும், அதினுல் மனோஜயமுள்ளபுருஷனுக்கொருகுறைவுமில்லை.

தபந்து த்வாதஶாதித்யா நாஸ்தி நிர்மனஸ: க்ஷதி: ।
அஸங்கல்பாதிஸாம்ராஜ்யே திஷ்டாவஷ்டப்ததத்பத: ॥ (309)

(பொ) துவாதசாதித்தியர்களேககாலத்திலுதித்துத்தாபத்தையுண்டுபண்ணினுலும் மனதற்றபுருஷனுக்கு யாதொருகெடுதியுமில்லை. அசங்கற்பரூபமான பதவியையடைந்தவனுகி ஆத்மசாம்பிராஜ்யத்திலெப்பொழுதுமிருக்கக்கடவீர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (310)

(பொ) எந்த ஆத்மவித்துக்களுடைய மனதானது, மேலானபரிசுத்தமாயும், மகாகுளிர்ச்சியாயும் சமத்துவமாயும் அகங்காரமற்றதாயுமிருந்து எந்தவஸ்துவில் சேடித்திருக்கிறதோ அந்த உத்பத்தியற்றபதவியானது உமக்குண்டாகட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (311)

345 (பொ) சிட்டுக்குருவியானது தன் மனைவியுடன் கலந்து அனேககுஞ்சுகளைப்பொரித்து சமுத்திரக்கரையினோரத்தில் வைத்திருக்க அவைகளை சமுத்திரராஜன் தன்னலைகளாகிறகைகளினாலெடுத்துப்போய்விட அச்சிட்டுக்குருவிசமுத்திரராஜனுடன் கோபமாகி தன்மூக்கில் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பைநுனியால் சமுத்திரஜலத்தைவற்றச்செய்துவிடலாமென்றெண்ணி தன்மனைவிபந்துக்கள் முதலானவர்களின் வார்த்தைக்கிணங்காமல் தான் தனியாய் தர்ப்பைநுனியால் சமுத்திர ஜலத்தை துளிதுளியாகயிறைக்கமுயன்ற சங்கதியறிந்து மற்றப்பக்ஷிகளும் அச்சிட்டுக்குருவியுடன்கூடி அதுபோலவேயிறைக்கவாரம்பித்தன. அச்சங்கதியையறிந்த பக்ஷிஜாதிகள்யாவுமவ்வாறே செய்யத்தொடங்கின.

இதைக்கண்ணுற்ற நாரதரானவர் சிட்டுக்குருவியினிடம் வந்து ஹேதிட்டிபமே! அற்பமாயிருக்கிற நீயும் உன்னுடன்சேர்ந்த பக்ஷிகளும் பிரளயகாலத்திலும் வற்றாததான ஆழியை எவ்வாறு வற்றச்செய்யப்போகின்றீர்கள். நீங்களெவ்வளவு முயற்சிசெய்யினுமொருக்காலுமிச்சமுத்திரம் வற்றமாட்டாது. ஏன் வீணில் வருத்தமுறுகிறீர்களென்று வெகுவாய்ச்சொல்லியும், எங்கள் விஷயத்தில் நீர் கவனிக்கவேண்டுவதில்லையெனநிராகரித்துக்கூறிமுன்போலவே எல்லாப்பக்ஷிகளும் மூக்குநுனியில்வைத்த தர்ப்பநுனியாலிறைக்கவாரம்பித்தன. இவைகளின் விடாமுயற்சியையறிந்த பிர்மகுமாரனும் வைகுண்டமேகி மஹாவிஷ்ணுவின் சமீபத்தில் நின்றுகொண்டு புன்னகை செய்தனர். சர்வக்ஞரும் சகலஜகத்கர்த்தாவாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவானவர் ஹேநாரதா! யாதுகாரணம்பற்றி நகைக்கின்றீரெனவினவ, ஹே சுவாமின் பக்ஷிராஜனென்று பெயர்வகித்தகருடன் தன் ஜாதீயரான சிட்டுக்குருவிகளினவமானத்தை நினைத்துப்பாராமல் அரசனென்றுமாத்திரம் பெயர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றுசொல்ல, இவ்வார்த்தையைக்கேட்டகருடன் வெகுகோபத்துடன் சமுத்திரம்வந்தடைந்து தன்னிறக்கைகளாலொருக்ஷணத்திற்குள் பாதிஜலத்தைவற்றடித்ததைக்கண்ட சமுத்திரராஜன் வெகுவியசனத்துடன் பக்ஷிராஜனான கருடனைச்சரணாகதியடைந்து தன்னைமன்னிக்கவேண்டுமென வெகுவிதமாய்வேண்ட அச்சமுத்திரராஜனாற் கொண்டுபோகப்பட்ட முட்டைகளைமீட்டியச்சிட்டுக்குருவிக்கீய்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி நியமனஞ்செய்து தான் ஸ்வஸ்தானமான வைகுண்டமேகினர்.

(அதுபோல்) மனோநிக்கிரகமானது வெகுப்பிரயாசமாயிருந்தாலும் தன் விடாமுயற்சியால் சமதமாதிசாதனம் நிறைந்த முமுக்ஷுவானவன் சம்சாரமாகிற சமுத்திரத்தை வற்றடிக்கக்கூடியதான பிர்மவிசாரத்தாலும், குருவனுக்கிரகத்தாலும் சத்சங்கச்சேர்க்கையாலும் தினந்தோறும் க்ஷணிககாலமாவது நன்முயற்சியுடன்கூடி வியசனமுறாமல் அகண்டாகாரவிருத்தியின் மிகுதியால் சொரூபத்தில் மனதை நிர்விகற்பாகாரமாய்ச்செய்து எங்கும் பூர்ணமாய் நிறைந்தபிர்ம

மாய்விடுவாயென்று வித்தியாரண்ணியரின் குருவான சங்கரானந்தராற்செய்யப்பட்ட ஆத்மபுராணத்திலும் யோகதத்துவோபநிஷத்திலும் விரிவாய்க்கூறியிருப்பதால் நீருமவ்விதஞ்செய்யக்கடவீர்.

(அ—கை) இங்ஙனமுரைத்தவாசானை வணங்கி சிரவணாதிலக்ஷணத்தையும், சமாதியினிலக்கணத்தையுமனுக்கிரஹிக்கவேண்டுமென வினவியசீடனுக்கு பதேசிக்கிறார்.

சிரவணத்தினிலக்கணங்கூறல்.

ஸவ்வவெதாந்தவாக்யாநாம் ஷட்விலிங்கைஃ ஸதத்வயெ ।
வரெ ஃப்ரஹ்மணி தாத்பர்யநிஸ்சயஃ ஸ்ரவணம் விதுஃ ॥ (312)

(பொ) சகலவேதாந்தவாக்கியங்களும் ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்தால் சத்தானவத்துவைதமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற பிர்மத்தினிடத்தில் முடிவான நிச்சயத்துடன்கூடியிருப்பதே சிரவணமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

உவக்ரமொவஸம்ஹாராவப்யாஸொவூர்வதாபலம் ।
அர்த்தவாதொவவத்தீச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயெ ॥ (313)

(பொ) சுருதிதாத்பரிய நிர்ணயத்தின்பொருட்டு உபக்கிரமோபசம்ஹாரம், அப்பியாசம், அபூர்பதை, பலம், அர்த்தவாதம், உபபத்தியென்று ஆறுவித லிங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(கு—பு) சாந்தோக்கியோபநிடதம், 6-வது பிரபாடகம் 2-வது காண்டம் 1-வது வாக்கியமான [ஸதெவஸொம்யெதமக்ர ஆஸீதெகமெவாத்விதீயம்] ஹே சுவேதகேதோ சுவகதசஜாதிய விஜாதியபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதீயமான சத்வஸ்துமாத்திரமிருந்ததெனவும் 6-வது பிரபாடகம் 8-வது காண்டம் 7-வது வாக்கியமான [ஐததாத்ம்யமிதம் ஸவ்வம் தத்ஸத்யம்] தோணப்படுகிற சகலஜகத்தும் பிர்மமென்று கூறியிருப்பதே முதலாவதுலிங்கமான உபக்கிரமோபசம்ஹாரமாம்.

(2) ஸஎஷொணிமைததாத்ம்யமிதம் ஸவ்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்வமஸி ஶ்வெதகெதொஇதி—அந்த இந்த ஆத்மாவே சகலநாமரூபஜகத்தாய்விளங்குகிறதோ அதுவேதத்பதமென்றும், சத்தியமென்றும், அதுவே ஆத்மாவென்றும், அதுவே நீயாயிருக்கிறாயென்றும், தன்மைந்தனான சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகமஹரிஷி 6—பி—8—கண்டம் 7—வாக்கியத்திலும், 9—கண்டம் 4—வாக்கியத்திலும், 10—க—3—வாக்கியத்திலும் 11—க—3—வாக்கியத்திலும், 12—க

—3—வாக்கியத்திலும், 13—க—3 வாக்கியத்திலும், 14—க—3—வாக்கியத்திலும், 15—க—3—வாக்கியத்திலும், 16-க-3-வாக்கியத்திலும், நீயே [தத்வமஸி] யென்று 9 தடவை உபதேசித்திருப்பதே 2-வது லிங்கமான அப்பியாசவாக்கியமாம்.

(3) ஆசார்யவாந் புருஷோவேத—இந்த மனுஷ்ய சரீரத்தில் ஆசாரியருடன் கூடியிருக்கிற புருஷனே பிரத்தியக்ஷ முதலான வாக்குகளாலறியாமல் சப்தவாக்கியத்தால் பரமாத்மவஸ்துவையறிவானென்று 6—பி—14—க—2—வாக்கியமான அபூர்வதையென்ற 3-வதுலிங்கமாம்.

(4) தஸ்ய தாவதேவசிரம் யாவந்நவிமோக்ஷ்யேஸம்பத்ஸ்ய இதி—குருவினுபதேசத்தால் அகண்டைகரசானந்தத்தையடைந்த ஞானி பிராரப்தபோகம் புஜித்து தீர்ந்தவுடன் விதேக கைவல்லியத்தையடைவதே 6—பி—14—க—2—வாக்கியத்திற்சொல்லியபலமென்ற 4-வது லிங்கமாம்.

(5) யேநாச்ருதம் ச்ருதம்பவதி அமதம் மதமவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதமிதி—எந்த ஞானத்தாற் கேட்கப்படாத வஸ்துவெல்லாம் கேட்கப்பட்டதாயாகுமோ, எந்தஞானத்தாலெண்ணப்படாத வஸ்துக்களெல்லாமெண்ணப்பட்டதாயாகுமோ, எந்த ஞானத்தாலறியப்படாததெல்லாமறியப்பட்டதாகுமோவென்று 6—பி—1—க—3—வாக்கியத்திற்கூறிய அர்த்தவாதமென்ற 5-வது லிங்கமாம்.

(6) யதாஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்—ஹேசுவேதகேதோ ஒரு மண்பாண்டத்தை மண்ணென்றுணர்ந்தாலெல்லாபாண்டமும் மண்ணென்றுணரலாமென்றும், கடமென்றசொல்லும் வயருபெருத்து வாய்குவிந்திருக்கிற விகாரமான ரூபம் யாவும் வாக்கினுற் சொல்லப்பட்ட சொல்மாத்திரமேதவிர வேறில்லையென்றும், மண்மாத்திரமே உண்மையென்றும் 6—பி—1—க—4—வாக்கியத்திற்கூறியிருப்பதே உபபத்தியென்ற 6-வது லிங்கமாம்.

மேற்கூறிய திருஷ்டாந்தம்போலிரும்பையும் தங்கத்தையும் திருஷ்டாந்தமாய்க்கூறியிருக்கிறர். இவ்வாறுவிதலிங்கங்களுடன் பிர்மத்தை குருமுகமாயறிவதே சிரவணமாம்.

(அ—கை) மனனமாவது.

ச்ருதஸ்யைவாத்வீயஸ்ய வஸ்துந: ப்ரத்யகாத்மந: ।
வேதாந்தவாக்யாநுகுணயுக்திபிஸ்த்வநுசிந்தநம் ॥ (314)

(பொ) குருமுகமாய்க்கேட்ட இரண்டற்றபிரத்தியகாத்மவஸ்துவினுடைய நிர்ணயமான வேதாந்தவாக்கியானுகுணயுக்தியாற் சிந்திப்பதே மனனமாம்.

(அ—கை) நிதித்தியாசனமாவது.

श्रवणज्ञातार्थस्य साक्षात्करणकारणम् ।
विपरीतात्मधीर्यावद्विनश्यति न चेतसि ॥
तावन्निरन्तरं ध्यानं कर्तव्यं मोक्षमिच्छता । (315½)

(பொ) சிரவணமனனங்களால் நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தை சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுநிமித்தம் மனதிலெவ்வளவுகாலபரியந்தம் விபரீதபாவனையானதேகாத்மபுத்தியானது நாசமடையவில்லையோ அவ்வளவுகாலபரியந்தம்மோக்ஷத்தையிச்சித்த முமுக்ஷுவாலிடைவிடாமல் நிதித்தியாசனஞ்செய்யக்கடவன்.

यावन्नैतन्निरस्येत दृश्यप्रपञ्चोऽपरोक्षबोधतः ।
विलीयते तावदहर्निशं भिक्षुणा श्रवणादि सम्यक्करणीयमेव ॥ (316½)

(பொ) திருசியப்பிரபஞ்சமானதெவ்வளவுகாலமபரோக்ஷஞானத்தால் நன்றாய்த்தள்ளப்படவில்லையோ அவ்வளவுகாலம் சன்னியாசியான முமுக்ஷு, சிரவண மனன நித்தியாசனாதிகளை நன்றாய்ச்செய்யக்கடன்.

(அ—கை) ஆறுவிதசமாதிகளின் லக்ஷணங்கூறல்.

सविकल्पो निर्विकल्प इति द्वेधा निगद्यते ।
ज्ञात्राद्यविलयेनैव ज्ञेये ब्रह्मणि केवले ॥ (317½)

(பொ) சவிகற்பமென்றும் நிர்விகற்பமென்றுமிரண்டுவிதமாம். ஞாதாவானஜீவனும் ஞானமானமனதும் ஞேயமானகேவலபிர்மத்தில்லீனத்தையடையாதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

तदाकाराकारितया चित्तवृत्तेरवस्थितिः ।
सैषैव विज्ञेयः समाधिः सविकल्पकः ॥ (318½)

(பொ) பிர்மாகாரமான சித்தவிருத்தியினிருப்பானது யாதொன்றுண்டோ அதுவே மஹான்களால் சவிகற்பசமாதியென்று கூறப்படுகிறது.

मृदेवावभातेव मृण्मयद्विपभानवत् । सन्मात्रवस्तुभा-
नेऽपि त्रिपुटी भाति सन्मयी ॥ समाधिरत एवायं सविकल्प इतीर्यते ॥

(பொ) மண்ணாற்செய்யப்பட்ட கரியானது யானைபோல் பார்க்கப்பட்டாலும் மண்ணைத்தவிரவேறில்லாததுபோல், சன்மாத்திரமானவஸ்துவின் விளக்க

த்தில் திருபுடிதோற்றினும் சத்தைத்தவிரவேறல்லவென்று பார்ப்பதே சவி கற்பசமாதியென்று கூறப்படும்.

(அ—கை) நிர்விகற்பசமாதியின் லக்ஷணங்கூறல்.

ஜ்ஞாத்ராதிபாவஉஷ்ஸ்ரஜ்ஞெயைகாத்ரவஸ்திதிஜா ।
உநஸொ நிர்விகல்ஸ்ஸாதஸமாயிெயாகஸம்ஜ்ஞிதஃ ॥ (321)

(பொ) காண்பான், காக்ஷி, பொருளிவைகளான திருபுடிபாவமிழந்து ஞேயமாத்திரமான பிர்மவஸ்துவில் மனது திருடமாயிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதி யென்றும், யோகசமாதியென்றும் கூறுகின்றனர்.

ஜலெ நிக்ஷிப்தலவணஂஜலமாத்ரதயாஸ்திதம் ।
ப்ருயக்ஹாதிகிஂகஂஸவணகஎவாவஹாஸதெ ॥ (322)

யயாதயெவஸாவ்ருத்திர்ப்ருஹ்மாத்ரதயாஸ்திதா ।
ப்ருயக்ஹாதிப்ருஹ்மெவாவிதீயஉவஹாஸதெ ॥ (323)

ஜ்ஞாத்ராதிகல்நாஹாவாநெதாயஂநிர்விகல்கஃ ॥ (323½)

(பொ) ஜலத்திற்கலந்தவுப்பானது, ஜலமாத்திரமானவிருப்பையடைந்து ஜலத்திற்கன்னியமாய் விளங்காமல் ஜலமாகவேவிளங்குவதுபோல், பிர்மாகாரமானவிருத்தியானது பிர்மமாத்திரமானவிருப்பையடைந்து பிரமத்திற்கன்னியமாய் விளங்காமல் பிர்மமாகவே பிரகாசித்து திருபுடிமுதலான கற்பனைகளற்றிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

வ்ருத்தெஸ்ஸஹாவவாயாஸ்யாஉஹயொவெநாயஜஷ்யதெ ॥ (324)

விருத்தியினிருப்பும் விருத்தியின் நாசமுமிவ்விரண்டுகாலங்களினும் ஞானமொன்றேயிருப்பதாயங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

ஸமாயிஸுஷுப்த்யாஜ்ஞாநஞ்ஜ்ஞாநஂஸுஷுப்தாதநஷ்யதெ ॥ (324½)

(பொ) சமாதியிலும் சுஷுப்தியிலும் ஞானம் பார்க்கப்படுகிறது. ஜீவர்களால் அக்ஞானத்துடனனுபவிக்கப்பட்ட சுஷுப்தியவஸ்தையில் ஞானம் காணப்படவில்லை.

ஸவிகல்பொ நிர்விகல்பஸ்ஸமாயீஆவிமௌஹ்ருதி ।
உஉக்ஷாயத்நகஃகாயநளவிஷ்ரீ தநிவ்ருத்தயெ ॥ (325½)

(பொ) முமுக்ஷுக்கள் விபரீதபாவனா நிவர்த்தியின்பொருட்டு ஹிருதயத்திலெப்பொழுதும் சவிகற்பசமாதி நிர்விகற்பசமாதியிவ்விரண்டுகளையும் பழக்கக்கடவர்கள்.

ஏதைஸ்து விபரீதாயா பாவநாயா நிவர்த்தநம் ।
ஜ்ஞாநஸ்யாப்ரதிபந்தத்வம் ஸதாநந்தஶ்ச ஸித்யதி ॥ (326½)

(பொ) மேற்கூறியசமாதிகளின் திருடப்பழக்கத்தால் விபரீதபாவனையானது நன்றாய் நிவர்த்தியடையும். ஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமின்மையும் சதானந்தமும் சித்திக்கும்.

(அ—கை) சவிகற்பசமாதியினுருவமான திருசிய சப்தானுவித்தசமாதிகளின் லக்ஷணங்கூறல்.

த்ருஶ்யாநுவித்த: ஶப்தாநுவித்தஶ்சேதி த்விதா புந: ।
ஸவிகல்பஸ்தயோர்யல்லக்ஷணம் வச்மி தச்ச்ருணு (327½)

(பொ) சவிகற்பசமாதியானது திருசியானுவித்தசமாதியென்றும் சப்தானுவித்தசமாதியென்றுமிருவிதமாய்க்கூறப்படுகிறதின் லக்ஷணங்களை யான் கூறுகின்றேன். நீ கேழ்க்கக்கடவாய்.

(அ—கை) அந்தர்திருசியானுவித்தசமாதியாவது.

காமாதிப்ரத்யயைர்த்ருஶ்யை: ஸம்ஸர்கோ யத்ர த்ருஶ்யதே ।
ஸோऽயம் த்ருஶ்யாநுவித்த: ஸ்யாத்ஸமாதி: ஸவிகல்பக: ॥ (328½)

(பொ) எந்த பிர்மவஸ்துவில் (அத்தியாசத்தால்) காமாதித்தோற்றங்களான திருசியங்கள் விளங்குகின்றனவோ அந்த இந்த வஸ்துவே திருசியானுவித்த சவிகற்பசமாதியாம்.

காமாதீநாமஹம் ஸாக்ஷீ த்ருஶ்யந்தே தே மயா தத: ।
இதி ஸாக்ஷிதயாத்மாநம் ஜாநந்நாத்மநி ஸாக்ஷிணம் ॥
த்ருஶ்யம் காமாதி ஸகலம் ஸ்வாத்மந்யேவ விலாபயேத் । (330)

(பொ) காமாதிகளுக்கு நான் சாக்ஷியென்றும், அவைகள் ஆத்மாவான தன்னிடத்தில் மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டதென்றும், அவைகளுக்கு சாக்ஷியான ஆத்மாவே தானென்றுமுணர்ந்து, காமாதிகளான சகலதிருசியத்தையும், தானான ஆத்மாவிடத்தில் லீனஞ்செய்வதே திருசியானுவித்தசவிகற்பசமாதியாம்.

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥ 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥

(பொ) விபரீதபாவனையான தேகாத்மவாசனையற்று, ஆத்மாவேதானென்று சதாபார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விவேகியானபுருஷன் ஆகாசத்தைப்போல் நாமேபூர்ணனாயிருக்கிறோமென்றும்,நிர்மலனென்றும்,சத்தானயேகரூபனென்றும், கேவலனென்றுமுணர்ந்து, விபரீதபாவனையானது அக்ஞானமயக்கத்தால்தோற்றப்படுகிறதென்று தள்ளி, தோன்றுகிறதிருசியத்தை பிரவிலாபனஞ்செய்வதே திருசியானுவித்தசமாதியாம்.

(அ—கை) அந்தர்சப்தானுவித்தசமாதியாவது.

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥ (332½)

(பொ) நானே சுத்தன் நானே புத்தன் நானே பிரத்தியக்ரூபனான நித்தியசுத்தன், நானே சாந்தன், நானே அனந்தன் இடைவிடாதபரமானந்தசிந்துவே நானாயிருக்கிறேனென்றுஎண்ணுவதே சப்தானுவித்தசமாதியாம்.

𑌆𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌚𑍋𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ॥ (333½)

(பொ) நானே ஆதியென்றும், நானே அனாதியென்றும், வாக்குமனசினலறியப்படாதவஸ்துமாத்திரமே நானென்றும், நான் வேதவார்த்தையாலறியத்தக்கவனென்றும், குறைவற்றவகண்டபோதரூபனே நானென்றுமுணருவதே சப்தானுவித்தசமாதியாம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑌾𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑌾𑌹𑌕𑍈𑌃 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌃 ॥ (334½)

(பொ) இவ்விதமான சன்மாத்திரப்பிரவாகவிருத்தியாற் சலனமற்றயதியானவன், தன்மாத்திரசொரூபத்தையளிப்பதான மேற்கூறிய நான், சுத்தன் முதலிய சப்தங்களினல் வஸ்துவை பாவனைசெய்துகொண்டிருப்பவனே சப்தானுவித்தசமாதியுடன் கூடினவனும்.

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌃 ।
𑌦𑍃𑌢𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 ॥ (335½)

(பொ) முதலில் காமாதிதிருசியங்களை லீனஞ்செய்து நானே சுத்தனென்றயிவைமுதலான வாக்கியங்களுடன் நிறைந்து, திருக்வஸ்துவேதானென்ற நிஷ்டையுடன் யாவன் விளங்குகிறானோ அவனே சவிகற்பசப்தானுவித்த சாமாதியுடன் கூடினவனும்.

(அ—கை) அந்தர்நிர்விகற்பசமாதி லக்ஷணங்கூறல்.

ஊருஶூஸூாவிவஸாக்ஷிக்ஷா_த்தஊ_ஞெூவ_நஊா_தூநி ।
நிவ_த_ுகஊடுொாவஸூா_நிவி_ுகஶூஊ_தீய_ுடெ_த ॥ (336½)

(பொ) தோன்றுகிற சகலதிருசியப்பிரபஞ்சத்திற்கும் சாக்ஷியாயிருக்கிறேமென்ற சுத்தவிருத்தியானது தன் சொரூபத்தில் திருடமான விருப்பையடைந்திருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

ஸவிகஶூஸஊாயிம்யொதீவ_ுகாஞஹிரஜஊம் ।
ஸக்ஷாரவ_ிவ_ுகம்க_ய_ுஹிவி_ுகலெூாஸுவஹிஜூ_தி (337½)

(பொ) யாதொருபுருஷன் சவிகற்பசமாதியை வெகுகாலமிடைவிடாமற் பழகி, சத்சொரூபாகாரமாயிருக்கும்படி செய்கிறானோ அவனுக்கே நிர்விகற்பசமாதிசித்தியாம்.

விஊா_நஹஜிஊஜிதிவாகிஞிஊ_ாஹூாஹூஜஊவெஊ_நஶ_ு_ந்ூஃ ।
ஷூா_நஃாஉூ_தவஸிம்ய_நிஊஹூஸூ_ஞூஊாஸூகிஞிஊ_ந_ந்ூஃ ॥ (338½)

(பொ) விவேகியானவித்வான் நானெனதென்றபாவமும்உள்வெளியென்றதோற்றமும் கிஞ்சிற்றேனுமில்லாமல் தன்னுனந்தாமிருத சமுத்திரத்தில் மூழ்கிவேறொருதோற்றமுமின்றி மௌனமாயிருக்கின்றான்.

நிவி_ுகஶூம்வரூஸூஹூவண_சஹூிஹெவநிஷ்ி_தாஃ ।
தவஊவய_நூாஸூஊ_க்ஷாஜீவஹொாவிஸஹிஊ_ுூஶாம் ॥ (339½

(பொ) எவர்கள் இந்நிற்விகற்பமான பரப்பிர்மநிஷ்டையுடன்கூடியிருக்கிறார்களோ அவர்களே தன்னியர்கள், வெளிப்பார்வைக்கு ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்போல் தோன்றினும் முக்தர்களேயொழியவேறல்லர்.

(அ—கை) சவிகற்பசமாதியில் அந்தர்திருசியானுவித்தமும் அந்தர்சப்தானுவித்தமும் அந்தர்நிர்விகற்பமும் சொல்லப்பட்டதுபோல் பகிர்திருசியானுவித்தமுதலான மூவகைசமாதியின் லக்ஷணமுரைத்தல்.

யதா ஸமாதித்ரயம் யத்நாத் க்ரியதே ஹ்ருதி |
ததைவ பாஹ்யதேஶே(அ)பி கார்யம் த்வைதநிவ்ருத்தயே ||
தத்ப்ரகாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸமாதேர்பாஹ்யகஸ்ய து | (341)

(பொ) எவர்களால் முற்கூறிய மூவகை சமாதிகளை அந்தரங்கத்திற்பழ கப்பட்டதோ அதுபோல், வெளியிலும் துவைதநிவர்த்தியின்பொருட்டு மூவித சமாதிகளும் பழகவேண்டும். அவைகளின் தன்மைகளை நன்ருயறியும்படியுரைக்கிறேன்.

(அ—கை) பஹிர்திருசியானுவித்தசமாதியாவது.

அதிஷ்டானம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதானந்தலக்ஷணம் |
தத்ராரோபிதமேதத்தி நாமரூபாத்மகம் ஜகத் || (342)

(பொ) அதிஷ்டான பரபிர்மமானது ஸச்சிதானந்தலக்ஷணங்களுடன் கூடியிருக்கின்றன, அதிற்கற்பிதமாக இந்த நாமரூபஜகம் விளங்குகின்றன.

ஸத்த்வம் சித்த்வம் ததானந்தத்வம் ப்ரஹ்மணஸ்த்வயம் |
அஸ்ய ஜகதோ ரூபம் நாமரூபமிதம் த்வயம் || (343)

(பொ) சத்துவமும், சித்துவமும், ஆனந்தத்துவமும் இம்மூன்றுகளும் பிர்மத்தின் லக்ஷணங்களாம். பிர்மவஸ்துவில் கற்பனையான நாமரூபங்களிரண்டும் ஜகத்தின் லக்ஷணங்களாம்.

ஏதாநி ஸச்சிதானந்த நாமரூபாணி பஞ்ச து |
ஏகீக்ருத்யோச்யதே மூடைரிதம் விஶ்வமிதி ஹ்யதா: || (344)

(பொ) ஸச்சிதானந்தங்கள் மூன்றுநாமரூபமிரண்டு இவ்வைந்துகளையுமொன்ருய்ச்சேர்த்து அக்ஞானமயக்கத்துடன்கூடின மூடர்களாலிது ஜகத்தென்று கூறப்படுகிறது.

ஶ்வேதம் சித்ரம் ஸ்வர்ணம் ப்ராப்யம் தந்மயம் திநாஞ்ச |
ஏகீக்ருத்ய தந்மயேதி நிரூப்யதே யதா ||

உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்வே உபேக்ஷ்ய ப்ரஹ்மணஸ்தத: |
ஸ்வரூபமாத்ரம் ப்ரஹ்மணம் ஸமாதிர்பாஹ்யக்ருதி: || (346)

(பொ) ஜலத்தில் வெளுப்பு நிறமும் குளிர்ச்சியும் ரசமும் நிகழ்ந்தது மொன்ருகச்சேர்த்துத்தரங்கமென்று சொல்லுவதுபோல் (மூடர்கள் ஜகத்தென்றுகற்பிக்கின்றனர்). ஆரோபிதங்களான நாமரூபங்களைத்தள்ளி அதிஷ்டான பிர்மத்தினுடைய ஸச்சிதானந்த லக்ஷணங்களைக்கிரகிப்பதேபாகிய திருசியானுவித்தசமாதியாம்.

सच्चिदानन्दरूपस्य सकाशाद् ब्रह्मणो यतिः ।
नामरूपे पृथक्कृत्य ब्रह्मण्येव विलापयेत् ॥ (347)

(பொ) ஞானத்துடன்கூடின யதியானவன் ஸச்சிதானந்த சுவரூபமான பிர்மத்தினின்று நாமரூபங்களைப்பிரித்து பிர்மத்தில்லீனஞ்செய்யக்கடன்.

अधिष्ठानं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दमद्वयम् ।
यत्तदेवाहमित्येव निश्चितात्मा भवेद् ध्रुवम् ॥ (348)

(பொ) அதிஷ்டானமாயும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமாயும், இரண்டற்றதாயுமிருக்கிற பிர்மமானது யாதொன்றுண்டோ அதுவேநாமாயிருக்கிறேமென்ற திருடநிச்சியமே பாகியதிருசியானுவித்த சமாதியாம்.

(அ—கை) பாகியசப்தானுவித்த சமாதியாவது.

न शब्दो न रूपं न च स्पर्शको वा तथा नो रसो नापि गन्धो न वाच्यः। यदेषामधिष्ठानमत्यन्तशुद्धं तदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ (349)

(பொ) சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தாதிகளான ஐவிஷயங்களும் நாமல்லவென்றும், இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானபூதமாயும் விசுத்தமாயும் தத்துவலக்ஷியார்த்தமாயும் ஏகமாயும் பரமாயுமிருக்கிற சத்வஸ்து யாதோ அதுவே நானுயிருக்கிறேனென்றெண்ணுவதே பாகியசப்தானுவித்தசமாதியாம்.

दृश्यं कल्प्यं नामरूपात्मकं योऽधिष्ठानं तत्तु ब्रह्म सत्यं सदेति ।
गच्छंस्तिष्ठन् वा शयानोऽपि नित्यं कुर्याद्विद्वान् ब्रह्मसन्धानमेवम् ॥ (350)

(பொ) யாதொருவிவேகியானவன் இந்த நாமரூபாத்மகமான திருசியப் பிரபஞ்சமானது கற்பனையென்றும், அவைகளுக்கதிஷ்டானமான பிர்மமேசத்தியமென்றும், அதுவே நானென்றும், போய்க்கொண்டிருந்தாலும் இருந்துகொண்டிருந்தாலும் படுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அதுவேநாமென்ற திருடநிச்சயத்துடன்பழகிக்கொண்டிருக்கிருனே அவனே பாகியசப்தானுவித்தசமாதியுடன்கூடியவனும்.

(அ—கை) பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாவது.

அத்வயம் நிர்விகாராதிஶப்தமாத்ராவலம்பிதம் ।
த்யாயத: கேவலம் வஸ்து லக்ஷ்யே சித்தம் ப்ரதிஷ்டதி ॥ (351)

(பொ) இவ்விதநிர்விகாராதிசப்தமாத்திரத்துடன் சேர்க்கப்பட்டதான பிர்மவஸ்துவைத்தியானஞ்செய்து கேவலலக்ஷியவஸ்துவில் மனதைவைத்திருப்பவனே பகிர்நிர்விகற்ப சமாதியுடன்கூடியவனும்.

ப்ரஹ்மானந்தரஸாவேஶாதேகீபூய ததாத்மனா ।
வ்ருத்தேர்யா நிஶ்சலாவஸ்தா ஸ ஸமாதிரகல்பக: ॥ (352)

(பொ) பிர்மானந்தரசத்நிஞுவேசத்தால் சுத்தமானவிருத்தியானது, சிதாத்மவஸ்துவினொன்றுய்க்கலந்து யாதொரு நிச்சலஸ்திதியையடைந்திருக்கின்றதோ அதுவேகற்பனையற்ற பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாம்.

ஸமாதிஷட்கம் கர்தவ்யம் ஸததம் ப்ரயத்னத: ।
விபரீதாத்மபாவஸ்ய நிஶ்ஶேஷவினிவ்ருத்தயே ॥ (353)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் தேகமே தானென்ற விபரீதபாவனையை எந்தவிவேகி நிச்சேஷமாய் நிவர்த்திக்கவில்லையோ அவனே அஃது நிவர்த்தியாகும்வரை மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும்.

ஸ்வரூபஸ்பூரணம் யாவன்ன ப்ரஸித்த்யதி நிர்மலம் ।
தாவத்ஸமாதிஷட்கேன நயேத்காலம் நிரந்தரம் ॥ (354)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் சுவரூபஸ்பூர்த்தியானது தடையின்றி நன்றாய் சித்தியையடையவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம், மேற்கூறியஷட்சமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும். மேற்கூறிய சுலோகங்கள் பகவத்பாதபூஜ்ஜியாளான சங்கரகுருவாற் செய்யப்பட்ட சர்வவேதாந்த சித்தாந்தசாரசங்கிரமென்னும் கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) நிர்விகற்பசமாதியாவது.

த்யாத்ருத்யானே பரித்யஜ்ய க்ரமாத்த்யேயைககோசரம் ।
நிவாததீபவச்சித்தம் ஸமாதிரபிதீயதே ॥ (355)

(பொ) தியானஞ்செய்த சுத்தஜீவனையும், தியானயோக்கியமான சுத்தவிருத்தியையும் நன்றாய்த்தள்ளி, கிரமமாய் தியேயமான பிர்மவஸ்துவில் சார்ந்த

றவிடத்தில் வைத்த தீபம்போற் சித்தமானது சமமாயிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம். பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்திற் கூறியிருக்கிறது.

तस्मात्त्वमप्यप्रमत्तस्समाधीन्कृत्वा [illegible] निर्दह्य यत्नतः ।
नित्यं ब्रह्मानन्दपीयूषसिन्धौ मज्जन् क्रीडन् मोदमानो रमस्व ॥ (356)

(பொ) ஆகையால் நீயும் மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளை சாவதானமாய் நன்றாய்ப்பழகியும், ஹிருதயக்கிரந்தியை வேறுடன் தகித்தும், இடைவிடாமல் பிர்மானந்தாமிருதசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும், சந்தோஷத்துடன் கூடினவனாய் ரமிக்கக்கடவாய்.

(அ—கை) தங்களால் கூறப்பட்ட ஆறுவிதசமாதியின் லக்ஷணங்களை யான் கேட்டும், என் மனதானது திருடப்படாமலிருக்குங்காரணம்யாது? அதெவ்விதப்பழக்கத்தால் திருடப்படுமென்று வினவியசீடனைநோக்கி பகிர்முகவஷ்டாங்கயோகமானது மேற்கூறியசமாதிகளையளிக்கமாட்டாதென்றுணர்ந்து அந்தரங்கரூபமான அஷ்டாங்கயோகமே முக்கிய உபாயமென்றுகூறத்துடங்கலுற்றார்.

निर्विकल्पः समाधिर्यो वृत्तेर्नैश्चल्यलक्षणः ।
तमेव योगमित्याहुर्योगशास्त्रार्थकोविदाः ॥ (357)

(பொ) விருத்தியானது நிச்சலமான இருப்பையுடைந்து விளங்குவதுயாதொன்றுண்டோ அதுவே நிர்விகற்பசமாதியென்றும், அதுவேயோகமென்றும் யோகசாஸ்திரார்த்தமுணர்ந்த மஹான்கள் கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) அஷ்டாங்கலெக்ஷணங்கூறல்.

अष्टावङ्गानि योगस्य यमो नियम आसनम् ।
प्राणायामस्तथा प्रत्याहारश्चापि धारणा ॥
ध्यानं समाधिरित्येव निगदन्ति मनीषिणः ॥ (358½).

(பொ) யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியெனயிவ்வெட்டுவிதங்களை யோகத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று ஞானயோகிகளுரைக்கின்றனர்.

(அ—கை) யமமாவது.

सर्वं ब्रह्मेति विज्ञानादिन्द्रियग्रामसंयमः ।
यमोऽयमिति संप्रोक्तोऽभ्यसनीयो मुहुर्मुहुः ॥ (359½)

(அ—கை) பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாவது.

इत्येवं निर्विकारादिशब्दमात्रानुविद्धकम् ।
ध्यायतः केवलं वस्तु लक्ष्ये चित्तं प्रतिष्ठति ॥ (351)

(பொ) இவ்விதநிர்விகாராதிசப்தமாத்திரத்துடன் சேர்க்கப்பட்டதான பிர்மவஸ்துவைத்தியானஞ்செய்து கேவலலக்ஷியவஸ்துவில் மனதைவைத்திருப்பவனே பகிர்நிர்விகற்ப சமாதியுடன்கூடியவனும்.

ब्रह्मानन्दरसावेशादेकीभूय तदात्मना ।
वृत्तेर्या निश्चलावस्था स समाधिरकल्पकः ॥ (352)

(பொ) பிர்மானந்தரசத்திஞ்வேசத்தால் சுத்தமானவிருத்தியானது, சிதாத்மவஸ்துவிலொன்றாய்க்கலந்து யாதொரு நிச்சலஸ்திதியையடைந்திருக்கின்றதோ அதுவேகற்பனையற்ற பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாம்.

समाधिषट्कं कुर्वीत सततं प्रयतो यतिः ।
विपरीतात्मधीर्यावन्निःशेषं न विनश्यति ॥ (353)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் தேகமே தானென்ற விபரீதபாவனையை எந்தவிவேகி நிச்சேஷமாய் நிவர்த்திக்கவில்லையோ அவனே அஃது நிவர்த்தியாகும்வரை மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும்.

स्वरूपस्फुरणं यावन्न प्रसिध्यति निर्भरम् ।
तावत्समाधिषट्केन नयेत्कालं निरन्तरम् ॥ (354)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் சுவரூபஸ்பூர்த்தியானது தடையின்றி நன்றாய் சித்தியையடையவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம், மேற்கூறியஷட்சமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும். மேற்கூறிய சுலோகங்கள் பகவத்பாதபூஜ்ஜியாளான சங்கரகுருவாற் செய்யப்பட்ட சர்வவேதாந்த சித்தாந்தசாரசங்கிரமென்னும் கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) நிர்விகற்பசமாதியாவது.

ध्यातृध्याने परित्यज्य क्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तं समाधिरभिधीயते ॥ (355)

(பொ) தியானஞ்செய்த சுத்தஜீவனையும், தியானயோக்கியமான சுத்தவிருத்தியையும் நன்றாய்த்தள்ளி, கிரமமாய் தியேயமான பிர்மவஸ்துவில் காற்றற்

றவிடத்தில் வைத்த தீபம்போற் சித்தமானது சமமாயிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம். பஞ்சதசித்தத்துவவிவேகத்திற் கூறியிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (356)

(பொ) ஆகையால் நீயும் மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளை சாவதானமாய் நன்றாய்ப்பழகியும், ஹிருதயக்கிரந்தியை வேறுடன் தகித்தும், இடைவிடாமல் பிர்மானந்தாமிருதசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும், சந்தோஷத்துடன் கூடினவனாய் ரமிக்கக்கடவாய்.

(அ—கை) தங்களால் கூறப்பட்ட ஆறுவித்சமாதியின் லக்ஷணங்களை யான் கேட்டும், என் மனதானது திருடப்படாமலிருக்குங்காரணம்யாது? அதெவ்விதப்பழக்கத்தால் திருடப்படுமென்று வினவியசீடனைநோக்கி பகிர்முகவஷ்டாங்கயோகமானது மேற்கூறியசமாதிகளையளிக்கமாட்டாதென்றுணர்ந்து அந்தரங்கரூபமான அஷ்டாங்கயோகமே முக்கிய உபாயமென்றுகூறத்துடங்கலுற்றார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (357)

(பொ) விருத்தியானது நிச்சலமான இருப்பையடைந்து விளங்குவது யாதொன்றுண்டோ அதுவே நிர்விகற்பசமாதியென்றும், அதுவேயோகமென்றும் யோகசாஸ்திரார்த்தமுணர்ந்த மஹான்கள் கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) அஷ்டாங்கலெக்ஷணங்கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥ (358½)

(பொ) யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியெனவிவ்வெட்டுவிதங்களை யோகத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று ஞானயோகிகளுரைக்கின்றனர்.

(அ—கை) யமமாவது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (359½)

(பொ) சமஸ்தமும் பிர்மமென்ற விக்ஞானத்தாலிந்திரியக்கூட்டங்களினிக்கிரகமே யமமென்றும், இதுவே அடிக்கடி முமுக்ஷுக்களாலப்பியசிக்கத்தகுந்ததென்றும் கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) நியமமாவது.

ஸஜாதீயப்ரவாஹஶ்ச விஜாதீயதிரஸ்க்ருதி꞉ ।
நியமோ ஹி பராநந்தோ நியமாத்க்ரியதே புதை꞉ ॥ (360½)

(பொ) விஜாதீயமான நாமரூபகற்பனைகளிழந்து சஜாதீயமான பிர்மபிரவாகத்துடன் கூடியதாயும் பிர்மானந்தவஸ்துவில் மேலான ஆனந்தத்தையடைந்து, அதில் திருடமாய் நியமமாயிருப்பதே நியமமென்றுமுரைக்கப்படுகிறது.

(அ—கை) ஆசனமாவது.

ஸுகேநைவ பவேத்யஸ்மிந்நஜஸ்ரம் ப்ரஹ்மசிந்தநம் ।
ஆஸநம் தத்விஜாநீயாந்நேதரத்ஸுகநாஶநம் ॥ (361½)

(பொ) எந்த பிர்மவஸ்துவில் இடைவிடாமல் பிர்மசிந்தையுடன்கூடி சுகமாயிருப்பது யாதோ அதுவே ஆசனமென்றறியக்கடவாய். மற்றபகிர்முகங்களாய்க்கூறிய ஸ்வஸ்திகாதியாசனங்கள் மேற்கூறிய சுகத்தை நாசஞ்செய்யுமேயொழிய வேறுப்பிரயோஜனமில்லை.

(அ—கை) பிராணயாமமாவது.

சித்தாதிஸர்வபாவேஷு ப்ரஹ்மத்வேநைவ பாவநாத் ।
நிரோத꞉ ஸர்வவ்ருத்தீநாம் ப்ராணாயாம꞉ ஸ உச்யதே ॥ (362½)

(பொ) பிர்மபாவனையினாலேயே சகலவிஷயபாவங்களினின்று மனதுமுதலான சகலவிருத்திகளையும் நிரோதஞ்செய்வதே பிராணயாமமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) மேற்கூறியபிராணயாமமானது ரேசகம், பூரகம், கும்பகமென மூவிதமாயிருக்குமென்பதை வெளியிடுகின்றனர்.

நிஷேதநம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ரேசகாக்ய꞉ ஸமீரண꞉ ।
ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதி யா வ்ருத்தி꞉ பூரகோ வாயுரீரித꞉ ॥
ததஸ்தத்வ்ருத்திநைஶ்சல்யம் கும்பக꞉ ப்ராணஸம்யம꞉ ॥ (364)

(பொ) பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதமே ரேசகம், பிர்மமே நாமாயிருக்கிறோமென்ற விருத்தியே பூரகம், அவ்விருத்திகளின் நிச்சலபாவமே கும்பகம், இம்மூன்றுடன் கூடியதே பிராணாயாமமெனப்படும்.

அயஞ்சாபி ப்ரபுத்தாநாமஜ்ஞாநாம் க்ராணபீடநம் । (364½)

(பொ) அறிந்த மஹான்களுக்கு இதுவே பிராணாயாமமென்றும், அறியாத அக்ஞர்களுக்கு பிராணாதிகளின் நிக்கிரகமே பிராணபீடனமென்றும் சொல்லப்படும்.

(அ—கை) பிரத்தியாஹாரமாவது.

விஷயேஷ்வாத்மதாம் த்யக்த்வா மநஸஶ்சிதி மஜ்ஜநம் ।
ப்ரத்யாஹாரஸ்ஸ விஜ்ஞேயோऽப்யஸநீயோ முமுக்ஷுபி: ॥ (365½)

(பொ) மனசானது விஷயத்தில் தனதென்றவபிமானத்தைவிட்டு சைதன்னிய சொரூபத்தில் மூழ்கியிருப்பதே பிரத்தியாஹாரமென்றும், அதையேமுமுக்ஷுக்கள் பழகவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) தாரணையாவது.

யத்ர யத்ர மநோ யாதி ப்ரஹ்மணஸ்தத்ர தர்ஶநாத் ।
மநஸோ தாரணஞ்சைவ தாரணா ஸா பரா மதா ॥ (366½)

(பொ) எவ்வெவ்விடத்தில் மனது சென்றாலும் அவ்வவ்விடத்தில் பிர்மபார்வையுடன் கூடியிருப்பதே மேலானதாரணையெனப்படும்.

(அ—கை) தியானமாவது.

ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதி ஸத்வ்ருத்த்யா நிராலம்பதயா ஸ்திதி: ।
த்யாநஶப்தேந விக்யாதா பரமாநந்ததாயிநீ ॥ (367½)

(பொ) நானே பிர்மமென்ற சத்விருத்தியால் நிராலம்பமான இருப்பை அடைவதே பிர்மானந்தத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய தியானமென்றுசொல்லப்படும்.

(அ—கை) சமாதியாவது.

நிர்விகாரதயா வ்ருத்த்யா ப்ரஹ்மாகாரதயா புந: ।
வ்ருத்திவிஸ்மரணம் ஸம்யக் ஸமாதிர்ஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞக: ॥ (368½)

(பொ) நானே நிர்விகாரனென்ற விருத்தியாலும் நானே பிர்மாகாரனாயிருக்கிறேனென்றவப்பியாசத்தாலுமுண்டாயிருக்கிற சத்விருத்தியின் லீனமேசமாதியென்று கூறப்படும். இவ்விதம் சங்கரகுருவால் சர்வவேதாந்த சித்தாந்தசார சங்கிரகத்திலும் சூதசம்ஹிதை ஞானயோககாண்டம் 13 முதல் 20 அத்தியாயம் வரையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) சமாதியின் பலம் கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (369½)

(பொ) அனாதியாயிருக்கிற சம்சாரமான சஞ்சிதகர்மகோடிகள் இந்நிர்விகற்பசமாதியால் நன்றாய் நாசமடைந்து சுத்தமான தர்மமும் விருத்தியடைகின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (370½)

(பொ) யாதொரு காரணத்தாலிந்தசமாதியானது, தர்மங்களாகிறவமிருததாரைகளை அடிக்கடி பொழிகின்றனவோ அக்காரணத்தாலிந்த சமாதியை தர்மமேகமென்று யோகவித்தமர்கள் கூறுகின்றனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (371½)

(பொ) இந்நிர்விகற்பசமாதியானது வாசனைக்கூட்டங்களை நன்றாய்நிவர்த்திசெய்து தர்மத்தால் சேர்க்கப்பட்ட புண்ணியபாபமென்ற பெயருடன்கூடிய சஞ்சிதகர்மமாகியவிருக்ஷத்தைவேருடன் களைந்தெறிக்கிறவக்கினியாயிருக்கிறது

(அ—கை) பரோக்ஷாபரோக்ஷக்ஞானபலமாவது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (372½)

(பொ) முதலில் குருமுகமாய் ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்துடன் சிரவணம்பண்ணின சத்வஸ்துவின் வாக்கியமானது, முன்பரோக்ஷமாய்த்தோன்றி, பின்கையின் நெல்லிக்கனிபோல அபரோக்ஷக்ஞானமாய் விளங்குகின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (373½)

(பொ) அக்கினியானது சகலவஸ்துக்களையுமெரிப்பதுபோல் குருமுகமாய்க்கேட்ட பரோக்ஷப்பிர்மஞானாக்கினி புத்திபூர்வமான சகலபாபத்தையும் தகிக்கிறது.

அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம் சாப்தம் தேசிகபூர்வகம் ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸஸ்சண்டபாஸ்கர: ॥ (374½)

(பொ) குருமுகமாய்க்கேட்ட சாப்தவாக்கியரூபமான அபரோக்ஷாத்மக்ஞானமானது சம்சாரகாரணக்ஞானவிருளை நாசஞ்செய்கின்ற மத்தியான்ன சூரியனுக்கொப்பாயிருக்கிறதென்று சூதசம்ஹிதையிலும் பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) உத்தமாதிகாரிகளுய்யும் வண்ணம் வேதாந்ததாத்பரியார்த்தங்களைக்காண்பிவித்து அஃதுணரசக்தியற்ற மந்தாதிகாரிகளுமுய்யும்வண்ணமிப்பிரணவவிசாரத்தைக்கூறுகின்றனர்.

ப்ரணவம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாரமேநம் விசாரக: ।
பராபரவிபாகேந ப்ரணவஸ்து த்விதா ஸ்தித: ॥ (375½)

(பொ) பிரணவத்தின் லக்ஷணத்தையிங்கு சுருக்கியுரைக்கின்றேன் அதுபரப்பிரணவமென்றும், அபரப்பிரணவமென்றுமிருவகையாயுளது.

பர: பரதரம் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநாநந்தாதிலக்ஷணம் ।
ப்ரகர்ஷேண நவம் யஸ்மாத் பரம் ப்ரஹ்ம ஸ்வபாவத: ॥ (376½)

(பொ) மாயைக்கப்புறப்பட்டதாயும் ஸச்சிதானந்தரூபலக்ஷணமுமுள்ள பிர்மமானது யாதொரு காரணத்தால் நன்றாய்விளங்குகிறதோ அதுவே பரப்பிரணவமென்று கூறப்படுகிறது.

அபர: ப்ரணவ: ஸாக்ஷாச்சப்தரூப: ஸுநிர்மல: ।
ப்ரகர்ஷேண நவத்வஸ்ய ஹேதுத்வாத் ப்ரணவ: ஸ்ம்ருத: ॥
பரப்ரணவப்ராப்திஹேதுத்வாத் ப்ரணவோபரா ॥ (378)

(பொ) நின்மலமான சப்தரூபமாய் யாதொரு வஸ்துவிளங்குகிறதோ, அதுவே அபரப்பிரணவமாம். அபரப்பிரணவவுபாசனையே பரப்பிரணவப்பிராப்திக்கேதுவாம்.

(அ—கை) பிரமசாரிகள் சகலேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்து, பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து ஈசனைக்குறித்து 8-வருஷம் உக்கிரமான தபசைச்

செய்து அவ்வீசப்பிரசாதத்தால் பூமி அந்தரிக்ஷ சுவர்க்கங்களான 3-உலகங்களையும், அக்கினி வாயு சூரியனென 3 ஜோதிகளையும், ருக்கு, யஜுஸ், சாமம் 3 வேதங்களையும், சுக்கில கிருஷ்ண நீலமென்ற 3 வர்ணங்களையும், அகார உகார மகாரங்களென்ற லக்ஷணங்களையுமுண்டுபண்ணியயாவும் (ஓம்) என்ற பிரணவத்துடன் கலந்திருக்கிறதென்றதையறைகிறார்.

[illegible]
[illegible] ॥ (379)

(பொ) பஞ்சபூதமுதலான பதார்த்தங்களுக்கு இப்புவியிலெந்தவஸ்து சப்தவாசகமாயிருக்கிறதோ அதுவே பிரணவமென்று கூறப்படும்.

[illegible]
[illegible] ॥ (380)

(பொ) சகலவஸ்துக்களையும் விளக்கிவைக்கிறதாயிருக்கிற இப்பிரணவ மந்திரத்தை யெந்தப்பிராமணன் ஜபிக்கிறானோ அவன் சகலமந்திரத்தின் பலத்தையும் சீக்கிரத்திலடைந்தவனாவான்.

[illegible]
[illegible] ॥ (381)

(பொ) ஆகையால் சகலமான மந்திரத்தையுந்தள்ளியெப்பொழுதுமிந்த (பிரணவ) மந்திரத்தையே ஜபிப்பவன் ஷட்கர்மத்தின் பலத்தையடைவதுமன்றி அணிமாதி அஷ்டசித்திகளையுமடைகிறான்.

[illegible]
[illegible] ॥ (382)

(பொ) அப்பிரணவஜபவிசேஷத்தால் சகலபாபங்களினின்றும் விடுபட்டுசுவபாவசித்தமான மோக்ஷத்தையுமடைந்து, சகலவித்தைகளுக்கும் ஸ்தானபூதனுமாகி தானிச்சித்தபலத்தையுமடைவான். சூதசம்ஹிதையஞ்ஞவைபவகண்டம் 5-வது அத்தியாயத்திற்சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) 6-வது அத்தியாயத்தில் கூறிய பிர்மோபதேசத்தினர்த்தம் கூறல்.

[illegible]
[illegible] ॥ (383)

ஹ்ரோதயாஜ்ஞாயெதுகஸ்யதெவஸ்யஸ்ஸ்வரா: ।
நீதஸ்யஸவஜ்ஜ ஏநாவ்ரக்த்யக்ஷஸ்யஹாவத: ॥ (384)

(பொ) காயத்திரிக்குச்சமானமாய் ஜபிக்கக்கூடியதுமிவ்வுலகில் வேறில்லை. வியாகிருதிக்குச்சமானமாய் ஹோமம் செய்யவேண்டுவதும் வேறில்லை, எந்த தேவருடைய பிரேரேபணையால் (ஓ)மென்ற பிரணவமானது சகல புருடர்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாய் சுவபாவத்தில் தானாய் விளங்குகிறதோ அதுவே நம்முடையபுத்திமுதலானவைகளையும் அந்தரியாமிசொரூபமாயிருந்தேவிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஸவிதாஸ்வாத்மஹ ஏதஜ்ஜவரெண்யஸவஜ்ஜஹி: ।
ஹஜநீயஞ்சிஜெஜஹ்மஹ்யெஜஜெ்யுதந்யலக்ஷணம் ॥ (385)

(பொ) சுவாத்மபூதராயும், சகலப்பிராணிகளிலும் சிரேஷ்டராயும் அந்தணர்களால் பஜிக்கத்தகுந்தவராயும் சைதன்னியலக்ஷணராயுமிருக்கிறவரே பர்க்கரென்று கூறப்படுகிறார்.

தஷ்ஷ்வாஹ்யஸவஜ்ஞஜ்ஜதூஹ்ராதிகாரணம் ।
ஸ்வாயாஶக்திஸம்ஹிஶிவாரஜராதிஸஞ்ஜ்ஞிதம் ॥

ஸூதித்யெவதாயாஸ்வெஹரகம்வரஶெஷ்வரம் ।
ஸூதித்யவரிஜ்ஞாதம்வயம்யீஉஹ்யவஷ்ஹெ ॥ (387)

(பொ) தத்சப்தவாச்சியராயும், சர்வக்ஞராயும், ஜகத்சிருஷ்டியாதிகாரணராயும், தன்மாயாசக்திவிசித்திரத்தால் சிவன் முதலான நாமங்களைவகித்தவராயும், சூரியன் முதலானதேவதைகளையுமேவுகிறவராயுமிருக்கிற பிர்மரூபமான பிரணவத்தை நாங்களுபாசிக்கிறோம்.

ஸாவித்ர்யா:கயிதொஹ்யஹ்ஸம்ஹெணஉயாஜராக । (387½)

(பொ) காயத்திரியினர்த்தத்தைச்சுருக்கமாய் ஆதரவுடன் சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 6-வதத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமாய் காயத்திரியினர்த்தத்தையுணர்ந்து ஜபிப்பவனே மேலான மோக்ஷகதியைப்பொருந்துவன். இதிற்கிஞ்சிற்றேனுஞ் ஐயமில்லை.

(அ—கை) சிவலிங்கத்தின் மகிமைகூறல்.

ஶிவஞவஷ்யம்ஶிம்மம் ஶிம்மஉகஶெவஹி ।
ஶிவெஹஉஜ்யதெஸவஶிவொநாஶிஜ்யஹஉஜ்யதெ ॥ (388½)

(பொ): அறிவான சிவனே சுவயம் லிங்கமாயொருவராயிருக்கிறார். சிவ ஞலேயே சகலமுமடையப்படுகிறது. அவரொன்றினுலுமடையப்படமாட்டார்.

जडं हि यद्यत्तेनैव नाजडं शिवसम्भवाः ।
शिवोऽपि नैव जडस्पृष्टः स्वप्रकाशैकलक्षणः ॥ (389½)

(பொ) ஹே மஹரிஷிகளே ஜடமானவஸ்து அடையப்படுமேயொழிய சைதன்னியமாயும் சுவப்பிரகாசமாயுமுள்ள சிவன் ஒன்றினுலுமடையப்படமாட்டார்.

स्वयंज्योतिरिति प्राह श्रुतिः साक्षान्महेश्वरम् ।
तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्यपि चाह हि ॥ (390½)

(பொ) மஹேசுவரரையே சுவயஞ்சோதிசொரூபரென்று மஹாபதிவிருதையான வேதமானது கூறுகின்றது. அவருடையப்பிரகாசத்தால் சகலமும் விளங்குகிறதென்று கடவல்லிமுண்டகோபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

अतः शिवस्सर्वजगद्भासकस्स्वयंप्रकाशस्स्वयमेव केवलम् ।
उक्तं तल्लिङ्गमिति द्विजपुङ्गवास्तेनैव पूज्यं श्रुतिमस्तकेषु स्थितम् ॥

(பொ) ஹே அந்தணர்களே சகலஜகத்தையும் விளக்கிவைக்கிறவராயும் சுவயம்பிரகாசராயும், தான் மாத்திரம் தனிமையாயும், சுருதியின்பஸ்தகத்திலிருப்பவராயுமிருக்கிற சிவனே லிங்கமென்று என்னுற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையாலவரே பூஜிக்கத்தகுந்தவர்.

शिवस्य लिङ्गं शिवलिङ्गमित्यन्ये प्रवदन्ति वेदविदो वदन्ति ।
स्वयंप्रकाशस्य न यस्य सङ्गस्तत्स्वसङ्गः स्वयमेव लिङ्गम् ॥ (392½)

(பொ) ஹே முனீசுவரர்களே சிலவேதவித்துக்கள் சிவனுடைய அடையாளமே சிவலிங்கமென்று கூறுகின்றனர். சுவயம்பிரகாசரான சிவன் ஒன்றிலும் சேரமாட்டார். ஆகையால் சுவயம்பிரகாசரான சிவனே லிங்கமாம்.

अविवेकहीनं हि त्वत्प्रत्येक्षया वदन्ति शिवस्य लिङ्गत्वं स्वतः सु द्विजाः । नित्यस्य तस्य शिवस्य तत्प्रतिपन्नवस्तुतात्तस्य शिवस्य लिङ्गत्वं वास्तवं तथा ॥ (393½)

(பொ) ஹே அந்தணர்களே விவேகமற்ற சித்தவிருத்தியுடன்கூடின சகலப்பிராணிகளால் சிவலிங்கமென்ற சப்தமானது கூறப்படுமேயொழிய, சுவபாவ

த்தில் பிரசித்தரான சிவனெப்பொழுதுமொன்றினாலும் சம்மந்தப்படமாட்டார். ஆகையால் சிவனுடைய லிங்கமென்றவார்த்தையான திவ்விடத்தில் சம்மந்தப்படா தன்றோ. சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 28-வதத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) பஸ்மமென்றும் மஹாபஸ்பமென்றும் கூறுகிற அர்த்தத்தை வெளியிடுகின்றனர்.

உஹாஹஸ்ரு உஹாஜெவொ உஹா ஊயாவஹாஸக: ।
ஹஜூ நாஜூவ ௶வாவா நாஂஹாஸ நஜஸ்ரவிஜஞா ॥ (394½)

(பொ) மஹாமாயையைவிளக்கிவைக்கிற மஹாதேவரேமஹாபஸ்மமென்றும் சகலபாபங்களையும் நாசம்பண்ணுவதால் பஸ்மாவென்றும், யதார்த்தக்ஞானத்தை விளக்கிவைப்பதால் மஹாபஸ்மாவென்றுங்கூறப்படுகிறது.

விஜாவெஜொாஜூவாஸாக்ஷாநூ நயஸூஂஸிதவ்தா: ।
அவிஜாஹஒதஸூநூாஸூதூெவஉயொாஜிதஂ ॥ (395½)

(பொ) சம்சயத்துடன்கூடினமுனிவர்களே வேதத்தினுத்பவமானவித்தையேசாக்ஷாத்மஹாபஸ்மாவென்றும் மற்றவைகள் அவித்தையின்பலமென்றும், சத்தியமாய்க்கூறுகின்றேன்.

யஸ்ரஸாக்ஷாநூஹாஹஸூஹாதிஷூாதூதயாஷூத: ।
நதஸ்ரஹஸூநாகாயஂநஜடாஹிநூவீரமெவெ: ॥ (396½)

(பொ) யாதொருபுருஷனுக்கு இந்தமஹாபஸ்மாவானது ஆத்மசொரூபமாய் சுவபாவத்தில் விளங்குகிறதோ அப்புருஷனுக்கு பாஹியவிபூதியின் தாரணங்களாலும், ஜடைமுதலானது வளர்ப்பதாலும், மரவுரியணிவதினாலுமெவ்விதப் பிரயோசனமுமில்லை.

யஸ்ரஹஸூஸூதொஹாதிஷூாதூநாஉ நிவூஂமவா: ।
நதஸ்ரவணாயமெஉணகாயஹாஶ்ர உயஉகத: ॥ (397½)

(பொ) ஹே முனிபுங்கவர்களே யாதொருமஹானுக்கு மஹாவிபூதியானது ஆதமசொரூபமாய் பிரகாசிக்கிறதோ அவனுக்கு வர்ணசிரமாதிதர்மங்களின் காரியத்தினாலொருபயனுமில்லை.

யஸ்ரஸாக்ஷிஷூாமெவெணஹஸூஹாதிஷூயஂவூஹஂ ।
நதஸ்ரகாயஂமெவெஜநஶ்ரதிஷூ திவநராணமெக: ॥ (398½)

(பொ) எந்த ஞானிக்கு சாக்ஷிசொரூபமாக சுவயம்பிரகாசமான மஹா விபூதியானது விளங்குகிறதோ அவனுக்கு வேதமோதுவதாலும், சுருதிஸ்மிருதி புராணங்களின் படனங்களினாலும் யாதொருபயனுமில்லை.

யஸ்ய ஹ்யஸ்ய ஸ்வரூபேணவிஹாதிவரயோகிந: ।
ந தஸ்ய தபஸா கார்யம் நதானேந நவேஜ்யயா ॥ (399½)

(பொ) யாதொருபரயோகிக்கு மஹாவிபூதியானது தன் சொரூபமாய்ப் பார்க்கப்படுகிறதோ அவனுக்கு தபசுசெய்வதினாலும் தானங்கொடுப்பதினாலும் யாகம் நடத்துவதினாலுமெப்பயனுமில்லை.

ஹ்ய விஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்ய நக்ருத்யம் கிஞ்சந । (400)

(பொ) மேற்கூறியபஸ்மத்தினுண்மையையறிந்து விக்ஞானநிஷ்டனாயிருப்பவனுக்கு இப்புவியிலொருவித்கிருத்தியமும் செய்யவேண்டுவதில்லை.

(ப—ம்) தேகாத்மவாசனையுடன்கூடியிருக்கிற மகாமூடர்களுக்கு நாமரூபாகாரமானலிங்கார்ச்சனையும், கோமயத்தினாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பஸ்மாவும் அருகமேயொழிய ஆத்மக்ஞானபரிதனை ஜீவன்முக்தனுக்கு தன் சுவரூபானுசந்தானமே லிங்கமாயும், பஸ்மாவாயுமிருக்கும்போது வெளிவியாபாரத்துடன்கூடினமேற்கூறியவைகள் சாக்ஷாத்ஞானமாகமாட்டாது. ஆகையால் ஜாபாலோபநிஷத்து, காலாக்கினிருத்திரோபநிஷத்து முதலான சுருதிகளிற்கூறியிருக்கிற பஸ்மலிங்கார்ச்சனையானது நிஷ்காமியமாய்ச்செய்பவர்களுக்கு மோக்ஷசாதனஹேதுவாகுமேயன்றி சாக்ஷாத்மோக்ஷத்தையளியாவாம். என சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 30-வதத்தியாயத்திற்கூறுகிறது.

(அ—கை) சம்சாரசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிற புருஷர்களின் சுவபாவத்தையும், அச்சம்சாரத்தில் மூழ்கும்படி செய்துவைத்த மஹாமாயையின் வலிமையையும், அதை நிவர்த்தித்திருக்கிற மஹான்களின் பெருமையையும் திரும்பவும் கூறுகிறார்.

ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் நராணாமவிவேகிநாம் ।
சூடதீநாம் மதிஸ்ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞாநமேவ ஹி கேவலம் ॥ (401)

(பொ) பிறவிக்கடலில் மூழ்கிக்கரையேரமார்க்கமறியா அவிவேகிகளான பிராணிகளுக்கு தனிமையான ஞானமே முக்கியநற்கதியாயிருக்கிறது.

ஸம்ஸார்தஸ்ய பஶோர் நாசாஜ்ஞாநாந்தம் ஸர் ।
கர்மபாசநிபத்தஸ்ய ஸ்த்ரேவ நஸம்சய: ॥ (402)

(பொ) சம்சாரதுக்கத்தால் தாபமடைந்திருக்கிறவர்களுக்கு ஆத்மஞானாமிருதமான ஜலத்தாலத்தாபசாந்தியுண்டாகவேண்டுமேயொழிய வேறொன்றினாலுமுண்டாகாவென்றுண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (403)

(பொ) துவைதக்ஞானத்துடன்கூடி எப்புருடர்கள் முக்தியைவிரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் மகாமோகசம்சாரமாகிற அரவாற்கடியுண்டவர்களென்பதிற் சிறிதுமையமில்லை.

𑌸𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑌾𑌹𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ (404)

(பொ) ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்ற ஏகமேவாத்துவிதீயமானசத்வஸ்துமாத்திரமுளதென்று வெகாதரவுடன் சாந்தோக்கியோபநிடதமறைகின்றது. துவைதம் மாயாமாத்திரமென்று முக்திகோபநிடதமுரைக்கின்றது.

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌮𑍋𑌹𑌃𑌕𑌃𑌶𑍋𑌕𑌇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌹𑌹𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌭𑌯𑌂𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍇𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌹𑌿 ॥ (405)

(பொ) ஏகமானவஸ்துவே தானென்று பார்ப்பவனுக்கு மோகமேது துக்கமேதென்று கடவல்லியுபநிஷத்துரைக்கின்றது. தன்னாத்மவஸ்துவைத்தவிர துவைதமிருப்பதாய்ப்பார்ப்பவனுக்குப்பயமுண்டென்றும், அற்பவிஷயத்திற் சுகமில்லையென்றும், ஆத்மவஸ்துவே மேலானசுகமென்றும் சாந்தோக்கியோபநிஷத் 7-வதத்தியாயத்தில் சநத்குமாரர் நாரதருக்குகருளியிருக்கிறார்.

𑌅𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 । (405½)

(பொ) ஆகையால்வேதப்பிரமாணத்தாலும், ஆசானுரைத்தயுக்தியாலும் பிர்மவஸ்து ஒன்றேயென்று நன்றாய் நிச்சயஞ்செய்யவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ (406½)

(பொ) சொப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் தன்னை ஏகமாய்க்காண்பதுபோல் எப்புருடர்கள் மஹாவாக்கியவிசாரத்தால்வஸ்துவொன்றெனவுணர்ந்திருக்கின்றனரோ அவர்களே சம்சாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்கள்.

பேதத்ருஷ்ட்யாபியுக்தாஶ்ச முக்திம் வாஞ்சந்தி யே நரா: |
தே மஹாமோஹஸம்ஸாரே பதந்த்யேவ ந ஸம்ஶய: ‖ (407½)

(பொ) பேதப்பார்வையுடன்கூடி யெந்தப்புருஷர்கள் முக்தியைவிரும்புகிறார்களோ அவர்கள் மஹாமோகமாகிற சம்சாரத்தில் வீழ்ந்தவர்களென்பதிற்சற்றேனுமையமில்லை. யக்ஞவைபவகண்டம் 10-வதத்தியாயத்திற் கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) சம்சாரத்தின் வலிமையும் அதினிவர்த்திரூபமான ஞானத்தின்பெருமையும், அந்த ஞானத்துடன்கூடின மகான்களின் சொரூபங்களையும் அவர்களின் பூஜையின் மகிமையுங்கூறுகின்றார்.

அஹோ ஜ்ஞாநாம்ருதம் த்யக்த்வா மாயயா மோஹிதா: |
மஜ்ஜந்தி ஸம்ஸாரே ஸாராஸாரே நராதமா: ‖ (408½)

(பொ) ஞானமாகிற அமிருதபானத்தையிழந்து மாயையினால் மோகத்தையடைந்தவர்களான மனிதாதமர்கள் சாரமற்றவிச்சம்சாரத்தில் சாரமென்றெண்ணி சதாமூழ்குகிறார்களன்றோ, அஃதுவெகு ஆச்சர்யம்.

ஜ்ஞாநாம்ருதரஸோ யேந ஸக்ருதாஸ்வாதிதோ பவேத் |
ஸ ஸர்வகார்யமுத்ஸ்ருஜ்ய தத்ரைவ பரிதாவதி ‖ (409½)

(பொ) ஞானமிருதரசத்தை எவர்கள் ஒருதடவை பானம்பண்ணியிருக்கிறார்களோ அவர்கள் சகலவிஷயவியாபாரங்களையும்விட்டு ஞானமிருதத்திலேயே மூழ்கிக்கொண்டிருப்பார்களன்றோ.

ஜ்ஞாநம் வேதாந்தவிஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமிதரத் ஸ்ம்ருதம் |
அஹோ ஜ்ஞாநஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கோ வா வக்தும் க்ஷமேத ‖ (410½)

(பொ) வேதாந்தவிசாரணையாலுண்டானவபரோக்ஷக்ஞானமே மேலான ஞானமாம். அஃதறியாமையே அக்ஞானமாம். ஹே பிரகஸ்பதே ஞானத்தின் மகிமையையென்னாலுரைப்பதிற்குமுடியாதன்றோ, அஃதாச்சரியமல்லவா

அல்போ(அ)பி ஹி யதா ரவேர்தீப்திர்மஹந்நாஶயதே தம: |
ஜ்ஞாநாப்யாஸஸ்ததா(அ)ல்போ(அ)பி மஹாபாபம் வ்யபோஹதி ‖ (411½)

(பொ) அற்பமாயுள்ள சூரியப்பிரகாசமானது மகத்தானவிருளைப்போக்குவதுபோல் ஞானப்பியாசமற்பமாயினும் மகத்தானபாபங்களைப்போக்குவதிலையமில்லை.

யயாவஹ்நிர்மஹாதீப்தஸ்ஸமித்தோஜ்வலனாந்விதஃ ।
ததாஸமஸ்தகர்மாணி ஜ்ஞானாக்நிர்தஹதிக்ஷணாத் ॥ (412½)

(பொ) மகத்தான ஜுவாலையுடன்கூடின அக்னியானது உலர்ந்ததாயும் ஈரமாயுமிருக்கிற விறகுகளையெவ்வாறு தகிக்கிறதோ அவ்வாறு ஞானக்கினியானது புண்ணியபாபகர்மங்களாகிற கட்டைகளை க்ஷணத்தில் தகிக்கிறது.

யதாவந்த்ரபலோபேதஃ க்ரீடந்ஸர்ப்பைர்ந த்ருஶ்யதே ।
க்ரீடந்விஷயைர்ஜ்ஞானீ தத்வஜ்ஞஸ்ஸந்ந பத்யதே ॥ (413½)

(பொ) மந்திரபலத்துடன்கூடின மந்திரவாதி சர்ப்பங்களுடன் விளையாடினாலும் அச்சர்ப்பங்களாலெப்படி கடிபடமாட்டானோ அப்படி இந்திரியங்களாகிற பாம்புகளுடன்கூடி விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற ஞானி விஷயங்களாகிறவிஷத்தாற் பீடிக்கப்படமாட்டான்.

அகர்த்தாஹமபோக்தாஹமஸங்கஃ பரமேஶ்வரஃ ।
ஸதாமத்ஸந்நிதாநேந சேஷ்டதேஸர்வமிந்த்ரியம் ॥ (414½)

இதிவிஜ்ஞானஸம்பந்நஸ்ஸந்த்யக்தாகர்மாதிபிஃ ।
விலிப்யதேநஸ்வாபேநவத்ருதிர்வாம்பஸா ॥ (415½)

(பொ) நான் அகர்த்தாவென்றும், நான் அபோக்தாவென்றும், நான் அசங்கனென்றும், நானே பரமேசுவரனென்றும், நம்முடையசந்நிதானமகிமையாற்சகலேந்திரியங்களும் சேஷ்டிக்கின்றனவென்றிவ்விதம் அபரோக்ஷக்ஞானம் நிறைந்தயாதொருமகான் விஷயசங்கத்தைவிட்டு மூடர்கள்நிமித்தமாய்க்கிரியைசெய்தாலும், அத்தியாசமின்றி தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் புண்ணியபாபங்களிற் சம்மந்தப்படான்.

யேத்விஷந்திமஹாத்மானம் ஜ்ஞானவந்தஞ்சமாநவாஃ ।
வஸந்தேநரகேகல்பகோடிகாலந்தேஸதா ॥ (416½)

(பொ) ஞானியாகிய மகாத்மாவை, எந்தமனுடப்பதர்கள் துவேஷிக்கின்றார்களோ அவர்கள் குரூரமான நரகத்திற்றனிமையாய்க்கற்பகோடிகாலம் வாசஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள்.

உச்சாவசாநிவாக்யானிப்ருவந்துவர்ணிதாமந்தவா ।
ஜ்ஞானாஜ்ஞானவஶாத்வேத்யஃக்ஷமேந்தேஜ்ஞானவான்நரஃ ॥ (417½)

(பொ) துர்நடத்தையுடையவனும், நன்நடத்தையுடையவனும், மூர்க்கனும், பண்டிதனுமிருந்தும் ஞானப்பியாசபரனுயிருப்பவனே பெரியோர்களால் பூஜிக்கப்படுவானேயானல், ஞானவானன புருஷன் பூஜிக்கப்படுவானுயில்லையாவென்பதைக்கேழ்க்கத்தேவையில்லை.

நிரபெக்ஷம் முநிம் ஶாந்தம் நிர்வைரம் ஸமதர்ஶநம் ।
அநுவ்ரஜாம்யஹம் நித்யம் பூயேயேத்யங்க்ரிரேணுபி: ॥ (418½)

(பொ) விஷயத்தில் நிராசையுடையவனும், மனனசீலனும், உபசாந்தனும், சத்துருமித்துருவென்றபாவமற்றவனும், சகலமானவஸ்துக்களிலும் சமபுத்தியுடையவனுமிருக்கிற ஞானியின் பாததூளானது என்னைபரிசுத்தஞ்செய்யுமென்று ஹே பிரகஸ்பதே நானவர்களைப்பின்தொடர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறேன். பாகவதம் 11மத்தியாயத்திலும் கிருஷ்ணன் உத்தவருக்கு கூறியிருக்கிறார்.

யதா ராஜா ஜனை: ஸர்வை: பூஜ்யதே முநிஸத்தம ।
ததா ஜ்ஞாநீ ஸதா தேவை: முநிபி: பூஜ்யதே ஹி ॥ (419½)

(பொ) ஹே முனிசிரேஷ்டரே உலகில் சகலப்பிரஜைகளாலும் அரசனெவ்வாறு பூஜிக்கப்படுகிருனே அவ்வாறு ஞாநியும் முனிவர்களாலும் தேவதைகளாலுமெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவன்.

யஸ்ய கேஹம் ஸமுத்திஶ்ய ஜ்ஞாநீ கச்சதி ஸுவ்ரத ।
தஸ்ய க்ரீடந்தி பிதரோ யாஸ்யாம: பரமாம் கதிம் ॥ (420½)

(பொ) நல்லவிரதத்துடன் கூடியபிரகஸ்பதே, எவனுடையவீட்டையாவது உத்தேசித்து ஞானியானவன், போவானேயானல் அவனுடையபிதிருக்கள் மேலான்கதியையடைந்துவிட்டோமென்று கூத்தாடுகின்றனர்.

யஸ்யாநுபவபர்யந்தா புத்திஸ்தத்வே ப்ரவர்ததே ।
தத்த்ருஷ்டிகோசரா: ஸர்வே முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை: ॥ (421½)

(பொ) எப்புருடனுக்கு சொரூபானுபூதிவரையில் திருடமானபுத்திப்ரவிர்த்தித்திருக்கிறதோ அம்மஹானுபாவன் பார்வைக்குப்பாத்திரனுகிற சகலப்பிராணிகளும் சர்வபாபங்களினின்றும் விடுபடுவார்கள்.

ஸர்வம் விதந் ஜநநீ க்ருதார்தா வஸுந்தரா புண்யவதீ ச தேந ।
அபாரஸம்வித்ஸுகஸாகரேஸ்மின் லீநம் பரே ப்ரஹ்மணி யஸ்ய சேத: ॥ (422½)

(பொ) எந்த மஹாத்மாவானவன் கரையற்ற ஸச்சிதானந்தமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியமனதுடன்கூடி சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அம்மஹானுடைய குலமேபரிசுத்தம். அவனைப்பெற்றதாயே செய்யவேண்டுவதான சகலகாரியங்களுஞ்செய்துமுடித்தவளாம். அம்மஹானை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறபூமியே புண்ணியவதியாம்.

குரோர்ஜ்ஞாநவத: ப்ரஹ்மநாதோ ரஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மபதம் ப்ரயாதி ।
விஹாய ஸம்ஸார ஸமுத்ர மத்யே மூடா ரமந்தே அவிவேகிநோ ஜநா: ॥

(பொ) ஹே பிரகஸ்பதே? ஞானவானான மகாத்மாவின் தரிசனத்தால் சீக்கிரத்திலிந்திரபதவியையடைவானென்பதிலையமில்லை. இவ்விதமளிக்குமகான்களைவிட்டு, முற்செய்தபாபத்தால் சம்சாரசிந்துவில் அவிவேகிகளான மூடர்கள் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களன்றோ. அதுமிகவும் ஆச்சரியமல்லவா!

யதா நிதிம் ப்ராப்ய விஹாய தம் ப்ரயாதி வ்யர்த்தம் க்ரீடநாய பாலக: ।
ததா ததாஜ்ஞா நிதீச்வரேச்வரம் விஹாய மோஹேந சரந்தி ஜீவா: (424½)

(பொ) பெரிதானபுதையலையடைந்தபாலன், அப்புதையலின் சொரூபந்தெரியாதமயக்கத்தினாலதைவிட்டு வீணாய் விளையாட்டால் காலங்கழிப்பதுபோல், ஈசனுக்குமீசனான ஞானியைவிட்டு மோகபலத்தாலிச்சீவர்கள் உலகிற்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களன்றோ.

ஸுதா ஸுதாம் ஸம்ப்ரதி ஸந்த்யஜ்ய விஹாய ஸாயாவஹி மோஹிதா ஜநா: ।
விஹாய மோகவிவசா ஜீவந்தி விஷம் பிபந்த்யேவ ஸுதாம் விநா ॥

(பொ) அறியாதவர்கள் மேலான அமிருதத்தையிழந்து விஷத்தைப்பானம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதுபோல், மாயையால் மோகத்தையடைந்த ஜனங்கள் பரமார்த்தரிசியான மகான்களாகிய அமிருதத்தையிழந்து, இவ்வுலகில் விஷயாசையுடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அஃதாச்சரியமன்றோ.

யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ ।
தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாசந்தே ந ஸம்ஸய: ॥ (426½)

(பொ) எப்புருஷன் என்னிடத்திலும் தேவியிடத்திலும் எவ்வாறு பக்தி செய்கின்றானோ அவ்வாறு தன்னாசானிடத்தில் பக்திவைத்த முமுக்ஷுவுக்கு கூறிய அர்த்தங்களும் கூறாத அர்த்தங்களும் விளங்குமென்பதிலையமில்லை. சூதசம்ஹிதை ஞானயோககண்டம்16-வதத்தியாயத்தில் பிரகஸ்பதிக்கு ஈசனருளியிருக்கின்றார். சுவேதாஸ்வதர உபநிஷத்து 6-வது அத்தியாயம் 23-வது வாக்கியத்திலும் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (427½)

(பொ) தினந்தோறும் வேதாந்தமஹாவாக்கியார்த்தக்ஞானமுணர்ந்து உபதேசிக்குமாசானை, யாவன் பூஜிக்கவில்லையோ அவனேபாஷண்டன். பிர்மகீதை 2-அ-52.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (428½)

(பொ) யாவன் தன்குருவினுபதேசத்தால் ஆத்மசொரூபமேதானென்றுணர்ந்திருக்கின்றானோ அம்மஹான் புண்ணியபாபங்களொன்றினாலும் ஒருக்காலும் பீதியையடையமாட்டான். 3—அ—69.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (429½)

(பொ) ஆதிகுருவான தெக்ஷிணாமூர்த்தியின் பிர்மாத்மக்ஞானகானமானது லோகானுக்கிரகநிமித்தமாயேற்பட்டிருப்பதுபோல், இம்மஹானின் ஞானகானமானது உலகத்திற்கனுக்கிரககரமாகவேயிருக்கிறது. 3—அ—109.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) ஆகையால் தன் சம்சாரத்தை நன்றாய் நாசஞ்செய்யக்கூடியதான ஞானத்தை, சுருதிப்பிரமாணத்தாலும் யுக்தியாலும் சுவானுபவத்தாலும் நன்றாயடைந்து, முற்கூறியஞானகானத்தையெப்பொழுதுஞ்செய்துகொண்டு இவ்வுலகிற்சஞ்சரிக்கக்கடவாய். 3—அ—116.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (431½)

(பொ) இந்த அர்த்தமானது எம்மஹானுக்கு சுவயமாய் விளங்குகிறதோ அம்மஹானுக்கு பிராமணாதிவர்ணங்களும் பிர்மசரியாதி ஆசிரமங்களும் முற்றுமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (432½)

(பொ) இந்த வேதார்த்தமானது எம்மஹானுக்கு சுவ்பாவத்தில் பிரகாசிக்கிறதோ அவனுக்கு தர்மாதர்மங்களும் விதிநிஷேதங்களும் கிடையாது.

ஸதத்வம் மஹாஜனம் ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்கரோதி ய: ।
ஸமஹாந்ஸ ஏவ நாந்யோ இதி மே நிஸ்சிதா மதி: ॥ (433½)

(பொ) மஹத்தாயிருக்கிற இந்த அர்த்தத்தை ஈசனருளினால் யாவனுணர்ந்திருக்கின்றானோ அம்மஹானவ்வீசனே தவிர வேறல்லவென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

ஸதத்வம் மஹாஜனம் ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்கரோதி ய: ।
தஸ்யாஹம் வைபவம் வக்தும் நஸக்தஸ் த்ரிஸத்யகம் ॥ (434½)

(பொ) இந்த மேலான அர்த்தமானது தேவனருளால் யாவனடைந்திருக்கின்றானோ அம்மஹானின் வைபத்தை என்னுற்சொல்லமுடியாதென்று யான் சத்தியமாயுரைக்கின்றேன். 4—அ—37—40.

(அ—கை) இம்மானுடவுடலில் ஞானத்தை அடையாவிடில் மேலான கெடுதிவருமென்றும், அடைந்தவனுக்கு மேலானசுகமுண்டென்றும் கூறுகிறார்.

இஹசேதவேதீதத ஸத்யமஸ்தி நசேதிஹாவேதீந்மஹதீவிநஷ்டி: ॥ (435)

(பொ) இம்மானுடதேகத்தில் புத்திசாக்ஷியான தானென அறிவை இப்பொழுதே உணர்ந்தார்களேயானால் அழியாத பிர்மத்தையடைவார்கள். அங்ஙனமறியாதவர்கள் ஜனனமரணபரம்பரையாகியமேலானகெடுதியையடைவார்களென்று (கேனோபநிடதம் 2-ம் கண்டம் 4-வது வாக்கியம் கூறுகிறது.

(அ-கை) கேனோபநிடதத்தினர்த்தத்தையே தன்னை சரணாகதிவந்தடைந்த இமையோர்களைக்குறித்து அச்சுருதியினுபபிருமணரூபமாய் பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஸத்யே தேஹேயதிஜ்ஞாதம் ஸர்வாத்மானம் மஹாத்மநா ।
ஸஸாக்ஷாத் ஸத்யமேவ தம் நிர்வாணம் யாதி மாநவ: ॥ (436)

(பொ) இம்மனிதவுடலில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே மேற்கூறிய மேலான இந்த அர்த்தத்தை யாவனறிந்திருக்கிறானோ அம்மானவனே அழியாததாயும் இரண்டற்றதாயுமிருக்கிற நிர்வாணபதவியையடைவன்.

ஸத்யே தேஹே நவிஜ்ஞாதம் ஸர்வாத்மானம் மஹாத்மநி ।
விநஷ்டிர் ஏவ மஹதீ தஸ்ய ஸ்யாத் ஸம்ஸ்ருதி: ॥ (437)

(பொ) முன்னுரைத்த மகிமைபொருந்திய இவ்வர்த்தத்தை ஒருவனிச் சன்மத்திலுணராவிடின் அவனுக்கு மேலானகெடுதியுறுமென்றும், நற்கதியின் றென்றும் கூறினர்.

ஷுஸஃரெஷுதெஹெஷுவஸ ஃ நிஸ்ரீதுகஂஷுரஂ ।
ஈயரீஷுஜாயனெஈஷுதாஹுவணிஹி ॥ (438)

(பொ) தன்னுடலிலும் அன்னியர்களின் சரீரத்திலும் விளங்குகின்ற சத்வஸ்து ஒன்றேயென்று திருடமாக நிச்சயஞ்செய்திருக்கிற தீரர்கள் திரும்பவும் பிறவாரென்றும், மேலான அமிருதத்தைப்பொருந்தினவர்களென்றும் கூறப்படுவார்கள்.

பெஜாஃதொஃஹாவிஷாஜ்ஜு தூாஜிஹெஷுதஃ ।
வாகவாவஷூாஹாதிவெதஷுஷுவஷுயஂ ॥ (439)

(பொ) சொப்பனத்தில் தானொருவனுயிருந்தும் நானுவிதத்தோற்றங்களாய்க்காணப்பட்டு விழித்தவுடன் தானொருவனுய் விளங்குவதுபோல், அக்ஞானதிசையில் பெத்தனென்றும் ஞானதிசையில் முக்தனென்றும் வித்துவானென்றும் அக்ஞானியென்றும் இவைமுதலான கற்பனைகளாற்பார்க்கப்பட்டாலும் தானொருவனுகவே பிரகாசிப்பான். 4—அ—44—47.

வஹாஷெஷுதிகீபெ்டாவாஷுகஂமொவாயவாஷுஃ ।
தெவோவாஷுாநவொவாவிஷூஹதஜ்ஜாஷஃதுஃ ॥ (440)

(பொ) குருகிருபைக்குப்பாத்திரபூதனுன மனுடனுனுலும் புழுவாயிருந்தாலும் விட்டில் பூச்சியானுலும் அல்லது (குரங்கானுலும்) தேவனுனுலும் அரக்கராயினும்உத்தமமானபிர்மக்ஞானத்தையடைவார்கள். 4—அ—78.

ஸவஷுஸாக்ஷிணஃஶாஷஂவிஜிக்ஷாஸகஷஂஜஷக ।
ஸாக்ஷிஃாதுதயாநிதூஃவஶூதிஸவஶூதி ॥ (441)

(பொ) சர்வசாக்ஷியான தன்னையறிந்து சகலஜகத்தையும் சாக்ஷிமாத்திரமாய் யாவன் பார்த்திருக்கின்றுனே அவனே பார்த்தவனும்.

வஶஃாதெஷுதவிஜ்ஞாநிஷ்டாகாஷாவஸஷுஷுஹா ।
ஶிவாஷுதயாஜுாஷூாஜுாஷூாவாவெஷுவெஷுஶுஃ ॥ (442)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டையின் முடிவானது வெகுதுர்லப மன்றோ, அவ்வஸ்துவைக்காட்டிலும் வேறொன்றிருப்பதாய் மயக்கத்தாலெவனெண்ணுகிறானோ அவனே பசுவாம்.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதவிஜ்ஞானீ ஸ்வயமேவ பரதே³வதா ।
தஸ்யைவ ஸாக்ஷான்முக்திர்ந ஹி ஸம்ஶயகாரணம் ॥ (443)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானியே பரதெய்வமாம். அவனுக்கே சிரேஷ்டமான முக்திசித்திக்குமென்பதிலையமில்லை. 4—அ—135—137.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதவிஜ்ஞானீ ஸர்வாராத்⁴யஸ்ஸதை³வ ஹி ।
நாராயணேன ருத்³ரேண ஸர்வைர்தே³வைர்விஶேஷத: ॥ (444)

(பொ) பரமமான அத்துவைதவிக்ஞானியானவன் என்னுலும் நாராயணனுலும் ருத்திரனுலும் சகலமானதேவர்களாலும் எப்பொழுதும் ஆராதிக்கத் தகுந்தவன்.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதவிஜ்ஞானீ யத்ர யத்ர ஸ்தி²தஸ்ஸ்வர: ।
தத்ர ஸந்நிஹிதா முக்திர்நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ (445)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானியானவன் எங்கெங்குவசிக்கின்றானோ அங்கங்கு முக்தியானது தடையன்றிகிடைக்குமென்பதை விசாரிக்கத்தேவையில்லை.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதவிஜ்ஞானநிஷ்ட²ஸ்ய பரயோகி³ன: ।
ஶுஶ்ரூஷாம் க்ரியதே யஸ்து தத்பாதௌ³ ஶிரஸா வஹே ॥ (446)

(பொ) பரமாத்துவைத விக்ஞானநிஷ்டையுடன்கூடிய பரயோகிக்கு யாவன் சிசிருஷைசெய்கின்றானோ அவன் பாதங்களிரண்டையும் யான் சிரசில்வகிக்கின்றேன்.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதவிஜ்ஞானநிஷ்ட²ஸ்ய பரயோகி³ன: ।
ஸமதே³வாந்ந பஶ்யாமி ந ஹரிம் ந மஹேஶ்வரம் ॥ (447)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனுனபரயோகிக்கு சமமாக தேவர்களையும் மாலையும் ஈசனையும் யான் பார்க்கின்றிலேன்.

ஸாக்ஷாத³த்³வைதநிஷ்டா²ய பராய பரயோகி³னே ।
ஶரீரமபி ப்ராணாம்ஶ்ச ப்ரத³த்³யாத்³ த்⁴யாயஸஹ ॥ (448)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனுன பரயோகிக்கு சிரத்தையுடன் உடல் பொருள் ஆவி இம்மூன்றுகளையும் சீடன் நன்ருய்க்கொடுக்கக்கடவன்.

வரமாத்வைதவிஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்ய வரயோகிந: ।
ஶிஶ்ருஷா ஶ்ரவிதவ்யாஸ்யா நஹிஸம்ஶய: ॥ (449)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனுனபரயோகியினுடையசிசிரூஷையே பிர்மக்ஞானத்திற்கு முக்கியசாதனமென்பதிலற்பமேனுமய்யமில்லை. 4—அ—143—148.

வரமாத்வைதவிஜ்ஞாநமிதம் ஸவஹயாவஹம் ।
யதாநக்தம்சராணாம் ஸூர்யப்ரகாஶோ நவஹாஸதே ॥ (450)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானமே பவபயத்தைப்போக்கடிக்கிறதாயிருக்கிறது. கோட்டான்களுக்கு சூரியப்பிரகாசமானது விளங்காததுபோல் மூடர்களுக்கு அவ்விக்ஞானப்பிரகாசமானது விளங்காது. 5—அ—124

(அ—கை) உலகில் அனேகர்கள் தன் தன்னபிமதமான தெய்வங்களை பூஜித்து பலனடையவேண்டுமென்றெண்ணியுபாசிப்பதற்கு சுருதியிலொருவிதமான ஆதாரவுமில்லை. சுருதியில் கூறியிருப்பது யாதெனில் மகான்களையுபாசிப்பதே சமஸ்தகாமங்களையுமடைய யோக்கியமென்று முண்டகோபநிஷத் 3-முண்டகம் பிரதமகண்டம் 10-வது வாக்கியம் கூறியதையிங்குரைக்கிருர்.

யம் யம் லோகம் மநஸா ஸம்விபாதி விஶுத்தஸத்வ: காமயதே யாம்ஶ்ச காமாந் ।
தம் தம் லோகம் ஜயதே தாம்ஶ்ச காமாம்ஸ்தஸ்மாதாத்மஜ்ஞம் ஹ்யர்சயேத் பூதிகாம: ॥

(பொ) சுத்த மனதுடைய புருஷன் எந்தெந்த லோகங்களையும் அந்தந்தலோகங்களிலிருக்கிற காமங்களையும் மனதிலெண்ணி ஆத்மஞானியைப்பூஜை செய்வனேயானுல் அந்தந்தலோகங்களையும் அந்தந்தபலங்களையுமடைகிருன்.

(அ—கை) மேற்கூறிய சுருதியினர்த்தத்தையே உபபிருமணமாக பிர்மகீதையில் கூறப்பட்டிருப்பதை யிங்குவெளியிடுகிரும்.

ஸம்விபாதி ஸ்வசித்தேந யம் யம் லோகம் விஶுத்ததீ: ।
ஸகாமாம்ஶ்ச ஜயத்யாத்மவிதம் தத: ॥ (452)

(பொ) நல்லமனமுடைய விவேகி தன் சித்தத்தாலெந்தெந்தலோகங்களையும், அந்தந்தலோகங்களின் காமங்களையும் கருதுகின்ருனே அவன் ஆத்மக்ஞானியைப்பூஜித்தால் சகலகாமங்களையுமடைகிருன்.

தஸ்மாதாத்மவிதம் ஸாக்ஷாதீஶ்வரம் பவதாரகம் ।
அர்சயேத் ப்ரதிகாமார்த்தம் ஸ்வஶரீரேண வா யுத: ॥ (453)

(பொ) ஆகையால் பவதாரகனும் ஈசனும் ஆத்மவித்தாயுமிருக்கிற ஞானியை சகலகாமங்களேயுமடையும் நிமித்தம் தன் சரீரத்தாலும் பணத்தாலும் பூஜைசெய்யக்கடவன். 7—84—85.

(அ—கை) கர்மஞ்செய்வதானது வெகுபிரயாசத்தையும் ஜன்மாந்திரத்திற் பலத்தை கொடுப்பதாயிருந்தும் அதிலாசக்தியுடன்செய்கிறார்கள். சிரமமற்றதாயும் இவ்விடத்திலேயே அழியாதமோக்ஷத்தையளிப்பதாயுமுள்ள பரமாத்மக்ஞானத்தை ஒருவரும் விரும்பவில்லையென்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

ஆயாஸஸ்ஸ்வல்பமத்யல்பம் ஸுலபம் முக்திரிஹைவ தத் ।
ததாபி பரமாத்வைதஜ்ஞானம் வாஞ்சந்தி நோ நரா: ॥ (454)

(பொ) ஆயாசம் வெகு அற்பமாயும் இவ்விடத்திலேயே எளிதில் முக்திலாபம் கிடைப்பதாயுமிருக்கிற பரமாத்துவைதஞானத்தை இம்மானவர்கள் விரும்பவில்லையன்றோ.

கதாப்யபீதிதம் ஸ்வஸ்ய ஹ்ருதயம் கிஞ்சநவித்யதே ।
ததாபி பரமாத்வைதஜ்ஞானம் வாஞ்சந்தி நோ நரா: ॥ (455)

(பொ) ஒருக்காலேனும் தன்மனதிற்கு பயத்தைக்கொடுக்காததாயும் மேலாயுமிருக்கிற இந்த அத்துவைதக்ஞானத்தை இப்புவியில்ஜனித்தஜீவர்களிச்சிக்கவில்லையன்றோ.

ஸ்வஸ்வரூபாதிரேகேண மாநாந்தரவிரோதி ச ।
ததாபி பரமாத்வைதஜ்ஞானம் வாஞ்சந்தி நோ நரா: ॥ (456)

(பொ) தன்சொரூபக்ஞானத்தாலன்றி வேறுப்பிரமாணங்களால் விரோதிக்கத்தகாததான இந்த பரமாத்துவைதக்ஞானத்தை பிராணிகள் தேடவில்லையன்றோ.

ஸ்வஸ்வரூபாதிரேகேண தர்கத்ருஶ்யம் ந வித்யதே ।
ததாபி பரமாத்வைதஜ்ஞானம் வாஞ்சந்தி நோ நரா: ॥ (457)

(பொ) தன் சொரூபானுபூதியாலன்றி வேறுயுக்தியால் பார்க்கத்தகாததான இப்பரமாத்மக்ஞானத்தை சரீரிகள் விரும்பவில்லையன்றோ.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (458)

(பொ) ஆத்மாவின் ஏகத்துவத்தையே சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் புராணங்களும் கூறியிருந்தும், ஜீவர்கள் அந்தத்துவைதவிக்ஞானத்தையிச்சிக்கவில்லையன்றோ.

[illegible] ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (459)

(பொ) வேதாந்தானுகூலயுக்திகளும் அத்துவைதக்ஞானத்தையே கூறுகின்றன. அங்ஙனமிருந்தும் நரர்கள் பரமாத்துவைதக்ஞானத்தை விரும்பவில்லை.

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (460)

(பொ) பரமசிவன் தன்னாகமத்திலும் அத்துவைதத்தையே கூறியிருக்கின்றார். அப்படியிருந்தும் அத்துவைதத்தை ஒருவருமிச்சிக்கவில்லை.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (461)

(பொ) வைஷ்ணவாகமத்திலும் நாராயணர் அத்துவைதமே உண்மையென்று கூறியிருந்தும் அதையொருவருமிச்சிக்கவில்லை.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (462)

(பொ) பிர்மாவானயாலும் என்னுகமத்தில் அத்துவைதமே உண்மையென்று கூறியிருந்தும் இப்புவியிற்சனித்தமானவர்களொருவருமதையிச்சிக்வவில்லையன்றோ.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍂𑌕𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (463)

(பொ) அன்னியர்களான அநேக மஹான்கள் தங்கள் தங்கள் சாஸ்திரங்களிலும் அத்துவைதமே சொல்லப்பட்டிருந்தும் இதைக்கேட்டமூடர்களிவ்வத்துவைதக்ஞானத்தை விரும்பவில்லையன்றோ.

[illegible]
[illegible] ॥ (464)

(பொ) ஹே இமையோர்களே சுத்த விக்ஞானிகளுக்கு அத்துவைதமானயிந்த நிஷ்டையானது பிரத்தியக்ஷமாயிருந்தும் அதையாருமிச்சிக்கவில்லை.

[illegible]
[illegible] ॥ (465)

(பொ) எவர்கள் அக்ஞானமயக்கத்தால் துவைதத்தையுண்மையென்றெண்ணி அத்துவைதக்ஞானம் மேலல்லவென்று புலம்புகின்றனரோ அவர்களுக்கு பிர்மக்ஞானமானதொருக்காலுமுண்டாகமாட்டாது.

[illegible]
[illegible] ॥ (466)

(பொ) சிலவாதிகள் சகலசாஸ்திரங்களிலும் துவைதமே உண்மையென்று கூறியிருக்கிறதென்று புலம்புகின்றனர். அவர்கள் மனுட்டருமல்ல, புழுக்களுமல்ல, விட்டில்பூச்சியுமல்ல, பின்னேயவர்களென்னவென்றால் ஜடமாகியகடமேயொழியவேறல்ல.

[illegible]
[illegible] ॥ (467)

(பொ) பரபிர்மமே எல்லாவஸ்துக்களிலும் யாதொரு விசேஷமன்றியிலொன்றாய் விளங்குகிறதென்று யாவன் பார்த்திருக்கின்றானோ அவனே விக்ஞானி அவனே சிவன் அவனே துர்லபனன்றோ 9—அ—35—மு—48—வ.

[illegible]
[illegible]

(பொ) ஹே விண்ணோர்களே சகல சந்தேகங்களும் விடுத்து ஜடாஜடமாய்த்தோன்றப்பட்ட சமஸ்த உலகத்தையும் ஆசானுபதேசத்தால் பிர்மமாகவே பார்க்கவேண்டும், அப்பார்வையும் சிவனாகவே நோக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ॥ 469

(பொ) பார்வையாவும் சிவனைப் நோக்கி தனிமையானவப்பார்வையையுமிழந்து சுவபாவபூதசைதன்னியமாத்திரமாய் மிஞ்சியிருப்பான். அங்ஙனம் மிஞ்சியிருக்குமிருப்பும் அவனுக்குண்மையன்று.

(அ—கை) மேற்கூரிய ஞானியினிஷ்டையின் மகிமைகூறல்.

[illegible] ॥ (470)

(பொ) ஹே தேவர்களே? அம்மஹாத்மாவின் நிஷ்டையையுரைக்கயான் வல்லவனல்லன். மேலான சிவனும் முனிசமூகங்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் அநாதியான வேதமும் பராசக்தியும் பின்னையெவரும் அம்மஹாநிஷ்டையின் வைபவத்தைக்கூற சமர்த்தர்களல்லர். அந்நிஷ்டை மௌனபாவம் பொருந்தியது. அந்த நிஷ்டை எவ்விதமிருக்கிறதோ அவ்விதமிருக்குமென்று வேதங்கூறுகின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (471)

(பொ) ஹே அமரர்களே ஈசன்கருணைபலத்தால் சகலவேதார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு யான் கூறினேன். வேதமேசமஸ்த அர்த்தத்தையும் போதிக்கின்றது. அந்த அர்த்தமும் என்வசனத்துடன்கூடியுளது 9-அ-54-மு-57-வ.

[illegible] ।
[illegible]

(பொ) பிர்மக்ஞானியின் மகிமையானது அழியாததாய்விளங்குகின்றது. அம்மகிமை நிகிருஷ்டகர்மத்தாலும் உத்கிருஷ்டகர்மத்தாலும் விருத்தியடையமாட்டாது. ஆத்மபதத்தையறிந்த அம்மஹான் புண்ணியபாபகர்மங்களினால் சம்மந்தப்படமாட்டான். 10—அ—45.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (473)

(பொ) சொபாவத்தால் தானைவிருப்பையடைந்த ஆத்மசிவன், தன்னவித்தையினால் தன்சிவத்துவத்தைமறந்து சம்சாரிபோல் விளங்குகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (474)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (475)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (476)

(பொ) வேதங்களாற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தாலும், குருபரம்பராக்கிரமத்தாலும் மேலான முமுக்ஷுத்துவத்தையும், சமாதிசாதனங்களையுமடைந்து, சிவபக்தியுடன்கூடி குருபாதத்தை நமஸ்கரித்து, ஆசானுரைத்த வேதாந்தமஹாவாக்கியசிரவணத்தாலும், தான் தனித்திருந்துசெய்யும் மனனத்தாலும் பரமாத்மசொரூபத்தியானத்தாலும் ஜீவனும் அந்தக்கரணவிருத்தியும் லீனமாகி பிரத்தியக்பிர்மாத்மைக்கியஞானத்தையடைந்து மேலான பிர்மத்தையடைகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (477)

(பொ) பிரத்தியகாத்மாவாயும் இரண்டற்றவராயும் அஹம் சப்தலக்ஷியராயுமிருக்கிற வஸ்துவே தானென்று ஞானத்தாற்பார்த்தவனே பூர்ணஸ்திதியையடைந்தவன். 12—அ—3—மு—7—வ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (478)

(பொ) ஹே தேவர்களே விவகாரதிருஷ்டியில் அவித்தையென்றும் பாரமார்த்திகதிசையில் அதினிவர்த்தியென்றும் கூறப்படுகின்றனவன்றி தத்துவதிருஷ்டியில் அவித்தையுமதினிவர்த்தியுமில்லவேயில்லை. 12—அ—10.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (479)

(பொ) அந்த பிர்மந்தானே ஞானஞ்ஞானதிபேதமாயும், பாவாபாவாதிபேதமாயும் குருசீடாதிபேதமாயும் விளங்குகின்றது. 12—அ—12.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (480)

(பொ) இப்பேற்கொத்த மேலான பிர்மநிஷ்டையானது குருவின்கடாக்ஷவீக்ஷண்யத்தாலும் புண்ணியபாபகர்மசாம்யத்தாலும் எளிதிற்சித்திக்குமென்பதிலையமில்லை.

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌤𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ (481)

(பொ) புத்திசாலியான விவேகி தன்னுசானே தேவதேவனை ஈசனென்றுணர்ந்து அவ்வாசானிஷ்டத்தை வெகுப்பிரயாசப்பட்டாவது ஆதரவுடன்செய்யவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ (482)

(பொ) தனக்கிஷ்டமில்லாதகாரியத்தை குருவினுற்சொல்லப்படினும், பிராக்ஞன முமுக்ஷு குருவினிஷ்டத்தைச்செய்வேண்டுவதே கடமை. அக்குருவினிஷ்டத்தை எச்சீடன் செய்கின்ருனே அவனே நிர்வாணபதத்தை அடைவன்.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌞𑍍𑌚 [illegible] ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌲𑍋𑌕 [illegible] 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥ (483)

𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌧𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ (484)

(பொ) தன்னுசிரமத்தையும் தன் ஜாதியையும் தன் கீர்த்தியையும் தனக்கிஷ்டமில்லாமையையும் உலகத்தில் நிந்திப்பார்களேயென்றயெண்ணத்தையும், பந்து புத்திராதி சங்கமத்தையும் கிரகக்ஷேத்திர தனுதிகளின் ஹானியையும் துக்கசுகத்தையும் கருதாமல் வெகுப்பிரீதியுடன் நற்சீடன் குருவினிஷ்டமானகாரியத்தையே செய்யவேண்டும்.

𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥ (485)

(பொ) குரு சந்தோஷமானுல் சிவனும் பிரசன்னமாவார் குருவின் சரீரத்தில் தன் தேவியுடன் மஹாதேவரெப்பொழுதும் சாந்நித்தியமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிருர்.

𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] ।
𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ॥ (486)

(பொ) குருவினனிஷ்டத்தை மோகத்தினுல்செய்து குருவினிஷ்டத்தை யாவன் செய்யவில்லையோ அவனே எவ்வளவுகாலபரியந்தம்பூலகமிருக்கின்றதோ அவ்வளவுகாலம் வரை தீவிரமான நரகத்தில் வசிப்பன்.

𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ (487)

(பொ) சிவன் கோபித்தால் குரு ரெக்ஷிப்பார் குருகோபித்தாலிவ்வுலகிற் காப்பாற்றுகிறவர்கள் யாருமில்லை. ஆகையால் குருவினிஷ்டத்தையே சரீரத்தாலும் மனதாலும் வாக்காலுஞ்செய்யக்கடவன்.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (488)

(பொ). குருவின் நாமத்தைக்காட்டிலும் அன்னியமான ஆத்மநாமமானது பெரிதல்லவென்று நான் சத்தியமாயுரைக்கின்றேன். அதிற்கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை. ஆத்மலாபத்தைக்காட்டிலும் வேறுலாபமில்லவேயில்லை. அதிற்சம்சயமில்லை.

𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌃 ।
𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥ (489)

(பொ) அனாத்மரூபமான தேகாதிகளை யாதொருத்தர்கொடுத்திருக்கிறாரோ அவரே பிதாவென்றும் அப்பிதாவே துக்ககாரணரென்றும், குருவானவரவ்விதத்துக்கத்தைக்கொடாமல் சுகத்தையளிப்பதால்பிதாவைக்காட்டிலும் மேலென்றும் பிராக்ஞர்கள் மொழிந்திருக்கின்றார்கள்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌦𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥ (490)

(பொ) அஷ்டைசுவரியத்தையளித்தவர்களும் கந்தர்வபதவியைக்கொடுத்தவர்களும் துக்ககாரணர்களேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவ்விதமானவரல்லவென்றும், மேற்கூறியவர்களுக்குமேலென்றும் தக்ஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥ (491)

(பொ) சார்வபௌமபதவியையளித்தவர்களும் சர்வகாமபதவியை ஈய்ந்தவர்களுந்துன்பக்காரணர்களேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவர்களைப்போலல்லவென்று அறிக்ஞர்களறைகின்றனர்.

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥ (492)

(பொ) மந்திரதந்திரங்களை உபதேசித்தவர்களும் லௌகிகோபாயங்களைக்கூறியவர்களும் துக்ககாரணரேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவ்விதஞ்செய்பவரல்லவென்று மஹான்களுரைத்திருக்கின்றனர்.

सत्यवद्भासमानं तन्निश्चित्यासत्यमेव तत् ।
सचेतनं साक्षिणमात्मानं विहाय परमेव तम् ॥ (493)

(பொ) சத்தியம்போல் தோன்றுகிற ஜகத்தைப்பொய்யென்று நிச்சயித்து, அதினின்றும் சேதனமாயும் சர்வசாக்ஷியாயுமிருக்கிற ஆத்மாவைப்பிரித்தறியவேண்டும்.

यस्तु ज्ञप्तिं वेदान्तदीपेन स्वकं निजम् ।
ब्रह्मैक्यं बोधयेत्त्वेष गुरुस्साक्षान्न चापरः ॥ (494)

(பொ) வேதாந்தமான தீபத்தினால் நிஜமான பிர்மவஸ்துவே (நீ) என்ற பிர்மாத்மைக்கியக்ஞானத்தை யாவர்போதிக்கின்றனரோ அவரே சாக்ஷாத்குருவென்றும் மற்றவர்கள் குருவல்லவென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

दृश्यरूपमिदं सर्वं दृग्रूपेण विलाप्य च ।
दृग्रूपं ब्रह्म यो वेद स गुरुर्नापरः स्मृतः ॥ (495)

(பொ) திருசியரூபமான இச்சகத்தை, திருக்குரூபமாய் லீனஞ்செய்து திருக்குரூபமான பிர்மத்தையாவனுணர்ந்திருக்கின்றானோ அவனேகுரு மற்றோர் குருவாகார்.

परमात्मैकविज्ञानं कृपया बोधयाति यः ।
सोऽयं परमः साक्षाच्छिव एव न संशयः ॥ (496)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானத்தை தயையால் யாவர் போதிக்கின்றாரோ அவரே மேலான்குருவென்றும் அவ்ரேசிவனென்றுஞ்சொல்லுவதிற்கிஞ்சிற்றேனுமய்யமில்லை.

तमीदृशं देशिकं साक्षाद्वेदान्ताम्बुजभास्करम् ।
तोषयेत्स्वप्रयत्नेन श्रेयसे स मुमुक्षुः ॥ (497)

(பொ) வேதாந்தமாகிறதாமரையை விளக்கிவைக்கும் சூரியனாயிருக்கிற தேசிகேந்திரனை உத்தமமான முமுக்ஷு தான் மோக்ஷத்தையடையும்பொருட்டவ்வித முயற்சியாலாவது (பூஜித்து) சந்தோஷிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (498)

(பொ) என் குருவானவீசன் எந்தவேதாந்தார்த்தங்களை எனக்குபதேசித்தாரோ அதை உங்களுக்கு யானிங்கு சங்கிரகித்துக்கூறினேன். 12-அ-29-மு-47-வ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (499)

(பொ) வேதார்த்தங்களுக்கு யான்சொன்ன அர்த்தமின்றி வேறர்த்தமெவர்கள் கூறுகின்றனரோ அவர்களே பிடிப்பற்ற அந்தகாரமான கூபத்தில் வீழ்வார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (500)

(பொ) ஹே முனிசிரேஷ்டர்களே என்றுற்சொல்லப்பட்ட இந்தபரமாத்துவைதமே வேதார்த்தமாம். அப்பிர்மாத்துவைதக்ஞானமானது வேறுவிதமான அர்த்தத்தோடுகூடியிருக்குமானாலிந்தவிடத்திலிப்பொழுதே நம்சிரசானதறுந்துவிழட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (501)

(பொ) வேதவாக்கியங்களுக்கு என்னாலுங்களுக்கிப்பொழுதுரைக்கப்பட்டிருக்கிற அர்த்தத்தைத்தவிர வேறு அர்த்தமுண்டென்று நீங்களெண்ணுவீர்களேயானால் உங்கள் சிரசுகளுமிப்பொழுதே இவ்விடத்திலறுந்துவிழட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (502)

(பொ) ஹே சுரர்களே இதைக்காட்டிலுமுங்களுக்கு வேறுபுகலவேண்டுவதில்லையென்று ஆதிகுருவான தெக்ஷிணாமூர்த்தியின் பாதத்திலாணைவைத்து யான் உண்மையாயுரைக்கின்றேன். 12—அ—52—மு—55—வ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (503)

(பொ) ஹே விண்ணோர்களே சகலசாதனமும் நிறைந்தவிவேகி ஞானத்தினால் சகலஜகத்தும் பிர்மரூபமென்றுணர்ந்து உள்ளங்கையிலுள்ள பில்வபலத்தைப்போல் சொரூபானுபூதனாய் அனுபவிக்கிறான்.

[illegible]

(பொ) பிர்மநிஷ்டனை பாபமும் துன்பமும் தபிக்கப்பண்ணாது அவனே பிரகிருதிசம்மந்தமான சகலபாபத்தைய்ந்தாண்டினவன்.

[illegible]
[illegible]

(பொ) இவ்விதமாய் ஆத்மபூதமான பிர்மத்தைத்தானறிந்து சிரத்தையுடன் தன்னுடல் பொருளாவியையும் தனக்குள்ளயாவற்றையும் தேசிகேந்திரனை குருவின்பொருட்டு நற்சீடனானவன் கொடுக்கக்கடவன்.

[illegible]
[illegible]

(பொ) உலகத்திலுள்ள மாதாபிதாக்கள் தன்மைந்தனுக்கு சரீரோத்பத்தி காரணர்களாயிருந்து காதைக்குத்தி துன்பப்படுத்தி ஆபரணாதிகள்போட்டு விவாஹாதிகள்செய்து சம்சாராழியிலமைத்துவைத்தார்களேயன்றி சுகத்தையளிக்கவில்லை அவர்களை அன்னை பிதாவென்று சொல்லுகிறது ஔபசாரிகமேவொழியவேறில்லை. கருணைகடாக்ஷம் நிறைந்த ஆசான் நற்சீடனுக்கு துக்கமுண்டாகாமலிருக்கும்படி விவேகமாகிறகாதுகுத்தி இனிப்பிறவாசொரூபானுபூதியிலிருக்கும்படி அமைத்துவைத்ததேசிகேந்திரனையே தாய் தகப்பனென்றுணரக்கடவாய் ஆகையால் குருவானவரொருவரேபிறவித்துன்பத்தை நீக்கி பிர்மானந்தத்தையளித்து மோக்ஷசாம்ராஜியத்தையடையும்படிச்செய்துவைக்கும்போது அக்குருவுக்கு எவனாவது துரோகஞ்செய்வானா! செய்யவேமாட்டான் என்பதேகருத்தாம்.

[illegible]
[illegible]

(பொ) தன்குருவின் சரீரசிந்தனைசெய்வதே ஈசசிந்தனையாம் தன் குருவின் (பாதகமலங்களின்) பூஜையே அனந்தனான பரமசிவன் பூஜையாம்.

[illegible]
[illegible]

(பொ) தன் குருவின் நாமத்தை உச்சரிப்பதே ஈசன்நாமத்தை கீர்த்தனஞ்செய்ததாம். தன்னுசானுக்கு சரீராதிகளாற்பாதனம் செய்வதே அனந்தனை னசிவனுக்குக்கெடுதிசெய்ததாம்.

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரகாரேண ஹிதாய ஸ்ரேயஸே நர: நிஷ்டம் ।
விஷயாசாஸம்ஸர்ஜ்ஜய வேதவேதாந்த நிஷ்டம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் ஸத்யம் குரும் ॥508½

(பொ) ஆகையால் நற்சீடனை வித்துவான் சகலவிஷயாசையையும் விட்டு, சிரத்தையுடன்கூடினவனுய் வித்தையின்ஸ்தானபூதமாயும் வேதவேதாந்த நிஷ்டராயும் சகலதர்மமும் நிறைந்தவராயும் சத்தியரூபராயுமிருக்கிற ஆசானை நித்தியம் (சரணுகதி) யடையவேண்டும்.

வக்தவ்யம் ஸகலம் யாவதக்யாவாய ந்க்ஷநம் கீதிதம் கதவ்யம் ஸகலம் வசாநஹி நோப்யதோத்த நிஷ்டஸ்ய தே । ஸ தவ்யம் ஸகலம் தயா ந ஹிலஹாப்ய ஹேவஸத்துவம் ஸம்வண்டும் ஸ் தமேதாதிதம் ஸம்ரஸம் ஸத்துயம்ஹாஸதே ॥ (509½)

(பொ) ஹே அமரர்களே சொல்லவேண்டுவ யாவும் தேவனனுக்கிரகத்தாலுங்களுக்கு யாம் சொல்லிமுடித்தனம், பிர்மாத்மநிஷ்டனை முனியின் சிஸ்ரூஷையே அநவரதஞ்செய்யவேண்டும். அதிற்கிஞ்சிற்றேனும் அஜாக்கிரதையாயிருக்கவொண்ணு. பிர்மமே தானென்று சதாஸ்மரித்து ஸச்சிதானந்தமாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயும் எங்கும் பிரகாசிக்கின்றதாயும் சமரசமாயுமிருக்கின்ற சொரூபமாகவே யானெப்பொழுதும் விளங்குகின்றேன். 10—அ—48—மு—55வரை பிர்மகீதையிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) மேற்கூறிய பிர்மவஸ்துவின் பெருமையும் அஃதறியுமார்க்கத்தையும் அவ்விதமறிந்த மகான்களின் மகிமையும் பிர்மநிஷ்டர்களான வசிஷ்ட புசுண்ட சம்வாதமும் நிர்வாணப்பிரகரணத்தில் வெகுவாய்க்கூறியிருப்பதை சுருக்கியுரைக்கிறார்.

அஜ்ஞஸ்ய து:கௌகமயம் ஜ்ஞஸ்யாநந்தமயம் ஜகத் ।
அந்தம் புவநமந்தஸ்ய ப்ரகாஸம் ஹி ஸசக்ஷுஷ: ॥ (510½)

(பொ) குருடனுக்கிவ்வுலகமிருட்டாயும் கண்ணுடையவனுக்குப்பிரகாசமாயுந்தோன்றுவதுபோல், இச்சகத்தானது அக்ஞானிக்கு துக்கமயமாயும் ஞானிக்கானந்தமயமாயுமிருக்கிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (511½)

(பொ) இந்நிச்சயத்தையுடையவர்களே மஹான்களென்றும், சகலபாபங்களற்றவர்களென்றும், சத்தியமசத்தியமென்றபதம் சாந்தமாகி சமமானவஸ்துவில் சுகமாயிருக்கிறார்களென்றும் கூறப்படுகிறது.

𑌭𑍁𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍇𑌘𑌜𑌾𑌲𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ (512½)

(பொ) ஹே ராமா ஒரு கற்பத்தில் புசுண்டமகரிஷியானவர்: தம்மிடம் வசிஷ்டனையான் வந்ததை திருகாலஞானத்தாலுணர்ந்து, பருவதத்தினின்றும் மேகஜாலங்கள் கிளம்புவனபோல், தானிருந்தவிருக்ஷபத்திரத்தினின்றுமெழுந்தனர்.

𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 ॥
𑌦𑌦𑍌 𑌸 𑌨𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌨𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 ॥ (514)

(பொ) ஹே மகரிஷியே நும் வரவு நல்வரவாருகவென மதுரவாக்கால் மொழிந்து தன்சங்கற்பமாத்திரத்தாலுண்டான கரங்களையுடையவராய் புஷ்பாஞ்சலியாற்பூஜைசெய்து புதிய இதமான ஆசனத்திலெழுந்தருளவேண்டுமெனக்கூறினர்.

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ (515)

(பொ) ஹே முனீசுவரரே என்னால் வெகுகாலமாய்ச்செய்தபுண்ணியபலமானதின்று தங்களைத்தடையன்றி தரிசித்தவிசேஷத்தாலிப்போதுதான் யெனக்குப்பலிதமாயிற்று.

𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌮𑌯𑍀 𑌶𑍀𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ।
𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥ (516)

(பொ) ரசாயனமயமாயும் குளிர்ச்சியாயும் பரமானந்தத்தைக்கொடுப்பதாயுமிருக்கிற சாதுசங்கமாகிற சந்திரிகையானது எப்புருடனுக்குத்தான் ஆனந்தத்தையளிக்கமாட்டாது!

[illegible] ।
[illegible] ॥ (517)

(பொ) சகல ஈடணாத்திரயங்களையுமிழந்தசத்துக்களின் வரவானது எனக்கு மேலானக்ஷேமமென்று யானெண்ணுகிறேன். அதைக்காட்டிலும் வேறுரைக்கவேண்டுவதிங்கில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) பரமாத்மசொரூபத்தை தாங்களடைந்தவர்களென்று யானெண்ணுகிறேன். தங்கள் திருஷ்டியினால் நாசமற்றபாபத்தையுடையயென்ஜன்மமானது இப்பொழுதே சபலமாயிற்று, ஹே சாதோ சாதுசங்கமானது சகலபயத்தையும் போக்குமன்றோ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (519)

(பொ) இவ்விதமுரைத்து தானே அர்க்கியபாத்தியமளித்தபிறகு கற்பகவிருக்ஷதளத்தினுனியிலிருந்த புசுண்டரைப்பார்த்து யான் பிரச்னஞ்செய்தேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (520)

(பொ) ஹே பக்ஷிராஜேந்திரா ? தாம் சகலவிவகாரம் செய்தும், நும் சரீரம் யமனாலேன் பிடிக்கப்படவில்லை? அதையானறியும்படி கூறுவீராக.

(அ—கை) புசுண்டர் சமாதானம் கூறுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (522)

(பொ) ஹே பிர்மன் ? திரிகாலஞானத்தால் சகலமுமறிந்ததாம். அறியாதபோற்கேட்கிறவார்த்தையைக்கடப்பதற்கு யான் வல்லவனோ? உலகில் பிரபுவின் வார்த்தையைக்கடக்கமுடியாத வேலைக்காரன்போல் யானும் தாங்கள் கே

ட்டைத்தெரிவிக்கின்றேன். சத்துக்களினுத்திரவுப்படி நடப்பதே மேலானவாராதனமென்றுபெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஜொஷ உ‐க்தாஹ‌ஒவெ௱ாதாவாஸநாதஞ‐ஸஞதிஃ ।
ஹ௱ுஜிநஹ௱யிதாயஸ௱உ௱ஜ௱‐ஸூஞஜிவாஂஸதி ॥ (523)

(பொ) வாசனையாகிய கயற்றிற்கோர்க்கப்பட்ட தோஷங்களாகிற முக்தாஹாரங்களை எவர்கள் மனதாகிற மார்பில் தரிக்கவில்லையோ அவர்களை யமன் கொல்லவிச்சிக்கமாட்டான்.

௱ாமெஉஷவிஷாவ‐ஞணுஸூஉஜெநாஙிஉஜிரஂ ।
ஜொஹவ௱ாஜொநஹ‐ஜோயஂஉ௱ஜ௱‐ஸூஞஜிவாஂஸதி ॥ (524)

(பொ) ராகத்துவேஷங்களான விஷங்களால் நிறைந்த மனதாகிய வீட்டில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற லோபமாகிற சர்ப்பத்தாலெவர்கள் கடிபடவில்லையோ அவர்கள் காலனால் விழுங்கப்படமாட்டார்கள்.

வீதாஶெஷவிவெகாஂப‐ஶரீ௱ாஂஜொயிபாஙபஃ ।
நிஜஹதியஂகொவொஉ௱ஜ௱‐ஸூஞஜிவாஂஸதி ॥ (525)

(பொ) விவேகமாகிற ஜலத்தை சோஷிக்கச்செய்து சரீரமாகிற சமுத்திரத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற கோபமாகிற வடவாமுகாக்கினியானது எவர்களை தகிக்கவில்லையோ அவர்களை யமன் புஜியான்.

வஜதஸூஜிஉஜெயெநவஜெவ௱உவாவநெ ।
ஸஂஸூதாவிஜவிஶ௱ாஜிஸூஉ௱ஜ௱‐நஜிவாஂஸதி ॥ (526)

(பொ) பரிசுத்தமாயும் நிர்மலமாயுமிருக்கிற பிர்மத்தில் எவர்கள்மனது விசிராந்தியையடைந்திருக்கிறதோ அவர்கள் காலனாலபகரிக்கப்படமாட்டார்கள்.

கூஜெநகெவநவிஶாவெநதஹுஂகா௱யெஜநஃ ।
ய‐ஸூஉாஜிஷ‐ஸ‐வ௱ாவாஉ‐ஷாவெவாஸூஉாஜிஷ‐ ॥ (527)

(பொ) நானாவிதத்தோற்றமான பிசாசாற்பீடிக்கப்பட்டமனதை பிர்மாகாரமாய்ச்செய்யவேண்டுவதே விவேகிகளின் கடமை. இந்தக்ஞானமானது தங்களைப்போலொத்த மஹான்களாலெளிதாயடையப்படும். எம்போன்றவர்களுக்கு இவ்விதக்ஞானம் கிடைப்பது வெகு அரிது.

அஹஂஜகதஹஂவெ்யாமஹஂதெசகாலகஂமஹஂ ।
அஹஂத்வமிதிநாஸ்திமெ்யெ நஜீவாம்யநாமய: ॥ (528)

(பொ) நானே ஜகத்தென்றும் நானே வானென்றும் நானே தேசகாலக்கிரமமென்றும் நான்நீயென்றபுத்தியுமிழந்த ஞானத்தினுல் வியாதியற்றவனுய் யான் ஜீவிக்கின்றேன்.

வடஃஸ்ரீத்ஸ்ரீடஃஸ்ரீதஂவஸ்வஂமஂஸ்ரீக்ஷயஸ்ஸவிக ।
ஸ்ரீத்வஂமிதிஸஹாவஷெ்ய நஜீவாம்யநாமய: ॥ (529)

(பொ) சித்தே கடமென்றும், சித்தே படமென்றும், சித்தே ஆகாசமென்றும், சித்தே சின்மயமென்றும், சித்தே சகலவுலகமென்றும், எனக்குண்டாயிருக்கிற ஞானத்தால் யான் துன்பமற்று விளங்குகின்றேன்.

உதஹஂதிஷுஸிஸாநுஸ்மஹஂ திரலொககமலாகாஸ: ।
ஸ்வநாஜ்ஞாவஸிஸிமாத்ரெணயாவஷெ்ய நஜ்ஞாநவாநஹ: ॥ (530)

(பொ) ஹேமுனிவரியா மூன்றுலோகங்களாகிற தாமரைத்தடாகங்களிற் சந்தோஷமாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற யான் தங்களாக்ஞாசித்திமாத்திரத்தால் திருடக்ஞானம் பெற்றவனுயிருக்கின்றேன்.

ஸஹொநஸ்வஸ்ரீதஸ்வதாகயிதஂஸஂஷணஂமஹஸெத: ।
ஸ்ரூதிநுதஃவகயிதஃவாரஂவிஸ்மயகாரணஂ ॥ (531)

(பொ) புசுண்டருரைத்தவார்த்தையைச்செவியுற்ற வசிஷ்டரானவர், ஹே புசுண்டரே சுருதியின் பூஷணமாயும், ஆச்சரியகரமாயும், ஆத்மவிருத்தாந்தமாயும் மேலானவாச்சரியத்தைக்கொடுப்பதாயுமிருக்கிற தங்கள் வசனமானது வியப்பன்றோ.

தநஸ்து தவகஸ்யாணஂவஹவிஸாதுமஹாஂஸஹாஂ ।
மஸ்யாஹ்ஸமயொயஂஸெவஜாமிஸஂராமஜிரஂ ॥ (532)

(யொ) உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். மனேக்கியமான ஆத்மகுகையிற் பிரவேசியும், மத்தியாஹ்நசமயமாய்விட்டது, யான் தேவலோகம் செல்லுகிறேன்.

விஷராநுயமஹாயமதவமவநாஸ்த: ।
வெ்யாரிமயொஜநமாதெஸளமநஸவஜயாமத: ॥

[illegible] | (533½)

(பொ) இவ்விதங்கூறின வசிஷ்டரின் வார்த்தையைக்கேட்டு தன்ஸ்தானத்தினின்று பக்ஷிபோலாகாசத்திற்கிளம்பி ஒருயோசனை தூரம்வரை என்னுடன் பின்றுயர்ந்துவந்த புசுண்டரை யான் (வெகுதூரம்) வரவேண்டாமென்று சொன்னவுடன் சத்சங்கதியானது ஒருக்காலும் விடத்தகாதென்று வெகுவர்த்தத்துடனிருப்பிடமேகினர்.

[illegible] |

[illegible] ॥ (534½)

(பொ) தாங்களே புத்திசாலிகளென்ற கர்வம் நிறைந்தவர்களாயும் சாஸ்திரங்களையறிந்தோமென்ற எண்ணத்துடன்கூடியிருப்பவர்களாயும். ராகத்துவேஷரூபர்களாயுமெவர்களிருக்கின்றனரோ அவர்களே பூஜ்யர்களான கர்த்தபங்களென்றும் அவர்களைச்சுடவேண்டும் (என்று பெரியோர்கள்) கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) ஒருக்கால் வசிஷ்டமஹரிஷியானவர் தேவபூஜையினுபாக்கியானத்தில் பரமசிவனைநோக்கி ஹே பகவன் ? தங்கள் பிரசாதத்தாற் பூர்ணதிருஷ்டியையடைந்த வெனக்கு தங்களிடத்திற்கேட்கவேண்டிய சந்தேகமொன்றிருக்கிறது. அதை நன்றாய் நிவர்த்தித்து அதினுண்மையையுரைக்கவேண்டும். சர்வபாபங்களையும் நிவர்த்திசெய்வதாயும், சமஸ்தமங்களங்களையும் விருத்திபண்ணுவதாயுமிருக்கிற தேவார்ச்சனவிதானமெவ்விதமென்பதைக்கூறவேண்டுமென்றுவினவ ஈசனருளுகின்றார்.

[illegible] |

[illegible] ॥ (535½)

(பொ) பிர்மவித்துக்களில் சிரேஷ்டரான வசிஷ்டரே உத்தமமான தேவார்ச்சனையின் விதியையும் தெய்வமின்னதென்பதையும் யான் கூறுகின்றேன். நீர் வினவீராக.

[illegible] |

[illegible] ॥

[illegible] ॥ (537)

(பொ) மானுந்தெய்வமல்ல, முக்கண்ணுடையானும்தெய்வமல்ல, அயனும் தேவர்களும் தெய்வமல்ல, சித்தசொரூபமுந்தெய்வமல்ல, இவைகளுக்கதிஷ்டானவஸ்துவே தெய்வசப்தத்தாற் சொல்லப்படுகிறது. அத்தெய்வத்தையே பூஜிக்கக்கடவீர்.

अज्ञातशिवतत्त्वानामाकाराराधनं स्मृतम् ।
योजनाशक्तस्य क्रोशमात्रावधिकं यथा ॥ (538)

(பொ) ஒருயோஜனை தூரம்போகச்சக்தியற்ற புருஷனுக்கு கூப்பிடுதூரம்போகச்சொல்லுவதுபோல் தன்சொரூபமான சிவதத்துவத்தையறியச்சக்தியற்ற மூடர்களுக்கு பிரதிமாதி பூஜைவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

बोधस्साम्यं समश्चेति पुष्पाण्येतानि सन्ति ते ।
शिवं ज्ञानात्मकं पूज्यं पूजाविदो विदुः ॥ (539)

(பொ) போதமென்ன, சமபாவமென்ன சமமென்ன இப்புஷ்பங்களால் நிர்மலமாயுள்ள அறிவானசிவனைப்பூஜிக்கவேண்டுமென்று இப்பூஜையின்மகிமையையறிந்தபெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

समबोधादिभिः पुष्पैर्देवः शुद्धात्मकस्तु यत् ।
तदेव देवार्चनं विग्रहाकाराराधनं न हि ॥ (540)

(பொ) சமபோதாதி புஷ்பங்களால் ஆத்மாவான இத்தேவனை அர்ச்சிப்பதெதுவோ அதுவே தேவார்ச்சனமென்றும், பிரதிமாதிகளான மூர்த்திகளை அர்ச்சனைசெய்வது பூஜையல்லவென்றுமறிந்துகொள்ளக்கடவீர்.

स्वस्य तस्य स्वबोधेन वेदितव्यस्स्वयं स्वतः ।
गुरूपदेशशास्त्रार्थैर्विना ज्ञानं न लभ्यते ॥ (541)

(பொ) தன் ஞானத்தால் தன்சொரூபத்தை தானே உணரவேண்டும், அவ்விதக்ஞானமானது குருபதேசசாஸ்திரார்த்தக்ஞானமின்றி விளங்காவாம்.

स्वात्मदेवं विजानीयात्पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ।
एवं देवार्चनं नित्यं ज्ञानी कुर्यान्मुनिनायक ॥
कृतार्थस्सोऽहमेवेति तत्त्वं यातीति नान्यथा ॥ (542½)

(பொ) ஹேமுனிநாயக மேற்கூறியமார்க்கத்தால் தானன ஆத்மதேவனையறிந்து பூஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் தேவார்ச்சனையை நித்தியமெந்தஞானிசெ

ய்கின்றனே அவனுக்கு யான்முதலனைவோரும் வேலைக்காரர்களாகி, அவன் அந்த பிர்மபதத்தையடைவானென்பதிலையில்லை.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ (543½)

(பொ) பிர்மக்ஞானநிஷ்டையையளிப்பதாயும், தத்துவக்ஞானார்த்தத்தை விளக்கிவைப்பதாயுமுள்ளது யாதோ அதுவே ஞானமென்றும், அதற்கன்னியமானவை அக்ஞானமென்றுமிவ்விதமாய் ஈசுவரன் கூறியிருக்கின்றார்.

(அ—கை) பகீரதமகாராஜன் திருதூலமுனியையடைந்து ஞானோபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்று வினவ பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌮𑌹𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌶𑍀𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌹
𑌹𑌂𑌸𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌟𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌮𑍋𑌽𑌯𑌦𑌿𑌹𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌧𑍍𑌦𑍍𑌸𑍍𑌵
𑌪𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿 ॥ (544½)

(பொ) ஹே பகீரதமஹாராஜனே சகலபயங்களையும்விடுத்து உபசாந்தமடைந்தவராய் ஈடணைத்திரயங்களையும் தள்ளி மேலானஞானமடைந்து சத்துருவிடத்திற் சகலசம்பத்துக்களையுமளித்து, தேகத்தில் நானென்றகங்காரமிழந்து, அந்தராஜ்ஜியத்திலேயே பிக்ஷைவாங்கிப்புஜித்து என்னைவந்தடைந்தீரேயானால் மேலானபதவியையடைவீர்.

𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍃𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌦𑌦𑍍𑌵𑌰𑌂 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌦𑍀𑌹𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ॥ (545½)

(பொ) கூறியபடி பகீரதனும் தன்தேசஞ்சென்று சத்துருவுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து மஹரிஷியினிடஞ்சென்று ஞானமடைந்து ஒருக்கால் சத்துருவாலாக்கிரமித்த தன்பட்டணமடைந்து, மந்திரிவீடுகளிலும் பட்டணத்து ஜனங்கள் வீடுகளிலும் நெல்லியிலைப்பிரமாணம் பிக்ஷையெடுத்துப்புஜித்துக்காலங்கழித்தனர்.

𑌸𑌮𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌯𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ (546½)

(பொ) சுகதுக்கங்களில் ஸமமானபுத்தியுடையவராயும், சாந்தமனமுடையவராயும், மௌனியாயும், ஆசையற்றவராயும், மாச்சரியமிழந்தவராயும் பிரா

ரப்தவலியால் வந்தபோகங்களைப்புஜிப்பவராயும், சந்தோஷவியசன்மற்றவராயுமிருக்கிற பகீரதமஹாராஜனனவர் சந்தோஷத்துடன்கூடிஞானவானாய்விளங்கினார்.

(அ—கை.) பிரிங்கிசமஹாரிஷியானவர் தன் வழக்கம்போல் தேவியின் சன்னதிக்குப்போகாமல் வெகுகாலம் ஈசுவரனைமட்டுமுபாசித்துவந்த யிச்சங்கதியையறிந்த தேவியானவள் தன்னுயகனிடமறிவிக்க சர்வக்ஞனை ஈசுவரன் அவருடையபக்திவிசேஷத்தைக்காண்பிவிக்கவேண்டி அர்த்தநாரீசுவரரானார். அதைக்கண்ணுற்ற அம்முனிவர் தன்ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டு வண்டுரூபமான சரீரத்தையடைந்து மாயாசக்திரூபியானதேவியை பிரதக்ஷிணம்செய்யாமல் ஈசனைமட்டும் பிரதக்ஷிணம்செய்து வெளியில்வந்து தன் சுவபாவசரீரத்திற் பிரவேசித்துவிளங்கிய பிரிங்கிசரைக்கண்ட அத்தேவியானவள் மாயாசக்தியுடன்கூடியவென்னை அலக்ஷியம்செய்து நீர் ஈசனைமட்டுமுபாசித்தால் உம் சரீரத்திலென்னம்சமான ரக்தத்தைமட்டுமேன்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரென்றுரைத்தவுடன் ரக்தாம்சத்தையுந்தள்ளி, அஸ்தியான சரீரத்துடன்கூடியிருப்பதைக்கண்டு ஈசனாற்கொடுக்கப்பட்ட தண்டத்தைவகித்துக்கொண்டு அதிகவணக்கத்துடன் கூடியவராய் ஞானிகளின் விருதத்திரயங்களையுபதேசிக்கவேண்டுமென்று வினவ அவ்வீசனருளியதாய் வாசிஷ்டம் நிர்வாணபிரகரணத்தில் கூறியிருக்கிறது.

𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 (547½)

(பொ) ஹே பிரபோ? மஹாகர்த்தாவின் லக்ஷணம் யாது, மஹாபோக்தாவின்தன்மையெப்பேர்க்கொத்தது, மஹாதியாகியின் பெருமையாது, இவைகளின் தர்மங்களையானறியும்வண்ணமருள்வீராக.

(அ—கை) மஹாகர்த்தாவின் லக்ஷணம் கூறல்.

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌫𑌲𑌾𑌫𑌲𑍇 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (548½)

(பொ) ராகதுவேஷங்கள், சுகதுக்கங்கள், தர்மாதர்மங்கள், பலாபலங்கள், இவைகளில் யாதொரு விவேகி ஆசையன்றிசெய்கின்றானே, அவனே மாஹகர்த்தாவெனக்கூறப்படுவன்.

𑌮𑍌𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌗𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (549½)

(பொ) மௌனியாயும் அகம்பாவமற்றவனும் மமதையற்றவனும் மாச்சரியமிழந்தவனுமிருந்து யாவன் பரபரப்பின்றிக்கிரியைகளைச்செய்கின்றானோ அவனே மஹாகர்த்தாவென்றுரைக்கப்படுவன்.

ஸவ_த்ரவி_ம_தஸ்ஹெஹாயஸாக்ஷிவஉவஸ்தி_தஃ ।
நிரிச்ச_த_வெதகாயெ_ஜஹாக_த_ரவ உவ்ரெத ॥ (550½)

(பொ) சகலவிஷயங்களிலும் சினேகமற்று சாக்ஷிபோல் யாவனிருந்து கொண்டு காரியங்களிலிச்சையற்றவனுய்ச்செய்கின்றானோ அவனே மஹாகர்த்தா வென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(அ—கை) மஹாபோக்தாவின் லக்ஷணங்கூறல்.

கட்ஙாநு ஒவணாஂதிக்தூஜரு ஷடஂஜஷ டெஜவ ।
வஜெஜவவயொஸ—ஜெத்ஹஜாஹொக்தாவஉவ்ரெத ॥ (551½)

(பொ) அன்னாதிகளிலறுசுவைகள் அற்பமாயிருந்தாலும் அதிகமாயிருந்தாலும் அவைகளின் குணங்களை ஆராய்ந்துபாராமல் சமமாய் யாவன் புஜிக்கின்றானோ அவனே மஹாபோக்தாவெனச்சாற்றப்படுவன்.

(அ—கை) மஹாத்தியாகியின் லக்ஷணங்கூறல்.

ஸவெ_வாஸகஒாஸஂகாஸவெ_ஹாஸவ_நிஸ்யாஃ ।
யியாயெ_நவஸி_த்ஜாஜஹா_த்ாகீவ உவ்ரெத ॥ (552½)

(பொ) சமஸ்தமான ஆசைகளையும் சகலசம்சயங்களையும் சகலேச்சைகளையும் சர்வநிச்சயங்களையும் புத்தியினால் யாவன் நன்றாய் விட்டிருக்கின்றானோ அவனே மஹாத்தியாகியெனக்கூறப்படுகிறான்.

(அ—கை) ராமனுக்கிதோபதேசங்கூறல்.

நிெத்ாதி_தஂவிஜஒஜாஉ்ஜநஜா—வெஂஸ்ஹாஷிெநதாகஒாகஒநஂ ஹிகிஜிக । ஐெத்வஹாவ்யநிர நதாஜ—வெதாநிவ_ாணெஜஹிவகஒா ஜஒஸாஜவ்த்ஂ ॥ (553½)

(பொ) ஹே ராமா எப்பொழுதும் விளங்குகிறதாயும் நின்மலமாயும் ஆதியாயும் அனந்தரூபமாயும் சகலகற்பனைகளற்றதாயும் யாதொரு பிர்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ அதுவே நானென்றுணர்ந்து நின்மலசாந்தவிருத்தியுடன்கூடி மோக்ஷத்தையடையக்கடவாய்.

(அ—கை) இக்கிரந்தாப்பியாசபலனும் பெருமையுங்கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥ (555)

(பொ) ஹே ராமசந்திரா ? இந்நிச்சயமே வேதார்த்தம் இதுவே விஷ்ணுவாதிகளின் நிச்சயம் லக்ஷவருஷான்னதானம் செய்தாலும் கோடிவருஷம் அஜதானம் செய்தாலும் ஒருசுலோகத்தைக்கேட்டபலத்தின் பதினாறிலொருபங்குக்கிணையாகா.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (556)

(பொ) மணல்களையெண்ணினாலுமெண்ணலாம், சகலப்பிராணிகளின் ரோமங்களைக்கணக்கெடுத்தாலுமெடுக்கலாம் இக்கிரந்தத்தைக்கேட்பவர்களின் பலன்களை கோடிகற்பமானாலும் கணக்கிடமுடியாவாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (557)

(பொ) நக்ஷத்திரங்களையும் கொசுக்கூட்டங்களையும் பிணங்களையுமெண்ணினாலுமெண்ணலாம் இச்சாஸ்திரத்தின் பெருமைபுகலவொண்ணா.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (558)

(பொ) இக்கிரந்தத்தையுரைப்பவனே சத்குருவென்பதிலையமில்லை. இச்சாஸ்திரத்தைக்கூறினவனே ஆதிதேவனென்பதிலுஞ்சந்தேகமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (560)

(பொ) இக்கிரந்தத்தையுபதேசித்தவரான ஆசானை முமுக்ஷுவானவன் சர்வவிதத்தாலும் பூஜிக்கக்கடவன். நாமே பிரம்மநிஷ்டனென்றும், நமக்குத்தோஷம் யாதொன்றுமில்லையென்றுமெண்ணி, தன்குருவை யாவனாதரவுடன் பூஜிக்க

வில்லையோ அவனே பயங்கரமான நரகங்களையனுபவித்து பலத்தில்வசிக்கும் புழுவாய் ஜனிக்கிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (561)

(பொ) தச்சன் முதலானவர்களால் கிரகிக்கப்பட்டஜடமான வாயுதங்களே அவர்களுத்தேசிக்கும் பலத்தைக்கொடுக்குமென்றால், பிர்மவித்தானமஹான்களுக்கு அவ்வளவு யோக்கியதைகூடயில்லாமற்போய்விடுமோ என்ன சொல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (562)

(மபா) சண்டாளன் கிரகத்திலாவது நல்லதீர்த்தக்கரையிலாவது, இச்சரீரம் பிராரப்தநாசகாலத்தில் விழுகட்டும், ஆசையற்றவிவேகிஞானமுண்டாகும் சமயத்தில் முக்தனேயொழிய வேறல்ல.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (564)

(பொ) மேலானவேதமானது தோன்றப்பட்ட சகலஜகத்தும் பிர்மமென்று கூறுகின்றது. பகிர்முகதிருஷ்டியுள்ள ஜீவர்களின் மனதின் பக்குவத்தையுத்தேசித்து பிர்மத்திற்கன்னியமாய் ஜகத்திருக்கிறதென்றேகதேசத்தில் ஒருக்கால் விசனத்துடன்சொல்லுகின்றது வஸ்துவைக்காட்டினும் வேறொன்றிருக்கிறதாகவறிகிற ஞானமே அக்ஞானமாம் அதிற்சந்தேகமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (565)

(பொ) விசாரித்தாலும் விசாரிக்காவிட்டாலும் யாம்கூறிய யிவ்வர்த்தமே சுருதியின் முடிவென்று இச்சதஸில் நாவில் மழுவேந்திக்கூறுகின்றேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (566)

(பொ) ஹே ராமா உனக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் நிமித்தமாய் சிலஹுனை என் குருவின்பாதத்திலாணைவைத்துக்கூறுகின்றேன். நான்சொன்ன அர்த்தமிவ் விதமன்றி வேறுவிதமாயிருக்குமேயாயின் இப்பொழுதே என் சிரசானது இவ் விடத்திலேயே அறுந்து விழுகட்டும்.

ஈத்ரூயெஸம்ஶயாவிஷ்டாஸ்தேஷாம்ஶ ஒஸ்ஹுரவ தக்ஷய: ।
ஹ்ர்ஹ்ரஹ மெவாஸ்ஹமிதிநிஸ்ஹுயம்ஈரஸவதா ॥ (567)

(பொ) யான் கூறிய அர்த்தத்தில் எவர்கள் சம்சயத்துடன்கூடியிருக்கிறார்களோ அவர்களின் சிரசானது இவ்விடத்தே அறுந்து கீழே விழுகட்டும். நானே பிர்மசொரூபமென்றுயெப்பொழுதும் நிச்சயஞ்செய்யக்கடவீர்.

நிஸ்ஹுயாஉவரொமொக்ஷாநாஸ்திநாஸ்தீதிநிஸ்திந ।
நிஸ்ஹுயம்காரணம்மொக்ஷாநாந்யகாரணமஸ்திவெ ॥ (568)

(பொ) இந்த நிச்சயத்தைக்காட்டிலும் வேறுமோக்ஷமில்லவேயில்லை இன்னிச்சயமே மோக்ஷகாரணமின்றிவேறில்லை. வாசிஷ்டம் நிர்வாணபிரகரணத்தில் கூறியிருக்கின்றது.

(அ—கை) இந்தப்பிரகாரம் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட சீடனேகாந்தத்திலிருந்து சமாதியோகத்திஞலுண்டாயிருக்கிற ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தின் தன்மையைக்கூறுகின்றான்.

ஹாவாயெராக்ஷதக்ஷவ்ரவணதாமாஸ் வஸுகொஶாநிஹாயத்
க்ஷாஶ்ஹந்யஹிஜாஸஹயிதமயதயொவெக்ஷ்யகிஞ்ஜிஹுஹவம் । கர்ப
ஹ்ரஹஹாவாவமதிவிமஜாஷ்நவ்ரதிமுஹாதாஸத்ரந வெஜகாவம்
விமஸதாமஜம்ப்ரஹவணயேஜமர ॥ (569)

(பொ) ஈசுவராவதாரமான தன்னுசாரியனருளியவுண்மை நெறிதவராமல் அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களுந்தானல்லவெனநேதித்து அஞ்சனவிருளான சூன்னியத்தையுந்தள்ளி அகத்தில் தான் கிஞ்சிக்ஞனை ஜீவனுயிருந்தோமென்ற பாவமும்விடுத்து நான் கூடஸ்தனென்றும் நான் பிர்மமென்றும் நிச்சயித்திருக்கிற சுத்தவிருத்தியும் நழுவியவச்சீடனுன மஹாத்மாவானவன் சத்தியானந்தைக ரூபமாயும் நிர்மலசிரேஷ்டமாயும் உத்பத்தியற்றதாயும் பூர்ணமாயுமிருக்கிற பிர்மத்தைக்கண்டான்.

ஈநஹவஸவதாயெஹாஸமஹஸவணஷ்நமவகார
ணாநாம்ஸம்க்ஷயாஜ்ஞாயமத்ரு: । ஷம்ஸவியவஸ்வவ்ராவ்யநிஷ்டாஷ்
ஹாதாவரநஹவிஸஷவொரீவகாமம்வஹவ ॥ (570)

(பொ) அனுபவசுகமாகியஜலத்தில் மூழ்கிவிளங்கியபின் எங்கும் பூர்ண போதமாத்திரமாய் தேகேந்திரியகரணாதிபாவங்களுமிழந்து தன்குருவானுபதேசித்தபடி சிதாகாசசுவரூபத்திற் சமாதிநிஷ்டையடைந்து நனவிற்சுஷுப்தியுடையவனாகியவம்மஹாத்மா வெகுகாலம் சுவானுபூதியுடன் விளங்கினான்.

[illegible] ॥ (571)

(பொ) அன்புள்ளசீடனானவன் பகுகாலம் மேலானசிதாகாசஸ்வானுபூதியுடன்கூடினவனாயிருந்தபின்னந்தக்கரணமானது ஸ்வரூபத்தைவிட்டு கிரமமாக வெளியில்வந்தவுடன் தன் குருவென்றும் ஜகத்தென்றுமுணர்ந்து ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகிக்கொண்டிருக்கிற நேத்திரங்களையுடையவனாய் குருவின்பாதகமலத்தில் தண்டம்போல் அஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்தெழுந்து பிரதக்ஷிணம்செய்து கைகூப்பிநின்று சந்தோஷம் நிறைந்தவங்கத்துடன் கூடியவனாய் ஸ்ரீகுருசுவாமி கேட்டருள விண்ணப்பஞ்செய்வான்.

[illegible] ॥ (572)

(பொ) ஹே சுவாமின் அநேககோடி ஜனனங்களில் எனதந்தக்கரணத்துள்ள கோரமானவாசனைகளான விருளைநிவர்த்திக்கவுதித்த மத்தியான்னவொளியே உம்மை யான் வணங்குகின்றேன். ஆவரணசொரூபம் நீங்கி எனது நிஜசொரூபத்தையான் தரிசிக்கும்படி செய்துவைத்தயிணையற்றதானவிவ்வுதவிக்கு (என்னைத்தவிரவேறொன்றுமில்லாததால்) கைமாறொன்றும் யான் கண்டிலேன். ஆகையால் நினது திருவடிபோற்றி போற்றி.

[illegible] ॥ 573

(பொ) நல்லமாணாக்கனானவன் பிரத்தியுபகாரஞ்செய்ய யாதுங்காணேனென்றுசொன்னமொழியைக்கேட்டவாசாரியார்மகிழ்ந்து தமதுகிருபாநோக்கத்தாலவனைப்பார்த்தருளி இங்கேவாவென்று சமீபத்தில்வைத்து வணக்கத்துடன் கூடியவச்சீடனுக்கு கிருபையாலனுக்கிரகிப்பார், தீமைகளாகிய பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதங்களாகியமூன்றையுந்தள்ளி சுவரூபஞானத்திலாரூடனாயிருப்பாயேல் இதுவே நீ எனக்குச்செய்யாநிற்கும் பிரத்தியுபகாரமாம்

கூஉஹரிதிவிஹீநம்வெ்ாஉவதுவபுவ-ஹண-ுகஹுயஉந-ஹவஉா தூஜவு-
தாஸு்ாதுஉஷாவி। ஐதிவஉதிஸஶிஷெ்ுவு்ாஹஹ-ஹியொமாா-ஹக்ூாஹு-
ஈஉவிநிஜா-ஹவஹுகிதிம்யாதிவடுெஃ ॥ (574)

(பொ) சகலகற்பனைகளுமிழந்து ஆகாசம்போலெங்கும் பூர்ணமாய்நிறைந்தசுவானுபவஞானமானது எப்பொழுதாவது நழுவுமோ குருவேயென்றுகேட்ட சீடனைநோக்கி தன்மயமாகும் பிர்மரூபமானது சத்குரூபதேசத்தாலும் சத்சாஸ்திரவிசாரத்தாலுந்தோன்றும். அவ்விதந்தோன்றினும் அக்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களாகிய மூவகைப்பிரதிபந்தங்களிருக்கும்பக்ஷத்தில் பிர்மானுபவந்திருடப்படமாட்டாது.

(அ—கை) மேற்கூறியபிரதிபந்தங்களைப்பிரித்துக்காட்டவேண்டுமெனில்

அஜ்ஞாநஸஂெஹவிவயுயாஷ்வெஹாஸ்ரீாஹ்ாஸவமாதூ வொ-
யம்। வுஜெ்வநிதூ்ுஶு-திஜநாஹ்ாஂஜ்ாநெநவெதாநியஹுயஷு॥

(பொ) என்னை நானறியவில்லையென்றவஞ்ஞானமும் அந்தபிர்மம் நாமாவோமாவென்றசந்தேகமும் தேகமே நான் ஜகத்சத்தியமென்ற விபரீதமுமான இம்மூன்றுபிரதிபந்தங்களும், பஹுஜன்மாப்பியாசத்திற் பழகிவந்ததிருடவாசனையானதால் நீ இப்போதுபழகியபிர்மஞானத்தைக்கெடுத்துவிடுமென்பதிலாக்ஷேபமில்லை. மேலானபிர்மாத்மைக்கியக்ஞானமும் பலத்திற்கேதுவாகாமற்போம், ஆகையால்சிரவணத்தாலக்ஞானத்தையும் மனனத்தாற்சந்தேகத்தையும் நிதித்தியாசனத்தால் விபரீதபாவனையையும் போக்கடிக்கக்கடவாய்.

(அ—கை). சொல்லியவர்த்தம் நன்குய்புத்தியிற்படும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தத்துடன்விரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

ஹிஹூாநவொபெநவஹவெதுணாஉ்ுஂவொயஹுயாஜ்ஞாநஉமஂநஹநூாக।
வஹவு்ஹாணாயவிஈஂஸஉாஶு்யெதுூ-திஜவிஜாஉவிதஂஸஉாயிஂ ॥ (576)

(பொ) மணிமந்திராதிகளாற் கட்டுண்டவக்னியானது காஷ்டமுதலியவைகளைத்தஹிக்கவற்பமும் யோக்கியமாகாதுபோல் அக்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களுடன்கூடிய தத்துவக்ஞானமாகியவக்கினியால் அநாதிகாலந்தொடுத்துவந்துள்ள கருத்தாத்துவாதிபந்தமும் நீங்காது. நெடுங்காலமப்பியசித்துவந்த சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களாலேயே மோக்ஷப்பிரதிபந்தங்களானவம்மூன்றுதடைகளையுமொழிக்கக்கடவாய்.

ஆவு்தூ்வு்ஹூாவஂவு்ஹவதிவிஉயஜெஉஉஜ்ஞாநெஉத்தாெ்ுஶ்ரீெஉ-
ஶிகொக்ஷஷ-ஷிதஉநவெஸாவு்தூ்யஹுஂஶயொஸள। ஸெதூ்ாஸது

[illegible] ॥ (577)

(பொ) பிர்மாஹமெனும் பாவனையைமறைத்து நான் பிர்மமல்லனெனும் நினைப்பைவிருத்திசெய்வதே அக்ஞானமாம். குருவால் நீயேபிர்மமென்று தத்வமஸியாதிவாக்கியங்களாலுபதேசித்ததைவிசேஷித்து நம்பாமல் நான் பிர்மமோ அல்லவோவென்று கலங்குவது சம்சயமாம். ஜகத்சத்தியமென்றும் தேகமே நானென்றும் அகத்தேபொருந்துவதான மோஹமே விபரீதபாவனையாம். மேற்கூறியபிரதிபந்தத்திரயங்களை புத்திசாலிகளான விவேகிகள் சிரவணமனன நித்தியாசனங்களால் தியஜிக்கக்கடவர்கள்.

[illegible] ॥ (578)

(பொ) ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்துடன் குருமுகமாய் தத்துவானுபூதியைக்கேட்பதே சிரவணமாம். சிரவணத்தாற்சம்மதித்துள்ள (பொருளை) அபேதத்தைத்சாதிப்பதும் பேதத்தைவாதிப்பதுமானயுக்தியாற்சிந்திப்பதே மனனமாம். சித்தம் பிர்மாகாரமாத்திரமாய் நிற்கும் நிலைமையின் பழக்கமே நித்தியாசனமாமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகையால் நாடோறுமிவ்வாறு சிரவணாதிகளை யனுஷ்டித்துவருவாயாகில் அவ்வக்ஞானாதி பிரதிபந்தகம் நீங்கி நீ மோக்ஷமடைவாய்.

[illegible] ॥ (579)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் ஞாதாவும் ஞானமுமுன்னிடத்திருக்குமோ அவ்வளவுகாலம் அக்ஞானாதிபிரதிபந்தகவிரோதிகளான சிரவணாதிகளைப்பழகவேண்டும். அப்பாற்பழகவேண்டுவதில்லை. ஆகாசமானது வாய்வாதிநான்குபூதங்களிலும் சம்மந்தப்பட்டிருந்தும் சம்மந்தமின்மைபோற் கற்பனையானதேகாதிசம்மந்தமற்று பிர்மாகாரமாத்திரமாயிருந்துகொண்டு சகலஜகத்தையும் சொப்பனம்போற் பார்ப்பவன் யாவனோ அவனே ஜீவன் முக்தனும். அஜ்ஜீவன்முக்தன் பிராரப்தாவசானகாலத்திற் சொரூபாகாரமான விதேஹமுக்தியைப்பொருந்துகின்றான்.

(அ—கை) ஜீவன்முக்தர்களின்பேதமும் விதேஹமுக்தர்களின் தன்மையுங்கூறல்.

[illegible] ॥ (580)

(பொ) ஞானம் நிறைந்தஜீவன்முக்தர்கள் இவ்வுலகிற் சகலராலும்பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய் நான்குபேதங்களுடன்கூடியிருக்கின்றனர், அப்பேதங்களைப்பகரக்கேள். அவர்களுக்குள் நான்காவது பூமியையடைந்தவன் பிர்மவித்தென்றும், ஐந்தாவது பூமியையடைந்தவன் பிர்ம்வித்வரனெனவும், 6-வது பூமிபொருந்தியவன் பிர்மவித்துவரீயானாகவும், 7-வது பூமியடைந்தவன் பிர்மவித்துவரிஷ்டனுயும் அஜ்ஜீவன்முக்தர்களின் தன்மையை நான்குவிதமாய்க்கூறப்பட்டிருப்பதில் பிர்மவித்து, வரன் வரீயான் மூவர்களின் லக்ஷணங்களையுங் கூறுகின்றோம்.

(அ—கை) 1-வது பிர்மவித்தின் லக்ஷணங்கூறல்.

[illegible] ॥ (581)

(பொ) மனோதைரியமுடையவர்களாயும் உபசாந்தமனதுடையவர்களாயுமிருக்கிற பிர்மவித்துக்கள் ஞானம்வருவதற்குமுன் தங்களால் யாதொருலௌகிகவைதிககர்மங்கள் செய்யப்பட்டனவோ அவைகளை அன்னியர்களின்காரியம்போல் லோகோபகாரநிமித்தம் தங்கள் தங்கள் வர்ணாசிரமதர்மங்களைவிடாமற் செய்கின்றனர். தன்ஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்து சந்தோஷத்தோடுகூடின ஞானிகள் பிராரப்தவலியால் வந்தகர்மங்களைத் தள்ளாமலும் தன்னிஜஸ்திதியைவிடாமலும் லோகானுக்கிரகதத்பரர்களாயிருந்து ஆனந்தமான பூர்ணபிப்பிராயத்தோடு கூடியவர்களாய் இம்மேதினியிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

[illegible] ॥ (582)

(பொ) காமாதிகள் பிராரப்தவலியால் பிர்மவித்துக்களின் ஹிருதயத்திற் ரோன்றினும் பிர்மக்ஞானத்திடத்தாற் கணத்தில் நாசமுறுகின்றன. விவேகயினர்களால் அவைகளிற்சம்மந்தப்பட்டதாய்ச்சொல்லப்படினும் தாமரையிலையுடன்கூடியஜலமானது தாமரையிலையிற்பற்றுததுபோல் நானசங்கனென்னுமனுபூதியால் அவ்வாசனைகளிற்சம்மந்தமுறார். இவ்வுலகத்தில் ஞானிகள் விவகாரத்துடன்கூடியிருந்தாலும் கர்மோபாசனைகளைச்செய்யினுமவைகளிற் சம்மந்தமுறாமல் அறியாதஜடர்கள்போலும் ஊமைபோலுமிருக்கிறதன்மையைக்காட்டுவார்கள் ஞானசாமர்த்தியத்தையுங்காட்டார்கள். மௌனபாவம் பொருந்தினவர்களாயிருந்தாலும் மஹான்களானபெரியோர்கள் நிரங்குசதிருப்தியடைந்து ஜீவன்முக்தர்களாய்ச்சஞ்சரிக்கின்றனர்.

கூாஷுாநாஂகஉுணாலெநகஹாவாெதுஷாஜெஷாஂவுதுயொலெநகஹெஉாঃ। வாணிஜ்யஂவாெதவொநஷிதிஂவாவிக்ஷாவ்யுஂகவுெதவாயாஜ்யஂ ॥ (583)

(பொ) பிராரப்தகர்மங்களும் நாணுப்பிரகாரமாயிருப்பதால் அவர்களின் பிராரப்தத்திற்குத்தகுந்த விவகாரம்பொருந்தும். வியாபாரஞ்செய்யினும்செய்வார், பெருமைபொருந்தியதவத்தைச்செய்யினுஞ்செய்வார், பிக்ஷைபுகுந்துண்ணினுமுண்பார், ராஜ்யத்தையாளினுமாளுவார்.

ஹுஷிநமதஜயாஉநவிஹாவிஉுஷெঃவஷ்டிதஂகுநஹவஜீமநதঃ வுரொஹெஷதி। ஸவஸிஸிஷயிதாவலிஸவெவநஜீவிெதமணாமணயிெயாஸிதாகவிவதயுஹஜிஂமதாঃ ॥ (584)

(பொ) சென்றதைப்பற்றிநினையார்கள். வரப்போகிறதைப்பற்றிக்கருதார்கள். பிராரப்தவலியாலெதிர்படும் போகங்களைப்புஜியாநிற்பர். ஆகாசமானது விழுதுபோற் பூமியில் விழினும் இரவியானது சந்திரகிரகணங்களைப்போற் சீதளமாகினும் மறித்தசவம்பின் ஜீவிக்கினும், குணுதுணங்களென்னும் புத்திகளிழந்த 4-வது பூமியடைந்தஜீவன்முக்தர்கள் மேற்கூறியவைகளை ஆச்சரியமாய்க்கருதார்களென்று கைவல்லியதத்துவதீபிகை 83முதல் 98வரை சுலோகங்களாற்கூறப்படுகிறது.

விஜாஸஜ்ஞ உெஜ்ஞ ெஹக்ஷ உஸநஂவாநஂஸுவிஆஷிஷஷுாதஜெ ணநிஸஂகஸாஷிதிஹிநிஉுாஸாெநவெந। வஹஂகஷாஉநெஸாஷ ஷாஜிஹி தஜிஷுாஷுஸய்ாஉஹீஸஜாெஸாநிமஉாஜவீயிஷவிஉாஂகீ ஷாவெஸவஹணி ॥ (585)

(பொ) சங்கற்பமற்றவனும் அன்னியர்களையாசியாமற் பிக்ஷாசரணஞ் செய்து புஜிப்பவனும் நதிகளிலும் தடாகங்களிலுமுள்ள நீரைப்பானஞ்செய்பவனும், தடையற்றவாத்மானந்ததிருப்தியுடன்கூடியவனும், மயானத்திலும், வனத்திலும் பயமற்றுதுயில்வோனும், தோய்த்துலர்த்தாததானவஸ்திரதாரியாயும் அல்லது திக்கையேவஸ்திரமாய்த்தரித்தவனும் பூமியேபடுக்கையாயமைந்தவனுமிருக்கிற ஞானி வேதாந்தமாகிறவீதியிற்சஞ்சாரஞ்செய்து மேலானதானபிர்மசொரூபத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌨𑌨𑍁𑌷𑌕𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 ॥(586)

(பொ) ஸ்வரூபசாக்ஷாத்காரமாகியபிடிப்பையடைந்து, பாலனைப்போன்றவாத்மவித்தானவன் அன்னியர்களின் பிரயத்தினத்தால் தன்னைவந்தடைந்தவிஷயங்களைச்சரீரத்தாற்புஜித்தும் அதிற்சம்மந்தமற்றவனும் பாஹியத்தோற்றமற்றவனுமிருப்பன்.

𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌤𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌿𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ (587)

(பொ) திக்கேவஸ்திரமாயுடையவனும், அல்லது வஸ்திரத்தோடுகூடியவனும் மரவுரிதோல் முதலியவைகளை வஸ்திரமாய்த்தரித்தவனும் சிதாகாசத்தில் வசித்துக்கொண்டிருப்பவனுமான மஹாத்மாவானவன் இப்புவியிற் பித்தன்போலவும் பாலன்போலவும் பைசாசுபோலவுஞ்சஞ்சரிக்கின்றான்.

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌜𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌕𑌲𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌵𑌮𑌤𑌃𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌃 ॥ (588)

(பொ) இடைவிடாமல் மேலானவானந்தசுகத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற பிராக்ஞனானவன் ஓரிடத்தில் மூடன்போலவும், ஒருக்கால் வித்துவான்போலும், ஓரிடத்தில் மஹாராஜவைபவமடைந்தவன்போலவும் ஓர்சமயத்திற்பைத்தியங்கொண்டவன்போலும், ஓர்சமயம் நல்லமனதுடையவன்போலும், ஒருவேளையில் மலைப்பாம்பின் சுவபாவத்துடன்கூடியும், ஒருக்கால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும், ஓரிடத்திலவமதிக்கப்படுகிறவனும் ஓரிடத்திலின்னவிதமாயிருக்கிறானென்றறியத்தகாதவனுமிருந்து இவ்வுலகிற்சஞ்சரிக்கின்றான்.

𑌤𑌮𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌰𑌵𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ (589)

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ (590)

(பொ) உண்மையில் இராகுவால் விழுங்கப்படாதசூரியனை ரவியின் சுபாவம் அறியாதவர்களால் விழுங்கப்பட்டதாய்ச்சொல்லுவதுபோல் தேஹாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபட்டிருக்கிற பிர்மவித்தை சரீராபசத்தோற்றத்தால் மூடர்கள் தேஹவானுய்ப்பார்க்கின்றனர்.

𑌅𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍍𑌵𑌯𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ॥ (591)

(பொ) சட்டையைக்கழற்றின சர்ப்பமானது அச்சட்டையிலபிமான முறுதுபோல் சமசாரபந்தமற்ற ஜீவன் முக்தன் சரீரமாகிறசட்டையானது பிராணவாயுவாலங்குமிங்குமாய்ச் சலிக்கப்படினும் அச்சரீரத்திலபிமானமற்றவனுயிருப்பன்.

𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌰𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥ (592)

(பொ) பிரவாகத்தாலிழுக்கப்பட்டக்கட்டையானது பள்ளமேடுகளிலெவ்விதம்போகின்றதோ அவ்விதம் பிராரப்தகர்மத்தாலிழுக்கப்பட்ட ஞானியின் சரீரமானது சுகதுக்கபலன்களையடைகின்றது.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌃 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ (593)

(பொ) தேஹவாசனையற்றவிவேகி ஆரப்தகர்மத்தாற்கற்பிக்கப்பட்டவாசனைகளால் விஷயபோகங்களில் சம்சாரிபோற் நடித்துக்கொண்டிருந்தாலும், பிர்மவஸ்துவில் தான் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து சக்கரம்சுற்றுவதற்காதாரமானகட்டைபோல் விகற்பசூன்னியமான நிர்விகற்பமௌனியாயிருப்பன்.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ (594)

(பொ) யாவன் லக்ஷியாலக்ஷியகதியற்று கேவலமான ஆத்மஸ்திதியையடைந்திருக்கின்றனோ அவனேசாக்ஷாத்சிவனென்றும் பிர்மவித்சிரேஷ்டனென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றனென விவேகசூடாமணியில் 541-முதல் 556 வரை சுலோகங்கள் வாயிலாய் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

(அ—கை) வரன் முதலியோர்தன்மை கூறல்

त्रयाणाम् [illegible] समाधि [illegible] स्वयमेवोत्थाता [illegible]
[illegible] उत्थितः । वरीयान् [illegible] बोधितो [illegible]
वरिष्ठो [illegible] ॥ (595)

(பொ) வரன் வரீயான் வரிட்டனென்னுமேனையமூவர்களில் வரன் வரீயானிருவர்களும் சமாதியோகத்தைப்பொருந்தியிருப்பார்கள். பிக்ஷாடனாதி தேஹ சஞ்சாரநிமித்தம் தானாய்ச்சென்றுண்ணுவோன் 5-வது பூமியையடைந்தவரன் சமீபத்திலுள்ளவன்னியரானசீடன் முதலியோராலுணவளித்தும் சுவரூபானுபூதிபரவசததாலறியாநிற்பவன் 6-ம் பூமியையடைந்தவரீயான். அன்னியராலும் தன்னாலும் சரீரபிரக்ஞையின் தன்மையையறியாதவன் 7-வது பூமியுடன் கூடியவரிஷ்டனாம். அவனே துர்லபமான மாஹாத்மா. அவனே யெப்பொழுதும் தேகமற்றவனாய்ப்பிரகாசிப்பன்.

(அ—கை) தங்களாற்கூறப்பட்ட பிர்மவித்துமுதலானபேதங்களையடைந்த நால்வர்களுக்கும் முக்திசமமாயிருந்தும் சிலர்நிர்விகற்பசமாதியுடையவர்களாயும், சிலர்விவகாரமுடையவர்களாயுமிருப்பதை உலகிலும் சாஸ்திரங்களிலும் கண்டிருப்தால் அவர்களுக்குள் சமாதிபலத்தில் தாரதம்மியமுண்டாவல்லவா வென்பதைக்கேட்ட சிஷ்யனைக்குறித்து சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

नानाविधा [illegible]
[illegible] ॥

(பொ) திரிலோகத்தும் கிடைத்தற்கதிதுர்லபமானவிச்சீவன்முக்தர்கள் பிராரப்தவசத்தால் நானாபேதமான விவகாரங்களையுடையவராயினும் ஞானபலமான மோக்ஷசுகம் சமமாம். வரன் முதலியோர் வெகுவருத்தப்பட்டடைந்திருப்பதான நிர்விகற்பசமாதியின் பிரயோஜனம் யாதென்று கேழ்பாயாயின் பிராரப்தவசத்தாலுண்டாகாநிற்கும் பெரியதாகியதிருஷ்டதுக்கத்தை பிர்மவித்தேயனுபவிப்பன். வரியானும் வரனும் மற்றவரிஷ்டனும் ஜீவன்முக்திசுகத்தினையேவுடையவராய்வாழ்வார்கள். இவைகளைக்காட்டிலும் அவர்களுக்குள் வேறுபேதமில்லை.

(அ—கை) ஞானிகளுக்கு விவகாராதிகளுண்டாகுமென்று தாங்கள்சொல்வீர்களேயானால் முன்பழக்கத்தால்வந்த ராகாதியால் ஜடபரதன்முதலியவர்களைப்போல் திரும்பவும் சம்சாரத்தையடைவார்களேயென்று சொல்லுவாயாகிலவர்களுக்குச்சம்சாராசக்திவரமாட்டாதென்று கூறுகின்றார்.

[illegible]
[illegible] तेषाम् । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (597)

(பொ) பிர்மவித்துக்களும் அறிவீனரைப்போலவே பிராரப்தத்திற்குத் தக்கப்பிரபஞ்சவியாபாரங்களையுடையவர்களாய் ஜீவித்தால் வலிபொருந்திய அவித்தைகாமகர்மங்களொழிந்து மீண்டு பிறவாதிருக்குங்காரணம் யாதென்றுகேட்பாயாகில் வாய்வாதிபூதபௌதிகங்களனைத்திலும் விரிந்திருக்குமாகாசமானது, ஒன்றிலும் பற்றாதுபோல் ஞானிகள் ஒருவிவகாரத்திலும் பற்றுதலையடையாமலே சம்மந்தமன்றியிருப்பார்கள். வாய்வாதிநான்குபூதங்களும், தம்மோடுகலவாநிற்கும் பதார்த்தங்களோடும் சம்மந்தியாநிற்கும்செயல்போல் அக்ஞானிகள் சம்சாரத்தையடைவார்கள்.

[illegible] ॥ (598)

(பொ) ஜீவன்முக்தர்களின் பாதாரவிந்தங்களையெவர்களாதரவுடன் பூஜிக்கின்றனரோ அவர்கள் அயன் அரி அரன் மூவர்களையும் பூஜித்தவராவார்களென்றும் உத்தமமானதபோநுஷ்டானங்களும் சாதுக்களாற்செய்யவேண்டிய சகலகிர்த்தியங்களையுஞ்செய்தவராவார்களென்றும் அறுதியானவேதங்கள் வெகன்புடன்கூறுகின்றன. இனிப்பொருந்துதற்கரியஜீவன்முக்தர்கள் நிற்கும் விதேஹகைவல்லியமுக்தியையும் நீ கேட்பாயாக.

[illegible] ॥ (599)

(பொ) பஞ்சைப்படபாமுகாக்னியானதெரித்து நீறெழப் பண்ணுவதுபோல் நாஞவிதஜனனங்களுக்குப்பீஜங்களாகிய சஞ்சிதகர்மங்களனைத்தையும் ஞாநாக்கினியானது எரித்துபஸ்மமாகச்செய்யும். ஞானியினுகாமியகர்மமானது ஜீவன்முக்திபலத்தால் அசரீரியான யிவனையற்பமும் சம்மந்தியாமற்போம். சேடமான பிராரப்தகர்மமானது போகானுபவத்தால் நாசத்தையடைகின்றது. இவ்விதம் முக்கர்மங்களும் நாசத்தையடைகின்றனவென்று கைவல்லிய 1-வது பிரகரணம் 99-முதல் 103-வரை சுலோகங்களாலரைகின்றனர்.

(அ—கை) ஆத்மாவின் மாயையானது மூன்றுவகையாய் நாசமடையுமென்று கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (600)

(பொ) ஜகத்சத்தியமென்றும் பிர்மவஸ்துவில்லையென்றுமுண்டாயிருக்கிற ஆத்மமாயாரூபமான அசத்தாவரணசக்தியானது நீயே அந்தபிர்மமென்று குருவானுபதேசித்த சாஸ்திரஜன்னியஞானத்தால் நாசமடைகிறது. தேஹமே நானென்றும் ஆத்மவஸ்துவிளங்கவில்லையென்றதுமான அபானுவரணம்சமானது சொரூபசாக்ஷாத்காரவனுபூதியால் நாசமடைகின்றது. ஜகத்தின் தோற்றமானது பிராரப்தாவசானகாலத்தில் நாசமடையுமென்றுமூவகையாய் கூறுகிறது. வராகோபநிஷத் 2-வது அத்தியாயம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (601)

(பொ) ஹே அர்ஜுனா அக்கினியானது கட்டைகளையும் சமித்துக்களையுமெரித்துச்சாம்பலாய்ச்செய்வதுபோல் ஞானக்கினியானது சஞ்சிதம் ஆகாமி பிராரப்தமிம்மூன்று கர்மங்களையுமெரித்துச் சாம்பலாய்ச்செய்யுமென்று பகவத்கீதை 4—அ—37—சு.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (602)

(பொ) மாயாரகிதமான பிர்மத்தை யாவன் பார்க்கின்றானோ அவனுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தாலுண்டாயிருக்கிறஹிருதயக்கிரந்தியானதுபேதிக்கப்படுகிறது. அவனுக்கேசகலசம்சயங்களும் போகின்றன. அவனுக்கேசஞ்சிதாகாமிபிராரப்தகர்மங்களும் நாசமாகின்றனவென்று முண்டகோபநிடதம் 2-வது கண்டம் 8-வது வாக்கியம்.

(அ—கை) ஜீவன்முக்தர்களுக்குபோகத்தாலுண்டாயிருக்கிறபுண்ணியபாபபலங்கள் மறுஜன்மங்களுக்குச்சம்மந்தப்படாமற்போகுமென்றமார்க்கத்தைக்கேட்கக்கடவாயென்று குருகூறுகின்றார்.

[illegible]

நீநா௨விவிஉயதியெ ெதஉஹஜெஶ-ஹாநிஷீ திஂயெயொ௰ஹாஜாஂவிஉய தி
நிவிஷஂவ-ணு௨ரயாஜிெதவி ॥ (603)

(பொ) பிராரப்தபயனை சுகதுக்காதிகளை ஜீவன்முக்திதிசையிலனுபவிக்குங்கால் ஜீவன்முக்தர் சரீராதிகளாற்செய்யாநிற்கும் புண்ணியபாபமிசிரரூபமான கர்மங்களவாகளைத்தொடர்ந்திடாமலிறந்துபோமார்க்கம் யாதென்று சங்கிக்கில் அறிவின்மையோர் தோஷதிருஷ்டியால் நிந்தித்து அச்சீவன்முக்தர் தேகத்தாற் செய்தபாபங்களையேற்றுக்கொள்வர். அறிவுடையோர் பிர்மவித்து பிர்மமேயென்றும் சுருதிவாக்கியத்தின்படி ஞானியை பிர்மசொரூபமென்றுமறிந்து மனோவாக்குக்காயங்களாலாராதித்து அவர்களின் புண்ணியங்களனைத்தையுமேற்றுக்கொள்ளுவர். ஆகையால் பிராரப்தாதீனத்தாலுண்டாகிற கர்மங்களாலும் ஜன்மஹேதுவாகமாட்டாதென்றுணரக்கடவாய்.

(அ—கை) விதேஹமுக்தியின் தன்மைகூறல்.

ஸஂவித்ூவகஉஹூெ௨வஹிவ-ராவிஐ௰ரஶரீரஂவவ-ஷுஜுஂகாஉ வஶாதூ
தெஉயவ-நஷுஜுக்ஷுஂஶரீரஂகூ௨ரஃ । தவூாயஃவெதிதாஂவ-வதூ-விஉெஃ
வஜுெணுதவெூவெஉநிதூ௰ரநஂஉவிஉாதூகெவரதரொஶீநஂஹவெவூா
ஷூெத ॥ (604)

(பொ) துர்லபமானதத்துவக்ஞானக்கினியால் அவித்தையாகிய காரணதேகம் வெந்து நீறாய்விடும். தூலதேஹமும் அதற்கு நியமித்தகாலத்தில் (வேருகளைந்த விருக்ஷம்போல்) சவமாய் வீழாநிற்கும். அப்பொழுது உரிமையாகிய சூக்ஷுமதேஹமானது கொல்லனுலையிற் காய்ந்தவிரும்புண்டநீர்போல் துரியமாயும் பூரணமாயும் அழியாதவானந்த சிதாத்மாவாயும் சிரேஷ்டமாயும் நின்மலமாயும் சாசுவதமாயுமிருக்கிற மேலானபிர்மசொரூபத்தின்கண் லீனத்தையடையுமென கைவல்லியம் தத்துவப்பிரகரணம் 104—மு—105—வ—சுலோகவாயிலாக கூறுகிறது.

ஶூஷுகஉஹுணிவஹொ௰தவஉவநஷெவூ௰ணாஉயொவி௨௨ெநாதூ௨ிதஂ
ஸஂயஹூஃ । தவூாஷூநிஷுஜஉவதூயிவொயஶஜுெவஶீநாஹவஜிநவநஜூ
நநாஜிகஂஸூ௰ரஃ ॥ (605)

(பொ) பிராரப்தகர்மமும் போகத்தால் நாசமானவுடன் பிராணாதிகளுந் திரும்பவெளியில்வருவதற்கு யோக்கியமின்றி காய்ந்தகல்லிலிட்ட ஜலம்போல் போதசுவரூபியான நம்மிடத்தில் லீனமாகின்றன. அவ்வேதுபற்றி மறுஜன்மத்திற்கு யோக்கியமன்றென்று சதாசிவபிர்மயதீந்திரர் சொல்லியவாத்மவித்தியானுபூதியிற்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யத்ர யத்ர ம்ருதோ ஜ்ஞாநீ பரமாக்ஷரவித்ஸதா ।
பரப்ரஹ்மணி லீயேத நதஸ்யோத்க்ராந்திரிஷ்யதே ॥ (606)

(பொ) பரமார்த்தசொரூபத்தை எப்பொழுதுமறிந்திருக்கிற ஞானியின் சரீரமானது பிராரப்தாவசானத்திலெங்கெங்கவிடத்தில் வீழ்ந்தாலும் பிராணாதிகள் பரபிர்மத்தில் லீனத்தையடைவதால் அவனுக்கு திரும்பஜனனயோக்கியமானவுத்க்கிரமணமுண்டாகமாட்டாதென்று உபநிடதமரைகின்றது.

கடே தேஹே நஷ்டே ஸதி ம்ருதவத்தேஹநாஶே வ்யோமவத் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மவிமுக்த
ஸகலோபாதிசூன்யாஸ் துரீயா: । நிர்வாணபதவர்த்திந: கோ
ஷ்டீயாத்யந்த மத்யரஹிதாஸ் ஸர்வாந்தர்பஹிர்வ்யாபகாஸ் ॥

(பொ) கடவுபாதியானது அபாவமாயின் கடாகாசமானது மஹாகாசத்தோடேகமாவதுபோல் சரீரத்திரயங்களாகியவுபாதிகள் நீங்கியவுத்தரக்ஷணம் துரியபதவியடைந்த ஜீவன்முக்தர்கள் ஆதியுமந்தமும் மத்தியுமில்லாமல் உள்ளும் புறம்புமில்லாமல் தானிருந்தபடியே விளங்காநின்ற விதேஹகைவல்லியபதத்தைப்பெற்று எண்ணெயற்றதீபம்போற் சாந்தமாயிருப்பார்கள். கை—106—சு.

க்ஷீரே க்ஷீரம் யதா க்ஷிப்தம் தைலே தைலம் ஜலே ஜலம் ।
ஸம்யுக்தமேகதாம் யாதி ததாத்மந்யாத்மவிந்முநி: ॥ (608)

(பொ) பாலிற்பால் கலந்ததுபோலும் எண்ணெயிலெண்ணெசேர்ந்ததுபோலும் ஜலத்தில் ஜலம் கலந்ததுபோலும் ஆத்மவித்தான முனியானவன் ஆத்மசொரூபத்தில் விதேஹமுக்தியான ஏகீபாவத்தையடைகிறானென்று ஆத்மோபநிஷத்திற்கூறுகிறது.

ஜீவந்முக்தபதம் த்யக்த்வா ஸ்வதேஹே காலஸாத்க்ருதே ।
விஶத்யதேஹமுக்தத்வம் பவநோஸ்பந்ததாமிவ ॥ (609)

(பொ) ஞானியின் சரீரமானது காலத்தாற் பிணமாய்விழுஞ்சமயத்தில் ரூபநாசமான ஜீவன்முக்திபதத்தைவிட்ட ஞானி அசைவற்றகாற்றைப்போல் சொரூபத்தில் அரூபநாசமான விதேஹமுக்தியையடைகிறானென்று யோககுண்டலியுபநிடதம் 3—அ—கூறுகிறது.

மத்கா: ஶாந்தமநஸோ வ்யோமவத்ஸர்வதேஹிந: ।
கதாஸ்தாநி விஜ்ஞாநமயஸ்ய ஸாந்தராத்மா ப்ரவிஶத்யேகீபவந்தி ॥ (610)

(பொ) சுரோத்திரேந்திரியமுதலான பதினைந்துகலைகளும் அவைகளுக் கதிஷ்டானங்களான திக்குமுதலியதேவதைகளும் பதினாறாவது கலையான ஜீவனும் இச்சா அனிச்சா பரேச்சாவென்ற பிராரப்தகர்மங்கள் மூன்றும் நாசரகிதமானபிர்மத்திலொன்றாய் விதேஹமுக்தியில்லீனத்தையடைகின்றன.

யதா நத்ய꞉ ஸ்யந்தமானா꞉ ஸமுத்ரேऽஸ்தம் கச்சந்தி நாமரூபே விஹாய ।
ததா வித்வாந் நாமரூபாத்விமுக்த꞉ பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம் ॥

(பொ) சமுத்திரத்தில் கங்கைமுதலியநதிகளனைத்தும் தங்கள் நாமமும் உருவமுமிழந்து சமுத்திரவடிவமாவதுபோல் மஹாத்மாவும் ஜீவனென்றநாமமும் சரீரவுருவமுமற்று மாயைக்கப்புறப்பட்டதாயும் புருஷராயும் சுவயம்பிரகாசராயுமிருக்கிற பிர்மத்தையடைகிறானென்று முண்டகோபநிஷதம் மூன்றாவது முண்டகம் 2-வது கண்டம் 7, 8 வது வாக்கியத்தில் கூறுகிறது.

[illegible] ॥ (612)

(பொ) ஹே குழந்தாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ளவாகாசம் தானிருந்தபடியேயிருக்க பூமியை அகழ்ந்தபின்னர், ஆகாசம் பூர்ணமென்னும் ஞானமில்லாதவனுக்கு நூதனமாய்த்தோன்றுகிற கூபாகாசம்போல, எக்கணுவே சித்தமாயுள்ள பிர்மம் குருவுபதேசத்தாலும் சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் அப்போது நூதனமாகவடையப்பட்டதுபோலவேதோன்றுநிற்கும். பிரமமாகியநாமெப்போதும் அகண்டைகரசவஸ்துவென்றிருக்கக்கடவாய். கை—107—சு.

ஆத்மா து ஸததம் ப்ராப்தோऽப்யப்ராப்தவதவித்யயா ।
தந்நாசே ப்ராப்தவத்பாதி ஸ்வகண்டாபரணம் யதா ॥ (613)

(பொ) தன் கழுத்திற்போடப்பட்டிருந்த ஆபரணமானது தனக்கறியப்படாமலிருந்து நினைவுக்கு வந்ததனால் தன் கழுத்திலிருப்பதாய்ப்பார்ப்பதுபோல் எப்பொழுதுந்தானாயிருக்கிற ஆத்மா அவித்தையாலடையப்படாதவர்போல்தோன்றி குருவுபதேசஞானத்தால் அவித்தைநாசமானவுடன் தானந்தபிர்மத்தையடைந்தவன்போல் விளங்குகிறான். ஆத்மபோதம் 44 சுலோகம்.

[illegible] ॥ (614)

(பொ) ரஜ்ஜுவிற்சர்ப்பம்போலும் கானலிற்ஜலம்போலும் தாணுவிற் புருடன்போலும் சுவப்னநகரம்போலும் ஆகாசத்தில்தோன்றுகிற கந்தர்வபட்டணம்போலும் வந்தியாசுதன்போலும் அஹங்காராதிப்பிரபஞ்சமனைத்தும்மித்தையென்றும் ஞானமேசத்தியமென்றும், மைந்தா? இத்தன்மையான உனதான்மாவை நம்மேலாணைவைத்துரைக்கின்றேன் நீமறவாதிருக்கக்கடவாயென்று கைவல்லியதீபிகை 108-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) நாமுரைத்த பிர்மக்ஞானம் யாருக்கு சுலபமாய் கிடைக்கும் எவருக்கு கிடைக்காதென்று கேட்டசீடனுக்கு மூடனுக்கு முக்திசுலபமாய்க்கிடைக்கமாட்டாதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் ஆசான் காண்பிவிக்கிறார்.

சுஷ்ராவஸவிஷூாஷுமெகவியாதூவெஷஉஜ்ஞாநஉாஸ்ரீதவதஷூாஷூ ஹாநஉக்தி: । ரூஷுஸுமெஹஉஹிதஃவுதிபிம்பிதாஜஉாமுஉதவஸ்ஷ ஹிஒூதிரஹூகஸ்ய ॥ (615)

(பொ) நான்குவாயலிலும் கண்ணாடியாற்கட்டப்பட்டகிரகத்தையடைந்தமைந்தனுக்கு எங்குபார்த்தாலும் வாசலாய்த்தோணி அதைவிட்டுவெளியில்வர முடியாததுபோல் அத்தியாசத்தால் நானவிதரூபமாய்விளங்குகின்ற அக்ஞானத்தையடைந்தபுருஷனுக்கு மோக்ஷமானது சுலபமாய் கிடைக்கமாட்டாது.

(அ—கை) பின்னைமோக்ஷமடைகிறவர்கள் யாரென்றால் சாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடியபுருடர்களே குருகிருபையால்மோக்ஷமடைவார்களென்று திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

ஶாஷ்ராஜிஸாயநவதாவாஷெதூஉநஸ்வாவ்ஷெ ... வா ஜெஶிகொக்ஷா । வொமெரஙணுவஸிணிஂஜிமெதநவஸாஜெமொநி ஜொஹிதஷுஹிஜ்ஜூமிமொவஉஜ்ஃ ॥ (616)

(பொ) ஆபரணங்களையபகரிக்கும் நிமித்தம் திருடர்களாற்கொண்டுபோகப்பட்டு அரண்யத்தையடைந்தராஜகுமாரன் தன்தேசமார்க்கமுணர்ந்த புருடர்களின் வாக்கியத்தால் தன்தேசமடைவதுபோல், சத்வாசனைகளாகியவாபரணங்களணிந்த சுத்தஜீவனை காமாதிகளானதிருடர்கள் கிரகித்துக்கொண்டுபோய் அவ்வாபரணங்களைப்பிடிங்கிக்கொண்டு சம்சாரமாகிறவனத்தில் ஞானமாகிற கண்களைக்கட்டிவிட்டுவிட்டார்கள். அதனால் துக்கிக்கின்ற அனேகர்களில் புண்ணியசாலியான ஜீவன் சாந்தியாதிசாதனம் நிறைந்தபுருடசிரேஷ்டரான குருவின் வாக்கியோபதேசத்தால் ஞானமாகிறகண்ணுடன்கூடி தன்தேசமானபிர்மபதத்தை தடையின்றியடைகிறான்.

KOVILOOR MADALAYAM KOVILUR-630 307 MANAGIRI VIA

(அ—ன்கை) இந்தஜீவன் அக்ஞானகாலத்தில் கருத்திருத்துவாதியபிமானம் நிறைந்தவனாயிருந்து நீயே அந்தபிர்மமென்று தேசிகனாலுபதேசிக்கப்பட்டு சுவபாவஸ்திதியையடைந்ததன்மையை திருஷ்டாந்தத்துடன்தெரிவிக்கின்றார்.

ஸ்ரீராஜ்ஞஸ்யவாநிதிமாக்ரமேவ நிஷ்டுரைர்நிஷாதைர்த்ருதஸ்தாநஸ்ய மாத்ருத்வைர்யாஸஸ்ஸ்ரீஹாவ: । ராஜாத்மஜஸ்யைவஜிதக்ஷநிர்வாயஸேநைவ்யாயாத்மதாவிஜ்ஞாநாத்ஸ்வராஜ்ஞஹாவ: ॥ (617)

(பொ) ராஜகுமாரன் ஜனித்தவுடன், யௌவ்வனகாலத்தில் ராஜியபட்டாபிஷேகம் கிடைக்குமென்றுசொன்ன ஜோஸியர்வார்த்தையைநம்பிய மஹாராஜன் தன்மைந்தனுக்கு நவரத்தனாதியாலிழைக்கப்பட்டவாபரணங்களைப்போடும்படிசெய்து சீராட்டுங்கால் அப்பாலன் நித்திரையடைந்ததருணமறிந்த திருடர்கள் ஆபரணங்கள் நிமித்தம் அப்பாலனைவனத்திற்கெடுத்துப்போய் நகைகளையபகரித்து அம்மைந்தனையும் நாசஞ்செய்யவெத்தனிக்குங்கால் அவர்கள்சமீபத்திலிருந்த சகோதரியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அப்பாலனையவள்வசமொப்பிவிக்க அவனும் அவ்வனத்திலிருக்கிறவேடுவர்களின் சேர்க்கையால் தான் ராஜாவென்பதைமறந்து வேடனென்று நிச்சயஞ்செய்து வெகுகாலம் ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப்புரத்திற்சென்று குழந்தையைப்பார்க்கும்போது காணாமல் விசனத்துடன்கூடியவரசன் ஜோஸியராலவனிருக்குந்திசையையுணர்ந்து அத்தேசஞ்சென்று ராஜகுமாரனைப்பார்த்து நீயாரென்றுவினவ நான் வேடனென்றுசொன்னதைக்கேட்டு, உன்மாதாவிடம்போய் சகோதரா நிபந்துக்களின் லக்ஷணங்களைத்தெரிந்துவரச்சொன்னமேல் மாதாவான அவித்தையிடஞ்சென்று, நான் யாருடையபிள்ளை, இங்கிருக்கிறவர்களெவ்விதசம்மந்தமென்றுவினவ மாதாவும் நீ உண்மையில் ராஜகுமாரன், உன்னை பாலியத்திலேயே நகைகளையபகரிக்க என்சகோதரர்களான காமாதிவேடுவர்கள் உன்னை கொண்டுவந்து நகைகளையபகரித்து உன்னையும் நாசஞ்செய்யவெத்தனிக்குங்கால் என்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி குழந்தையற்றவளானவென்னிடமொப்பிவித்தார்கள், அதுமுதலென்னைத்தாயென்றும், சுற்றத்தாரானவகங்காராதிகளை பந்துக்களென்றெண்ணி வேடனென்றபாவனையைச்செய்துகொண்டிருக்கிறாய். வாஸ்தவத்தில் நீ அரசன்மைந்தனேயொழியவேறல்லவென்றுசொல்ல வெகுவேகமாய் ராஜாவுடன்கூடியஜோஸியரிடம் வந்து மேற்கூறியவைகளைத்தெரிவிக்க, அவரும் நீ மஹாராஜாவின் குமாரனேயொழியவேடுவனல்லவென்றுசொல்ல, நான் ராஜாவென்றுணர்ந்து வேடபாவத்தைவிட்டுச்சுகியாயிருப்பதுபோல், பிர்மப்பிரதிபலனமான ஜீவனானமைந்தன் சிருஷ்டிகாலத்திற் சுத்தசத்துவகுணம் நிறைந்திருக்கிற தன்மையையறிந்தகாமாதி திருடர்கள் நற்குணங்களானவாபரணங்களையபகரித்துக்கொண்டு இவன் சுத்தஜீவத்தன்மையை நிவர்த்திக்கப்பிரயத்தனப்படுங்கால் அவித்தையான தன்சகோதரி

பீடத்திலொப்பிவித்து அவளுடையசேர்க்கையாலும் பந்துக்களானவகங்காராதிச்சேர்க்கையாலும் தன் சுத்தபாவமிழந்து நான்கர்த்தாவென்றும் போக்தாவென்றும் அநேகவிதமாய்ச்சங்கற்பித்து சம்சாரமாகியவனத்தில் வெகுகாலந்துக்கித்துத்திரிந்துகொண்டிருந்தான்.

முன்செய்தபுண்ணியவிசேஷத்தால் குருவாகிய ஜோஸியரானவர் அவ்வனத்திற்குவந்து உபநிஷத்துடன்கூடியவாக்காலிவனையழைத்து ஆத்மாநாத்மவிசாரத்தால் (நீ சர்வவியாபகமாயிருக்கிற பிர்மமேயொழிய கர்த்தாவானவேடனல்லவென்றுசொன்னவுடன் மனனமாகிய தன்வேடகிரகத்திற்குவந்து மலினசத்வமான தன் தாயின்வசனத்தினாலும் தான்கர்த்தாவல்லவென்றுணர்ந்து நிதித்தியாசனபலத்தால் கருத்துருத்துவாதிதர்மங்களைவிட்டு சர்வவியாபகமான பிர்மமே தானென்றறிந்து சகலதுக்கங்களுமிழந்து தன் பிர்மசொபாவத்தைமறவாமல் தானாகவேசுகித்துக்கொண்டிருந்தான்.

(அ—கை) கூடஸ்தனுன் தனக்கு பந்தமோக்ஷாதியில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் வெளியிடுகின்றனர்.

கூடஸ்த நித்ய ஸ்வஸ்வவெவாய தனோ ஸ்வ தீவொஸவெ ... ஸ்வர்க்காவ ...
உ வி ...ஷாஸ: | வஸ்த்ராஸ தஸ்வவ ...ராதிம ...ணவ ...வஷூஸ்தஷூதாவி
ஸ ...த்ராஸவஷிக்ஷ நெவ ॥ (618)

(பொ) மலடிமைந்தனுக்கு சரீரம் முதலான சகலவியாபாரங்களும் அவன் நாசமும் மிகவும் கற்பனையாயிருப்பதுபோல், கூடஸ்தராயும் நித்தியராயும் சுகபோதசொரூபராயுமிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவான தனக்கு அக்ஞானதிசையில் வந்ததாயெண்ணிய பந்தமும் ஞானதிசையில் நிவர்த்தியானதாயெண்ணிய ஜீவன்முக்தத்துவமும் சுத்தகற்பிதமேயொழிய வாஸ்தவமன்று.

(அ—கை) மேலெழுந்தபார்வையால் தோன்றுகிற ஜகத்து சுத்தபொய்யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் அருளுகின்றார்.

ஜூவா த த:ஸ்வ திஹயாஜமஉஸ்திவாஉஸ்த்ர ஹிர ...வணவியள நஷிகிஷிஉ
ஷி | ஸீரொவி ...ஹா திவஷி தஸ்திஸவிஶாஸ்ஷே ஶ்ருவதீவ ...க்ஷீகா நயெக
கிஉஷி ॥ (619)

(பொ) பயந்தபுருஷனுக்கு இருளே மயக்கத்தால் எங்கும் பிசாசாய்த் தோன்றின தோற்றமானது தீபதரிசனத்தால் அக்ஷணமே நிவர்த்தியையடைவதுபோல், தன்சொரூபத்தையுணரா‌த்மேலெழுந்தபார்வையால் திருசியம் சத்தியமென்றெண்ணியபுருடர்களுக்கு, ஜகத்துண்மையாய்த்தோன்றுமேயன்றி யதார்த்தமாய் ஞானதீபத்தால் யார்க்குங்காலிச்சகத்தில்லவேயில்லை.

(அ—கை) சைதன்னியசொரூபமாய்ப்பார்க்கும்போது இச்சகத் கற்பனை யில்லவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

ஹ்ஜெ்ஜா திரெவஜமஹாத்தயாவகாஷ்ஷிவஷ்ஷஹ ராகிஉவிநாஷ்ஷிவிஷாயபூ உாணெ। ரஜெ்ஜாஹ்பூஉாஷிகாரணாஷிவரஜ்ஜ வஸவபூஷ்ஷகூாஷராஹவிதஉஹபூ திகிஂகயஞிக ॥ (620)

(பொ) பழுதையில் மயக்கத்தாற்கண்டசர்ப்பப்பிராந்தியானது பழுதைதான் வாஸ்தவமென்றுணர்ந்தமாத்திரத்திற் சர்ப்பம் பார்க்கப்படாததுபோல், சைதன்னியமான ஜோதிஸ்வரூபத்தை தன்னக்ஞானமயக்கத்தால் ஜகத்தாய்ப் பார்க்கப்பட்டு சொரூபவிசாரத்தாலவ்வறிவேதானென்றறிந்தவுடன் அச்செகத் துப்பொய்யாய்ப்போகின்றது.

(அ—கை) பிரபஞ்சமானது சுத்தமயக்கமென்பதை காண்பிக்கிறார்.

விஷ்ஷஂஸஉஷ்ஷஉவிவிஹ்உஉாத்ரூஉதஉாஉைத்தவஸஷயஉநந்யஸவஹ்காஶஃ। ஷூஞஉைத்யூவவிஷ்ஷஉவிஸத்யூதீஜிதஞெக்ஷாநாஉஶக்ஷிரஜஉதநயநீ நஹாவீ ॥ (621)

(பொ) சகலஜகத்தும் சுத்தமயக்கமாம். சச்சிதானந்தமானவாத்மாவேயெப்பொழுதுமுளது. தோற்றுமாத்திரத்தாலிச்சகமுண்டென்று சொல்லுவாயாயின் கிழிஞ்சலைவெள்ளியென்றுநம்பியபுருஷன் ஏன் தனவானாகமாட்டான்?

(அ—கை) ஜகத்தே இல்லவேயில்லையென்று வற்புருத்திக்கூறுகின்றார்.

நாஷ்ஷிவஹ்தீத்யவஸஉநவரநவஷ்ஷாஉாஷ்ஷயபூஉதஉவஹாதிதயாவிவிஷ்ஷஂ। யதாகிஉஹ்தஜிவெஹஉஹஂஹ்ஜாஷஂ உயாவிகஷ்ஷிதஜிதிவஹ்திஹாஸஉதஹி ॥ (622)

(பொ) சிருஷ்டிக்குமுன்னும் பிரளயத்திற்குப்பின்னுமில்லாதவிச்சகமானது இப்பொழுதுதோன்றுகிற மாத்திரத்தாற் சத்தியமாகவொருக்காலுமாகவேமாட்டாது. இச்சகம் தோன்றுகிறதேயென்று கேட்பாயாகில், இந்திரஜாலக்காரன் வருவதற்குமுன்னும் அவன் சக்தியை நிருத்தினபின்னுமில்லாமல் மத்தியில் தோன்றிய இந்திரஜாலப்பட்டணமானது அவன் சக்தியாற்கற்பிக்கப்பட்டதுபோல் இச்சகமானது மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டதேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை.

(அ—கை) ஒன்றானவாத்மவே தன்மயக்கத்தாலிரண்டாய்க்கற்பிக்கப்படுவதை திருஷ்டாந்தத்துடன் போதிக்கின்றனர்.

[illegible] ॥ (623)

(பொ) ஒன்றாயிருக்கிற சந்திரன் தன் திருஷ்டிதோஷத்தாலிரண்டு சந்திரனாய்ப்பார்க்கப்படுவதுபோல் ஒருவராயும் சர்வவியாபகராயும் பூர்ணாநந்தசொரூபராயுமிருக்கிறவாத்மாவே தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவக்ஞானபடலத்தின் மிகுதியால் நானாவாய்ப்பார்க்கப்படுகிறார்.

(அ—கை) இச்சகம் வாஸ்தவத்திலில்லையென்பதை பின்னும் திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கிறார்.

[illegible] ॥ (624)

(பொ) பொரிவாணம் சுற்றும்பொழுது நெருப்புப்பொரிகள் தோன்றுவனபோல் இச்சகம் புவனச்சக்கிரத்தால் அஸ்திரமாய்த்தோன்றுகிறதெனப்பார்க்கக்கடவாய். பொரிவாணம் சுற்றுவது நின்றவுடன் அதன்பொரிகள் காணப்படாததுபோல் தெய்வகிருபையால் மயக்கமாகிற சுற்றுதல் நீங்கியவுடனிச்சகம் காணப்படமாட்டாது.

(அ—கை) ஆரோபமானஜகத்து நம்மிடத்திலில்லவேயில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

[illegible] ॥ (625)

(பொ) சைதன்னியமாகியவாகாசத்தில் இச்சகத்தாகிய கந்தர்வபட்டணமானது விவஸ்தையின்றித்தோன்றுகிறது. ஆத்மவித்தையான மின்னனுதித்தமாத்திரத்திலிச்சகம் தோன்றாமற்போகிறது.

[illegible] ॥ (626)

(பொ) ரணரங்கத்திற்சென்றமதங்கொண்டயானை சத்துருக்களையும்சாரத்தியஞ்செய்த புருஷனையும் ஹதம்செய்து தான்மாத்திரமாய்ச்சஞ்சரிப்பது

போல் பிரமாகாரமான சித்தம் தோற்றுமாத்திரமானவக்ஞானசத்துருக்களைக் கொன்று கர்த்தாவானஜீவனையும் நாசமுறச்செய்தபின் ஜகத்தின்தோற்றமற்று தான்மாத்திரமாய்ச்சேஷிக்கின்றது.

(அ—கை) இச்சரீரமானது இப்பவேநசிப்பதாலும் வெகுகாலமிருந்து நசிப்பதாலும் யாதொருபிரயோஜனமில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கின்றார்.

கடஸ்யாஸ்து ததா நாஸ: ஸ்திதிராஸ்தாம் கடஸ்ய வா ததாகாஸஸ்ய நோ கோபி விஸேஷ: । தேஹோபி நஸ்யது சிரம் திஷ்டது வா ததைவ தேஹஸாக்ஷிண: நஹி கோபி விஸேஷோஸ்ய ॥ (627)

(பொ) கடமானது இக்கணத்தில் நாசமுற்றாலும் வெகுகாலமிருந்தாலும் கடாகாசத்திற்கெவ்விதவிசேடமுமேற்படாததுபோல் இவ்வுடலிப்பொழுதேநாசமுற்றாலும் சந்திராதித்தியர்களுள்ளபரியந்தமிருந்தாலும் சிதாகாசசொரூபமான நமக்கு அவைகளாலொருவிசேடமுமில்லை.

அஹிநிர்ல்வயநீ ஸர்ப்பநிர்மோகோ ஜீவவர்ஜித: ।
வல்மீகே பதிதஸ்திஷ்டேத் தம் ஸர்ப்போ நாபிமந்யதே ॥ (628)

ஏவம் ஸ்தூலம் ச ஸூக்ஷ்மம் ச ஸரீரம் நாபிமந்யதே ।
ப்ரத்யக்ஜ்ஞானஸிகிவித்வஸ்தமித்யாஜ்ஞானே ஸஹேதுகே ॥ (629)

(பொ) சட்டையைக்கழற்றின நல்லபாம்பானது ஜீவனற்றதான அச்சட்டை தான்வசிக்கும் பொந்தின் வாயலிற்கிடந்தாலும் தன்னதென்றபிமானிக்காததுபோல் பொய்யாயிருக்கிறவக்ஞானம் காரணத்துடன் பிரத்தியக்ஞானக்கினியாற் பொசுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது இத்தூலசூக்ஷுமசரீரங்கள் ஞானிக்குத்தோன்றினும் அவைகளில் தன்னதென்றவபிமானமுறான் வராகோபநிடதம் 2-வது அத்தியாயத்திலும் அத்வைதரசமஞ்சரியிலும் கூறியிருக்கிறது.

(அ—கை) சிந்தையாலேயே ஜகத்தோற்றமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சான்மொழிகின்றார்.

ஸங்கல்பமாத்ரஸங்க்லுப்தஸ்ருஷ்டிர்விஸ்வம் விஸ்வஸ்ய ஸ்வப்நவத்ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவாத: । யதா ஸ்வப்நஜநிதாம் வநிதாம் விஜ்ஞாய ஸ்வயமேவ த்வம் ஸத்யதயா விபாவ்யஸ்ருஷ்ட: ॥ (630)

(பொ) மனிதனொருஸ்திரீயை வெகுகாலம்நினைத்து மனோராஜ்யஞ் செய்யுங்கால் அவளேவந்துவிட்டதாய் அம்மனோராஜ்யகாலத்திலெண்ணி சந்தோஷமடைவதுபோல் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் கற்பிக்கப்பட்டஜகத்தை மந்தயுத்தியுடையபுருஷன் சத்தியமென்றெண்ணிமோகிக்கிறான்.

(அ—கை) ஜகத்தோற்றமில்லவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (631)

(பொ) சத்தியமாயும் தன்னாத்மாசம்பொருந்தியதாயும் அழியாதசுகபோதரூபமாயுமிருக்கிற தன்னிடத்தில் மயக்கத்தாலிச்சகமிருப்பதாய்த்தோற்றப்படுகிறது. ஓரிடத்திலும் பார்க்கப்படாததாயும் அரூபமாயுமிருக்கிறவிச்சகத்தை ஆகாசசித்திரத்திற்குச்சமானமாய் யாமெண்ணுகிறோம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (632)

(பொ) மையின்விகாரத்தால் நானாவிதசித்திரங்கள்தோன்றுகிறவஸ்திரமானது தன்சுபாவதர்மத்தையிழக்காதிருப்பதுபோல், அத்தியாசத்தால் அறிவுசொரூபமான நம்மிடத்தில் தோன்றப்படுகிற இச்சகத்துத்பத்திநாசங்கள் சிறிதும் ஒருக்காலுமுண்டாகவுமில்லை, தள்ளப்படவுமில்லை.

(அ—கை) ஆத்மசொரூபமேநானென்றனுபவத்துடன் கூடியிருப்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (633)

(பொ) மூடன் அஞ்ஞானமயக்கவாசனையால் தேகேந்திரியாதிகளைத்தானென்றபிமானிப்பதுபோல் ஞானி சச்சிதானந்தசுகசொரூபமாயும் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதாஹிதமாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவையெப்பொழுதும் நானென்றெண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான்.

(அ—கை). விவேகிகள் ஜகத்தோற்றத்தை சத்தியமென்றெண்ணார்களென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடனளிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (634)

(பொ) அறிஞர்கள் கானற்பூமியிற் சூரியகிரணத்தால்தோன்றுகிற கானல் நீரைத்தள்ளி மனோக்கியமாயுள்ள கங்காஜலத்தைப்பான்ம்பண்ணுவதுபோல் மஹான்கள் தமக்குண்டாயிருக்கிற ஞானதைரியத்தால் இச்சகம் பொய்யென்றும் ரசமற்றதென்றுமெண்ணி சத்தியபுத்தியை நீக்கி பிர்மானந்தரசத்தை அந்தரங்கத்திலனுபவிக்கின்றனர்.

(அ—கை). ஆத்மசொரூபத்தை அக்ஞர்களறியவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (635)

(பொ) சகலஜகத்தையும் விளக்கிவைக்கிறவராயும் சர்வப்பிராணிகளாலும் சூரியமண்டலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார்க்கப்படுகிறவராயுமிருக்கிற பாஸ்கரனை கோட்டான்கள் சூரியனுதித்திருக்கிறாரென்று சந்தோஷியாததுபோல் ஏகாந்தத்திலனுபவிக்கத்தக்கவராயும் சுவயம்பிரகாசராயுமிருக்கிற தானான ஆத்மசொரூபத்தை மூடர்களாதரிக்கவில்லையன்றோ. ஆ! கஷ்டம்.

(அ—கை) தன்சொரூபத்தில் அறியாமையால் தோன்றுகிறஜகத்தை தனக்கன்னியமாய் நினைத்துத்துக்கிக்கிறார்களென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (636)

(பொ) பாலன் தீபாதிவெளிச்சத்தால் தன்சரீரநிழலை தனக்கன்னியமாயெண்ணி மயங்கித்துக்கிப்பதுபோல், மூடன் தன்னானந்தஸ்பூர்த்தியால் விளங்குகிற பொய்யான ஜகத்தை தனக்கன்னியமாயெண்ணி பரிதபிக்கிறான்.

(அ—கை) மாயாவிகாரங்களில் அசங்கரானவாத்மா சம்மந்தப்படாரென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (637)

(பொ) தாமரையிலைகளில் முகில்கூட்டங்களெவ்வளவு ஜலம் வருஷித்தாலும் அவைகளைநனைப்பிக்கமுடியாததுபோல் அசங்கனுயிருக்கிற என்னை மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டபஞ்சபூதவிகாரங்களாற் சங்கனைச்செய்யமுடியாதன்றோ.

[illegible] ॥ (638)

(பொ) ஆகாசத்திற்கற்பனையால் தோன்றப்பட்ட நீலநிறமுதலானவைகள் ஆகாசத்தை சம்மந்தப்படுத்தாதுபோல் சகல சங்கமற்று அசங்கனுயிருக்கிற என்னை தோற்றுமாத்திரமான சரீராதிஜகத்கற்பனைகள் வந்தணுகமாட்டா.

(அ—கை) அவஸ்தாத்திரயாதிகற்பனைகள் தோன்றினும் அவைகளில் ஞானி சத்தியபுத்திவையானென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

[illegible] ॥ (639)

(பொ) அரவமானது தன் சட்டையைக்கழற்றியபின் அச்சட்டையானது அப்பொந்துவாயிலிற்கிடந்தாலும் அதிலபிமானமுறாதுபோல் ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்திகளான மூன்றவஸ்தைகளும் அடிக்கடி உண்டாய் நாசமுற்றாலும் நாமாகிறசாக்ஷியினிடத்தில் தோன்றிக்கொண்ருக்கிறதென்றுதெரிந்து அவைகளிற் சத்தியபுத்தியற்றவனாயும் அபிமானமற்றவனாயுமிருப்பன்.

(அ—கை) விவகாரத்தில் ஜாக்கிரசொப்பனமென்றகற்பனைபோல் பிரத்தியகாத்மா பரமாத்மாவென்ற கற்பனையுண்டாயிருக்கிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

[illegible] ॥ (640)

(பொ) ஜாக்கிரம் சொப்பனமென்றுசொல்லுகிற சொற்கள்பேதமாகினும் மாயாமயமென்பதிலிரண்டும் சமமாயிருக்கின்றனபோல் பிரத்தியகாத்மாவென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொற்களாற்பேதமாயினும் சச்சிதானந்தசொரூபத்திலிரண்டுமொன்ருய் ஒரேசொரூபமாய்விளங்குகின்றன.

(அ—கை) குருவிடத்தில் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்கள்செய்தசீடனானவன் சத்துவாபத்தியான நான்காம்பூமியடைந்த தன்மையும் பிர்மசொரூபத்திற்சித்தவிசிராந்தியுடன்கூடிய நிர்விகற்பசமாதிரூபமான நனவினிற் சுஷுப்தியவஸ்தையைப்பொருந்திய பிர்மவித்தின் லக்ஷணத்தையும் காண்பிக்கிருர்.

விரக்தபாஹ்யவிஷயவ்யஸநாநந்தமயாஸ்வகரிதயோவரிஜஸநமதி
கூமா: । ஸாநந்தத்யுதிஸ்ம்ருதவரிஸ்தவேதவோயதோஜாக்ரதோவ்யக
ஸவதிஸந்துஷ்டுப்தாவஸ்ரம ॥ (641)

(பொ) பாஹியவிஷயதுக்கபந்தமற்றவர்களாயும் சகலவிந்திரியவியாபாரங்களிலொழிவையடைந்தவர்களாயும் ஜகத்விகற்பங்களற்று தான் ஆனந்தமாத்திரமாய்ச்சேடித்தமனதுடையவர்களாயுமிருக்கிற மஹான்கள் அவிவேகிகளுக்கு ஜாக்கிராவஸ்தையையடைந்தவர்கள்போற்காணப்பட்டாலும் நனவினிற்சுஷுப்தியடைந்தவர்களேயாம்.

(அ—கை) ஐந்தாவதுபூமியான அசம்சத்திஸ்திதியைப்பழகியபிர்மவித்துவரனை ஜீவன்முக்தன் நிர்விகற்பசமாதியினின்று விருத்திவெளியில்வந்து ஆகாரவிகாரங்களுக்குச்செல்லுங்கால் மூடர்களாற்கர்த்தாவென்று சொல்லினும் கர்த்தாவாகானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கின்ருர்.

க்ஷேதேகயோஜநஸஹஸ்ரஷஷ்டிமிதாந்தரேஷு மேகேஷு தத்தகதிம் ஸஹா । வாரிஷுவோரயமதிசாராபோஹ்ருதாம் ஸ்தோஜீவாயோநஹிவாகரஷே
ஷிக்யுத: ॥ (642)

(பொ) மூடர்கள் அறுபதுனுயிரம்யோஜனைதூரத்திலுள்ளமேகம் ஓடுகிறதைப்பார்த்து லக்ஷம்யோஜனையுடன்கூடிய சந்திரனேடுவதாய்ச்சொல்லினும் அச்சந்திரன் மேக சலனவிகாரங்களையடையாததுபோல், அக்ஞானிகள் நம் சரீராதிகரணங்களின் சேஷ்டைகளைநோக்கி அகர்த்தாவாகிய நம்மை கர்த்தாவாகக் கிரகித்தாலும் நாம் கர்த்தாவாக ஆவோமா என்ன சொல்.

தித்யாஸத்தேஹஸந்தாநத்தமதிவிதூதாவதாவித்தகஸ்யாநோஹாநி: ।
ஸ்வேஹயங்காமஜாதிநிரீக்ஷணேநஸ்வாத்மகஸ்தந்யஸ்தோதாஸீதி:॥

(பொ) சொப்பனத்திற்கண்ட கஜாதிகளாற் பயத்தையடைந்தபுருஷன் விழித்தபிறகு, அச்சொப்பனவிஷயத்தைஸ்மரித்தாலும் பீதியடையாதுபோல், மித்தையாயிருக்கிறவிச்சகத்விசித்திரமானது நம்மிடத்திற்கற்பனையாய்த்தோன்றினாலும் நிர்மலமான தத்துவஞானத்தையடைந்த நமக்கு அத்தோற்றத்தால் அற்பமேனுங்கெடுதியில்லை.

(அ—கை) ஆத்மஞானிக்கு ஆஹாரவிவகாரகாலத்தில் தோன்றுகிறஜகத்தோற்றம் ஞானத்தைத்திருடப்படுத்துமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்த்தெரிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (644)

(பொ) தர்ப்பணத்திற்தோன்றுகிற தன்முகப்பிரதிபிம்பம் பொய்யென்று பார்க்கப்படினும், தன்முகசௌந்தரியத்தைக்காண்பதற்காக அக்கண்ணாடியை அடிக்கடிபார்ப்பதுபோல் இச்சகம் பொய்யென்றுணர்ந்த பிர்மவித்வானுனவன் தன்னுத்ம்திருஷ்டியையனுவர்த்தித்து உலகத்தையனுசரித்தவன்போல் விளங்குகின்றான்.

(அ—கை) ஆராவது பூமியினப்பியாசமுடைய பிர்மவித்வரீயானவன் தனக்கு சீடர் முதலியோர்களால் ஆகாராதியளிக்கினும் அவைகளின் தர்மங்களை யறியானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் வெளியிடுகின்றார்.

[illegible] ॥ (645)

(பொ) நித்திரையடைந்த தன்மைந்தனுக்கு மாதாவால் ஒவ்வொரு கபள அன்னத்திற்கும் தட்டியெழுப்பி ஊட்டி அவ்வன்னம் புஜித்ததையுணர்ந்தும் அந்தநித்திரையின் பலத்தால் அஃதுணராதபாலன்போல், சகலஜகத்தும் இந்திரஜாலமென்றுணர்ந்த பிர்மஞானி சிஷ்யர்முதலியோர்களால் அன்னுதிகளளிப்பதை தன் திருஷ்டியால்ப்பார்த்திருந்தும் தன் சுவானுபவானந்தவிசேஷத்தால் அவ்விவகாரத்தை புத்தியிலொருக்காலுமெண்ணவேமாட்டான்.

(அ—கை) திருசியத்தைப்பார்ப்பவனுக்கு ஆனந்தவஸ்துபார்க்கப்படமாட்டாதென்றும், ஆனந்தவஸ்துவிலிருப்பவனுக்கு திருசியந்தோற்றமாட்டாதென்றும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்விளக்குகின்றார்.

[illegible] ॥ (646)

(பொ) சமுத்திரமத்தியிலுள்ள துவீபாந்தரத்திற்சென்றவனுக்கு பூமண்டலத்தின் தர்மங்களும் பூமண்டலத்திலிருப்பவனுக்கு அத்துவீபாந்தர தர்மங்களும் விளங்காதுபோல், திருசியத்தை சத்தியமென்று நம்பினவனுக்கு சர்வவியாபகமான பூமானந்தசொரூபம் விளங்கமாட்டாது. பூமானந்தசொரூபத்தையுடையவனுக்கு திருசியங்கள் தோற்றப்படமாட்டாது.

(அ—கை) ஞானமானது அப்பியாசபலத்தால் விருத்தியாய் அக்ஞானதிகளைப்போக்குமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க்காண்பிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (647)

(பொ) சுக்கிலபக்ஷம் பிரதமைமுதல் பௌர்ணமை வரை சந்திரகலையானது நாள்தோறும் விருத்தியாய் சோடசகலையுடன்கூடிய பௌரணமைதினத்தில் அந்தகாரத்தைப்பூராவாய் நிவர்த்திசெய்வதுபோல் ஞானப்பியாசமானது நிரந்தரப்பழக்கத்தால் சாக்ஷாத்காரமடைந்தபின் போதசந்திரன் ஹிருதயத்திலிருக்கிற அக்ஞானந்தகாரத்தை நிச்சேடமாய் நிவர்த்தித்து தானாய் விளங்குகின்றான்.

(அ—கை) பிர்மானந்தானுபவபரனான ஞானிக்கு கர்மானுபந்தவிதியில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க்கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (648)

(பொ) சித்தர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட ரசாயனபானதிருப்தியடைந்த புருஷனுக்கு இவ்வுலகிலுள்ளபாகவிஷயமான விதியில் பிரீதிவாராதுபோல பிர்மானுபூதியான ரசபானஞ்செய்து திருப்தியடைந்திருக்கிற முனீந்திரனிடத்தில் கர்மானுபந்தவிதிகள் வந்தணுகாவாம்.

(அ—கை) பிர்மக்ஞானத்தையடைந்து கிருதகிருத்தியனாயிருந்தும் ஞானியென்றவங்கத்திற்காக சிரவணாதிகளுடன்கூடியிருப்பானென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கிறார்.

ஸவ_ூா_தூ_தாஉ_வ_மெ_தாவிஉ_நிஜ்ஞ உாயிலவ_வ_ூா_த_வ_த்துஉயெ_தஸ உயாவ_ந_மெ_து । வய_ூாவஷவ_விஹவஃகூதி_வொாவிகாஷநிய_ூாவணா யஜ_ஷ_மெதவ_த_ாமஉெவ ॥ (649)

(பொ) சகலசத்துருக்களேயும் ஜெயித்து சர்வசம்பத்தையுமடைந்திரு க்கிற சார்வபௌமமண்டலசக்ரவர்த்தி ராஜனென்றவங்கத்திற்காக ரதாதி சதுர ங்க சைன்னியங்களைவைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல (தன் காலங்கழிக்குநிமி த்தம் சதுரங்கமாடுவதுபோல) சர்வாத்மபாவத்தையடைந்து இகபரலோகமோ கூகிருத்தியங்களிழந்த மஹானும் முன் தன்னாலப்பியசிக்கப்பட்ட சிரவண மன ன நிதித்தியாசன சமாதிகளே சிஷ்யானுக்கிரகார்த்தமாய் வகித்துக்கொண்டிருக் கிருன்.

(அ—கை) ஞானிக்கு விதிநிஷேதங்களில்லையென்ற சுருதிவாக்கியத்தை க்கண்டு ஞானி சந்தோஷிக்கிருனென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயுரைக்கிறார்.

கூதஜுஉஷூதி_தஸவ_வியிவ_வ_த்திஉா_ந_யனி_நிமஉாஹிஉ_தா_நிஷெயாஃ । வ்யாவாரஉாதவிஉ_வஸ்யஉஹாஷஸஸ்யஉாஸ_ஜுகவ_வஹ_அ_நிஉ_மெநா_ஹ ரமாணி ॥ (650)

(பொ) வியாபாரத்திலொழிவையடைந்தவனும் மஹாசோம்பனுள்ள வனுயுமிருக்கிற புருஷனுக்கு ஒருவியாபாரமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லையென்று சொல்லுகிறவார்த்தைகள் சந்தோஷமாயிருப்பதுபோல் சகலவிதிநிஷேததர்மங்க ளற்றவனுயிருக்கிற ஆத்மஞானியை வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட விதிநிஷேதவாக் கியங்கள் சந்தோஷத்தைச்செய்துவைக்கின்றன.

(அ—கை) தத்துவஞானத்தையடைந்தபுருஷனே ஒருவிதகிருத்தியங்க ளாலும் தடைசெய்யமுடியாதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகின்றார்

தகுா_ந_விஞ_நவ_மொாஉ_நிஸாவ_ஹௌஉஷூஹ_மெ_தாவ்யவஹாரஷவி_ந_ா ந_யொாஜ்யஃ । ஸாஉ_ாஜ்யெஉ_து_ஹியயாார_விவ_த_உாமொாராஜாவ_ஜா ஹிர_ந_யொாக்ஷஉஸக்யஹவ ॥ (651)

(பொ) சாம்ராஜ்யபதவியையடைந்து தன்னிஷ்டம்போற் சுகியாயிருக் கிற மஹாராஜன் தன்வேலைக்காரர்களால் ஏவப்படாததுபோல் தத்துவானுசந்தா னபரனும் மனனசீலனும் பிர்மசாம்ராஜ்யத்தையடைந்தவனும் சுவச்சந்தனு யுஞ்சஞ்சரிக்கிற ஞானியானவன் வேதத்திற்சொல்லியிருக்கிற விதிநிஷேதவாக்கி யங்களாலேவப்படமாட்டான்.

(அ—கை) ஞானி பிராரப்தபோகங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்கங்களிற் சம்மந்தப்படானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் சாற்றுகிறார்.

[illegible] ॥ (652)

(பொ) சுவபாவமான ஊஷரபூமியில் அனேகவருஷம் வருஷித்தலாலும் அதிகவெய்யலாலும் பயிர்பச்சைகள் விருத்திநாசத்தையடையாததுபோல் ஞானப்பியாசத்திற்கு முன்செய்யப்பட்ட புண்ணியபாபகர்மங்களினாலுண்டாகிற சுகதுக்கங்கள் பரமார்த்ததரிசியான ஞானியைவந்தணுகமாட்டா.

(அ—கை) ஞானியின் சரீரமானது பிராரப்தகர்மப்படி சேஷ்டிக்குமென்பதைக்கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (653)

(பொ) பாம்பாட்டிகையிலகப்பட்ட சர்ப்பமானது அவனுடையதண்டனவிதியைமீறமுடியாதுபோல பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற சம்பத்தையுமாபத்தையும் ஞானியனுபவித்தும் தனக்கு சம்பந்தமில்லையென்ற ஞானதிருடத்தால் பரிசுத்தனாயிருக்கிறான்.

(அ—கை) பிராரப்தகர்மத்தினுண்மையையறிந்த ஞானி அவைகளாலுண்டாகும் சுகதுக்கங்களை நினையானென்பதை உரைக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (654)

(பொ) தன் ஊரின் வழிதெரிந்தபுருஷன் மத்தியில் வெய்யலால்துக்கமடைந்தாலும் ஊர்வந்துவிட்டதென்றசந்தோஷத்தால் துக்கமுறான்போல், பிராரப்தகர்மமிருக்கும் வரையில் துக்கந்தோன்றுமென்றறிந்த ஆத்மவேதியானவன் பிராரப்தது க்கத்தால் வாட்டமுறான்.

[illegible] ॥ (655)

(பொ) தைரியசாலியான ராஜகுமாரன் யுத்தத்தில் சத்துருக்களின் பாணங்களால் நன்ருயடிபட்டிருந்தாலும் ஜயத்தில் மனதுடையவனுய் அப்பாண வேதனையைக்கருதாதுபோல் உள்வெளியெங்கும் பரமார்த்தசொரூபமே தானென்றுணர்ந்த மஹாத்மாவானவன் பிராரப்தவலியால் வருந்துயரத்தைமனதிற்சற்றேனுமெண்ணுன்.

(அ—கை) பிரபஞ்சத்தினுண்மையையறிந்த ஞானி அவைகளின் தர்மத்தைக்கண்டு மயங்கானென்பதையறிவிக்கின்ருர்.

[illegible] ॥ (656)

(பொ) தன் சிநேகிதன் ஸ்திரீவேடம் பூண்டிருக்கிருனென்றறிந்த புருஷன் தான் யௌவனசாலியாயிருந்தாலும், அவன்செய்கிற ஸ்திரீசேஷ்டையானது அவனைமோஹமுறச்செய்யாதுபோல், ஜகத்து மாயாமயமென்றறிந்த தைரியசாலியான ஞானியை பிரபஞ்சத்தோற்றமானது சந்தோஷிக்கும்படிச்செய்யாதன்ருே.

(அ—கை) அக்ஞானகாலத்தில் விஷயத்துடன் மனது மயங்கியதுபோல் ஞானகாலத்தில் மயக்கமுண்டாகாதென்பதைக்காண்பிக்கிருர்.

[illegible] ॥ (657)

(பொ) முன்தரித்திரத்தாற் சங்கடமுற்றபுருடன் புதயலேயடைந்தபிறகு அவ்வறுமையைக்கொண்டாடாதுபோல் அந்தரங்கத்திலிடைவிடாமல் பிர்மாத்ம ஞானதிருடப்பிரக்ஞையுடன் கூடியவிவேகி முன்னக்ஞானகாலத்திலனுபவித்த விஷயத்திலாசக்தியுருன்.

(அ—கை) ஞானபலத்துடன்கூடின மஹானை சத்சாஸ்திரத்திற்கூறிய நற்குணங்கள் சுவபாவத்தில் வந்தடையுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிருர்.

[illegible] ॥ (658)

(பொ) அரசனை சிநேகத்தால் சுவாதீனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற புருடனை அவ்வரசனுடைய ஏவலர்கள் தானேவந்தாசரிப்பதுபோல் சகலஜகத்திற் கதிஷ்டானமான பிர்மமேதானென்றுணர்ந்த மஹாநை வேதாந்தசாஸ்திரங்களிற் கூறியசாந்தியாதி நற்குணங்கள் சுவபாவமாய் வந்தடைகின்றன.

(அ—கை) தன் சொரூபப்பிரக்ஞையில் ஒருவிதகற்பனையுமில்லையென் பதையறிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (659)

(பொ) நமக்கு அக்ஞானமேயில்லாதபோது அதினாற்கற்பிக்கப்பட்ட சகத்தின் தோற்றமெங்கேயிருக்கிறது. ஜீவேசகுருமுதலியகற்பனைகளையும் தூரத் தள்ளி ஏகாந்தநிர்மலசிதேகரசசொரூபமான பிர்மமே நானாயிருக்கிறேனென்று பரமஹம்ச சிவேந்திரகுருவின் சீடரான சதாசிவபிர்மயதீந்திரரால் அத்துவைதரசமஞ்சரியென்ற கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) இவ்வாறருளியவாசானைநோக்கி அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷபிர் மசாக்ஷாத்காரத்தையடைந்த சீடன் தன்னனுபவத்தைவெளியிடுதல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (660)

(பொ) பாம்புமுதலான மயக்கத்தோற்றத்திலும் பழுதையினிருப்புத் தவறாமலிருப்பதுபோல் பிர்மசத்தையானது சகலஜகத்திலுமிருந்துகொண்டிருக் கிறது. ஸச்சிதானந்த சுவரூபமான நம்மிடத்தில் சகலஜகத்தும் கற்பிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ப்ரஹ்மாநந்தே நிமக்நஸ்ய விஷயாசா ந தத்பவேத் | (662½)

(பொ) சமுத்திரத்தில் அலை நுரை குமிழி முதலியவைகள் காற்றினுலுண்டாவதுபோல் பிர்மசொரூபமாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் மாயையால் பிர்மாமுதல் புழுபரியந்தமுள்ள பிராணிகள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சமுத்திரமானது அலையினிடத்திலிருக்கிற நிகழ்ச்சியையெப்படியிச்சிக்கவில்லையோ அப்படி ஆனந்தசொரூபமாயிருக்கிற நமக்கு விஷயானந்தவாசனையானது கிடையாது. தனிகனுக்கு தரித்திரத்தினுசையானதெவ்விதமுண்டாகாதோ அவ்விதம் பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கிற நமக்கு விஷயாசையுண்டாகாது.

விஷம் த்ருஷ்ட்வாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா விஷம் த்யஜதி புத்திமான் |
ஆத்மாநமபி த்ருஷ்ட்வாஹமநாத்மாநம் த்யஜாம்யஹம் || (663½)

(பொ) விஷத்தையும் பார்த்து அமிருதத்தையுங்கண்டு, விஷத்தைத் தள்ளி அமிருதத்தைகிரகிக்கிற புத்திமான்போல் நான் ஆத்மாவையறிந்து அனுத்மபுத்தியை விட்டிருக்கிறேன்.

கடாவபாஸகோ பாநு: கடநாசே ந நச்யதி |
தேஹாவபாஸக: ஸாக்ஷீ தேஹநாசே ந நச்யதி || (664½)

(பொ) கடத்தை விளக்கிவைக்கிற சூரியனுனதான் கடனுசத்தால் நாசமுறுதுபோல் தேகத்தை விளக்கிவைக்கிற ஸாக்ஷியான தான் தேகநாசத்தால் நாசமுறுன்.

அஹமேவ ஹி சிந்மாத்ரமஹமேவ ஹி கேவல: |
அஹமேவ சரீராந்தரஹமேவ ஸ்திதஸ்ஸதா || (665½)

(பொ) நானே அறிவுமாத்திரன், நானே சகலவடிவமாய் விளங்குகின்றேன், என்னையன்றிவேறென்றுமில்லை, நானே சரீரத்தின்கண் விளங்குகின்றேன், நானே யெப்பொழுதுமிருக்கிறேன். ஆத்மபோதோபநிஷதமறைகின்றது.

(அ—கை) இவ்விதங்கூறிய நற்சீடனைப்பார்த்து மேற்கூறியநிச்சயமுடையவனே ஞானியென்றும் பிர்மாதிசகலதேவர்களாலும் வணங்கப்படுவானென்றும் கூறுகிறார்.

ஏவம் விஜ்ஞானவான்முக்தோ யஸ்ஸஜ்ஞாநீஸ ஏவ ஹி |
ஸேநகஸநந்தநாத்யைஸ்ஸர்வதேவைச்ச வந்த்யதே || (666½)

(பொ) மேற்கூறிய பிர்மஞானநிச்சயத்தை யாவன் பொருந்தியிருக்கிறானோ அவனே விஞானவானென்றும் முக்தனென்றும் இவ்விதத்திருடஞானி இவ்வுலகில் துர்லபனென்றும் அனேககோடிபேர்களுக்குள் ஒருவனே திருடஞானமுடையவனாயிருப்பனென்றும் கூறுகின்றனர்.

तस्य दर्शनमात्रेण पितरस्तृप्तिमागताः ।
ज्ञानिनो दर्शनं पुण्यं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ (667½)

(பொ) அத்திருடக்ஞானியின் தரிசனத்தால் பிதிருக்களும் திருப்தியாவார்கள். அத்திருடக்ஞானியின் தரிசனமே மேலானபுண்ணியமாம். திருடஞானியின் தரிசனமே சகலதீர்த்தாடனபலரூபமாம்.

ज्ञानिनस्त्वर्चनेनैव जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ।
ज्ञानिनो भोजने दाने सद्यो मोक्षो भवेद्ध्रुवः ॥ (668½)

(பொ) அந்த ஞானியினர்ச்சனையால் ஜீவன்முக்தியுண்டாகும். அத்திருடஞானிக்கு போஜனமளிப்பதும் வேண்டியபடி தன் திரவியத்தைக்கொடுப்பதும் உடனே மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கஹேதுவாம் இவ்வாறு ரிபுகீதையில் ரிபுமுனிவர் நிதாகருக்குக்கூறினர்.

अहं ब्रह्म न सन्देह अहमेव गुरोर्गुरुः ।
शरीरादेश्च परतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तितः ॥
अवस्थात्रयतोऽतीतो ह्येतत्त्वं ज्ञाननिश्चयः ॥ (670)

(பொ) நானே பிர்மம். அதிலற்பமேனுமையமில்லை. நானே குருவுக்கு குருவாயும் சரீரத்திரயங்களுக்கன்னியனாயும் ஜாக்கிரசொப்ன சுஷுப்தியவஸ்தைகளுக்கு சாக்ஷியாயும் மாயைக்கப்புறப்பட்டவனாயுமிருக்கிறேனென்றுமெண்ணியிருப்பதே திருடக்ஞானியினிச்சயமாம்.

स्वनिश्चयं परित्यज्य सर्वं सन्त्यज्य मूकवत् ।
तूष्णीं ब्रह्मपरं ब्रह्म शाश्वतं ब्रह्मसंस्थितम् ॥ (671)

(பொ) அந்நிச்சயமிழந்து சகலவாசனைகளையும் விட்டு ஊமைபோல் மேலாயும் அழிவற்றதாயுமுள்ளதான பிர்மசொரூபத்தில் ஏகிபாவத்தையடைந்து மௌனியாய் விளங்குகிறான்.

ज्ञानिनो [illegible] ।
[illegible] ।

ஈமஸக்ர்தெவண்டியித்ஸகலைகொட்ஸெமெதாவி ॥ (672½)

(பொ) சிவன் மால் அயன் மூவர்களாலும் விண்ணோர்களாலும் ஞானி யின் சொரூபானுபூதிமகிமையை அனேககோடி கற்பங்களிலும் தங்கள் சாமர்த் தியத்தாற்கூறினும் ஒருக்காலும் அம்மகிமையை வர்ணிக்கமுடியாதன்றோ.

ஸஹம்ப்ரஹ்மேதிவிஜ்ஞாநிதிர்லொகெஷுஸுதுர்லபஃ ॥ (673)

(பொ) யான் பிர்மமென்றுணர்ந்த விஞ்ஞானியே மூவுலகிலும் வெகு அரி தாம்.

விவெகிநஃஸஹாத்மநப்ரஹ்மாஸ்தெஸ்ஸமாஹிதம் ।
ஸம்ஸாரஷிதஜந்மநாம்ஹதாநஸேவநம் ॥
ஸதாவித்ஸாதீயெந்நஸ்நாதஸெஸ ப்ரஹ்மவாலஃ ॥ (674½)

(பொ) விவேகியாயும் பிர்மசொரூபமாயுமிருக்கிற மகாத்மாவின் சேர்க் கையும் சம்பாஷணையும் பாதசேவனைமுதலான சிஸ்ருஷையும் இச்சன்மத்திற் கிடைப்பது வெகுரிதன்றோ? முன் ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷங் களால் ஒருக்கால் அம்மகானின் பாததீர்த்தத்தில் யாவன் ஸ்நானம் செய்கிருனே அவனே பிர்மமாவானென்பதில்ஸந்தேகமில்லை. ரிபுகீதையிற்கூறியுளது.

(அ—கை) ஞானிகளின் மகிமை அறியமுடியாதென்றுரைக்கிருர்.

ஜாத்யம்யொநஹிவெத்திரத்நவிஷயம்ஷண்டஃஸ்தஸ்ரீஸுகம் க்ந்யா

ஸத்ப்ரஸவவேதனவஸ்துவந்ப்யாவர்லஸதிக்ரியாம்! காகோஹம் ஸமதிம்வாஸத்ரஸுவந்ஸ்ஸவஸ்ஃயூஜிஸ்ஸ்தாயயாஸ்வாவாஸிம்ஹவாராக்ரமம் ஸஸவிதமெஸதவொஸஹாஜ்ஞாநிநம் ॥ (675½)

(பொ) பிறவிக்குருடன் ரத்னபரிட்சையையும், நபும்சகன் ஸ்திரீசுகத் தையும், கன்னிகை நாயகன் சுகத்தின் தன்மையையும், மலடி பிரசவகஷ்டத்தை யுமறியாபோலும், காக்கையானது அன்னபக்ஷியின் நடையையுணராதுபோலும், கழுதை மெதுவாய்ப்பேசுந்தன்மையைப்பழகமுடியாதுபோலும், தரித்திரன் தன வானின் சுகத்தையறியாதுபோலும், நாய் சிம்மத்தின் பராக்கிரமத்தைத்தெரியா துபோலும் இப்புவியின்கண் மகாத்மாவின் மகிமையை மூடனறியவேமாட்டான்.

(அ—கை) தாங்கள் சொன்னபடி சாதனங்கள் நிறைந்தவர்களே மோக்ஷ த்திற்கதிகாரிகளென்றால் ஸ்திரீபுருஷ நியாயம் வேண்டுவதில்லையோவெனில் நிய மம்வேண்டுவதில்லையெனக்கூறுகிறார்.

ஸவஹிமெஞதநூாதூகாதீ வஹஹெஹெஷெரநவிஜூதெ ।
வெஜஸாஸ்யதாவூஜூாஜூாநாஹாவாஅிதஹவஃ ॥ (676½)

(பொ) சகலவஸ்துக்களும் சைதன்னியமாத்திரமாய் விளங்குவதால் சைதன்னியவஸ்துவில் ஸ்திரீபுமான்களென்றபேதங்களில்லவேயில்லை, வேத சாஸ்திரங்களுடன்கூடின பிராக்ஞர்களாயினும் பிர்மவிஞ்ஞானமில்லாததால் விதந்துக்களேவொழியவேறல்லர் (ஆத்மஞானமாகிய மாங்கல்லியமான தந்துவற்றதை ம்பெண்சாதிகளெனக்கூறப்படுவார்கள்.)

஬ூஹெவதஹஷெஹெநவபஹாஷெஉக்கூஅிஹகாஃ ।
஬ூஹூதஹொாஹாவெதவிவூாகவிவிதஹவஃ ॥ (677½)

(பொ) பிர்மமே தந்துவாயிருக்கிறது. அந்ததந்துவாற்கட்டப்பட்டவர்கள் முக்தியையடைவார்கள். பிர்மதந்துவற்றவர்கள் பிராமணர்களாயினும் விதந்துக்களேவொழியவேறல்லரென்று பிர்மகுமாரரான ரிபுமகரிஷியால் ரிபுகீதை 31—அ—63—64—வது சுலோகவாயிலாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் விவேகிகள் ஸ்திரீபுருஷாதிபேதங்களை கனவிலும் நினைக்கவொண்ணு.

(அ—கை) ஞானியின் சிஷ்ருஷாமகிமையும் வைபவத்தையும் கூறப்படுகிறது.

கயாதஸ்ஹவூவக்ஷூாஅிதவாஹவஹஷொதூஉ ।
விஅஹுஶுஷணஹஶுணஶுஹாவஹாஸுஹ ॥ (678½)

(பொ) ஹே புருஷோத்தமா மகான்களின் சிச்ருஷையாலுண்டாகும் பலமகிமையையானுரைக்கிறேன். நீர் சிரத்தையுடன்கேளுமென ஈசன் கூறுகிறார்

வஹாகஸூஅிஜஷெஷஸூஶிவணஹஸஉாஹூயஃ ।
வாகயஜுஸஉாவூஸூதநயஃவாவகஉகூஜ ॥

தஶொஹஅிஹஶுதஅிதூஶூஹூவிஜுாநஜஶுஷகஃ ।
வெஜநிஜாவஸூவஹவூாணிஹிஂஸாவரொாயஉஃ ॥

ஶிவநிஜாவஸூவஹிஶெஷவதாஜஶுஷகஸூஜா ।
ஶஉநிஜாவஸூஅஸாஅிகஸூாவாராயக்ஜ ॥

வண_யுடீ உவிநிஉ_ ~கூஷ்யெஜ்வாஶ_ஃவஜி_தஃ ।
உ_தாஹாஹு_ தாஹா_தஅதி தாஜெ_ாஹீயயாவஶம் ॥

மொாஷ்பெஶ்ஷவகா_தஷ்யஷ்உஹா_நாஷிகூ_மவ_தஃ ।
கெ தூஉாஶஹாஷ அஉஜ்ரிஜொ மாரஷயா ॥

வணாஉஷீ வகிஷஅூய ~உாஂஸாஜிஸெவகஃ ।
உஹாயீரொஉஹாவாவீவவாஶவ_யிவீதமெ ॥ (684½)

(பொ) முற்கற்பத்தில் பாகயக்ஞரென்றபெயருடன்கூடிய பிராமணருக்கு பாபகர்மத்தையேச்செய்கிறவனை சசிவர்ணனென்னும் பிராம்மணகுமாரனொருவனிருந்தான். அவன் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டமனதுடையவனும் பிர்மஞானத்தைத்தூஷிக்கிறவனும், வேதநிந்தாபரனும் சகலப்பிராணிகளையும் ஹிம்சிப்பவனும் அதமனும் சிவநிந்தையைச்செய்பவனும் எப்பொழுதும் சகலதெய்வதூஷகனும் தர்மத்தையழிப்பவனும் தார்மிகர்களுக்கு அபகாரத்தைப் பண்ணுகிறவனும் விப்பிரவர்ணாசிரமதர்மங்களற்றவனும் மாதிருசகோதரர்களைக்கொன்றவனும் தன்னுலியன்றவரை பிதிருதுரோகம் செய்கிறவனும் கோஹத்திபண்ணுகிறவனும் செய்தநன்றிமறந்தவனும் மேலானநாஸ்திகமததர்மத்தையடைந்து மகாகர்விஷ்டனும் அன்னியர்களின் பூமியையும் ஸ்திரீகளையுமபகரிப்பவனும் அன்னியகிரகங்களுக்கு அக்கினிபாதையையுண்டுபண்ணுகிறவனும் திரவியாதிகளைக்கவரும்பொருட்டு அவர்களுக்கு விஷத்தையளிக்கின்றவனும் சண்டாள ஸ்திரீயின் சேர்க்கையையுடையவனும் மதுமாம்சாதிகளைப்புஜிப்பவனும் மகாதைரியசாலியாயுமிருக்கிற மகாபாபியான அச்சசிவர்ணன் இவ்வுலகிற் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்.

வி_தாஷவஷஉ~வெ_யுஷூவ_ஹமொாகஂமதாவவி ।
ஷூம_மொாகஂமதாஷாமெ ஷிவஶா_ஶகஂமதாஃ ॥ (685½)

(பொ) சத்தியலோகத்தையடைந்திருந்த, அம்மகாபாபியின் பிதிருக்களும் சுவர்க்கலோகத்திலிருந்த பிதிருக்களும் அன்னோன் துர்நடத்தையால் நரகமேகினர்.

ஶஶிவணெ_ாவிகாமெநவ_ாயிஹிஃவீஷிமெதாவ_~த ।
அவஶூாஶவிஶாவாஜிரு_ஹமு_ஷெஷாஹவ்ஹூஶம் ॥ (686½)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ அம்மகாபாபியான் சசிவர்ணனும் அற்பகாலத்திற்குள் வியாதியாற்பீடிக்கப்பட்டு அபஸ்மாரபைசாசமுதலானவைகளாற் கிரகிக்கப்பட்டவனும் மகத்தானசங்கடத்தையடைந்து சகிக்கமுடியாததுக்கத்துடன் கூடியவனுமிருந்தான்.

வாகயஜ்ஞோவிதாதஸ்யகஹெ்காஹவத்தாஃ ।
நிஶ்ய தநயகீ்ஸ்ரீமுதவ்ராணவத்ஸயீஃ ॥
வதிதொஹ்தமெவிஷ்ணாரொதொநாதிஷஃவதஃ ॥ (688)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ? அத்தருணத்தில் என்னிடத்தில் மேலானபக்தியுடன் நிறைந்த அம்மகாபாபியின் பிதாவான பாகயக்ஞானவர் தன்பிராணனைக் காட்டிலுமதிகப்பிரியனுன தன்மைந்தன் சுவர்ணன் படுந்துயரத்தைச்சகிக்காதவராய் பூமியில்வீழ்ந்தழுதுகொண்டிருந்தனர்.

தம்த்ருஷ்டாதெவஹக்தாவெ்ரதமிஸ்ஸவாயவித்தஃ ।
க்ருவயாவாகயஜ்ஞாவ்யம்பஹாஷவாக்யதம் ॥
உத்திஷ்டத்ஷ்டாமெஹஷிவாகயஜ்ஞஹவவ்ரிய ।
கவ்தத்ருஸ்யாவிவக்ஷ்யாமிரெ்ரயஃவ்ராவெ்தஸகாரணம் ॥ (690)

(பொ) அச்சமயத்திற்சகல சாஸ்திரார்த்தமுணர்ந்தவராயும் மனனசீலராயுமிருக்கிற தேவபக்தரென்னுமுனிவரர் பாகயக்ஞரென்றவவ்வந்தணரைநோக்கி தயையால் சமாதானம் கூறினர். ஈசனுக்குப்பிரியனுன ஹே பாகயக்ஞரே நீர் எழுந்திரும், இனிவிசனமுறுதிரும் நும்மைந்தனுக்கு மோக்ஷநற்கதியடையும் வழியை யான் கூறுகிறேன் நீர் வின்வீராக.

ஸ்ரீமஹொவவதெவ்ணெ்யஶிவவ்ராவெ்த்யகஸாயநெ ।
வ்ரதக்ஷாதஷிமாத்தம்வாவ்ரஸ்ஸம்வாஶிவமெவவா ॥
தண்டயம்ப்ரஹ்விஸவெ்தவிதக்தொமநவொஹவெகஃ ।
தத்ருஸாக்ஷாத்ஹாயொமிஸவவெதாகவாரஃ ॥
மஹாகாரணிகொநா தீமஹாநஃவராயணஃ ।
ஶ்ருஷெ்தக்ஷம்வெதவிஷ்வாகயஜ்ஞஸ்யஸிநா ॥
தஹ்ருஷ்டாவமஹாஹக்யாவ்ரணம்யஹவிதஷ்ணவகஃ ।
தஸ்யஶிரஷணஸ்திம்கரதத்தாரகம்ஹவெகஃ ॥ (694)

(பொ) வேதவித்சிரேஷ்டரான ஹே பாகயக்ஞரே? பிர்மவித்தின் கையில் ஒருவர் பிடியரிசியாவது ஜாஸ்தியாவது அற்பமாயாவது கொடுத்தாலும் மேலான முக்தியையளிக்கின்றதெந்தஸ்தலமோ அம்மகாக்ஷேத்திரமாயும் முக்தியடைவதற்கு முக்கியசாதனமாயும் புண்ணியபூமியாயுமுள்ள ஸ்ரீமத்கோபர்வதமென்னும்

க்ஷேத்திரத்தில் சகல வேதாந்தத்தின் கரைகண்டவராயும், மகாதயாளுவாயும், சாக்ஷாத்காரமடைந்த மஹாயோகியாயுமிருக்கிற மஹானந்தபாராயணரென்னும் மஹான் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நீர் உம்முடையபுத்திரனுடன் சென்று அம் மஹானைத்தரிசித்து பக்திபூர்வமாக புவியில் தண்டம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கிடைவிடாமற் சிசுருஷைசெய்யும்படி செய்வீராகில் உம்முடைய புதல்வன் மேலானகதியையடைவான். இதில்ஸம்ஶயமில்லை.

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥(699)

(பொ) ஹே தாமரைக்கண்ணு? இவ்விதம் தேவபக்தமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவார்த்தையைக்கேட்டு மகாபாபியாயும் மகாரோகியாயுமிருக்கிற தன் புதல்வனையழைத்துக்கொண்டு கோபருவதக்ஷேத்திரமேகினர். பௌரணமியன்று தன்குமாரனோடு அக்ஷேத்திரநாதரான சக்தீஸ்வரரானதேவரை தரிசித்து வலம் வந்து பக்தியாலவ்வீஸ்வரனுக்கு அஷ்டோத்தரவர்ச்சனைசெய்வித்து அக்கடவுளருட்டிறத்தால் சர்வக்ஞராயும் ஜீவன்முக்தராயும் ஜகத்குருவாயும் அதிவர்ணாசிரமியாயும் தீரராயுமிருக்கிற மகானந்தபாராயணரானவம்மகானைக்கண்டு சந்தோஷித்து தன் குமாரனை சசிவர்ணனும் தானும் புவியில் தண்டம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து பக்தியோடு கைகூப்பிநின்று, ஹே தாமரைக்கண்ணனே? தன்மைந் தன் வரலாறு யாவற்றையும் தெரிவித்தனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] । (702½)

(பொ) ஹே அச்சுதா! அம்மொழியுற்ற கிருபாளுவானவம்முனிவர் தன் சுவாத்மானுசந்தான சந்தோஷத்துடன்கூடி, மகாபாபியாயும் பாகயச்ஞகுமாரனுயுமிருக்கிற சசிவர்ணனை கிருபாதிருஷ்டியுடன் பார்த்து பிர்மவித்தியாபலத்தாற் சிஷ்யனுகக்கிரகித்துக்கொண்டனர். அம்மகாத்துமாவின் பார்வையாலும் அவனைச்சிஷ்யனுய்க்கிரகித்ததினுலும் சசிவர்ணனுக்கேற்பட்டிருந்த சகலபாபங்களும் நாசமாகி ரோகமற்றவனுனன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (703½)

(பொ) அதின் பிற்பாடு சமித்துக்களும் சாகமூலபலாதிகளும் ஜலமும் கிரகித்துக்கொண்டு தினந்தோறும் குருவுக்கு சந்தோஷத்தாற் கொடுத்துக்கொண்டுவந்தனன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (704½)

(பொ) அம்மகாத்மாவினுடைய பசுக்களுக்கு நல்லதுளிரான புல் முதலானவைகள்கொடுத்து கோரக்ஷணமுஞ்செய்துகொண்டுவந்த புண்ணியவிசேடத்தாற் சகலபாபங்களும் நாசமடைந்தன.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (706½)

(பொ) ஹே விஷ்ணே தினந்தோறும் அம்மகானந்தபராயணரின் சரீரசெளருஷையும் பாதமர்த்தனசிசுருஷையும் எண்ணைதேய்த்தல் வஸ்திரம் சுத்திசெய்தல் முதலிய ஏனைய குருசிசுருஷையினுலும் சசிவர்ணனுக்குண்டாயிருந்த மதிமயக்கமுதலான சகலபாபதுன்பங்களும் க்ஷீணத்தையடைந்தன.

[illegible] ॥ (707½)

(பொ) அதன் பின்னர் சகலயோகிகளுக்குமீசனும் சர்வக்ஞனுமிருக்கிற மகானந்தபராயண குருவானவர் கருணையினலதிகப்பிரியத்தோடு தான் புஜித்தசேடமான உச்சிஷ்டத்தை அவனுக்களித்தனர்.

[illegible] ॥ 708½

(பொ) அக்குருவினுச்சிட்டாமிருதபானத்தாற் சகலபாபங்களினின்றும் துன்பங்களினின்றும் நீங்கினவனுயிருக்கிற மகானுபாவனை சசிவர்ணன் அக்குருவை அன்புடன் வந்தனஞ்செய்து அதிக சந்தோஷத்துடன் சிசுருஷைசெய்து காலங்கழித்துவந்தனன்.

[illegible] ॥

(பொ) ஹே வித்வானுன விஷ்ணே அதன்பின்னர் சந்தோஷத்துடன் கூடிய அக்குருவானவர் அன்புடன் சிசுருஷைசெய்துவருகிறவனையும் பாபமிழந்தவனையும் பரிசுத்தமன துடையவனையுமிருக்கிற சசிவர்ணனை த்தன் சிஷ்யனுகக்கிரகித்து விபூதியினலவன் சரீரமுழுமையும் உத்தூளனஞ்செய்வித்து அம்மகாத்மா வேதாந்தவிக்ஞானத்தால் நன்குய்நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற தன் சுவானுபவார்த்தத்தையச்சிடனுக்குபதேசஞ்செய்தனர்.

[illegible] ॥ (712)

(பொ) ஹே ரிஷீகேசா? என் பிரசாதத்தால் அச்சீடனுன சசிவர்ணனும் ஆத்மவடிவமான வென்னையபரோக்ஷானுபவத்தால் தானுயுணர்ந்து ஜீவன்முக்தனுனன். ஹே விஷ்ணோ? அவன் பிதாவும் சிரத்தையின் பலத்தாலும் என்னருளினலும் அவ்வானந்தபராயணரின் சிசுருஷையின் புண்ணியவிசேடத்தாலும் அக்ஞானம் நீங்கி மேலான மோக்ஷமடைந்தான். ஹே ஹரே? அச்சி

வர்ணன் பிர்மவித்தையையடைந்த விசேஷத்தால் வெகுகாலம் நரகானுபவஞ்செய்த பிதிருக்களனைவோரும் கரையேற்றப்பட்டார்கள்.

[illegible]

(பொ) அம்மகான் குலமும் பரிசுத்தமாயின, அவன் வசிக்கும் பூமியும் புண்ணியபூமியாயிற்று, அச்சசிவர்ணனால் முன்னனுபவிக்கப்பட்ட சண்டாள கன்னிகையும் சுவர்க்கமேகினள். அம்மகானுபாவனாற் பார்க்கப்பட்டமானுடரனைவோரும் இவன் பிரமவித்தியாபலத்தால் மேலானகதிக்கு யோக்கியமானார்கள்.

சுபகையின் விருத்தாந்தம்.

[illegible]

(பொ) ஹே விஷ்ணோ? பிர்மவித்துக்களாயும் மஹான்களாயுமிருக்கிற சத்குருவின் சரீரசிசுரூஷைசெய்யும் புண்ணியபலத்தின் பெருமையை அன்னிய கதையின்வாயிலாய் யான் வெளியிடுகின்றேன். நீரன்புடன் கேழ்பீராகவென்றீசனுரைக்கின்றனர்.

[illegible] (716)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ முன்காலத்தில் சுபகையென்றதாசியானவள் மேலானபாபபலத்தால் தானனுபவித்தநாயகர்களைக்கொன்று புதியநாயகர்களையடைந்து அதிகவாஞ்சையாலவர்கள் தனங்களையபகரித்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் தன் சிநேகிதர்கள் தன் மைந்தர்கள் தன் மாதா தன் வேலைக்காரர்கள் முதலனைவோர்களுடன் தன்னிஷ்டம்போல் காலங்கழித்துவந்தாள்.

[illegible] (717)

(பொ) ஹே புருஷோத்தமா? அதன் பின்னர் பிசாசாற் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் வியாதியாற் துன்பமடைந்து நித்திரையற்றவளாய் மேலானகஷ்டதிசையுடன்கூடிய சுபகையானவள் தன்பந்துவர்க்கத்துடன் சதாதுக்கித்துக்கொண்டிருந்தனள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) அத்தருணம் அதிவித்துவானான சக்கிரதரரென்ற பிர்மக்ஞானி பசியினாற்பீடிக்கப்பட்டு சுபகை தான் முன்ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் அவள்கிரகத்திற்கு வந்தனர். தன் கிரகத்திற்கு அதிதியாய்வந்த பிர்மவித்தானவம்மகானை அவள் தரிசித்து தண்டம் சமற்பித்து அவருடைய பாதபத்மங்களைப்பூஜித்து தன்வீட்டினந்தப்புரத்திற்கழைத்துப்போய் ஆசனத்திலுட்காரவைத்து குளிர்ச்சியாயிருக்கிற கந்தஜலத்தாற்பாதங்களையலம்பி அதிகபக்தியுடனப்பாதோதகத்தையுட்கொண்டவுடன் முன்னிருந்த பைசாசசங்கடமும் சகல ரோகங்களும் நீங்கி, அதன்பின்னதிக சந்தோஷத்தோடுகூடி பரமார்த்த தரிசியானவம்மகானை தரிசித்தவிசேஷத்தாலுபசாந்தையாயிருந்தனள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ (720)

(பொ) மனோக்ஞியமான அபூபமுதலியமிருஷ்டான்ன போஜனாதிகளளித்தும் குங்குமசந்தனாதிகளாலலங்காரஞ்செய்தும் வஸ்திராதிகளும் நல்லபுஷ்பங்களும் தாம்பூலமுதலியவைகளுமளித்தும் சந்தோஷமானமனதுடையவளான சுபகையானவள் பரமார்த்தநிஷ்டரை மகாவணக்கத்துடன் பூஜைசெய்து பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றனள். ஹே குரோ தங்களுடையதரிசனவிசேஷத்தாற் சக

ரோகங்களினின்றும் விடுபட்டு நிர்மலமான சரீரத்தோடுகூடியவளாயிருக்கிறேன்.

அதஸ்த்வம் மரணாந்தம் மாம் உபபுஜ்ய ஸ்வதாஸ்யம் கரவாணி தே ஸதா ।
இதி ப்ரார்த்ய முஹுஸ்தஸ்யா: ப்ராரப்தம் ஜ்ஞாதவான் முநி: ॥
ப்ராரப்தக்ஷயபர்யந்தம் தஸ்யா க்ருஹே ஸ்திதோ முநி: ।
ஸர்வநித்யம் மஹாவிஷ்ணோ ஸுஸ்ரூஷயா பரயா ஸஹ ॥
அதீவ ப⁴க்த்யா ஸர்வஸ்வார்த்த தாயமேநவ ।
வத்ஸராணாம் த்ரயம் ப⁴க்த்யா கந்யா தஸ்ய மஹாத்மன: ॥ (725)

(பொ) ஆகையால் ஹே பிரபோ மரணபரியந்தம் என்னையனுபவித்துத் தங்கள் வேலைக்காரியாகச்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றடிக்கடிப்பிரார்த்தனை செய்தபிறகு பிராரப்தகர்மமவ்விதமாயிருக்குமென்று அம்மகான் கருதி அவ்வார்த்தைக்கிணங்கி அவள் கிரகத்தில்வசித்துக்கொண்டிருந்தார். மகாசிரத்தாளுவான சுபகையும் பக்தியுடன் தன் சரீரத்தாலும் திரவியத்தாலும் அளவற்றவுபசாரங்களைச்செய்து மூன்றுவருடபரியந்தம் பூஜித்துவந்தனள்.

ஸா மஹாத்மந: ஸேவா ஜ்ஞாநம் ப்ராப்ய ஸுபகா ஸதி ।
தஸ்யா: ஸர்வே ஸுதா: பௌத்ரா: ஸம்பந்தா: பரிவாரகா: ॥
ஸர்வே ஸ்வர்க்கம் கதா மாதா ஸர்வம் தேஹம் விஹாய ச । (726½)

(பொ) ஹே ஹரே அம்மகாத்மாவுக்குச்செய்தபணிவிடையின் புண்ணியபலத்தால்மேலான அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரக்ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தையாயினள். அச்சுபகையின் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் அவளுடைய சினேகிதர்களும் பந்துக்களும் வேலைக்காரர்களும் அவள் தாயும் சுவர்க்கலோகமேகினர்கள்.

ஏவமேவ ப³ஹவ: ஸந்த: ஸம்ஸேவ்ய மஹதாம் க³ணம் ।
தேஷாம் ப்ரஸாதாத் விஜ்ஞாநம் அவாப்ய ஸம்ஸாரவிமோக்ஷம் ॥
அபரோக்ஷம் ஸ்வாநுபூ⁴திம் ஸம்ப்ராப்ய ஜீவன்முக்தா வஸந்தி ச । (728)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ இவ்விதம் வெகுபேர்கள் மகான்களைப்பூஜித்தவுடன் பிரமாத்மைக்கியாபரோக்ஷஞானத்தையுடைந்து, சுவாநுபூதி திருடப்பிரக்ஞர்களாயிருந்து பவபந்தம் நீங்கி ஜீவன்முக்தர்களாய் வசிக்கின்றனர்.

யத்ர நித்யம் வஸந்த்யேதே ஜ்ஞாநிநஸ் தத்ராஹம் ஸர்வதா ஸ்தித: |
ஸ தேஶ: பாவநோ தேவி மந்தவ்யஸ் தத்ர ஸாஹஸ்ரைர் ஜநை: ||

க்ஷணமேகம் நிவிஶ்யேத தத்ராஹம் ஸர்வதா ஸ்தித: |
நிமேஷம் வா ததர்த்தம் வா யத்ர ஜ்ஞாநீ ஸமாஸ்தித: ||

தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தாநி திஷ்டந்த்யேவ ந ஸம்ஶய: || (730½)

(பொ) எவ்விடத்தில் ஞானிகள் வசிக்கின்றார்களோ அவ்விடத்தில் நான் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவ்விடமெவ்வளவு தூரமாயினுமங்கு சென்று அம்மகான்களைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டியதவசியம். எங்கு ஞானியானவன் ஒரு க்ஷணமாவது அவ்வொருக்ஷணத்தின் பாதியாவது வசிப்பனேயாகில் சகலதேவதைகளுடன் நானுமவ்விடத்து வசித்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்பதிற் கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை.

யோऽநிஷ்டம் ப்ரஹ்மநிஷ்டஸ்ய குர்யாத் ஜ்ஞாநதோऽபி வா |
விஶ்வஸ்யேஶோऽநிஷ்டம் குர்யாதேவ ந ஸம்ஶய: ||
ஶாம்பவிகாயா: ப்ரியோ நித்யம் ஶிவஜ்ஞாநீ ஸதா மம | (732)

(பொ) எப்புருடன் மோகத்தினலாவது அறியாமையாலாவது பிர்மஞானிக்கு இஷ்டமில்லாமையைச்செய்கிறானோ அம்மூடன் எனக்கும் கெடுதியைச் செய்வானென்பதிற் சற்றேனுஞ்சந்தேகமில்லை. ஹே விஷ்ணோ சாக்ஷாத்பராசக்திக்கும் என்னுடைய பிர்மஞானியானவன் எப்பொழுதும் அதிகப்பிரியமாயிருக்கிறானன்றோ.

பஹிஷ்டா ஸர்வதா ஸர்வே ஜ்ஞாநீ காமோ த்விதம் மதம் |
ப்ரஹ்மநிஷ்டம் ஶரீரம் மே ஷண்ணிஹிரண்யவத் ப்ரியே ||

தேஷாம் அஹோ வநவதந்ஜாநாம் கார்யாவிசாரணா |
தஸ்மாத் த்வம் விஶ்வஸ்வேஶ: ஸம்ஜநீயா விஶேஷத: ||

இதி வேதார்த்த வாக்யாநாம் ஸாரம் ஸம்க்ஷிப்ய தர்ஶிதம் |
க்ஷிதி ஸாரம் இதம் ஶ்ரேஷ்டம் ஶாஸ்த்ரார்த்த நவிஸ்தர: || (735)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ ஞானியானவன் என்னுடைய சொரூபமாயிருப்பதால் அவனே எனக்கு சம்மதமானவர். மற்றவர்களை யான் விரும்பேன். பிர்மஞானநிஷ்டனையுமென்னையும் எவர்கள் பேதமாய் நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் மூடர்க

ளேயொழிய வேறல்ல. அவ்விஷயத்தில் விசாரிக்கத்தேவையில்லை. ஆகையால் ஆத்மவித்தான மகான்கள் சகலராலுமெப்பொழுதும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள். இவ்விதமாய் வேதாந்தவாக்கியார்த்தங்களின் சங்கிரகமானது என்னாற்கூறப்பட்டது. அதுவே சாரபூதமாயுள்ளது மற்றவைகள் கிரந்தவிஸ்தாரமேயொழிய வேறல்ல. சூதசம்ஹிதை முக்திகாண்டம் 7-வதத்தியாயத்தில் விஷ்ணுவுக்கு ஈசுவரனருளியிருக்கின்றார்.

(அ—கை) ஐயா ஞானத்திற்கு பிராமணாதிவர்ணங்கள் தரித்தபுருடர்களதிகாரியா? வேறுவிசேஷதர்மங்களுடன் கூடியவர்களதிகாரியாவென்றசங்கைக்குத்தரம் யானறியும்வண்ணமருள்வீராக, ஆசானுத்தரம்.

யதா ப்ருஹஸ்பதிஸவே ப்ராஹ்மணஸ்ய ராஜஸூயே க்ஷத்ரியஸ்ய ஸ்தோமே வைஸ்யஸ்ய ததா வேதாந்தஸாஸ்த்ர ஸாதனசதுஷ்டயஸம்பன்னஸ்யாதிகார: ॥ (736)

(பொ) பிரகஸ்பதிசவமென்ற யாகத்திற்கு பிராமணனெவ்வாறதிகாரியோ, ராஜஸூயயாகத்திற்கு க்ஷத்திரியனெவ்விதமதிகாரியோ, ஸ்தோமமென்ற யாகத்திற்கு வைசியனெப்படியதிகாரியோ அவ்வாறு வேதாந்தசாஸ்திரவிசாரணைக்கு சாதனசதுஷ்டயம் நிறைந்தவனேயதிகாரி. வாசுதேவமனனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) சாதனாதிகள் நிறைந்தவர்களே அதிகாரியென்று சொன்னீர்களே, ஸ்திரீகள் சாதனங்களுடன் நிறைந்திருந்தாலவர்கள் பிரமவிசாரணைக்கு யதிகாரிகளாவென்று கேட்டசீடனுக்குத்தரம்.

ஸ்த்ரியஸ்ஸதீ: । தா உ மே பும்ஸ ஆஹு: ॥ (737)

(பொ) ஸ்திரீகள் சன்னடத்தையான சாதனசதுஷடயங்களுடன்கூடியிருப்பார்களேயானால் அவர்களை புருஷர்களென்று கூறவேணுமேயொழியவேறல்ல. ஆரணம் 1-வது பிரச்னம் 13-வதனுவாகம் 4-ம் பஞ்சாதி 7, 8 வாக்கியம் கூறுகிறது.

வதந்தி யே ரோவிப்ருஸ்வைக்ஷப்ருஹந்தி ப்ரத: ।
வேதஸாரஹாரகாஜ்ஞாஸ்வே ப்ராஹ்மணம்ருபா: ॥ (738)

(பொ) நான்குவேதங்களையுங்கற்றவேதியன் சூக்ஷ்மமான பிர்மத்தை உணராமலிருப்பானேயானால் அவன் வேதபாரங்களைச்சுமந்த பிராம்மணக்கழுதை யென்று சனஸுஜாதீயத்திற்கூறியுள்ளது.

(அ—கை) ஞானயக்ஞத்துடன் கூடியமகானின் வைபவம் கூறல்.

ஸதாராதிதவஹ்நிம்பிம்பாந்தராத்மாக்யம் ।
ஸோமம்பீத்வாத்மயாஜீஸ ப்ராஹ்மணோமோக்ஷவாந்பவேத் ॥ (739)

(பொ) நன்றாயாராதிக்கப்பட்ட சைதன்னியமானவக்கினியுடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மயாஜியான பிராம்மணன் அதிஷ்டானந்தாமிருதமாகிய சோமபானத்தைச்செய்து மோக்ஷவானாகிறான்.

ஈசாதிவிராடந்தம்விஸ்தாரப்ரஸ்தரம்பசயஃ ।
ஸ்தோத்ரஜாதஸமுச்சார்ய ஆத்மவித்யாப்பூர்ணாஹுதிம்ஜுஹோதேஸ ॥ (740)

(பொ) ஈசன் முதல் விராட்வரையுள்ள விஸ்தாரமான பிரஸ்தரத்துடனும் உச்சசுவரத்துடன் வேதகோஷமுஞ்செய்துகொண்டு ஆத்மாக்கினியில் ஆத்மவித்தையான பூர்ணாஹுதியை ஆத்மதீக்ஷிதன் செய்யக்கடவன்.

ஸர்வாத்மபாவஸத்தீர்த்தே ஸ்நாத்வாவப்ருதஸஞ்ஜ்ஞகே ।
ஸ்வபாதஸக்தேப்யோ தத்யாத்விஜ்ஞாநதக்ஷிணாம் ॥ (741)

(பொ) சர்வாத்மபாவனையாகிய புண்ணியதீர்த்தத்தில் அவபிருதஸ்நானஞ்செய்து தன்பாதத்தைச்சரணகதியடைந்த பக்தர்களானவேழை ஜனங்களுக்கு அபரோக்ஷஞானமாகிற தக்ஷணையைக்கொடுக்கக்கடவன்.

ப்ராஹ்மணஸ்ஸ்வவஸாதீப்தோ ஊஹாபோஹமயதபோஜ்வலிதஃ ।
ஜ்யேஷ்டஹ்ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந ரமதே முக்திரம்பயா ॥ (742)

(பொ) ஆலோசனைரூபமான தபசுடன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மயாஜியான பிராமணன் மேலானயத்னத்துடன் கூடினவனாய் ஞானயக்ஞத்தால் முக்திரம்பையுடன் கூடிரமிக்கிறான்.

ஶரீரயஜ்ஞஶாலாம்ஸ்வாமுத்ஸ்ருஜ்ய ஜ்ஞாநவஹ்நிநா ।
ப்ராரப்தவிப்ராயதத்வாத்மயாஜீஸ்திரதீஃ ॥ (743)

(பொ) தைரியசாலியான ஆத்மயாஜியானவன் ஞானாக்கினியால் சரீரமாகிற யக்ஞசாலையை தகிக்கவேண்டும். அல்லது பிராரப்தமாகிற வேறைப்பிராமண

னுக்காவது கொடுத்துவிடவேண்டும். இவ்விதமாய் ஞானயக்ஞவைபவத்தைக் கூறிமுடித்தனர். வாசுதேவயதீந்திரரால் தக்ஷிணாமூர்த்தி வீக்ஷாவிலாசத்திற் 112-வது சுலோகமுதல் 116 சுலோகம் வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) (அஹம்பிரம்மாஸ்மி) என்ற மந்திரத்தைத்தவிர மற்ற மந்திரங்கள் ஜன்மமோஹதுவென்றும் தள்ளத்தக்கதென்றும் கூறுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (744)

(பொ) பிர்மஞானத்தால் சர்வபாவாப்திவருமென்றும் அந்தபிர்மம் இப்பேர்ப்பட்டதென்றும் அதையறிந்தால் எல்லாம் தானாக ஆவனென்றும் சுருதியிற் கூறியிருக்கிறதே, அதின் சம்சயத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்ட சீடனுக்கு கருணையால் குருவானவர் எதில் அச்சம்சயம் நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு பிரகதாரண்யம் 3—அ—கண்வசாகையிற்கூறிய அகம்பிர்மாஸ்மியின் அர்த்தத்தை சுலோகரூபமாய் வெளியிடுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (745)

(பொ) ஜீவோபாதிவருமுன் பிர்மமாகவேயிருந்த ஜீவன் தன்னஞ்ஞானபக்கத்தால் ஜீவபாவமடைந்து பின் ஞானத்தால் பிர்மசொரூபமாய் ஆத்மாவை பார்க்கிறான், திரும்பவும் நான் பிர்மமெனற அந்த ஞானத்தால் எல்லாம் தானாயிருக்கிற சர்வாத்மபாவத்தையுமடைகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (746)

(பொ) அவித்தியாரோபமான சகலபிரபஞ்சத்தையுந்தள்ளும் பொருட்டு ஆத்மாவை அறியக்கடவாயென்று சுருதி கூறுகிறது. ஆகையால் ஆத்மாவையனுசரித்துச்செல்லுகிற அந்தர்முகமானவிருத்தியே ஆத்மவேதனமென்றுசொல்லப்படுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (747)

(பொ) அச்சுருதியில் (ஆத்மாநமேவ) யென்று சொல்லியிருப்பதில் (ஏவ)காரத்தால் தேகாதிகளை நிர்மால்யம்போல் நன்றாய்த்தள்ளி (ஆத்மா) மாத்திரமாய்சேடிப்பதே ஆத்மாவையடையப்பட்டதாம்.

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி நோ ஜீவ இத்யேவம் ப்ரஹ்மபாவதா ।
ஶோதிதஸ்யாஹமர்த்தஸ்ய ப்ரஹ்மணைக்யம் ப்ரஹ்மபாவதா ॥ (748)

(பொ) நான் ஜீவனல்ல, நானே பிர்மமென்றிருப்பதே பிர்மரூபத்தையடைவதாம். சோதிக்கப்பட்ட (அஹம்) அர்த்தமானது பிர்மரூபத்துடன் கலந்திருப்பதாம்.

நிவர்த்ய ஹேதாத்தீனாயோ: ப்ரஹ்மாஹம்பதயோர் த்வயோ: ।
ப்ரஹ்மாத்மதைவாயோர் வாசகமஸ்மீதி வர்த்ததே ॥ (749)

(பொ) பிர்மமென்றும் நானென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுபதங்கள் வெவ்வேறு அர்த்தங்களுள்ளதென்று சொல்லுவாயேல் இரண்டுமொன்றேவொழியவேறல்ல. அப்பேதத்தை நிவர்த்திபண்ணும்பொருட்டு பிர்மமென்றபதத்தால் தனக்குண்டாயிருக்கிற அப்பிர்மத்துவத்தையும் நானென்றபதத்தால் அனுத்மாத்தியாசத்தையும் நிவர்த்திசெய்து (அஸ்மி) யென்றபதமானது (ஏக)த்துவத்தை அனுபவிக்கும்படிசெய்கிறது. வித்தியாரண்யசுவாமிகளாலியற்றிய அனுபூதி பிரகாசிகையில் 13 அத்தியாயம் 200—205 வரை கூறுகிறது.

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயம் த்ருஶ்யபாபம் விநாஶயேத் ।
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயமந்யமந்த்ரம் விநாஶயேத் (750)

(பொ) அகம்பிரம்மாஸ்மியென்னுமந்திரமானது விஷயபாபத்தைநாசஞ்செய்கின்றது. நானே பிர்மமென்ற மந்திரமானது இதரமந்திரங்களினுபாசனைகளையும் போக்கடிக்கின்றது.

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயம் தேஹதோஷம் விநாஶயேத் ।
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயம் ஜந்மபாபம் விநாஶயேத் ॥ (751)

(பொ) அகம்பிர்மாஸ்மியென்னுமந்திரமானது தேகதோஷத்தை நாசஞ்செய்கிறது. அம்மந்திரமே ஜன்மபாபத்தையும் போக்கடிக்கிறது.

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயம் கோடிதோஷம் விநாஶயேத் ।
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோऽயம் ஜ்ஞாநாநந்தம் ப்ரயச்சதி ॥ (752)

(பொ) அகம்பிர்மாஸ்மி யென்றமந்திரமானது அநேகதோஷங்களையும் நிவர்த்திக்கின்றது. பிர்மமேநானுயிருக்கிறேனென்ற மந்திரமானது ஞானனந்தத்தையுமளிக்கின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (753)

(பொ) அகம்பிரம்மாஸ்மியென்ற மந்திரமானது யமபாசத்தின் பயத்தினின்றும் நீக்குகின்றது. அம்மந்திரமே பேதப்பார்வையான புத்தியையும் பேதிக்கின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (754)

(பொ) சகலமந்திரோபாசனைகளையுந்தள்ளி இந்த அகம்பிர்மாஸ்மியென்னுமந்திரத்தையே அனவரதம் பழகக்கடவாய். இவ்விதம் பழகுவோர்களுக்கு உடனே அம்மந்திரமானது மோக்ஷத்தையுமளிக்கின்றது. அதிற்சற்றேனுமையமுமில்லை. தேஜோபிந்தூபநிஷத்திலும் ரிபுகீதையிலும் விரிவாயுரைத்திருக்கிறது.

(அ—கை) அதிவர்ணாச்சிரமியின் லக்ஷணங்கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (755)

(பொ) யாதொருவிவேகி பிராமணாதிவர்ணங்களையும் பிர்மசரியாதியாசிரமங்களையும் விட்டு ஆத்மாவிடத்திலிடைவிடாமலிருந்துகொண்டிருக்கிறானோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியென்றும் யோகியென்றும் அவதூதனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (756)
[illegible] ।

(பொ) எம்முமுக்ஷு சரீரேந்திரியாதிகளுக்கப்புறப்பட்டதாயும் சர்வசாக்ஷியாயும் பாரமார்த்திக விக்ஞானரூபமாயும் சுகரூபமாயும் சுவயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற பரதத்துவத்தை நன்றாயறிந்திருக்கிறானோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியென்று கூறப்படுகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

யோ வேதவேதாந்தவிஜ்ஞாநாத் ஸோ(அ)திவர்ணாஶ்ரமீ பவேத் (757)

(பொ) தேகத்திற் சகலாசிரமாதிகளும் மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டவைகளென்றும் போதசுவரூபனும் ஆத்மாவாயுமிருக்கிற நமக்கு அவைகளெப்பொழுதுமில்லையென்றும் வேதாந்தங்களினால் யாவனறிந்திருக்கின்றானோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியெனச்சாற்றப்படுகிறான்.

யஸ்ய வர்ணாஶ்ரமாசாரா கலிதாஸ் ஸ்வாத்மதர்ஶநாத் ।
ஸ வர்ணாநாஶ்ரமாந் ஸர்வாநதீத்ய ஸ்வாத்மநி ஸ்திதஃ ॥
ஸோ(அ)திவர்ணாஶ்ரமீ ப்ரோக்தஸ் ஸர்வவேதார்த்தவேதிபிஃ । (758)

(பொ) யாவன் தானானவாத்மாவைக்கண்டதினால் வர்ணாசிரமாசாரங்கள் தாண்டி பிராமணாதி சகலாபிமானங்களையும் தவிர்ந்திருக்கிறானோ அவனே ஆத்மவஸ்துவிலிருப்பவனென்றும் அதிவர்ணாசிரமியென்றும் சகலவேதாந்தார்த்தமுணர்ந்த பெரியோர்களாலுரைக்கப்படுகிறானென நாரதபரிவிராஜோபநிடதமுரைகின்றது.

அதிவர்ணாஶ்ரமீ ரூபோ குருஸ் ஸர்வாதிகாரிணாம் ।
ந கஸ்யாபி பவேச்சிஷ்யோ யதாஹம் புருஷோத்தம ॥
அதிவர்ணாஶ்ரமீ ஸாக்ஷாத் குரூணாம் குருருச்யதே । (759)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ சகலவதிகாரிகளுக்கும் அதிவர்ணாசிரமியே குருவாம் யான் யாருக்கும் சீடனாகாததுபோல் அம்மகானும் ஒருவருக்கும் சீடனாகான். அவ்வேதுபற்றி அவ்வதிவர்ணாசிரமியே உலகிலுள்ள குருக்களுக்கெல்லாம் குருவாய்க்கூறப்படுவர்ன்.

தத்ஸமோ நாதிகஶ்சாஸ்மிம்ல்லோகே(அ)ஸ்த்யேவ ந ஸம்ஶயஃ ।
யோ வேதாந்தமஹாவாக்யஶ்ரவணேநைவ கேஶவ ॥
ஆத்மாநமீஶ்வரம் வேத ஸோ(அ)திவர்ணாஶ்ரமீ பவேத் । (760)

(பொ) இப்புவியிலம்மகானுபாவனுக்குச்சமமாயாவது அதிகமாயாவது யாருமில்லவேயில்லை. ஹே கேசவா! யாவன் வேதாந்த மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் ஆத்மாவானவீசனையறிந்தவனோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியாம். முத்திகோபநிடதங்கூறுகிறது.

(அ—கை) ஞானவஞ்ஞான பூமிகளின் கிரமங்களும் அவற்றின் விதானங்களும் இசாத்திரங்களில் இங்கு விரிவாயுரைத்திருக்கிறதால் முடிவாயுள்ள வித்தியானந்தத்துடன்கூடின ஞானிகளின்மகிமையும் கூறப்படுகிறது.

நித்யாநுபவரூபஸ்ய கோவாநுபவ இஷ்யதே ।
க்ருதம் க்ருத்யம் ப்ராபணீயம் ப்ராப்தமித்யேவ நிஶ்சய: ॥ (761)

(பொ) நித்தியானுபவரூபனான எனக்குவேறான அனுபவம் தேவையில்லை. பண்ணவேண்டியயாவும் பண்ணப்பட்டது அடையவேண்டியதெல்லாம் அடையப்பட்டதென்ற நிச்சயமானது சுபாவசித்தமாயிருக்கிறது.

வ்யவஹாரோ லௌகிகோ வா ஶாஸ்த்ரீயோ வாந்யதாபி வா ।
மமாகர்துரலேபஸ்ய யதாரப்தம் ப்ரவர்த்ததாம் ॥ (762)

(பொ) அகர்த்தாவியும் ஒன்றிலும் சம்மந்தப்படாதவனுயுமிருக்கிற நமக்கு லௌகீகவிவகாரமாவது சாஸ்திரீயவிவகாரமாவது பிராரப்தகர்மத்திற்குத் தக்கபடி பிரவர்த்திக்கட்டும், அதனுல் ஆனந்தசொரூபமான நமக்கு என்ன கெடுதியிருக்கிறது.

அதவா க்ருதக்ருத்யோபி லோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவ மார்கேண வர்தேஹம் மம கா க்ஷதி: ॥ (763)

(பொ) நாம் கிருதகிருத்தியனுயிருந்தும் லோகானுக்கிரகநிமித்தமாய் சாஸ்திரீயமார்க்கத்தில் நமக்கு பிரவர்த்தியிருக்கட்டும், அதனுல் சச்சிதானந்தசொரூபனுன நமக்கு என்ன கெடுதியிருக்கிறது.

தேவார்சநஸ்நாநஶௌசபிக்ஷாதௌ வர்த்ததாம் வபு: ।
தாரம் ஜபது வாக்தத்வத் படத்வாம்நாயமஸ்தகம் ॥ (764)

விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யத்வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் ।
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந குர்வே நாபி காரயே ॥ (765)

(பொ) தேவார்ச்சனை ஸ்நான சௌசம் பிக்ஷை முதலானதுகளில் இச்சரீரமானது பிரவர்த்திகட்டும், வாக்கானது உபநிஷத்பாடங்களையாவது பிரணவோச்சாரணையையாவது படிக்கட்டும், மனதானது சர்வவியாபகமான பிர்மவஸ்துவை தியானஞ்செய்யட்டும, அல்லது பிர்மானந்தத்தில் லீனத்தையடையட்டும், சர்வசாக்ஷியாயிருக்கிற யான் ஒன்றைச்செய்யவுமில்லை, ஒன்றைச்செய்யும்படி ஏவவுமில்லை.

க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: ।
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேஸௌ நிரந்தரம் ॥ (766)

(பொ) இந்த ஞானியானவன் கிருதகிருத்தியனாயும் அடையவேண்டியதையடைந்தவனாயுமிருந்துகொண்டு தன்னிடத்திலேயே இடைவிடாமல் தானாய் திருப்தியடைந்துகொண்டிருக்கிறான்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌮𑍇𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ (767)

(பொ) நானே என்னுடைய ஞானத்தை சிரமமன்றி அறிந்தவனாகையால் நானே தன்னியன், நானே தன்னியன் பிர்மானந்தமானது எப்பொழுதும் எனக்கு நன்றாய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥ (768)

(பொ) இப்பொழுது சம்சாரதுக்கமானது பார்க்கப்படாமல் எங்கேயோ போய்விட்டதால் நானே தன்னியனாயிருக்கிறேன், நானே தன்னியன். என்னுடைய அக்ஞானமானது நம் ஞானத்தால் எவ்விடத்து போய்விட்டதோ தெரியவில்லை, ஆகையால் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌮𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 ॥ (769)

(பொ) எனக்கு கருத்திருத்துவமானது அற்பமேனுமில்லாததால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன். எது அடையவேண்டியதோ அது என்னுலடையப்பட்டதால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾𑌭𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ (770)

(பொ) இவ்வுலகில் நம்முடைய பிர்மானந்த திருப்திக்குச்சமமாய் வேறொன்றும் உபமை இல்லாததால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌅𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ (771)

(பொ) நானடைந்த புண்ணியத்தைத்தான் புகழுவேனோ, திருடஞான த்தைத்தான் புகழுவனோ இந்த புண்ணியத்தின் வைபவத்தைத்தான் நான் புகழுகனோ இது அருமையன்றோ.

அஹோ ஶாஸ்த்ரம் அஹோ ஶாஸ்த்ரம் அஹோ குரு: அஹோ குரு: ।
அஹோ ஜ்ஞானம் அஹோ ஜ்ஞானம் அஹோ ஸுகம் அஹோ ஸுகம் ॥ (772)

(பொ) நான் இப்பிர்மானந்தத்தையடையும்படி செய்துவைத்த வேதாந்தசாஸ்திரத்தைத்தான் புகழுவனோ அல்லது அந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை உணரும்படி செய்துவைத்த என் குருவைத்தான் புகழுவனோ, அந்தோ! அந்தோ! நம்முடைய ஞானமே மேலானஞானமாயிருக்கிறது. நம்முடைய சுகமே மேலான சுகமாயிருக்கிறது. வெகு ஆச்சரியமன்றோ, அவதூத உபநிஷத்திலும் பஞ்சதசி திருப்த்திதீபிகையிலும் கூறியுளது.

(அ—கை) குருவானவர் கிரந்தத்தை முடிக்கிறார்.

இதம் ரஹஸ்யம் பரமம் பராயணம் வ்யேதத்வாந்தவாந்தஹிமாம்ஶுவர்ஜிதம் । ஸ்வீக்ருத்ய காம்யாதிராஜ்யவேஷதா நந்தஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷி விஶந்தி ॥ (773)

(பொ) எந்த அழியாதவஸ்துவையடைந்தால் ஒழிவைக்கொடுப்பதாயும் அதிரகசியமாயும் உபதேசத்தாலடையத்தகுந்ததாயும் பரமாத்மதத்துவத்தை விளக்கிவைப்பதாயும் சர்வோத்தமமாயும் மேலானகதியாயுமிருக்கிறதோ அந்த இந்த ஆத்மஞானத்தை நன்றாயாலோசித்து பகிர்முக இந்திரியவியாபார திருஷ்டியற்றவர்களாயும் பாண்டித்தியாதி அபிமானமிழந்தவர்களாயுமிருக்கிற உத்தமாதிகாரிகள்ருஜுபாவமாயும் சர்வசமமாயுமுள்ள பிர்மதத்துவத்தில் எப்பொழுதும் புத்தியைச்செலுத்தக்கடவர்கள். பிரத்தியகாத்மசொரூபமான தன்னைக்காட்டிலும் வேறொருபிர்மவஸ்து இருப்பதாய் யாவன் எண்ணியிருக்கிறானோ அவன் தத்துவக்ஞானியல்லன்.

அநேகஜன்மார்ஜிதபுண்யராஶிவஶாத்ஜ்ஞானநிஷ்டதாம் ப்ராப்தவத: ஸம்ஸாரப்ரவாஹம் ஹித்வா நஷ்டத்வேஷராக தேஹாதிஸங்கி: ॥ (774)

(பொ) அனேககோடிஜன்மாந்திரத்திற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் இந்த பரமாத்மஞானமே மேலானதென்றுணர்ந்து அக்ஞானதிபாதகங்களினின்றும் எந்த மனுஷியன் விடுபட்டிருக்கிறானோ அவன் இச்சரீரத்துடன் கூடினும் நின்மல ஆகாசமானது ஒன்றிலும் பற்றாதுபோல் சஞ்சிதாதி கர்மதோஷங்களினால் எப்பொழுதும் சம்மந்தமுறான்.

प्रशान्तचित्ताय जितेन्द्रियाय च प्रहीणदोषाय यथोक्तकारिणे ।
गुणान्वितायानुगताय सर्वदा प्रदेयमेतत्सततं मुमुक्षवे ॥

(பொ) உபசாந்தமனதுடையவனும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும் ஈசுவரகிருபையால் சகலதோஷங்களும் நிவர்த்தியடைந்தவனும் சாஸ்திரத்திற் கூறிய அதிகாரமுடையவனும் வித்தியா வினயாதிகுணங்கள் நிறைந்தவனும் பஹுகாலம் இடைவிடாமல் குருவையனுசரித்துவந்தவனுமிருக்கிற முமுக்ஷுவின்பொருட்டு, இவ்வாத்மஞானத்தை குருவானுபதேசிக்கக்கடவது.

परस्य देहे न यथाभिमानिता परस्य तद्वत्परिणामदर्शिनः ।
इमं हि विज्ञानमतीव निर्मलं सम्प्राप्य मुक्तो भवतीह सर्वदा ॥

(பொ) அன்னியனுடைய சரீரத்திலும் பதார்த்தத்திலும் நான் எனதென்ற அபிமானமானது எவ்வாறுண்டாகாதோ அவ்வாறு தன் சரீரத்தில் அபிமானமற்றவனும், சர்வசாக்ஷியாய் விளங்குகிற ஆத்மதத்துவத்தை பார்த்து, நிர்மலமாயும் விக்ஞானமாயுமுள்ள இந்த ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தையடைந்து, அதன்பின் அக்ஞானாதிகள் யாவுமிழந்து பரமானந்தானுபவ பிர்மாத்மசொரூபனாகவே ஆகிறான்.

न हीदमैश्वर्य[illegible] ॥ (777)

(பொ) சொரூபலாபமான ஆத்மதத்துவஞானத்தைக்காட்டிலும், தேவமனிஷியாதி ஜன்மபரம்பரைகளில் அடையக்கூடிய வேறுவிதமான லாபமானது ஒன்றுமில்லையோ அந்தக்காரணத்தால் ஆத்மசொரூபமான லாபமே மேலானபிரயோஜனமாம். அந்த பிரயோஜனமானது இதரசாஸ்திரங்களாலுண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இந்திரனைக்காட்டிலும் அதிகசம்பத்துக்கள் முதலியவைபவங்களுடன்கூடிய சிஷனையிருந்தாலும் சாஸ்திரோக்தமாய் பரீக்ஷைசெய்யாமல் அவனுக்கு இந்த ஆத்மஞானத்தை யாதுகாரணமுன்னிட்டும் குருவானுபதேசிக்கத்தக்கதன்று உபதேசசகஸ்திரிகைபத்திய பிரபந்தம் 16-வது பார்த்திபபிரகரணம் 70—74-வரை கூறியுளது.

मधुरापत्तनवास्तव्यरामलिङ्गाख्यशर्मणा ।
[illegible] ॥ (778)

(பொ) மதுராபட்டணத்தில் வசித்திருந்த பிர்மஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரிகளென்று பூர்வாசிரமநாமம் வகித்து துரியாசிரமத்தில் பிர்மானந்தாசிரமியென்ற

அபிதானம்வாய்ந்த அம்மகானுபாவரின் புத்திரனையென்னால் எனது குருவினருளால் பிரதிசுலோகங்களுக்கும் தமிழ்பாஷையில் மொழிபெயர்ப்புச்செய்துள்ள இச்சாஸ்திரத்தை வெகு ஆதரவுடன் படிப்போர்களும் கேட்போர்களும் கூடஸ்தயிர்மைக்கியரூபமான மோக்ஷத்தையடைவார்களென்பதில் கிஞ்சிற்றுமையமில்லை.

வேதா³ந்தஶ்ருதிஸாரஜம் ம்ருதரஸம் பா⁴யஸ்ஸம்ஸாரதாபச்ச²ஷ்டா ஜ்ஞாந
த³தா³நு ஶோஹம ஶமநம் ஸம்ப்ராப்யஹ்ருத³ம் ஸம்ஸாரம் । ஶ்ரு ஸாது⁴ சேதஸாம்
ஸ்ருதிஶம் ஸம்ஸார நிஷ்டா நிஷ்டம் ஶோத³ஶ்ருதிஸாரமாஸாரமிதா
வேத³ஜ்ஞ த³ந்தாஜ்ஞாநா꞉ ॥ (779)

(பொ) சுருதியின் கரையையடைந்தவர்களாயும் மேலானவஸ்துவைதானுயுணர்ந்தவர்களாயும் தேசகாலவஸ்துபேதமற்ற அகண்டைகரசஞானத்தைக்கொடுப்பதில் மகாப்பிரீதியுடன்கூடிய பெரியோர்களாயுமிருக்கிற மகான்கள், வேதாந்தசுருதியின் சாரத்தையளிப்பதாயும் மேலுக்கு மேலாயும் பிர்மவிக்ஞானத்தைத் தருவதாயும் அக்ஞானமயக்கத்தாலுண்டாயிருக்கிற அந்தகாரமான யான் எனதென்னும் மோகத்தை சமனம் செய்வதாயும் சகலவேதாந்தார்த்தம் நிறைந்ததாயும் சிரேஷ்டமாயும் சுத்த அத்துவைதபரானுபூதியாயும் நின்மலமாயும் ஈசன் முதலியோர் நிஷ்டையின்வைபவத்துடன் கூடியதாயுமுள்ளயிக்கிரந்தத்தை மிகவன்புடன் ஆதரிப்பார்கள்.

ஶ்ரீ ஸத்³கு³ருப்³ரஹ்மாநந்த³ஸ்வாமிநே நம꞉ ।

ஓம் தத்ஸத் ।

ப்³ரஹ்மார்பணமஸ்து ।

ஸமாப்தம் ஸம்பூர்ணம் ।

ஶுப⁴மஸ்து ॥

ஸ்ரீ விக்டோரியா பிரஸ், மதுரை—1910. ஸ்ரீ

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	2	ஹ்ரீ	ஹ்மீர
8	1	புற்	புத்
11	3	சரி	சாரி
12	8	த்கி	கித்
19	5	நிறைந்தவனுயுமிருக்கிறேன்	நிறைந்ததாயுமிருக்கிறது.
,,	7	அஸ்திரமாயும்	அஸ்திரமாயுமுளது
20	1	ஷ்யொதா	ஷ்யதா
,,	8	ஞ்க்ர	க்ஞர்
21	10	ஷ்வ	ஷ்ஷ்வ
33	22	வாஸ்து	வாஸ்த
37	7	க்ர	க்ர
40	25	வ்ரு	வ்ர
42	11	ஸ்ரீ	ஸ்ஹீ
47	21	வஹ	வாஹ
48	26	பவஞா	பவக்ஞா
49	12	யென்பான்	யென்பவன்
,,	15	வரய்	வாய்
50	17	சாக்ஷி	காக்ஷி
,,	,,	வனேகம்	வனனேகம்
53	2	ஹ்ரீ	ஹ்யீ
,,	14	ஏகதத்துவ	ஏகத்துவ
56	19	ந்வ	த்வி
,,	24	ஞெறு, போக்ளை	ஞெரு, போர்களை
58	3	ஹ்ணு	ஹ்மு
60	6		அத்துவயமாயும்
61	1	கூடி	கூடிய
,,	8	ந்ரஹி	ந்ஹி
,,	9	ஸாம	ஸ்ராம
,,	24	த்ஹீ	த்சீ
65	20	ஹ்ண ஹ்ண	ஹ்ம ஹ்ம
71	4	கிா	கிர
,,	9	செப்	செய்

71	22	சக	ச
74	3	ஹிஜெஞ்	ஹிஜெஞ
75	10	ஜவா	ஐவா
,,	17	விரு	யிரு
,,	22	கடவீர்	கடவாய்
78	24	நிமிததம்	நிமித்தம்
,,	24	இமம	இம்ம
83	16	கவி	கவி
84	28	பான	யான
85	1	கோண்	கொண்
86	6	ற்ப	ற்பம்
89	23	மென்று	மென்றும்
91	1	நித்தி	நிதிதி
,,	2	ஷு	ஷு
,,	4	ஷு	ஷு
,,	13	நித்தி	நிதித்தி
94	8	லாவன	லாபன
97	9	கடன்	கடவன்
100	28	ஷும்	ஷும்
102	4	காண்டம்	கண்டம்
103	19	பட்டதாயும்	பட்டதான
104	7	யஹுாநம்	யஹுாநாம்
,,	8	புவிலெ	புவியிலே
108	26	கூம	கூம
109	18	த்ராவி	த்ரவி
,,	17	கடவலவியு	ஈசோ
113	22	த்தரிசி	த்ததரிசி
114	16	ரு	ரு
115	9	திரிதம்	தீரிதம்
116	26	ரு	வரு
124	7	திம்	தி
,,	16	தில, த்தி	தில், ந்தி
125	22	ன்றும	ன்றும்
126	6, 7	நிகச, த்ததறி	நிச்ச, த்தறி

129	14	சிஸ்ரூஷையே	சங்கீர்த்தனமே
129	25	உ_ந_ரஸு	உ_ரஸு
135	26	ஊெய	ஊயொ
136	12	ஷு	ஷூ
137	10, 26	வெ, மாஹ	யெ, மஹா
143	30	ஜெ	ஜெ
147	10, 12, 25,	யடைக்து, விஷங்க, மடைநத,	யடைந்து, விஷயங்க, மடைந்த
148	7, 10	ஷெஹ, சமசார	ஜெஹ, சம்சார
149	9	வசதா	வசத்தா
150	19, 20	த_த ா, ஸா_த ா	த ஜ ா, ஸா ஜ ா
152	15	ஹூா	ஹூா
155	5	உறைக்	உரைக்
156	5, 16	நிஜி, குழநயை	நிஜ, குழந்தையை
157	3, 25	அநேவி, ஷி	அநேகவி, ஷி
158	28, 29	த்மவெ, தடன்	த்மாவே, த்துடன்
159	28	ஹ	ஹ
162	3, 7, 20	ஊாஸ்வா, பான்ம், பதகை	ஊாஸ்வா, பானம், பத்தை
163	21	கொண்ரு	கொண்டிரு
164	10	ஸெஷித	ஸௌஷித
165	4, 15	த்துவ, தம	தத்துவ, த்ம
168	13, 21	தீவு, நக்ஷ	தீவு, நக்ஷி
171	3	நமபிட	நம்பிட
174	4	ளிலில்ல	ளில்ல
176	4	ததில	த்தில்